

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

Nr. 15

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

10 JUNI 1996

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	761
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	761
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.	770
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	782
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	804
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	807
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	811
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid.	831
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	831
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	843
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.	844
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.	848
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	850
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	850
REGISTER	852

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTER

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80,3 en 4)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 117
van 3 juni 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Toelatingsproef burgerlijk ingenieur – Pleidooi voor versoepeling

De minister-president pleitte in Gent, op de studiedag over ingenieurs in het kader van Flanders Technologie International (FTI) Technoland, voor het versoepelen van de toegangsproeven voor de opleiding Burgerlijk Ingenieur, in de hoop een oplossing te vinden voor het dalend aantal kandidaten voor deze studies.

Bedoelt de minister-president met "versoepeling" ook "vergemakkelijking" ?

Indien het toelatingsexamen wordt versoepeld, moet dan ook niet de opleiding worden gewijzigd ? Houdt dat geen gevaar in voor de kwaliteit van de opleiding ?

Zal een "versoepeling" van het examen volstaan om de instroom van ingenieursstudenten te vergroten ? Er zijn ook minder kandidaten voor de opleiding Industrieel Ingenieur, en daar is geen toelatingsexamen.

Antwoord

Met "versoepeling" van het toelatingsexamen heb ik geenzins een "vergemakkeling" bedoeld. Ik wil erop wijzen dat deze interpretatie een foutieve weergave is van wat ik op Technoland heb verklaard.

Ter duiding voeg ik hierbij de letterlijke tekst van mijn betoog op de persconferentie, waar niet alleen het toelatingsexamen aan bod is gekomen, maar tevens verschillende andere, niet minder belangrijke punten.

Ten slotte wil ik ook signaleren dat ik over de hele problematiek het advies heb gevraagd van de VRWB (Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid), waarover de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook zal kunnen beschikken zodra het is uitgebracht.

(De bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 169
van 28 mei 1996
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Educatief vredesprogramma – IJzertoren

Tussen 15 april en 10 mei konden leerlingen gratis deelnemen aan een aantal educatieve activiteiten rond vrede. Het departement Onderwijs en de Koning Boudewijnstichting financierden dit evenement. Naast een algemeen gedeelte werd per provincie een specifiek programma samengesteld. Voor West-Vlaanderen werd Ieper voorgesteld, wegens zijn historische rol in de oorlogsgeschiedenis.

Het grootste Vlaamse vredesmonument, het IJzermemorial en het Vredesdomein daarrond in Diksmuide, ontbraken echter op dit programma.

1. Op welke wijze is de keuze per provincie tot stand gekomen ?
2. Welke voorstellen waren er allemaal per provincie ? Welke werden er geselecteerd en waarom ? Welke werden niet geselecteerd en waarom ?
3. Welke instanties hebben hun goedkeuring aan dit project moeten geven ?
4. Waarom werd het officieel erkende Vlaams Memoriaal van Diksmuide niet opgenomen in het vredesprogramma van de Vlaamse schooljeugd ?

Antwoord

1. Per provincie is gekozen voor een locatie die zowel inhoudelijk-historisch als technisch-ruimtelijk het centrale ankerpunt kon zijn voor een reeks heel diverse projecten waarvoor de scholen konden inschrijven. De technische kant was hierbij inderdaad niet te verwaarlozen : niet minder dan 16.000 jongeren hebben aan V-Dag 1996 deelgenomen en per locatie werd een heel divers programma-aanbod gepresenteerd. En er werd ook vertrokken van vredesprojecten die door de scholen zelf waren opgezet. Concreet voor West-Vlaanderen viel – op basis van die drie aspecten – de keuze op Ieper, vanuit zijn historische context, zijn veelheid aan beschikbare ruimtes én vanuit het Mc Gray-project van het Technisch Instituut.
2. Het is vanzelfsprekend niet zo dat de sites met elkaar in concurrentie zijn gegaan. Ze werden, zoals hierboven geschetst, gekozen wegens de combinatie tussen hun historische waarde en de mogelijkheid

om duizenden jongeren aan diverse vredesactiviteiten te laten deelnemen. Een allesomvattend programma is trouwens nooit de doelstelling geweest, noch historisch, noch qua locaties.

3. Zoals dat ook de voorgaande jaren het geval was, werd voor de opzet van het initiatief nauw samengewerkt met zowel de onderwijskoepels als de Koning Boudewijnstichting. Deze samenwerking is zowel uiterst intensief als constructief geweest.
4. Zoals hierboven geschetst, was er onder meer een louter technische reden voor het vertrek in West-Vlaanderen vanuit Ieper. Vanzelfsprekend werd met de stad Ieper de afspraak gemaakt dat scholen die het Vredesmemoriaal wensten te bezoeken, dit ook effectief konden. Hiervoor werd het oorspronkelijke McGray-programma dan aangepast.

**Vraag nr. 170
van 28 mei 1996**

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Afhandeling bezwaarschriften studietoelagen – Kritiek ombudsman

Wegens het grote aantal dossiers met betrekking tot de toekenning van studietoelagen dat jaarlijks moet worden behandeld en waaraan voorrang wordt gegeven, loopt het beantwoorden van bezwaren blijkbaar geregeld vertraging op.

Werd aan dit probleem reeds een oplossing gegeven ?
Welke maatregelen heeft de minister genomen ?

Antwoord

Het allergrootste gedeelte van de "bezwaren" wordt ingediend na één of meer uitbetalingen, dus *na* de uitdrukkelijke periode van het onderzoek van de aanvragen.

Zij hebben meestal betrekking op het bedrag van de studietoelage : "Waarom minder dan vorig jaar ... waarom dit jaar geen toelage en vorig jaar wel ... ? ", enzovoort.

Uiteraard worden zij zo snel mogelijk en nauwgezet beantwoord.

**Vraag nr. 171
van 29 mei 1996**

van de heer FRANK CREYELMAN

Sportsecundair onderwijs – Langdurig medisch ongeschikte leerlingen

Bij leerlingen die de studierichting Sport kozen – in het algemeen secundair onderwijs met vijf tot zes uren lichamelijke opvoeding en sportactiviteiten in de tweede en derde graad, of in het technisch secundair met tien uur sport in de tweede graad en dertien uur sport

in de derde graad – gebeurt het dat er sommigen voor langere tijd aan de kant blijven staan en geen fysieke inspanningen mogen leveren op doktersbevel. Een handige leerling kan dan toch voor de optie Sport slagen, zonder fysieke toetsen af te leggen waarvoor hij of zij misschien een onvoldoende zou riskeren. Die leerling weet zich beschermd door het medisch attest.

Hoe moet de leraar Lichamelijke Opvoeding punten geven aan leerlingen die gedurende lange tijd ongeschikt zijn om aan de sportactiviteiten deel te nemen ?

Vindt de minister het, gezien het grote aantal lessen sport, zinvol leerlingen die voor langere tijd fysiek ongeschikt zijn uitsluitend te beoordelen op een intellectuele proef ?

Welke houding moeten de leraars Lichamelijke Opvoeding aannemen bij deliberaties in geval van langdurige ongeschiktheid van leerlingen ?

Bestaan er concrete richtlijnen voor dergelijke gevallen ?

Antwoord

De beoordeling van leerlingen is in alle opzichten een aangelegenheid die ressorteert onder de wettelijk gewaarborgde pedagogische autonomie van de onderwijsverstrekkers.

Met uitzondering van een praktisch gerichte geïntegreerde proef die in bepaalde leerjaren van het technisch, kunst- en beroepssecundair onderwijs verplicht wordt gesteld, legt de overheid geen criteria vast inzake evaluatiemodaliteiten. Onderrichtingen ter zake werden dan ook niet verspreid.

Indien in concreto een leerling van een sportrichting op basis van een medisch attest langdurig niet aan een deel of het geheel van de sportactiviteiten deelneemt, dan zal de delibererende klasseraad op het einde van het schooljaar op grond van de beschikbare gegevens alsnog moeten beslissen of deze leerling al dan niet geslaagd is. Het is de exclusieve bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de klasseraad te bepalen in welke mate het niet participeren op de gebruikelijke wijze aan bepaalde programma-onderdelen, de eindbeoordeling beïnvloedt.

Uiteraard zal, in de mate van het mogelijke, de klasseraad een onderscheid maken tussen die geneeskundige verklaringen waarvan de echtheid niet in vraag wordt gesteld en die – de zogenaamde welwillendheidsattesten – welke blijkbaar om allerlei redenen ten onrechte zijn uitgereikt. In dit verband kan trouwens op het advies van de schoolarts worden teruggevalen.

Indien de klasseraad niettemin van oordeel is dat de leerling als geslaagd moet worden beschouwd maar dat het verder volgen van een sportopleiding af te raden is, dan kan hij ofwel een oriënteringsattest A toekennen samen met een oriënteringsadvies, ofwel via een oriënteringsattest B de toegang tot de sportrichtingen op het hoger leerjaarniveau voor de leerling uitsluiten.

Vraag nr. 173
van 29 mei 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Nederlandstalig onderwijs Brussel – Islamitische godsdiensten

Hoeveel leerlingen van het Nederlandstalig onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben in het kader van de lessen Godsdienst een keuze gemaakt voor de islamitische godsdienst ?

Welk percentage vertegenwoordigt dit van het totaal aantal leerlingen in de Vlaamse scholen van het Brussels Gewest ?

Antwoord

Op de referentiedatum van 1 februari 1995 waren in de Nederlandstalige basisscholen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ingeschreven voor de cursus Islamitische Godsdienst :

- in het gewoon basisonderwijs 535 leerlingen op 9580, dit is 5,6 % ;
- in het buitengewoon basisonderwijs 4 leerlingen op 372, dit is 1,1 %.

Voor het basisonderwijs waren de cijfers van 1 februari 1996 nog niet volledig verwerkt. Er worden echter geen grote schommelingen verwacht.

Op de meest recente referentiedatum van 1 februari 1996 waren er in het voltijds gewoon secundair onderwijs 148 leerlingen op 12.142 (1,22 %) ingeschreven voor de cursus Islamitische Godsdienst.

In het buitengewoon secundair onderwijs waren er op datum van 30 september 1995 van de 416 regelmatig ingeschreven leerlingen 5 ingeschreven voor de cursus Islamitische Godsdienst, dit is 1,2 %.

Vraag nr. 176
van 3 juni 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Baggeropleiding – Initiatieven

De Vlaamse baggerindustrie bekleedt op wereldvlak de tweede plaats, na Nederland, dat als traditioneel zeevaartland al veel langer in die sector georganiseerd is en op een betere samenwerking met de overheid kan rekenen. Nochtans scoort de Vlaamse baggerindustrie internationaal zeer goed. De baggergroepen DEME en Jan de Nul zijn samen goed voor een exportomzet van ongeveer 25 miljard frank per jaar.

Een "baggeropleiding" bestaat in ons land echter niet, in tegenstelling met Nederland, waar dat allemaal door de overheid zeer goed georganiseerd is.

Heeft de Vlaamse regering reeds initiatieven genomen om in een dergelijke opleiding te voorzien ?

Antwoord

1. Aan het Provinciaal Maritiem Instituut West-Vlaanderen, met vestigingsplaatsen in Oostende en Knokke-Heist, wordt op het niveau van de tweede en derde graad van het secundair onderwijs een studierichting "motoren" georganiseerd, die leerlingen onder meer naar de baggerindustrie opleidt.
2. De limitatieve lijsten van toegelaten benamingen van studierichtingen zijn reglementair vastgelegd. Elke door een inrichtende macht of representatieve vereniging van inrichtende machten voorgestelde nieuwe benaming maakt het voorwerp uit van een advies door de Onderwijsraad, gevolgd door een ministeriële beslissing. Aangezien het onderwijsbeleid is gericht naar een transparant en gereduceerd aanbod van studierichtingen, zal een nieuwe benaming slechts onder uitzonderlijke en zeer gefundeerde omstandigheden (bv. technologische evoluties in een bepaalde sector) worden aanvaard. Bovendien ligt de klemtoon op de polyvalentie van de studierichtingen : het opleiden tot één specifiek beroep is geen opdracht van het secundair onderwijs.
3. Ingevolge het decreet van 16 april 1996 geldt onder meer voor het voltijds secundair een tijdelijke programmabepijking. Dit betekent dat gedurende de schooljaren 1996-1997 en 1997-1998 programma's slechts onder strikte voorwaarden zijn toegelaten en dat alleszins geen nieuwe benamingen, zoals hierboven bedoeld, kunnen worden ingevoerd.

Vraag nr. 177
van 3 juni 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Reorganisatie ministerie Vlaamse Gemeenschap – Assessment-proeven

Voor de aanwijzing van afdelingshoofden en stafleden bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd gebruik gemaakt van de methode van het assessment. De aanwijzing van deze leidinggevende ambtenaren was een onderdeel van de globale reorganisatie van de werking van het ministerie die sedert een paar jaar wordt doorgevoerd.

1. Hoeveel ambtenaren hebben deelgenomen aan de assessment-proef ? Hoeveel daarvan waren geslaagd en hoeveel waren niet geslaagd ?
2. Hoeveel ambtenaren die aan de assessment-proeven konden deelnemen hebben dat niet gedaan ? Heeft de minister een zicht op de redenen daarvoor ?
3. Hoeveel van de geslaagden hebben ondertussen een functie van afdelingshoofd kunnen opnemen ? Hoeveel van de geslaagden hebben dit tot op heden niet kunnen doen en behoren bijgevolg tot de reserve ? Wat zijn de redenen daarvoor ?

4. Zijn er ambtenaren die niet geslaagd zijn in de assessment-proeven of die er niet aan hebben deelgenomen, die niet meer in dienst zijn bij het ministerie? Zo ja, hoeveel?

Hoeveel van deze niet-geslaagden of niet-deelnemers zijn er wel nog in dienst en welke taken vervullen zij?

Antwoord

In de inleiding van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt gesteld dat voor de aanwijzing van afdelingshoofden en stafleden bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gebruik werd gemaakt van de methode van het assessment. Dit is echter onjuist. De aanwijzing van afdelingshoofden en stafleden gebeurde op voordracht van de bevoegde directeur-generaal, zonder rechtstreeks verband met het assessment. Dit assessment had enkel tot doel een beter inzicht te krijgen in de generieke competenties (leidinggeven) van het middenkader in het ministerie. Uiteraard kon de aanwijzende directeur-generaal, voorzover hij dit wenste, voor de motivering van de aanwijzingen een beroep doen op de nuttige informatie die via dit assessment over de generieke competenties van het middenkader werd verzameld. Maar naast de generieke competenties diende de directeur-generaal ook een inschatting te maken van de afdelings specifieke competenties die vereist waren voor de toe te wijzen functies.

Het assessment omvatte meerdere proeven: een assessment-center en een gedragsgericht interview.

1. Aan het assessment-center hebben 296 ambtenaren deelgenomen, waarvan er 195 slaagden. Aan het gedragsgericht interview namen 163 ambtenaren deel, waarvan er 92 slaagden. De ambtenaren van het middenkader konden zelf beslissen om deel te nemen aan één of beide proeven.
2. In totaal kwamen 355 A2-ambtenaren in aanmerking voor deelname aan deze assessmentproeven. Dit betekent dat 59 ambtenaren verkozen om niet deel te nemen. Uit onderzoek blijkt dat 80 % van deze ambtenaren de leeftijd van 50 jaar had overschreden. Dit is zeker de belangrijkste factor voor niet-deelname. Een aantal ambtenaren was wellicht van mening dat het assessment geen toegevoegde waarde had, gezien de uitgeoefende functie.
3. Ten gevolge van de nieuwe organisatiestructuur werd het aantal afdelingen beperkt tot 133. Er konden bijgevolg 133 A2-ambtenaren als afdelingshoofd worden aangesteld.

Voor een beperkt aantal specifieke functies van afdelingshoofd werd door de aanwijzende directeur-generaal geoordeeld dat de vereiste afdelings specifieke competenties (d.w.z. kennis en vaardigheden die voor het leiden van een bepaalde afdeling specifiek noodzakelijk worden geacht), niet aanwezig waren bij het huidige middenkader. Deze functies werden tot op heden dan ook niet ingevuld.

4. In het kader van de zogenaamde "uitstapregeling" (besluit van 5 maart 1996) hebben 13 A2-ambtenaren een aanvraag voor een verlof voorafgaand aan

de pensionering ingediend (ondertussen met gunstig advies van het college van secretarissen-generaal voorgelegd aan de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken). Tot deze groep behoren 4 ambtenaren die niet deelnamen aan en 5 die niet slaagden voor het assessment. Ook in 1994 werd aan de A2-ambtenaren een uitstapmogelijkheid aangeboden. Hiervan maakten 10 ambtenaren gebruik, waaronder 7 ambtenaren die niet deelnamen aan en 1 die niet slaagde voor het assessment. Daarnaast zijn van de niet-deelnemers ondertussen 17 ambtenaren met pensioen, 2 ambtenaren overleden en 1 heeft ontslag genomen. Van de niet-geslaagden zijn er 6 met pensioen en heeft er 1 ontslag genomen.

Aldus blijven er een 160-tal statutaire A2-ambtenaren over die momenteel noch de functie van afdelingshoofd, noch die van staf lid bekleden. Hiertoe behoren een 30-tal ambtenaren die niet deelnamen aan het assessment, een 45-tal die voor het assessment slaagden en een 90-tal die niet slaagden. De taken van deze A2-ambtenaren zijn van zeer uiteenlopende aard, omdat de verantwoordelijkheid voor deze functie invulling lag bij de betrokken personen zelf en de bevoegde directeur-generaal. Hiervoor werden trouwens een aantal departementale ondersteunende workshops georganiseerd. Op basis van de functiefamilies die uit de catalogus werden geselecteerd om de functie te omschrijven, krijgt men een globaal beeld van de aard van de toegewezen functies. Uit gegevens die hierover werden geregistreerd in het opvolgingssysteem PLOEG (OSP), blijkt dat men in deze functies vooral bezig is met conceptueel en coördinerend werk op hoog niveau, met beperkte leidinggevende elementen.

Vraag nr. 178 van 3 juni 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kleuters op bejaardenbezoek – Experiment

In Nederland heeft een experiment waarbij kleuters van drie tot vier jaar 1 uur per dag op "bejaarden-crèche" gaan in een bejaardentehuis, zeer goede ervaringen opgeleverd.

Uit een reportage die de Evangelische Omroep daarover op 21 november 1995 uitzond, bleek dit dagelijkse contact en de wisselwerking tussen beide generaties enorm verrijkend te zijn voor de kleuters, maar ook uitermate stimulerend voor de bejaarden.

Het experiment zou trouwens al heel wat navolging hebben gekregen en verdient dit ook in Vlaanderen te krijgen.

Kent de minister dit Nederlandse project?

Bestaan dergelijke initiatieven in Vlaanderen?

Zo neen, bestaan er plannen om dit op een systematische basis te organiseren?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Het Nederlandse experiment waarbij kleuters op bejaardenzoek gaan is mij niet bekend.

Evenwel is het zo dat ook in Vlaanderen kleuters en leerlingen van lagere scholen op bejaardenbezoek gaan. Dit gebeurt evenwel niet op systematische wijze.

Alhoewel het duidelijk is dat deze bezoeken voor beide groepen zeer verrijkend kunnen zijn, ligt het niet in mijn bedoeling om ze op systematische basis op te leggen. Gelet op de schoolautonomie staat het elke school vrij om in het kader van haar opvoedingsproject dergelijke bezoeken al dan niet te organiseren.

Vraag nr. 179**van 4 juni 1996****van de heer GEORGES CARDOEN***Gemeentescholen – Vestigingsverantwoordelijken*

Sedert de fusies van gemeenten worden zowat alle gemeenten die gemeentelijk onderwijs verstrekken geconfronteerd met gemeentescholen die verspreid zijn over verschillende vestigingsplaatsen. Daar wordt de directeur bijgestaan door zogenaamde vestigingsverantwoordelijken of schoolverantwoordelijken.

Deze verantwoordelijken zijn onderwijzers die vrijwillig de directeur bijstaan en een hele reeks taken vervullen. Zo fungeren zij als contactpersoon tussen het lokale schoolteam en de directeur en zorgen zij onder meer voor de interne organisatie, voor schoolfeesten, ochtend- en avondtoezicht, leerlingenvervoer, leerlingentoezicht, oudercontacten en zo meer.

Waarom wordt deze feitelijke functie niet gehonoreerd, zoniet financieel, dan toch ten minste met de gepaste titel, zodat het voor de buitenwereld duidelijk is welke taak de betrokkenen vervullen? Dit zou voor hen ongetwijfeld motiverend werken.

Bestaan er plannen in die richting?

Antwoord

Het fenomeen van de vestigingsverantwoordelijke of schoolverantwoordelijke is niet nieuw en zeker niet eigen aan fusies van gemeenten.

Een school is een pedagogisch geheel dat onder het gezag staat van één directeur. De directeur is volledig verantwoordelijk, zowel administratief als pedagogisch, voor gans de school en bijgevolg voor alle vestigingsplaatsen. Van een vestigingsverantwoordelijke in de strikte zin kan dus geen sprake zijn.

Uiteraard kan de directeur sommige van zijn taken delegeren per vestigingsplaats en een onderwijzer – vaak is dat de oudste – aanwijzen om tijdens zijn afwezigheid, zo nodig, in zijn plaats op te treden. Dit ontslaat de directeur niet van zijn verantwoordelijkheid.

Ook het ambt van adjunct dat in het ontwerpdecreet "basisonderwijs" is ingeschreven, mag niet worden beschouwd als dat van een vestigingsverantwoordelijke. Ook de adjunct-directeur is aangesteld voor gans de school en niet voor één of meer vestigingsplaats(en).

Vraag nr. 180**van 4 juni 1996****van de heer FELIX STRACKX***Informatieprojecten voor scholen – Controle op organisatoren*

Zowel lagere als middelbare scholen worden tegenwoordig overspoeld met aanvragen van allerhande organisaties om een informatie- of themadag te mogen organiseren over alles en nog wat. Dat kan gaan van drugspreventie en gezondheidsvoorlichting, over milieu- en natuurbescherming, tot vredesopvoeding, mondiale vorming, enzovoort. Ik neem aan dat de scholen zelf beslissen wie ze uitnodigen en wie niet.

Toch kunnen hierbij heel wat vragen worden gesteld. Zo lijkt op het inhoudelijke vlak enige vorm van controle niet geheel overbodig, al was het maar om ervoor te zorgen dat de leerlingen geen leugens of tegenstrijdige verhalen te horen krijgen. Ook de personen die de "lessen" geven, zijn niet altijd even degelijk. Vaak zijn ze hiervoor niet of nauwelijks opgeleid en zijn ook hun bedoelingen niet altijd zuiver op de graat.

Enkele maanden geleden deed zich nog een incident voor, toen de organisatie die in enkele lagere scholen een drugspreventiedag verzorgde een Amerikaanse sekte bleek te zijn (grappig was wel dat oorspronkelijk iedereen enthousiast was over de aanpak; het was pas toen aan het licht kwam dat het een sekte betrof, dat er kritiek losbrak).

Heeft de minister hieromtrent reeds richtlijnen gegeven aan de scholen?

Antwoord

Scholen beslissen zelf wie ze uitnodigen voor sociale, culturele of andere initiatieven. Die keuze hangt immers nauw samen met het opvoedingsproject. Het is dan ook niet zinvol dat hierop van overheidswege controle zou worden uitgeoefend.

Scholen moeten zelf kritisch een vooronderzoek kunnen instellen. Wanneer blijkt dat malafide organisaties trachten in het schoolleven binnen te dringen, dan worden de scholen onmiddellijk gewaarschuwd.

Mede naar aanleiding van een aantal persartikelen aangaande drugspreventie-acties heb ik, in een omzendbrief van 30 november 1995, de scholen en de inrichtende machten gevraagd de nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen bij de keuze van projecten die met derden worden gerealiseerd. Specifiek voor projecten inzake drugspreventie heb ik verwezen naar een aantal programma's, projecten en initiatieven opgezet in opdracht van of in samenwerking met het departement Onderwijs.

Vraag nr. 181
van 4 juni 1996
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE

Europese School Mol – Aanstelling directeur

Drie van de negen bestaande Europese Scholen zijn gevestigd in België, namelijk in Ukkel, Woluwe en Mol. Leerkrachten uit het Vlaams onderwijs kunnen ter beschikking worden gesteld wegens bijzondere opdracht om een opdracht te vervullen in een Europese School. Dit gebeurt conform het artikel 16, § 1, litt. A, a), van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs. Deze terbeschikkingstelling gaat gepaard met een financiële verbetering voor de leerkracht in kwestie.

Hoeveel leerkrachten zijn er ter beschikking gesteld vanuit het Vlaams onderwijs voor een opdracht in de Europese Scholen? Hoeveel van hen komen er uit respectievelijk het gemeenschapsonderwijs, het officieel gesubsidieerd onderwijs en het vrij gesubsidieerd onderwijs?

In oktober 1995 werd de betrekking van directeur van de Europese School in Mol toegewezen aan België, meer bepaald aan Vlaanderen. Is het zo dat voor de kandidaatstelling het brevet van directeur vereist was, een brevet dat enkel in het gemeenschapsonderwijs bestaat? Hoeveel kandidaten werden er voorgedragen voor deze betrekking van directeur, en uit welk onderwijsnet waren ze afkomstig? Welke criteria werden er gebruikt bij het in overweging nemen van de kandidaturen?

Antwoord

1. Er zijn in totaal 72 Vlaamse personeelsleden ter beschikking gesteld wegens bijzondere opdracht aan de Europese Scholen (toestand op 1 juni 1996). De verdeling over de netten ziet eruit als volgt:

Onderwijsnetten	Vlaamse personeelsleden, ter beschikking gesteld voor de Europese Scholen
Gemeenschapsonderwijs	58
Officieel gesubsidieerd onderwijs	5
Vrij gesubsidieerd onderwijs	9
Totaal	72

2. Wat de vacante betrekking van directeur aan de Europese School in Mol (per 1 september 1996) betreft, heeft de Hoge Raad van de Europese Scholen tijdens de vergadering van 24 en 25 oktober 1995 België aangewezen voor het invullen van de betrokken vacature. Tussen de Vlaamse en de Franstalige Gemeenschap is overeengekomen dat er Vlaamse kandidaten zouden worden voorgesteld.

Er waren in totaal 55 Vlaamse kandidaten, als volgt over de netten verdeeld:

Onderwijsnetten	Kandidaten vacature directeur ES Mol per 1 september 1996
Gemeenschapsonderwijs	32
Officieel gesubsidieerd onderwijs	2
Vrij gesubsidieerd onderwijs	21
Totaal	55

- Artikel 21 van het Statuut van de Europese Scholen bepaalt dat de directeur de bekwaamheid en de titels dient te hebben die in zijn land vereist zijn voor het leiden van een onderwijsinstelling waarvan het einddiploma toegang geeft tot de universiteit.
- Overeenkomstig de procedure voor de aanstelling van een directeur aan de Europese Scholen, maakte een selectiecomité van de Hoge Raad begin 1996 een rangschikking van de door de Vlaamse overheid voorgestelde kandidaten, tezamen met een gemotiveerd voorstel voor de Commissie van Inspecteurs. De Commissie van Inspecteurs gaf op basis van deze gegevens zelf een gemotiveerd voorstel aan de Hoge Raad, die over de aanstelling besliste tijdens de niet-uitgebreide vergadering van 30 januari 1996.

De rangschikking van de kandidaten door het selectiecomité van de Hoge Raad gebeurde op basis van het curriculum vitae en van een interview. Volgende criteria lagen ten grondslag aan de beoordeling van de kandidaten:

- beschikken over goede ervaring op pedagogisch gebied en kennis hebben van het administratieve deel waarvoor zij bij benoeming verantwoordelijkheid zullen dragen;
- bewijs leveren van geschiktheid voor het leggen van contacten en het voeren van een dialoog;
- beschikken over goede talenkennis, in het bijzonder van de taal van het land waarvoor zij kandidaat zijn;
- bewijs leveren, in de mate van het mogelijke, van kennis van de Europese Scholen of ten minste van contacten met meertalige milieus;
- eventuele ervaring in schoolleiding, zowel pedagogisch als administratief.

Vraag nr. 182
van 6 juni 1996
van de heer WARD BEYSEN

Studieopdrachten – Overzicht

Er worden door de Vlaamse regering heel wat onderzoeken, studies en campagnes toevertrouwd aan derden.

- Wat is het totale aantal studies en campagnes die de minister, zijn voorganger, zijn kabinet en zijn bestuur sinds 1992 hebben toevertrouwd aan rechtspersonen of instellingen buiten zijn bestuur?

2. Wat was het onderwerp van deze studies en campagnes ?
3. Wat zijn de exacte data van uitschrijving of toewijzing van deze opdrachten ?
4. Wat was de totale kostprijs van deze studies en campagnes ?
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van het departement, en welke vielen ten laste van de begroting van het kabinet van de minister ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 183 van 6 juni 1996 van de heer LUDO SANNEN

Eureka-school Leuven – Getuigschrift Basisonderwijs

Op dit ogenblik volgen acht leerlingen het zesde leerjaar aan de Eureka-school in Leuven. De school geeft remediërend onderwijs voor begaafde leerlingen met dyslexie en/of aandachtsstoornissen. Eureka-onderwijs is een preventief project dat de leerlingen de kans biedt gedurende één of twee jaren intensief compenserend en remediërend onderwijs te volgen, om zo snel mogelijk te reïntegreren in het gewoon onderwijs. Hun toekomstkansen stijgen hierdoor in belangrijke mate.

Voor de leerlingen die momenteel het zesde leerjaar volgen, is er op dit ogenblik een ernstig probleem. Vermits het zesde leerjaar nog niet erkend is, kan de school geen getuigschrift Basisonderwijs uitreiken aan de leerlingen. Tot op heden namen de leerlingen van het zesde leerjaar deel aan het kantonnaal examen en konden de kinderen op die manier hun getuigschrift van het basisonderwijs behalen.

In tegenstelling tot het koninklijk besluit van 15 juni 1984, waarin wordt vermeld dat het kantonnaal examen moet worden georganiseerd, heeft de Eureka-school nu bericht gekregen dat er dit schooljaar geen dergelijk examen zal worden georganiseerd.

Op die manier worden deze leerlingen verplicht het secundair onderwijs te starten in het eerste leerjaar B en daar het getuigschrift Basisonderwijs te behalen, om dan het jaar daarop het eerste leerjaar A te beginnen. Voor de betrokken leerlingen, leerkrachten en ouders is dat een regelrechte kaakslag, na alle inspanningen die ze zich hebben getroost.

Op welke manier kunnen deze leerlingen (en andere leerlingen die zich in een gelijkaardige situatie bevinden) toch een getuigschrift Basisonderwijs behalen ?

Antwoord

Het departement Onderwijs – administratie Basisonderwijs – organiseert een examen om het getuigschrift Basisonderwijs te behalen voor kinderen geboren in 1985 of vroeger die niet in een erkende, gesubsidieerde of gefinancierde school zijn ingeschreven en dus niet op een reguliere manier het getuigschrift hebben behaald (Belgisch Staatsblad 30 mei 1996).

Geïnteresseerden richten hun inschrijvingen vóór 15 juni aan het departement Onderwijs, afdeling Scholen Basis, t.a.v. Marie-Hélène Sabbe, Koningsstraat 138 in 1000 Brussel.

De aankondiging van dit examen verscheen in het Belgisch Staatsblad en in een aantal kranten. De betrokken school werd rechtstreeks op de hoogte gesteld.

Vraag nr. 184 van 6 juni 1996 van mevrouw NELLY MAES

Hogeschooldecreet – Statuut tijdelijken met overgangsmaatregelen

Het hogeschooldecreet voorziet in overgangsmaatregelen voor vastbenoemden en tijdelijken die aan bepaalde voorwaarden voldoen (art. 318).

Voor de personeelsleden die overgangsmaatregelen genieten is het hogeschoolbestuur verplicht werkzekerheid te verschaffen (art. 326).

Door de toepassing van beide artikelen hebben de tijdelijken met overgangsmaatregelen en de vastbenoemden dezelfde rechten inzake werkzekerheid. Hierdoor is er een contingent personeelsleden die de hogeschool niet kan ontslaan en die ze in dienst moet houden tot hun pensionering.

De kostprijs van het onderwijzend personeel is voor de hogeschool echter verschillend naargelang het gaat om vastbenoemden of om tijdelijken (de RSZ-werkgeversbijdrage voor vastbenoemden is merkkelijk lager dan voor tijdelijken).

Aangezien de hogescholen thans een enveloppefinanciering genieten en er verschillende hogescholen in grote financiële problemen zitten, aangezien het historisch forfait jaarlijks vermindert, wat de financiële toestand van de hogescholen nog verslechtert, rijst de vraag waarom de tijdelijken met overgangsmaatregelen (art. 318, 2°) en de vastbenoemden (art. 318, 1°) statutair niet volledig werden gelijkgesteld.

Hierdoor zou er voor de hogescholen geld zijn vrijgekomen zonder dat het departement Onderwijs meer financiële middelen moest ter beschikking stellen.

Bij het vaststellen van de jaarlijkse personeelsformatie met betrekking tot het aantal vastbenoemden (maximum 64 %, art. 231 van het hogeschooldecreet) moeten de hogescholen uiteraard rekening houden met de voltijdse eenheden ingenomen door de personeelsleden bedoeld in artikel 318, 1°. Dit wil zeggen dat de hogescholen maar eerst tot nieuwe benoemingen kunnen

overgaan indien het percentage vastbenoemden (art. 318, 1°) en tijdelijken met overgangsmatregelen (art. 318, 2°) lager is dan 64 %.

De statutaire gelijkstelling heeft geen financiële invloed op de begroting van het departement Onderwijs, en het statuut van de tijdelijken met overgangsmatregelen (wat een vast contingent is) wordt verbeterd binnen het huidige kader. Zowel de financiële toestand van de hogescholen, als de statutaire toestand van een aantal personeelsleden zou daardoor dus verbeterd zijn.

Antwoord

Tijdelijke personeelsleden met overgangsmatregelen en benoemde personeelsleden hebben inderdaad dezelfde rechten inzake werkzekerheid.

Het hogeschooldecreet voorziet in een beperking van het aantal benoemde personeelsleden – waarbij de tijdelijke personeelsleden met overgangsmatregelen niet meegerekend worden – tot 64 % van het aantal plaatsen op de formatie van het onderwijzend personeel. De 64 % verwijst naar het universitair onderwijs waar maximum 64 % zelfstandig academisch personeel mogelijk is. Ten minste 36 % van de personeelsformatie van de universiteiten bestaat uit tijdelijk assiterend personeel.

De beperking tot 64 % benoemden in de hogescholen is nodig voor een soepel personeelsbeleid en een gezonde personeelsstructuur. Binnen de financiële mogelijkheden kan de hogeschool een formatie op lange termijn uitwerken. Slechts twee hogescholen zitten onder het benoemingspercentage van 64 %. Voor het merendeel van de hogescholen zal de 64 %-regel de eerste jaren dan ook knellen. De eerste jaren zal er bijgevolg een strenge begeleiding nodig zijn in de evolutie naar de 64 %. De hoge benoemingspercentages betekenen de facto dat er van een echt en efficiënt personeelsbeleid op korte termijn nog niet echt sprake kan zijn.

De hogescholen verplichten ook de tijdelijke personeelsleden met overgangsmatregelen te benoemen, zou betekenen dat de hogescholen op veel langere termijn geen adequaat personeelsbeleid kunnen voeren, terwijl het voeren van een soepel personeelsbeleid net één van de pijlers van de hele HOBU-herstructurering vormt. Bovendien blijken ook niet alle tijdelijke personeelsleden met overgangsmatregelen in het bezit te zijn van de nieuwe vereiste bekwaamheidsbewijzen die het hogescholendecreet minimaal heeft vastgelegd. Ik vestig er daarenboven de aandacht op dat de overgangsmatregelen voor tijdelijken (artikel 318, 2° van het hogescholendecreet) veel ruimer zijn dan de vroegere regelgeving.

Vraag nr. 185
van 6 juni 1996
van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE

Vrij en officieel onderwijs – Juridische behandeling personeel

Het Hof van Cassatie oordeelt dat personeelsleden uit het vrije net niet statutair verbonden zijn (Cassatie,

arrest 4 oktober 1992, Rechtskundig Weekblad 1992-1993, blz. 1057 ; Journal des tribunaux de travail 1994, blz. 231). Ze zijn contractueel verbonden met hun werkgever, de plaatselijke inrichtende macht. Aangezien deze personeelsleden werken voor een particuliere werkgever is de arbeidsrechtbank en niet de Raad van State bevoegd inzake geschillen. De Raad van State oordeelt in dezelfde zin.

Dit onderscheid blijkt ook uit de regelgeving. Terwijl artikel 31 §2 van het decreet van 27 maart 1991 over de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden voor het vrije net een aanstelling middels een overeenkomst voorschrijft, worden volgens artikel 31 §3 van hetzelfde decreet de personeelsleden van het officiële net aangesteld krachtens een besluit.

Door dit onderscheid ontstaat een juridisch verschillende behandeling, in de zin dat de Raad van State nietig kan verklaren, terwijl de arbeidsrechtbank dit niet kan.

1. Betekent dit onderscheid geen juridische discriminatie ? Is dit onderscheid in overeenstemming met artikel 24 §4 van de Grondwet ? Met andere woorden : wat zijn hier de objectieve verschillen, de eigen karakteristieken, die een aangepaste behandeling – en dus een verschillende juridische behandeling – van de personeelsleden verantwoorden ?
2. Waarom wordt er, in het licht van dit onderscheid, geen gewijzigd woordgebruik gehanteerd ? Zo zou voor de huidige "vastbenoemde leraars" uit het vrij onderwijs de term "contract van onbepaalde duur" gebruikt moeten worden. "Benoemingsstop" zou worden "stopzetten van het aangaan van contracten van onbepaalde duur". Artikel 1 van het decreet van 27 maart 1991 zou gewijzigd moeten worden, aangezien dit artikel stelt dat "ditzelfde statuut betrekking heeft op alle personeelsleden uit het gesubsidieerd onderwijs".

Antwoord

1. In de toelichting van de regering bij het vroegere artikel 17 van de Grondwet (= het huidige artikel 24) werd over het gelijkheidsbeginsel toegepast op de statutaire positie van de personeelsleden van het onderwijs gesteld dat de rechtspositie van het personeel waarmee een vrije inrichtende macht een arbeidscontract afsluit, nooit identiek kan zijn aan het statuut van het personeel van het rijksonderwijs, noch aan dat van de gemeenten en provincies.

Het Hof van Cassatie heeft, ook na de inwerking-treding van het decreet "rechtspositie", gesteld dat, hoewel de personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs onder een statuut zijn geplaatst, hun dienstbetrekking niet statutair geregeld is nu zij uit een arbeidsovereenkomst is ontstaan.

Met andere woorden houdt het bestaan van een statuut niet in dat dit personeel zich daardoor in een statutaire toestand bevindt. Het is immers in dienst van een particuliere persoon of instelling waarmee het door een arbeidsovereenkomst verbonden is, zij het dat die overeenkomst niet door de arbeidsovereenkomstenwet wordt geregeld.

Zo de gelijkheid de grondwettelijke regel is, biedt artikel 24 § 4 van de Grondwet ruimte voor een gedifferentieerde behandeling op voorwaarde dat die gegrond is op en in verhouding staat tot de eigen karakteristieken van de inrichtende machten. Eén van die karakteristieken is precies de juridische aard van de inrichtende machten – namelijk privaatrechtelijke rechtspersoon in het gesubsidieerd vrij onderwijs, publiekrechtelijke rechtspersoon in het gesubsidieerd officieel onderwijs – die op zijn beurt de verschillende aard van de rechtsverhouding in het ene en het andere net tussen de personeelsleden en hun werkgever kan bepalen.

Daarom werd in het decreet, daar waar die verschillende aard dit vereiste, een onderscheid gemaakt tussen het gesubsidieerd vrij en het gesubsidieerd officieel onderwijs.

Ik wens de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop te wijzen dat de gevatte rechtsmacht zich eventueel over een concreet aangevoerde discriminatie zal dienen uit te spreken.

Verder is het zo dat de artikels 144, 145 en 146 van de Grondwet verhinderden dat de decreetgever ter zake de bevoegde rechter zou aanwijzen.

Het komt de rechter toe te oordelen of het decreet al dan niet voldoende aanwijzingen bevat die ertoe moeten leiden de verhouding tussen een personeelslid van het gesubsidieerd vrij onderwijs en zijn onderwijsinstelling als van privaatrechtelijke, dan wel van administratiefrechtelijke aard aan te merken.

2. Met betrekking tot het woordgebruik in het decreet, dient erop te worden gewezen dat de decreetgever ervoor geopteerd heeft om voor de beide netten van de gesubsidieerde sector slechts één decreet op te stellen.

Dit heeft tot gevolg dat het decreet verschillende administratiefrechtelijke begrippen bevat.

In dit verband moet worden opgemerkt dat de bepalingen van het decreet door de administratie van het departement Onderwijs op eenvormige wijze moeten worden toegepast voor al de personeelsleden op wie het decreet van toepassing is, wat een eenvormige terminologie noodzakelijk maakt.

Overigens ook vóór het van kracht worden van het geviseerde decreet gold voor de personeelsleden bedoeld in dit decreet reeds eenzelfde terminologie.

Ten slotte kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de Raad van State in zijn advies bij het ontwerp van decreet stelde dat de termen die ontleend zijn aan het publiek recht (zoals bv. tijdelijke aanstelling, vaste benoeming e.a.) voor het gesubsidieerd vrij onderwijs moeten gelezen worden in termen van privaatrecht.

Vraag nr. 186
van 6 juni 1996
van de heer MICHEL DOOMST

Verificatiekorps – Opdrachten

Naar aanleiding van de staking in het onderwijs op 28 februari jongstleden, kregen heel wat scholen het bezoek van een verificateur.

Met welke opdrachten kan een verificatuur worden belast en welke wettelijke bepalingen vormen hiervoor de grondslag ?

Antwoord

1. De minister bevoegd voor Onderwijs binnen de Vlaamse Gemeenschap heeft een controlerende en inspecterende bevoegdheid ten opzichte van de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke instanties die voor hun onderwijsverstrekking aanspraak wensen te maken op een erkenning, subsidiëring of financiering door de Vlaamse overheid.

Voor de uitvoering van deze bevoegdheid kan de minister terugvallen op enerzijds een pedagogisch college, namelijk de onderwijsinspectie, en anderzijds een administratief korps, namelijk het verificatiekorps.

2. De taken waarmee het verificatiekorps wordt belast, vloeien voort uit de reglementering vastgelegd bij koninklijk besluit nr. 5 van 18 april 1967 betreffende de controle op de toekenning en op de aanwending van de toelagen, en het besluit van de Vlaamse regering van 9 januari 1991 houdende de controlemaatregelen inzake de aanwending van de werkingstoelagen in het gesubsidieerd onderwijs.
3. Zoals uit het volgend niet-exhaustief overzicht moge blijken, bestrijken de concrete opdrachten van het verificatiekorps een ruim terrein :
 - de controle op de naleving van de toelatings- en overgangsvoorwaarden in hoofde van de leerlingen ;
 - de controle op de regelmatige aanwezigheid in de lessen ;
 - de controle op de internaten ;
 - de controle op de aanwending van de werkings-toelagen ;
 - de controle op de projecten "onderwijsvoorrang" ;
 - de (niet-systematische) controle op de optimale aanwending van de schooltijd onder verantwoordelijkheid van de inspectie ;

- het nazicht van attesten van vorige diensten in het onderwijs met betrekking tot wedden/wed-detoelagen en pensioenen ;
- het bepalen van de werkelijke afstand tussen bepaalde onderwijsinstellingen in het kader van de toepassing van de rationalisatie- en program-matieregelen ;
- het nazicht van het aantal regelmatige leerlingen op de reglementair vastgestelde tellingsdata als basis voor de personeelsomkadering, de wer-kingmiddelen en de toepassing van de school-bevolkingsnormen ;
- de samenwerking met de inspectie binnen de context van schooldoorlichtingen.

Samengevat kan dan ook worden gesteld dat aan het verificatiekorps alle niet-pedagogische opdrach-ten kunnen worden toegewezen die direct of indi-rect verband houden met het toetsen of de onder-wijsorganisatoren die geldelijke en andere middelen genieten, voldoen aan de vigerende onderwijsbe-schikkingen.

Vraag nr. 187
van 6 juni 1996
van de heer MICHEL DOOMST

Onderwijspersoneel – Vervoerkosten

Door het onderwijsdecreet VI van 21 december 1994 is het de Vlaamse regering mogelijk gemaakt om het decretaal bekrachtigde besluit van de Vlaamse regering aan te passen betreffende de tegemoetkoming van de wekgevers in de onderwijssector in de vervoerkosten van hun personeelsleden. Op vraag nr. 100 van de heer Hugo Van Dienderen (Bulletin van Vragen en Ant-woorden nr. 10 van 13 maart 1995, blz. 530) en op vraag nr. 184 van mevrouw Mieke Vogels (BVA nr. 2 van 7 november 1994, blz. 47) antwoordde de minister dat zijn administratie onverwijld de vereiste initiatieven zou nemen om het besluit aan te passen, rekening hou-dende met de specifieke toestanden in het onderwijs.

1. Welke initiatieven heeft de administratie reeds genomen om dit besluit aan te passen aan de eigen toestanden van het onderwijs ?
2. Wanneer zullen deze wijzigingen ingaan ?
3. Hoeveel personeelsleden van het Vlaams onderwijs maakten in de schooljaren 1993-1994 en 1994-1995 gebruik van deze terugbetalingsmogelijkheid ? Welke som werd in deze schooljaren aan die terug-betaling besteed ?
4. Is dit besluit sedert de hervorming van het hoger onderwijs nog van toepassing op het hoger onder-wijs ?

Antwoord

1. en 2. Ingevolge de invoering van Railflex, een nieu-we treinkaart voor deeltijds werkenden, is een aan-tal problemen inzake vervoerkosten voor perso-neelsleden van het onderwijs opgelost.

3. Het aantal personeelsleden dat in het schooljaar 1993-1994 in het basis- en in het secundair onderwijs een terugbetaling van de tegemoetkoming in de ver-voerkosten heeft gevraagd, werd reeds meegedeeld in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 100 van 2 februari 1995 van H. Van Dienderen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 13 maart 1995, blz. 530). Voor het secundair onderwijs werd de terugbetaling gevraagd voor 826 personeelsleden, voor het basisonderwijs voor 379 personeelsleden, hierin niet begrepen de personeelsleden van het sted-elijk onderwijs van Antwerpen.

De gegevens voor het schooljaar 1994-1995 worden momenteel door de betrokken diensten opgevraagd en zullen worden bezorgd zodra ze beschikbaar zijn.

Met betrekking tot het hogeschoolpersoneel gaat het voor het academiejaar 1993-1994 over volgende bedragen :

- gesubsidieerd officieel HOBUS : 206.713 frank voor 24 personeelsleden ;
- gesubsidieerd vrij HOBUS : 3.262.509 frank voor 343 personeelsleden.

Deze bedragen zijn betaald op het krediet van de begroting van 1995. Voor het academiejaar 1994-1995 worden deze tegemoetkomingen betaald op het krediet van de begroting van 1996.

Vanaf het begrotingsjaar 1996 betalen de hogescho-len zelf de tegemoetkoming in de door de perso-neelsleden gedragen vervoerkosten.

Het aantal personeelsleden dat gebruik maakt van de terugbetalingsmogelijkheid en het terugbetaalde bedrag voor het academiejaar 1994-1995 zijn nog niet bekend. Deze cijfers zullen samen met de ande-re cijfergegevens worden bezorgd.

4. Het besluit van 22 juli 1993 is nog van toepassing op de personeelsleden van de hogescholen.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
 EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 158
van 28 mei 1996
van de heer PETER DESMET

Aankoopsubsidies natuurgebieden – Begunstigden

Verskillende instanties kunnen subsidies krijgen voor de aankoop van natuurgebieden.

Komen gemeenten ook in aanmerking voor het verkrij-gen van dergelijke subsidies ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Binnen het Vlaams Gewest komen uitsluitend erkende natuurverenigingen in aanmerking voor subsidies voor aankoop van natuurgebieden overeenkomstig de bepa-

lingen van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 1995 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de criteria die gelden voor de toekenning van een subsidie aan erkende verenigingen die terreinen verwerven die als natuurreserveaat worden ingericht.

Gemeenten of andere lagere overheden kunnen evenwel gebruik maken van het Vlaams Investeringsfonds.

**Vraag nr. 161
van 26 mei 1996
van de heer JOHAN MALCORPS**

Westerschelde – Zeehonden

In het deltagebied aan de Westerschelde worden weer geregeld zeehonden gesignaleerd. Het zou gaan om een beperkte populatie van enkele tientallen dieren. Als deze populatie voldoende aangroeit en levenskrachtig wordt, is het niet ondenkbaar dat op termijn een herkolonisatie naar de Vlaamse Beneden-Schelde en haar zijrivieren met Zeeuwse zeehonden mogelijk wordt.

De enkele zeehonden in het deltagebied worden echter nog steeds bedreigd met de verdrinkingsdood, met name door het gebruik van visfuisen. In de voordelta en de Oosterschelde wordt dit gevaar vermeden doordat daar een verplichting geldt om een keerwant te plaatsen voor de visfuisen. In de Westerschelde kan Nederland een dergelijke verplichting blijkbaar niet invoeren, en dat wegens een oud traktaat met België.

In de geest van het natuurherstelplan dat in het kader van het verdrag over de verdieping van de Schelde is overeengekomen, zijn inspanningen om tot een betere bescherming te komen van de zeehonden, die zowel in Vlaanderen als in Nederland op de rode lijst van zoogdieren staan, zeker aangewezen.

Heeft de minister al initiatieven genomen om dit oude traktaat te wijzigen of te vervangen door een nieuw verdrag? Zijn er reeds andere initiatieven genomen om het overleven of opnieuw invoeren van zeehonden in deze regio te bevorderen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

1. Het voorkomen van enkele zeehonden in de delta van de Westerschelde is een signaal dat de waterkwaliteit de laatste jaren in dit gebied en in de Vlaamse Beneden-Schelde verbeterd is. Een ernstige herkolonisatie van de Beneden-Schelde lijkt echter in een nabije toekomst weinig waarschijnlijk.
2. De bevissing op de Beneden-Schelde is momenteel vrij beperkt. Aantal en aard van de vistuigen werden herzien in het besluit van de Vlaamse regering van 20 mei 1992 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij. Het plaatsen van een keerwant aan de visfuisen werd niet verplicht.

3. In de Vlaamse Beneden-Schelde komen geen zeehonden voor; bijkomende maatregelen vanuit het natuurbehoud zijn dus niet nodig. Een initiatief in verband met uitbreiding van de zeehondenpopulatie in de Westerschelde op Nederlands gebied ligt niet in mijn bevoegdheid. Teneinde echter een beter inzicht te krijgen in het gestelde probleem en een eventuele aanpassing van het verdrag van 8 augustus 1843 tussen België en Nederland voor te bereiden, zal ik de minister-president vragen deze gelegenheid voor te leggen aan de Bijzondere Commissie voor het Leefmilieu, sectie Natuurbehoud en Landschapsbescherming van de BEU (Benelux Economische Unie). In 1995 heeft de Bijzondere Commissie van de BUE op vraag van het Waals Gewest een overleg georganiseerd met het Vlaams Gewest, Nederland en Luxemburg rond de problematiek van de vrije vismigratie in de Maas. Eenzelfde werkgroep, waarbij de diensten bevoegd voor het natuurbehoud en de visserij worden betrokken, zou een advies kunnen formuleren rond de aanpassing van de vistuigen die worden gebruikt in de Westerschelde en de Beneden-Schelde teneinde de zeehonden in de toekomst te beschermen.

**Vraag nr. 162
van 28 mei 1996
van de heer JOHAN MALCORPS**

Milieumaatregelen – Financiële situatie bedrijven

Is het inspecteurs en/of inspectrices van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) toegestaan bij het opleggen van milieumaatregelen rekening te houden met de financiële situatie van bedrijven?

Zo ja, moet die financiële situatie dan door hen worden gecontroleerd?

Antwoord

De ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie beschikken niet over de bevoegdheid om de documenten inzake de financiële situatie van een bedrijf op te eisen.

Wanneer milieumaatregelen worden opgelegd, gebeurt dat volgens de wettelijke en reglementaire bepalingen en volgens de algemene regels van behoorlijk bestuur.

**Vraag nr. 163
van 28 mei 1996
van de heer JOHAN MALCORPS**

Militaire pijplijn Melsbroek-Beauvechain – Milieuvergunning

De militaire overheid is van plan een pijplijn te trekken tussen de militaire vliegvelden van Melsbroek en Beauvechain op een diepte van 1,2 meter, bestemd voor het vervoer van koolwaterstoffen, en dit over het grondgebied van de Vlaamse gemeenten Steenokkerzeel, Kortenberg, Bertem en Huldenberg. Het tracé van de pijplijn loopt ook dwars door enkele natuurgebieden. De gemeenten zijn van de plannen op de hoogte gebracht

en zijn uitgenodigd om daarover advies uit te brengen. De nieuwe pijplijn zou worden gelegd vlak naast een bestaande pijplijn van Solvic, een dochtermaatschappij van Solvay, waardoor ethyleengas onder hoge druk wordt getransporteerd.

De aanbesteding van de militaire pijplijn is gepland voor 1996, de uitvoering van de werken voor 1997. De militaire overheid steunt zich blijkbaar op een decreet van 1791 om te stellen dat zij voor deze werken aan geen enkele vergunning onderworpen is.

1. Is het correct dat voor dit soort werken geen enkele milieuvergunning nodig is ?
2. Is de minister officieel op de hoogte gebracht van de plannen van de militaire overheid en om advies gevraagd ?
3. Kan de minister voldoende garanties geven inzake de veiligheid van beide pijplijnen voor de omwonenden en hoe zal dit verder worden gecontroleerd ?
4. Welke procedure zal worden gevolgd als één van beide luchthavens in de toekomst een civiele bestemming zou krijgen ?

Antwoord

1. De aanleg van een ondergrondse pijpleiding, al dan niet in opdracht van de militaire overheid, is aan geen enkele milieuvergunning onderworpen. Wel is overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989, houdende bepaling voor het Vlaams Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen., waarvoor een milieueffectenrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, een milieueffectenrapport vereist voor de aanleg van een hoofdtransportleiding voor het transport van een vloeistof of van een gas in een volgens het gewestplan vastgesteld natuur- en/of reservaatgebied.

In de mate dat een militaire installatie onderworpen is aan een bouwvergunning, is voor deze aanleg dan ook een milieueffectrapport vereist.

2. De bevoegde administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en meer bepaald de afdeling Milieuvergunningen is niet op de hoogte gebracht van de plannen van de militaire overheid, noch ter zake om advies gevraagd.
3. De garanties inzake veiligheid van ondergrondse pijpleidingen vallen onder het toezicht van het federale ministerie van Economische Zaken, bestuur Energie, afdeling Energieproducten en -uitrusting.

4. Het vaststellen van de procedure waarbij een militair vliegveld een civiele bestemming krijgt, behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Vraag nr. 164 van 28 mei 1996 van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Strooizout – Schade en alternatieven

Op onze wegen worden jaarlijks duizenden tonnen natrium- en calciumchloride gestrooid. In een aantal gemeenten strooit men geregeld tot in de verste uithoeken. Ik stel mij hierbij de vraag of in andere landen met vergelijkbare weersomstandigheden sneeuw en ijs op dezelfde manier te lijf worden gegaan.

Uit studies blijkt dat strooizout schadelijk is voor de omgeving. De bodem verzilt, waardoor de vegetatie verschaalt, de bomen afsterven en de fauna wijzigt. Maar ook het koetswerk van de wagens, bruggen en wegen lijden onder het corrosieve zout.

Recente Amerikaanse studies tonen aan dat CMA (calciummagnesiumacetaat) hetzelfde nuttige effect heeft op de winterse wegen, zonder evenwel de vermelde schade te veroorzaken.

1. Hoeveel ton strooizout werd de laatste vijf winters gestrooid op gewest-, provincie- en gemeentewegen ?
2. Wat is de kostprijs van dit zout en strooiwerk ? Is er een kostprijsberekening voor de schade aan voertuigen, bruggen en wegen ?
3. Op welke regelgeving baseren de gemeentebesturen zich om telkens te (moeten) strooien tot in de uithoeken van de gemeente ?
4. Hoe gebeurt de ijs- en sneeuwbestrijding op bruggen en wegen in andere landen met analoge weersomstandigheden ?
5. Werd in ons land reeds onderzoek verricht naar alternatieven voor het strooien en voor de soorten zout (onder andere CMA) die men daarvoor kan gebruiken ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Het antwoord op de gestelde vragen behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke ordening, aan wie de vraag trouwens eveneens werd gericht.

Vraag nr. 165
van 29 mei 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werkgelegenheidsmaatregelen – Niet-uitkeringsgerechtigde werklozen

Elke maand worden de werkloosheidscijfers gepubliceerd. In de media geeft de minister cijfers met betrekking tot de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW). Andere categorieën werkzoekenden worden niet vermeld: de deeltijds werkenden, de schoolverlaters, de herintreedsters, ex-zelfstandigen en uitgesloten artikel 80-ers die zich opnieuw inschreven om werk te vinden. Bij het nakijken van VDAB-statistieken vindt men die wel terug. De totale groep werkzoekenden is dus merklijk groter dan de gepubliceerde werkloosheidscijfers aangeven. Vooral de groep werkzoekende vrouwen vergroot zo.

Is het, conform de beleidsbrief Werken in Vlaanderen (Stuk 165 (1995-1996) – Nr. 1), waarin de minister beleidsmaatregelen niet noodzakelijk koppelt aan het al dan niet uitkeringsgerechtigd zijn, niet zinvol om alle werkzoekenden op te nemen in de op het publieke forum gehanteerde werkloosheidscijfers?

Welke stappen heeft de minister ter zake gezet?

Krijgen de werkzoekenden die niet-UVW zijn, gelijke kansen bij werkgelegenheidsmaatregelen?

Antwoord

Op de eerste werkdag van de maand wordt het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW) aan de federale regering, de RVA (Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening), de pers en het brede publiek meegedeeld. De andere categorieën van werkzoekenden – in het bijzonder de niet-werkende werkzoekenden (NWWZ) overeenkomstig de Europese definitie van werkloosheid – komen in de loop van de maand ruim aan bod in andere statistieken, zoals die onder meer door de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) worden gepubliceerd. Voor zover ook die cijfers op de eerste werkdag van elke maand beschikbaar zijn, kan inderdaad worden overwogen om ze op hetzelfde ogenblik mee aan een breder publiek kenbaar te maken.

De maatregelen die bepalen of een werkzoekende al dan niet uitkeringsgerechtigd is, vallen onder federale bevoegdheid. Het komt dus wel voor dat bepaalde van deze maatregelen tot gevolg hebben dat de UVW-statistieken een dalende tendens vertonen, terwijl het aantal NWWZ constant blijft. Zo heeft bijvoorbeeld een verlenging van de wachttijd voor schoolverlaters tot gevolg dat de nog werkzoekende schoolverlaters gedurende een bepaalde periode enkel voorkomen in de NWWZ-statistieken en nog niet opduiken in het aantal UVW.

Binnen de verschillende maatregelen die door de Vlaamse overheid worden uitgevaardigd en die worden uitgevoerd door de VDAB, wordt het onderscheid tussen UVW en NWWZ niet gemaakt. De verschillende diensten van de VDAB staan open voor alle werkzoekenden, zonder onderscheid naar duur van werkloos-

heid, schorsing door de RVA en dergelijke. In het beheerscontract van de VDAB wordt enkel gewerkt met het begrip niet-werkende werkzoekenden.

Hierop bestaan twee uitzonderingen:

- het doelgroepenbeleid: bepaalde delen van de dienstverlening zijn specifiek toegespitst op bepaalde moeilijk te plaatsen doelgroepen. De beroepsopleiding geleverd door de VDAB wordt voor 70 % voorbehouden voor de moeilijke doelgroep (enkel niet-werkende werkzoekenden, langer dan één jaar werkloos, laaggeschoold of niet-EU-burger);
- het federale begeleidingsplan.

De verschillende federale werkgelegenheidsmaatregelen staan open voor verschillende categorieën van werkzoekenden en richten zich tot verschillende doelgroepen. Wel kan in het algemeen worden gesteld dat de basisvoorwaarde voor de werkzoekende om in een van de stelsels te kunnen stappen, vaak een periode van uitkeringsgerechtigd werkloos zijn is. Deze bepalingen voorzien wel steeds in talrijke uitzonderingen of gelijkstellingen met het UVW zijn, die maken dat het merendeel van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde categorieën (schoolverlaters, herintreedsters, ex-zelfstandigen en uitgesloten artikel 80-ers die zich opnieuw inschreven, deeltijds werkenden) in aanmerking komen voor bijvoorbeeld het federale banenplan, DAC-statuuut, gesco, enzovoort.

Vraag nr. 166
van 30 mei 1996
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Milieudelicten – Informatieplicht politie en rijkswacht

In het kader van het vernieuwde milieubeleid en de wens van deze regering om de burgers die onze milieuwetgeving niet naleven een halt toe te roepen, treden de diverse politiekorpsen vaak op om deze misbruiken te verbaliseren.

Het komt dan uiteraard de rechtbanken toe om zich daarover uit te spreken.

Anderzijds zouden vooral de lokale besturen, die het goed menen met het milieubeleid, ten minste geïnformeerd moeten worden over dergelijke misbruiken en over het politieel optreden. Zij zijn het immers die door de burgers met de vinger worden gewezen en zij moeten in staat zijn passende maatregelen te treffen om niet, zoals in recente rechtspraak, medeverantwoordelijk te worden gesteld wegens "stilzitten van bestuur".

Ingevolge het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (artikel 64 e.v.) moet een proces-verbaal inzake vaststelling van de exploitatie zonder vergunning, of inzake exploitatie van een inrichting zonder naleving van de voorwaarden, aan de burgemeester worden overgemaakt.

In de praktijk worden voormelde richtlijnen echter noch door gemeentelijke politiekorpsen, noch door rijkswachtverantwoordelijken toegepast. De politieverantwoordelijken stellen dat ze voor deze materies onder het gezag vallen van de procureur des konings en zijn van oordeel dat voormelde bepalingen geen juri-

disch bindende kracht hebben, vanuit de stelling dat het artikel 64 van het milieudecreet slechts zou gelden voor de "bijzonder bevoegde ambtenaren" (d.w.z. de ambtenaren van de gewestelijke administraties) en niet voor de politieverantwoordelijken met algemene opsporingsbevoegdheid.

1. Moet de bovenvermelde decreetbepaling door de politieverantwoordelijken worden nageleefd ?
2. Heeft de minister hierover reeds contact opgenomen met zijn federale collega van Justitie en hem verzocht de parketten in het Vlaams Gewest opdracht te geven om de politie-overheden de nodige richtlijnen te verstrekken met betrekking tot het naleven van de informatieplicht tegenover de gemeentebesturen inzake milieudelicten ?

Antwoord

Noch artikel 64 en volgende van titel I van het Vlarem, noch het milieuvergunningendecreet, houden de verplichting in alle bedoelde processen-verbaal aan de burgemeester toe te sturen.

Artikel 65 § 5 van titel I van het Vlarem bepaalt wel dat wanneer de in artikel 58 genoemde toezichthoudende ambtenaren optreden in de plaats van de burgemeester en de stopzetting bevelen van activiteiten, toestellen verzegelen of sluitingen opleggen, de burgemeester hiervan een proces-verbaal toegestuurd moet krijgen. Er moet worden opgemerkt dat het hier louter gaat om de in artikel 58 bedoelde ambtenaren, en niet om de rijkswacht of de gemeentepolitie, die deze ambtenaren eventueel kunnen bijstaan bij de uitoefening van hun ambt. In het algemeen is het dus zo dat de in deze vraag aangehaalde problematiek niet direct een rechtsgrond vindt in het milieuvergunningendecreet of in titel I van het Vlarem.

Het toezicht op de werking van de politie en rijkswacht valt uiteraard niet onder de bevoegdheid van Leefmilieu. Wel is er een overleg tussen de parketten en de ambtenaren op de onderscheiden niveaus (federaal, gewestelijk, provinciaal).

Vraag nr. 167 van 30 mei 1996 van de heer FREDDY DE VILDER

Adviescommissies ruilverkaveling – Natuur- en milieuverenigingen

Het ruilverkavelingscomité wordt bijgestaan door een commissie van advies, samengesteld uit zes tot tien leden, die benoemd worden door de minister bevoegd voor landinrichting.

Van de bedoelde commissies kunnen onder meer "personen van de streek die bijzonder bevoegd zijn op agrarisch en landelijk gebied en niet bij de ruilverkaveling zijn betrokken" deel uitmaken (artikel 15 van de wet op de ruilverkaveling).

Vermits natuur- en milieuverenigingen lokale leden hebben die dikwijls zeer deskundig zijn op agrarisch en landelijk gebied, komen zij in principe in aanmerking om van die commissies deel uit te maken.

1. In welke ruilverkavelingen zijn de natuur- en milieuverenigingen effectief vertegenwoordigd in de commissie van advies ?
2. In welke ruilverkavelingen hebben natuur- en milieuverenigingen leden voorgedragen waarvan de kandidatuur niet aanvaard werd ?
3. Zijn er commissies van advies die, omdat ze niet volzet zijn of omdat er een aantal louter "papierleden" zijn, nog open staan voor voorgedragen of voor te dragen leden van natuurverenigingen ?
4. Worden de natuur- en milieuverenigingen geïnformeerd over de mogelijkheid om kandidaten voor te dragen ?

Antwoord

1. Er zijn momenteel vijftien ruilverkavelingsprojecten in uitvoering waarvan de ruilverkavelingsakte nog niet is verleden.

In de ruilverkavelingen Eksaarde, Hamme, Hoegaarden, Hoge en Lage Rielen, Vliermaalroot en Weelde is ten minste één persoon benoemd in de commissie van advies die als afgevaardigde van een natuur- of milieuvereniging kan worden beschouwd. De betrokken personen werden in de meeste gevallen door de administratie aan de bevoegde minister voorgesteld voor benoeming, na informele contacten met de vereniging die zij worden geacht te vertegenwoordigen.

2. Met uitzondering van de ruilverkavelingen Eksaarde en Hamme werden voor alle andere ruilverkavelingen door natuur- en milieuverenigingen meer leden voorgedragen dan er aanvaard werden. De voordracht dateert in alle gevallen van na de telling van de commissie van advies, zodat een wijziging van de samenstelling noodzakelijk zou zijn om de kandidaturen kunnen aanvaarden.
3. In de commissies van advies van de hiernavermelde ruilverkavelingen zijn minder dan 10 leden benoemd : Eggewaartskapelle, Fortem, Hoegaarden, Hoge en Lage Rielen, Kolmont, Poppel, Stui-vekenskerke, Weelde en Wontergem.

Het is mij niet duidelijk wat bedoeld wordt met "papierleden". Wat de aanwezigheid betreft van de leden benoemd uit "de personen van de streek die bijzonder bevoegd zijn op agrarisch en landelijk gebied", kan worden vastgesteld dat van de 75 leden (van vijftien commissies van advies) er 10 leden zijn die niet deelnamen aan de laatste vijf vergaderingen.

4. In 1992 nam mijn voorganger de principiële beslissing om één of meer afgevaardigden van natuurbeschermingsorganisaties op te nemen in elke commissie van advies. Sindsdien is evenwel geen enkele commissie van advies meer opgericht en werd enkel de samenstelling van de commissie van advies van de ruilverkaveling Eksaarde aangepast.

Zoals aangekondigd in mijn beleidsbrief zal ik binnenkort richtlijnen geven aan de administratie met betrekking tot de vertegenwoordiging van onder

andere gemeentebesturen en natuurverenigingen in de commissies van advies. De lokale natuur- en milieuverenigingen zullen worden geïnformeerd over de mogelijkheid om kandidaten voor te dragen.

Vraag nr. 168
van 30 mei 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

De Marke – Baggerwerken

De gemeenten gelegen aan de Marke en een groot gedeelte van hun bevolking zijn bijzonder ongerust over het feit dat deze waterloop niet over de totale lengte werd gebaggerd. Een deel van de Marke ligt immers in natuurgebied, en dit gedeelte werd sinds jaren niet gebaggerd omdat hiertoe door de bevoegde stedenbouwkundige diensten geen toestemming zou zijn gegeven wegens het ontbreken van een bouwvergunning. Deze situatie is niet alleen nefast voor de waterkwaliteit, maar bovenal ook een reëel gevaar voor overstromingen bij hevige neerslag.

1. Waarom is er sinds 1990 in grote gedeelten van de Marke niet meer gebaggerd ? Als het ontbreken van een bouwvergunning hiervan de aanleiding is, waarom werd de aanvraagprocedure daarvoor door de bevoegde diensten dan niet ingezet ?
2. Zijn er concrete plannen om alsnog deze gedeelten te baggeren ? Wanneer wordt dit uitgevoerd ?
3. Wie is verantwoordelijk bij schade na wateroverlast in woningen van aangelanden ?
4. Werd reeds een geschikt terrein gevonden dat dienst kan doen als tijdelijk droogbekken ? Zo ja, waar zal dit komen ? Zo neen, wanneer denkt men hiervoor een oplossing te hebben ?

Antwoord

1. De Markerivier, onbevaarbare waterloop van eerste categorie nr. 5.215, werd over haar volledige lengte geruimd met begrotingskredieten 1993, met uitzondering van die vakken die volgens het gewestplan in natuurgebied liggen. Op grond van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, en van het koninklijk besluit van 25 maart 1981 tot vaststelling, voor het Vlaams Gewest, van de op openbaar domein door publiekrechtelijke rechtspersonen uit te voeren werken en te verrichten handelingen waarvan wegens hun geringe omvang geen vergunning is vereist, inzonderheid artikel 3, 4°, is voor deze werken een vergunning vereist. Aangezien ruimings- en onderhoudswerken aan onbevaarbare waterlopen in en langs natuurgebieden sterk aan kritiek onderhevig kunnen zijn, moet een aanvraag tot bouwvergunning goed voorbereid en verantwoord zijn en met alle nodige elementen, bijvoorbeeld van hydrologische of ecologische aard, gestoffeerd zijn. Bij gebrek aan deze elementen en om de reden die ik in punt 2 aangeef, werd tot hiertoe geen bouwvergunning aangevraagd.
2. Uit de vaststellingen bij de hoge waterstanden van januari 1995, waarbij slechts één kelder van een

woning onder water kwam, blijkt dat de aanwezigheid van slib in de Markerivier, waar zij in of langs natuurgebieden stroomt, vermoedelijk niet de fundamentele oorzaak van wateroverlast is. Om de eigenlijke oorzaak, vóór het uitvoeren van verdere ruimingswerken, te kunnen vaststellen, is daarom eerst de actualisering van de hydrologische studie van de Markevallei gepland (zie mijn antwoord op de parlementaire vraag nr 59 van 29 januari 1996).

In het algemeen is het echter wel zo dat door de ruimings- en onderhoudswerken de afvoercapaciteit van de waterloop vergroot wordt, zodat deze maatregel in principe tot de mogelijke oplossingen blijft behoren. Indien echter besloten moet worden tot verwijdering van de ruimingsprodukten (bv. op grond van het bodemsaneringsdecreet), moet voorafgaand aan de werken een geschikt terrein worden gevonden voor het aanleggen van een tijdelijk bezinkingsbekken en een definitief depot voor de ruimingsprodukten. Ook hiervoor is een bouw- én een milieuvergunning vereist.

3. De verantwoordelijkheid voor de schade na wateroverlast in de woningen van aangelanden is eenvoudig vast te stellen indien de verantwoordelijkheid voor de wateroverlast zelf duidelijk en onbetwistbaar is. Dit komt echter slechts zelden voor. Er moet dan ook steeds van feitelijke omstandigheden, zoals overmacht, ramp, foute ruimtelijke plaatsing, gebrek aan onderhoud, afwegen van prioriteiten, historische omstandigheden, grootte van de schade en in het algemeen van alle vast te stellen elementen van de wateroverlast worden uitgegaan om de verantwoordelijkheid vast te stellen.
4. Tot hiertoe werd nog geen geschikt terrein gevonden waarop het tijdelijk bezinkingsbekken kan worden aangelegd. Ervaring in andere stroomgebieden leert dat een dergelijk laaggelegen terrein maatschappelijk moet worden aanvaard, maar in elk geval om financiële redenen dicht genoeg bij de eigenlijke werken aan de Markerivier gelegen moet zijn, om de gewenste baggertechnieken mogelijk te maken.

Vraag nr. 169
van 30 mei 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Pyrogas Herzele – Milieuvergunning

Het bedrijf Pyrogas in Herzele (gasopslag en -verdeling) zou zonder de nodige milieuvergunning werken. Het bedrijf valt onder de Seveso-richtlijn en is dus een bedrijf met een bijzonder risico voor de werknemers en de omgeving. Het ligt trouwens heel dicht bij een woonzone.

De afdeling Milieu-inspectie zou reeds herhaaldelijk bij de gemeente aangedrongen hebben op maatregelen, maar zonder resultaat.

1. Klopt het dat dit Seveso-bedrijf zonder milieuvergunning werkt ? Sinds wanneer ?
2. Welke maatregelen zijn er genomen om aan deze onwettelijke en gevaarlijke toestand een einde te maken ?

3. In hoeverre leeft dit bedrijf de wetgeving inzake veiligheidsrapportering na? Weet de minister of de risicocirkel al bepaald is, en hoever reikt die dan?

Antwoord

1. Het bedrijf Pyrogas in Herzele werkt inderdaad zonder milieuvergunning en dit sinds 1993.
2. Zodra de Milieu-inspectie kennis kreeg van deze overtreding werd proces-verbaal van overtreding opgemaakt en toegestuurd aan de procureur des konings te Oudenaarde. Tevens werd de burgemeester van Herzele op de hoogte gebracht met het oog op het toepassen van de voorziene dwangmaatregelen. Geregeld werd bij de burgemeester aangedrongen op effectief optreden, tot hij op 3 mei 1996 de vulmonden van de gashouders verzegelde.
3. Bij een vergunningsaanvraag van dergelijk bedrijf is een veiligheidsrapport vereist. Het bedrijf zou nu een nieuwe vergunningsaanvraag indienen, vergezeld van een dergelijk veiligheidsrapport.

De risicocirkels worden bepaald in de rampenplannen opgesteld door het federale ministerie van Binnenlandse Zaken en het provinciebestuur, doch enkel voor "Seveso"-bedrijven. Het bedrijf Pyrogas in Herzele zou federaal niet meer als dusdanig worden aangezien, omdat volgens het federale ministerie van Tewerkstelling en Arbeid (Technische Arbeidsinspectie) bij de omrekening van het totaalvolume van de gashouders naar de maximale hoeveelheid gas (in ton) rekening zou moeten worden gehouden met de toegelaten maximum vullingsgraad van de gashouders, mits er overvulbeveiligingen worden geplaatst.

Vraag nr. 170 van 30 mei 1996 van de heer PETER DESMET

E17 Rekkem -Aalbeke – Chroomafval

Ik verneem dat er bij de aanleg van de autosnelweg E17, nu zo'n dertig jaar geleden, tussen Rekkem en Aalbeke een gleuf werd opgevuld met chroomafval afkomstig van een Frans bedrijf uit Wattrelos.

Dit bedrijf zou, zowel langs de Vlaamse als langs de Franse kant van de grens, in totaal ongeveer 38.000 kubieke meter chroomafval hebben gebruikt. Daarbij blijkt het chroom 6 te zijn, een uiterst giftige stof die gevaarlijk kan zijn voor longen, keel en nieren. Het chroom zou nu open en bloot liggen, wat toch een uiterst verontrustende situatie is. Een nieuwe deklaag lijkt mij geen goede, want geen definitieve oplossing te zijn.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze onduidelijke situatie te verhelpen?

Wordt het chroom enkel maar opnieuw bedekt, of wordt er naar een definitieve oplossing gestreefd?

Komt deze plaats voor op de lijst van de sterk vervuilde gebieden, de zogenaamde zwarte punten, inzake bodemverontreiniging?

Heeft de minister al beslist om deze plaats te saneren? Zo ja, binnen welke termijn zal dit effectief gebeurd zijn?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

1. De OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) is ervan op de hoogte gebracht dat bij de aanleg van de E17 onder meer chroomafval zou terechtgekomen zijn in de bermen van de autosnelweg. De informatie die momenteel ter beschikking is bij de OVAM aangaande dit dossier is beperkt tot één analyseresultaat afkomstig van een steekproefmonster genomen uit de E17-berm te Rekkem (Brun Cornet) op 5 oktober 1990. Het totale chroomgehalte bleek 1.630 mg/kg ds te bedragen, waarvan 16 ppm uitloogbaar.

Op basis van deze fragmentaire gegevens kan de OVAM geen uitspraak doen over de saneringsnoodzaak en -urgentie. In dat verband zal de OVAM eerstdaags via de procedure van beperkte offerte-aanvraag overgaan tot het instellen van een oriënterend bodemonderzoek.

2. Uiteraard wordt altijd naar een definitieve oplossing gestreefd, maar conform het bodemsaneringsdecreet moet rekening worden gehouden met maatregelen die overeenstemmen met de stand van de techniek en die geen onredelijk hoge kosten meebrengen. Het antwoord op de vraag of afdekken van de afvalstoffen alleen voldoende is, zal moeten blijken uit het uitgevoerde onderzoek.
3. Het dossier werd opgenomen op de lijst van de potentieel verontreinigende sites inzake bodemverontreiniging.
4. De noodzaak om tot sanering over te gaan, en wanneer, moet eveneens blijken uit het onderzoek. Afhankelijk van de urgentie zal het dossier worden opgenomen in het saneringsprogramma van de OVAM.

Vraag nr. 172 van 3 juni 1996 van de heer CARL DECALUWE

Bebossingsproject Moen (Zwevegem) – Stand van zaken

Reeds een aantal jaren is er sprake van de bebossing door het Vlaams Gewest van ongeveer 5 hectare in Moen, langs het kanaal Bossuit-Kortrijk. Dit bebossingsproject zou een belangrijk onderdeel worden van de recreatieve as die zich ontwikkelt tussen Kortrijk en Bossuit (Avelgem) en waar nu reeds vele wandelaars en fietsers gretig gebruik van maken.

Wanneer wordt de betrokken grond door het Vlaams Gewest bebost?

Welke soorten bomen worden er aangeplant?

Wat is de geraamde kostprijs?

Antwoord

De eigenaar en beheerder van de betrokken gronden is de administratie Waterwegen en Zeewezen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

De beplanting van deze gronden is een project van strikt lokaal belang, dat enkel de lokale bevolking ten goede komt.

In het verleden werd op vraag van de administratie Waterwegen en Zeewezen door de toenmalige dienst Groen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) een beplantingsplan opgemaakt voor parkaanleg. Dit project werd door de beheerder niet uitgevoerd.

De afdeling Bos en Groen van Aminal heeft een voorstel geformuleerd dat zal worden besproken met de administratie Waterwegen en Zeewezen en de lokale instanties. Dit voorstel houdt het volgende in :

- een nieuw beplantingsplan van het terrein met bosplantsoen zal worden opgesteld ;
- de beplanting zelf zal gebeuren door middel van een bosplantactie, georganiseerd door de afdeling Bos en Groen en de gemeente ;
- het verdere onderhoud en de bewaking zal, bij overeenkomst, uitgevoerd worden door de gemeente.

Indien de besprekingen vlot verlopen kan deze beplanting gebeuren in het volgende plantseizoen. Het nieuwe beplantingsplan moet nog worden opgesteld, maar zal gebaseerd zijn op streekeigen bosboomsoorten en begeleidende struiksoorten.

De kostprijs zal de 500.000 frank niet overstijgen.

Vraag nr. 173
van 3 juni 1996
van de heer CARL DECALUWE

Militaire domeinen – Aankoopbeleid

In het kader van de hervormingen en besparingen bij het Belgisch leger werd onder meer overgegaan tot de verkoop van verschillende militaire domeinen. Die hebben vaak een grote natuurwaarde en een uitgesproken functie als open ruimte. Verschillende instanties waren geïnteresseerd in de overname of de aankoop van die domeinen.

1. Welke militaire domeinen werden aangekocht met de steun van het Vlaams Gewest of voor welke domeinen is de procedure aan de gang ? Welke verenigingen waren koper ? Wat was eventueel de inbreng van de privé-sector ?
2. Welke militaire domeinen werden rechtstreeks door het Vlaams Gewest of door zijn diensten aangekocht of voor welke domeinen is deze procedure nog aan de gang ?
3. Hoeveel hectaren werden op die manier verworven, respectievelijk door de overheid en door de "private" sector ?

Antwoord

1. Door het Vlaams Gewest werd geen steun verleend aan privé-organisaties voor verwerving van militaire gebieden. Het is mogelijk dat privé-natuurverenigingen voor het verwerven van dergelijke gebieden rechtstreeks hebben onderhandeld met het ministerie van Landsverdediging, zonder tussenkomst van het Vlaams Gewest. Concrete gegevens over de inbreng van de private sector zijn mij evenwel niet bekend.
2. De gebieden Teunenbergh in Olen en Westerlo en het Brits Militair Kamp in Westerlo (Tongerlo) werden reeds verworven door het Vlaams Gewest. Voor de gebieden het Vloetenveld in Zedelgem, de Marinebasis in Nieuwpoort, het Fort Steendorp in Temse, het Fort VII in Wilrijk en de Molenheide in Zonhoven is de verwervingsprocedure nog lopende.
3. Door het Vlaams Gewest is reeds 109 ha 73 a 27 ca verworven, de verwervingsprocedure is nog aan de gang voor 404 ha 58 a 77 ca.

Vraag nr. 174
van 3 juni 1996
van de heer CARL DECALUWE

VDAB-textielopleiding Wevelgem – Belangstelling

De belangstelling voor het volgen van een opleiding aan het VDAB-textielopleidingscentrum in Wevelgem daalde sinds de invoering van het cursusgeld.

1. Hoeveel cursisten hebben de laatste vijf jaar een opleiding gevolgd bij het bedoelde opleidingscentrum ?
2. Welke nationaliteit hadden de cursisten ? Wat is het aandeel van niet in Vlaanderen werkende cursisten voor de laatste vijf jaar ?

Antwoord

Sedert 1992 zijn de werknemersopleidingen bij de VDAB betalend geworden, voor werkzoekenden is de opleiding gratis (geen cursusgeld).

De vragen hebben dus enkel betrekking op de opleidingen voor werknemers uit de textielsector, de werkzoekendenopleiding wordt hier buiten beschouwing gelaten.

Het aantal cursisten dat een opleiding volgde geeft geen indicatie over een dalende belangstelling voor de textielopleidingen. Indien de opleidingen worden gesplitst in kleine, korte modules zijn er kwantitatief meer cursisten per jaar dan wanneer er langere modules worden georganiseerd. De kostprijs van de opleiding is evenredig met de duur.

Een betere parameter is het aantal gerealiseerde opleidingen voor werknemers.

**Evolutie werknemersopleidingen Textiel Wevelgem
1991 tot 1995**

Jaar	Aantal opleidingsuren werknemers	Aantal cursisten werknemers
1991	21.592	340
1992	6.312	144
1993	9.508	269
1994	8.776	314
1995	4.712	157

Door het betalend worden van de opleiding in 1992 is het aantal uren werknemers uit de textielsector in 1995 bijna vijf maal lager dan in 1991.

**Nationaliteit van de cursisten-werknemers
in de periode 1991-1995**

Jaar	Aantal cursisten werknemers	Aantal per nationaliteit
1991	340	318 België 1 Frankrijk 6 Nederland 6 Polen 8 Anderen
1992	144	136 België 3 Frankrijk 5 Roemenië
1993	269	251 België 3 Nederland 4 Tunesië 11 Anderen
1994	314	303 België 1 Duitsland 4 Frankrijk 4 Groot-Brittannië 1 Nederland 1 Indonesië
1995	157	156 België 1 Frankrijk

**Vraag nr. 176
van 4 juni 1996
van de heer JAN CAUBERGS**

Afdeling Bos en Groen – Personeelsbestand

Op 24 september 1993 stelde ik een schriftelijke vraag betreffende de onderbezetting van de personeelsformatie van de dienst Waters en Bossen (nu afdeling Bos en Groen). Uit het antwoord van de minister (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 november 1993, blz. 1-2) bleek dat er tegen 1 december 1993 vier landbouwkundig ingenieurs in dienst zouden treden.

Wat is de huidige toestand deze dienst ?

Zijn deze aanwervingen gebeurd en zo ja, wanneer ?

Hoeveel personeelsleden zijn er in de verschillende houtvesterijen van Limburg en wat zijn de statutaire functies ?

Hoeveel ambtenaren-boswachters zijn er sinds bovenvermeld antwoord van de minister aangeworven ?

Hoeveel plaatsen zijn er bij de diensten van de houtvesterijen in Limburg nog vacant ?

Zijn er aanwervingen gepland om de vacante betrekkingen in te vullen en zo ja, voor wanneer ?

Welke procedure wordt er gevolgd om dit personeel in dienst te nemen ?

Antwoord

Het personeelsbestand van de buitendiensten van de afdeling Bos en Groen die instaan voor het bosbeheer, jacht en visstandbeheer (vroeger dienst Waters en Bossen) is op 1 juni 1996 als volgt.

Funcities	Voorzien in het vroegere kader (opgeheven 01/01/95)	In dienst op 01/06/1996
Woudmeester graad A1	5	3
Ambtenaar privé-bos graad A1	5	3 (waaronder 1 contr.)
Houtvester graad A1	9	9
Adjunct-houtvester graad C1	9	0
Boswachter graad C1 of C2	139	96 *
Technische-administratief medewerker (vroeger opsteller van Waters en Bossen)	14	5
Totaal	181	115

* 14 betrekkingen werden op 1 januari 1995 overgeheveld naar de afdeling Natuur

Op 1 januari 1994 zijn vier ingenieurs in dienst getreden (reeds gepland voor eind 1993).

In 1994 werden er drie technici (boswachters) aangeworven, waaronder één in de provincie Limburg.

In 1995 kwamen er ingevolge mutaties nog vier boswachters bij, daar was echter geen enkele aanvraag bij voor de provincie Limburg.

Voor 1996 zijn er drie nieuwe aanwervingen van boswachter gepland, waarbij normaal gezien één in de provincie Limburg zal worden aangesteld.

Het aantal afvloeiingen van boswachters ingevolge pensionering of overlijden voor de periode van 1 januari 1995 tot 1 juni 1996 bedraagt twaalf, terwijl nog vier

boswachters hun pensioen hebben aangevraagd voor het einde van het jaar. Bovendien zijn er zeven boswachters ouder dan 63 jaar, terwijl een aantal anderen overweegt om vervroegd met pensioen te gaan.

In de drie houtvesterijen in de provincie Limburg (Hasselt, Hechtel en Bree) zijn op dit ogenblik 32 statutaire ambtenaren in dienst, met name de drie houtvesters en 29 technici (27 boswachters, waarvan 2 langdurig ziek, en 2 technici die administratief werk uitvoeren), in plaats van de vroeger voorziene 48 betrekkingen (60 %). De plaats van woudmeester en ambtenaar-privé-bos is er niet ingevuld.

Bij de Vlaamse regering wordt een project van interne mobiliteit ingediend met de bedoeling het tekort aan technici en administratieven op te vullen via interdepartementale mutaties.

Vraag nr. 179
van 6 juni 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Huisvuilproblematiek Vlaams-Brabant – Stand van het dossier

Reeds jaren is er sprake van de bouw van een verbrandingsoven voor het Vlaams-Brabantse huisvuil. Verschillende mogelijke vestigingsplaatsen werden daarbij vernoemd, doch telkens blijkt de bevolking ernstige bezwaren te maken, zodat er momenteel de grootste onzekerheid heerst over de uiteindelijke beslissing.

Ook vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt op de jongste voorstellen (namelijk een vestiging hetzij in Beersel, hetzij in Drogenbos) zeer negatief gereageerd. De Brusselse gewestregering, waarin ook Vlaamse ministers zitting hebben, heeft onlangs eenparig uiting gegeven aan haar verzet tegen de plannen van de Vlaamse regering.

Niet alleen wordt de luchtverontreiniging aangevoerd die hierdoor in het Brussels Gewest zou ontstaan wegens de ligging van Beersel of Drogenbos, maar ook de verkeersoverlast die daardoor zal ontstaan op de E19. Door de Brusselse gewestregering wordt gesuggereerd het afval uit Vlaams-Brabant te verwerken in de verbrandingsoven van Neder-over-Heembeek, waar een nieuwe zuiveringsinstallatie de schadelijke gassen zal verwijderen. Er zou hieromtrent begin april overleg hebben plaatsgevonden tussen de minister en de Brusselse minister bevoegd voor Leefmilieu en Waterbeleid, Renovatie, Natuurbehoud en Openbare Netheid.

1. Wat is de stand van het dossier inzake de verwerking van het huisvuil uit Vlaams-Brabant ?
2. Heeft men reeds enig idee van de kostprijs van een nieuwe verbrandingsoven om dit huisvuil te verbranden ?
3. Heeft de Vlaamse regering reeds initiatieven genomen om ter zake tot samenwerking met het Brussels Gewest te komen ?
4. Is er reeds een milieueffectenrapport (MER) aangevraagd voor de bouw van een verbrandingsoven ?

Antwoord

1. De verwerking van het huisvuil van Vlaams-Brabant moet in de eerste plaats passen in het Vlaamse milieubeleidsplan.

Op dit ogenblik loopt de procedure omtrent het MINA-plan 2, dat betrekking heeft op de planperiode 1997-2001. Tot 1996 geldt als beleidsregel nog steeds het Afvalstoffenplan 1991-1996. In het Vlaams afvalstoffenbeleid blijven preventie en recuperatie prioritair. Op termijn kan alleen de restfractie nog worden verbrand, en dan nog in een oven met energierecuperatie en rookgaszuivering, en zal het storten van huisvuil worden verboden. De bouw van een nieuwe verbrandingsoven in Vlaams-Brabant is opgenomen in het Afvalstoffenplan 1991-1996 en past ook onverminderd in het voor de komende jaren vooropgezette beleid.

NV Haveco diende aanvankelijk een milieuvergunningsaanvraag in voor de vestiging van een afvalverbrandingsoven in Beersel, doch trok deze aanvraag in op 29 februari 1996. De provincie Vlaams-Brabant stelde als vestigingsplaats een site gelegen in Drogenbos/Sint-Pieters-Leeuw voor. Ter voorbereiding van de bouw van bedoelde verbrandingsoven werd de CV Vlabraver opgericht.

2. Een dergelijke installatie wordt op dit ogenblik op ongeveer 4,5 miljard frank geschat.
3. Over een mogelijke samenwerking was inderdaad reeds contact met de beleidsverantwoordelijke van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De mogelijkheid om verbrandingscapaciteit van de nieuwe oven in Vlaams-Brabant en die van Neder-over-Heembeek uit te wisselen met het oog op een minimalisatie van het transport van afvalstoffen, alsook andere mogelijke vormen van samenwerking tussen de drie gewesten, worden onderzocht in het kader van de bespreking tussen de drie gewesten omtrent de voorbereiding van een samenwerkingsakkoord ter zake.
4. Er wordt momenteel een milieueffectenrapport opgesteld in opdracht van de CV Vlabraver, voor de bouw en exploitatie van een huisvuilverbrandingsinstallatie in Drogenbos. Het college van deskundigen voor deze studie is goedgekeurd op 15 december 1995.

Een eerste bespreking in het kader van deze studie vond plaats op 10 mei 1996.

Vraag nr. 182
van 6 juni 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

E17 Rekkem-Aalbeke – Chroomafval

Op de bermen van de E17 tussen de Sjouwer in Aalbeke en de wijk Brun Cornet in Rekkem komt chroomafval aan de oppervlakte. Blijkbaar werd tussen 1963 en 1965 om en bij de 35.000 ton chroomafval, afkomstig van de chroomafvalberg van de fabriek Kühlman in Wattrelos (Noord-Frankrijk), gebruikt voor de aanleg van de E17.

Het vrijkomen van dit chroomafval houdt ongetwijfeld een gevaar in voor de gezondheid, aangezien er op die plaats ook kinderen spelen en er gewandeld en gesport wordt. OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) is op de hoogte van de gevaarlijke situatie en erkent de locatie als "black spot", maar heeft laten weten voorlopig nog geen maatregelen te kunnen treffen. Eventueel zou de afdeling Wegen-Kortrijk wel bereid zijn om de chroomlaag af te scheppen en nieuwe aarde aan te brengen op een folie.

Kan de minister mij meedelen wanneer de diensten van de OVAM zelf de nodige schikkingen zullen treffen, ofwel om deze plaats te saneren of ten minste om de nodige beschermende maatregelen te treffen? Worden er afspraken gemaakt met de afdeling Wegen? Wie is hier in feite verantwoordelijk?

Antwoord

Op basis van de op dit ogenblik beschikbare gegevens is het niet mogelijk om een gefundeerde uitspraak te doen over de saneringsnoodzaak en -urgentie of over beschermde maatregelen.

OVAM zal hiervoor een oriënterend bodemonderzoek laten uitvoeren.

Op basis van de resultaten van dit onderzoek en conform de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet zal bepaald worden welke maatregelen noodzakelijk zijn. De uitvoering van deze maatregelen zal in overleg met de afdeling Wegen gebeuren.

Vraag nr. 183 van 6 juni 1996 van de heer JOHAN MALCORPS

Strand Heist-West – Bescherming als duingebied – Munitiestort

Sedert enige jaren vormt zich een nieuw duingebied tussen de Oostelijke strekdam van Zeebrugge en het strand van Heist. Dit gaat gepaard met een verbreding van het strand, geschat op enkele tientallen meter per jaar. De oorzaak van dit fenomeen blijkt te liggen in een wijziging van de getijdenstromen door het uitbaggeren van de vaarroutes naar Zeebrugge, het storten van baggerslib en de techniek van de vooroeversuppletie. Naar verluidt zouden de vragen vanuit de sector natuurbehoud om dit terrein als reservaat te beschermen, gelet op de speciale plantengroei en de zeevogelbroedplaatsen, door de minister gunstig zijn onthaald.

De aandacht moet nochtans worden gevestigd op het feit dat een kilometer voorbij de laagwaterlijn het gifgasmunitiestort Paardenmarkt ligt. Nu valt dat onder federale bevoegdheid in toepassing van artikel 2 van de speciale wet van 8 augustus 1980, maar over enkele tientallen jaren kan het, gelet op de evolutie van de laagwaterlijn, onder de bevoegdheid van de Vlaamse regering vallen. Een zeer risicovol gifgasmunitiestort uit de Eerste Wereldoorlog zou dan, bedolven onder enkele meters zand, uitgegroeid (of omgetoverd) zijn tot een uniek Vlaams marien duinenreservaat, met even unieke gevaren aangezien de winderosie in de duinenpannen de munitie zou kunnen blootleggen.

1. Werd deze problematiek reeds besproken op het Coördinatiecomité voor het Internationaal Milieubeleid (CCIM)? Zo neen, waarom niet? Zo ja, met welke beleidsconclusies?
2. Heeft de Vlaamse regering reeds bij de federale regering aangedrongen om de situatie te onderzoeken, en zo ja, wanneer en met welke resultaten?
3. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de eventuele bescherming van dit strandreservaat, werd deze problematiek besproken in de studiegroep rond het integraal kustzonebeheer en welke beleidsvoorstellen zijn daar eventueel uit gevolgd?

Antwoord

1. Het stort van chemische en andere munitie op de kustbank "Paardenmarkt", ter hoogte van Heist, bevindt zich in de Belgische territoriale wateren, waarvoor de federale overheid bevoegd is. De aangehaalde problematiek is niet grensoverschrijdend en dient dan ook niet op het Coördinatiecomité voor het Internationaal Milieubeleid te worden besproken.
2. Vermits voormeld munitiestort buiten het Vlaams Gewest gelegen is, valt deze problematiek dan ook volledig onder de bevoegdheid van de federale regering. De Vlaamse regering heeft geen redenen om te twijfelen aan de ernst waarmee de federale instanties de situatie opvolgen.
3. De aanwijzing van het strand van Heist-West als "beschermd duingebied" werd door het Vlaams Parlement definitief bekrachtigd bij decreet van 29 november 1995. Tijdens de vergadering van de interkabinetten-stuurgroep voor geïntegreerd kustzonebeheer van 29 maart 1995 werden de voorstellen inzake inrichting en beheer die geformuleerd waren in het rapport van het Instituut voor Natuurbehoud over de "Baai van Heist" besproken. De afdeling Natuur van Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land-, en Waterbeheer) kreeg toen ook de opdracht om voor de Baai van Heist de procedure op te starten voor de aanwijzing als staatsnatuurreservaat in het raam van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud. Het opstarten en begeleiden van deze procedure staat op het programma van de afdeling Natuur van Aminoal voor het jaar 1996.

Vraag nr. 184 van 6 juni 1996 van de heer JACKY MAES

Duinen De Panne – Slufter

In recente persartikels kon men lezen dat Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) onlangs een studie heeft uitgevoerd om in de duinen van De Panne de zee weer toe te laten. Een opening in de duingordel moet een stukje kust opnieuw het uitzicht van een ver verleden geven. Dit zou de wens zijn van verschillende natuurverenigingen. Nu al bestaan er in ons buurland Frankrijk spoelgaten in de duinen, zonder gevaar voor overstromingen. Door de afwisseling tussen droog en nat wordt een unieke fauna

en flora gecreëerd. De studie van Aminal heeft uitgezonden dat dergelijke spoelgaten ook mogelijk zijn in het natuurgebied De Westhoek, om de natuurlijke interactie tussen zee en land te herstellen.

1. Is er inderdaad beslist om in de duinen van de Panne een spoelgat te maken ?
2. Waar zou het dan precies komen ?
3. Welke kredieten zijn hiervoor uitgetrokken op de begroting ?
4. Is hieromtrent advies gevraagd aan de MINA-raad ?
5. Is er overleg gepleegd met de betrokken gemeente ?
6. Zal dit project het realiseren van andere, hoognodige milieudossiers niet in het gedrang brengen ?

Antwoord

Op voorstel van de adviescommissie voor het beheer van het Staatsnatuurreservaat De Westhoek, heeft de afdeling Natuur van Aminal opdracht gegeven aan het waterbouwkundig ingenieursbureau NV Haecon de haalbaarheid van een partiële ontdijking van het voormeld natuurreservaat te onderzoeken. De inzake zee-wering bevoegde afdeling Waterwegen Kust en het Instituut voor Natuurbehoud werden nauw betrokken bij die studie-opdracht. De conclusie van deze studie is inderdaad dat de betonnen duinvoetversterking, zonder gevaar voor de omliggende bewoning of omliggende zoutmijdende natuurwaarden, op twee plaatsen over een breedte van respectievelijk 15 m en 20 m kan worden verlaagd zodat de zee periodiek een paar pannetjes zou kunnen binnendringen. Dergelijke depressies in de duinen die via geulen periodiek door de zee worden overstroomd, heten sluffers. Uiteraard zouden die lokale dijkverlagingen gepaard gaan met de nodige maatregelen om de kustveiligheid onverminderd te waarborgen, met name een plaatselijke verhoging van de omringende duinruggen met zand van ter plaatse.

1. Er is nog geen beslissing genomen om een sluffer in de Panse duinen te maken. Deze beslissing moet trouwens, in overleg met mij, door mijn collega bevoegd voor de kustverdediging worden getroffen, namelijk de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.
2. De sluffer zou in het noordoostelijk gedeelte van het Staatsnatuurreservaat De Westhoek komen, onmiddellijk achter de huidige, kunstmatige zee-reepduin en op veilige afstand van de meest nabijgelegen bebouwing.
3. De door de administratie gemaakte kostenraming kan niet bekend worden gemaakt om de kostprijs van de offerten bij aanbesteding niet te beïnvloeden.
4. Geen enkele reglementaire of decretale bepaling legt de verplichting op advies te vragen aan de MINA-raad (Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen) over een zuiver technische aangelegenheid zoals dit project van natuurtechnische milieubouw.

5. Het bestuur van de gemeente De Panne is vertegenwoordigd in de adviescommissie voor het beheer van het Staatsnatuurreservaat De Westhoek. De vorderingen en de conclusies van de studie met betrekking tot de gedeeltelijke verlaging van de dijk voor de sluffervorming werden verscheidene malen toegelicht in die adviescommissie. Het bestuur van de gemeente De Panne heeft hierbij nooit enig bezwaar laten kennen; dit gemeentebestuur zal trouwens bij de bouwvergunningaanvraag betrokken zijn.
6. De administratie stelt voor de uitvoering van de dijkverlaging te betalen via het Vlaams Infrastructuurfonds, zodat dit project ook geen extra belasting zou vormen voor de middelen die gereserveerd zijn ten behoeve van natuurontwikkeling. Het vrijwaren of herstellen van natuurwaarden die verbonden zijn aan het kust-ecosysteem dient immers ook deel uit te maken van de taakstelling van de voor de kustverdediging bevoegde administratie. Ter zake zal ik overleg plegen met mijn collega van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 185 van 6 juni 1996

van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

VDAB-advertenties in Vlan – Verantwoording

In het weekblad Vlan is reeds meerdere malen een advertentie verschenen van de VDAB ter promotie van de opleiding Taxichauffeur. Men kan deze advertentie onder meer terugvinden in het nummer van 15 mei 1996 op bladzijde 28.

Het weekblad Vlan is een uitsluitend Franstalig weekblad, dat dus door de meeste Brusselse Vlamingen niet wordt gelezen, en dat bovendien een hatelijke anti-Vlaamse redactionele lijn volgt. De Nederlandstalige tegenhanger van het weekblad Vlan is het Vlaamse weekblad "Deze week in Brussel". Het is opmerkelijk dat de bedoelde advertentie niet in "Deze week in Brussel" is verschenen.

Waarom publiceert de VDAB advertenties in een Franstalig en Vlaamshatend blad in Brussel en niet in zijn Nederlandstalige tegenhanger ?

Welke doelgroep wenste deze dienst met deze advertentie te bereiken ?

Getuigt deze aanpak niet van een totaal gebrek aan efficiëntie ?

Heeft de minister maatregelen getroffen om deze scheve situatie recht te trekken ?

Antwoord

De opleiding Taxichauffeur binnen de VDAB-beroepsopleiding wordt georganiseerd in samenwerking met het Sociaal Fonds van de Taxisector. De beslissing om een recruitersadvertentie te plaatsen in het Franstalige huis-aan-huisblad Vlan werd in gemeenschappelijk overleg met het Sociaal Fonds genomen. Deze advertentie werd volledig door het Sociaal Fonds gefinancierd.

Het was de bedoeling om met deze advertentie Brusselse werkzoekenden te bereiken die voldoende Nederlands kennen om de Nederlandstalige opleiding te volgen. Daarom werd de advertentie uitsluitend in het Nederlands geplaatst. In het bovenvermelde advertentieblad verschijnen geregeld advertenties die uitsluitend in het Nederlands zijn opgesteld.

De respons op deze advertentie was voldoende groot om twee opleidingssessies Taxichauffeur te organiseren. Onder de kandidaten bevonden zich, naast een aantal Nederlandstalige Brusselaars, ook een aantal verfranste Vlamingen of kandidaten uit taalgemengde gezinnen, die dankzij deze aankondiging én de Nederlandstalige opleiding voor taxichauffeur opnieuw aansluiting hebben gevonden bij de Vlaamse gemeenschap.

De keuze voor Vlan werd louter ingegeven door zijn oplage, namelijk 400.000 exemplaren binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde Brusselse weekblad "Deze week in Brussel" wordt daarentegen slechts op 65.000 exemplaren op naam van bekende Brusselse Vlamingen verspreid, en bereikt maar een fractie van de beoogde doelgroep van werkzoekenden.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE ORDENING

**Vraag nr. 206
van 28 mei 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Zorgvuldigheid bij wegenwerken – Kritiek ombudsman

Uit het Jaarverslag 1995 van de ombudsdienst van de Vlaamse Gemeenschap blijkt dat bij de aanleg van wegeninfrastructuur de belangstelling van de administratie soms te veel beperkt blijft tot de louter technische aspecten, terwijl allerlei nevenaspecten m.b.t. de plaatselijke leefsituatie van de omwonenden minder of onvoldoende aandacht krijgen.

1. Zijn er al maatregelen getroffen – of worden er maatregelen uitgewerkt – opdat, bij de planning van infrastructuurwerken, rekening wordt gehouden met de effecten op korte en op lange termijn m.b.t. de leefomstandigheden van de omwonenden, de verkeersevolutie, het milieu, ... ?
2. Opdat de bevoegde en de belangstellende instanties al in de ontwerpfase worden geraadpleegd wanneer er knelpunten blijken te zijn, om aldus alternatieve oplossingen mogelijk te maken ?
3. Opdat aan de aannemers systematisch specifieke voorwaarden worden opgelegd inzake beperking van de plaatselijke hinder ?
4. Opdat op een meer accurate wijze informatie wordt verstrekt over de werken aan alle betrokkenen (omwonenden, lokale besturen ...) ?

Antwoord

1. Bij de planning van infrastructuurwerken wordt wel degelijk rekening gehouden met effecten met betrekking tot de leefomstandigheden van de omwonenden, de verkeersevolutie, het milieu, ...

Als onderbouwing van het project en om de effecten van het project op de leefomgeving te bepalen, worden onder andere MER-studies (milieueffecten) en multimodale verkeers- en vervoersmodellen uitgevoerd.

Thans loopt ook een onderzoek naar de mogelijkheid om op geautomatiseerde wijze over te gaan tot het inschatten van milieueffecten ten gevolge van nieuwe wegenprojecten. Dit instrument wordt ontwikkeld op basis van drie case-studies; deze methode staat bekend onder de naam "Impactmodulering van milieueffecten bij nieuwe wegenprojecten". Uiteindelijk kan worden gesteld dat er geen nieuwe infrastructuurwerken meer worden gepland tenzij nadat er een brede maatschappelijke consensus werd bereikt.

2. De in voorgaand punt vermelde instrumenten behelzen de automatische betrokkenheid van de bevoegde en belangstellende instanties; dit maakt het overigens ook mogelijk vooraf een afweging te maken van de meer milieuvriendelijke en de meer verkeerstechnische alternatieven.
3. Voor werken met belangrijke hinder worden, na voorafgaand overleg met rijkswacht en politie, de nodige omlieggingen van het verkeer uitgewerkt, met de bedoeling om de hinder zowel voor verkeersdeelnemers als voor omwonenden zo beperkt mogelijk te houden.

De lokale hinder tijdens de werken wordt in principe geregeld via de contractuele besteksbepalingen. De daartoe aangestelde werfopzichters dienen toe te zien op het naleven van deze bepalingen.

4. Via tijdige contacten met de lokale autoriteiten kunnen de bevolking en in 't bijzonder de omwonenden in kennis worden gesteld van de op handen zijnde werken. Overigens worden alle werven voorzien van een infopaneel waarop de persoon of het kantoor staat vermeld dat eventueel kan worden gecontacteerd.

In het geval van doortochten-projecten wordt de lokale betrokkenheid maximaal opgevoerd door de ingestelde inspraakprocedure.

**Vraag nr. 207
van 28 mei 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Wegentelefoon – Kritiek ombudsman

In zijn opgemerkt jaarverslag stelt de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap dat er onvoldoende organisatie is voor de verwerking van meldingen bij de Wegentelefoon. Zo zouden er te weinig mankracht en PC's zijn voor de registratie van meldingen. Uiteindelijk zou dit wel eens een omgekeerd effect kunnen heb-

ben bij degenen die de burgerzin aan de dag leggen om aan dit opzet mee te werken.

Heeft de minister maatregelen getroffen om dit te verhelpen ?

In september 1995 zou in de provincie Antwerpen een achterstand van 660 dossiers zijn geweest. Zijn deze cijfers ook voor de andere provincies en per arrondissement beschikbaar ?

Antwoord

De materiële moeilijkheden in Antwerpen zijn bijna volledig opgelost. De achterstand in het verwerken van de dossiers is weggewerkt.

Hierna volgt een overzicht van het gemiddeld aantal oproepen per zes maanden en van het aantal dossiers dat beleidsmatige ingrepen of ingrepen van structureel onderhoud vereist, en waaraan dus niet onmiddellijk gevolg kan worden gegeven.

Provincies	Gemiddeld aantal oproepen per zes maanden	Aantal oproepen met betrekking tot beleidsmatige of structurele ingrepen
West-Vlaanderen	65	10
Oost-Vlaanderen	225	45
Antwerpen	400	100
Limburg	85	15
Vlaams-Brabant	75	15

Vraag nr. 208 van 28 mei 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Coördinatie regelgeving ruimtelijke ordening – Kritiek ombudsman

Het oordeel van de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap over het beleid inzake ruimtelijke ordening is weinig positief. Het enige lichtpunt is zijns inziens de beslissing van de Vlaamse regering om de regelgeving in verband met deze thematiek te coördineren, teneinde ze doorzichtiger te maken. De ombudsman merkt op dat het opstellen van een timing de geloofwaardigheid van die beslissing aanzienlijk zou vergroten.

Kan de minister meedelen of zo'n timing al bestaat ?

Zo neen, zijn hiertoe al initiatieven genomen ?

Antwoord

Een timing in verband met de coördinatie van de regelgeving op de ruimtelijke ordening bestaat niet.

Ik heb wel al belangrijke initiatieven ter zake genomen.

1. In mijn opdracht heeft de administratie een ontwerp van coördinatie van de stedenbouwwet opgesteld. Dit werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 22 november 1995. Onmiddellijk

werd het advies van de Raad van State ingewonnen. Dit advies werd evenwel pas uitgebracht op 9 mei 1996. Thans wordt het advies bestudeerd en worden de noodzakelijke aanpassingen van het ontwerp van coördinatie voorbereid.

2. Eveneens in mijn opdracht heeft de administratie de toelichting bij het besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen gecoördineerd. De officieuze coördinatie wordt eerlang verspreid.
3. Met de omzendbrief RO 96/1 van 4 april 1996 heb ik orde geschapen in de warboel van omzendingen en richtlijnen inzake ruimtelijke ordening. Ongeveer de helft van de bestaande omzendingen en richtlijnen werd opgeheven. Ook werd precies vastgesteld welke omzendingen en richtlijnen nog van kracht zijn.
4. Aan andere initiatieven wordt gewerkt in nauwe samenwerking met mijn administratie. Deze initiatieven zullen uiteraard algemeen worden bekend gemaakt zodra ze ver genoeg zijn uitgewerkt.

Vraag nr. 209 van 28 mei 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bouwproblemen – Koppeling bouwvergunning-aansprakelijkheidsverzekering

Onder andere naar aanleiding van een aantal televisie-uitzendingen over de penibele situatie van personen die het slachtoffer zijn van bouwprocessen, rijzen vragen rond de onafhankelijkheid en de aanstelling van experts in dit soort processen.

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om de uitvoerbaarheid van bouwvergunningen afhankelijk te maken van een verzekeringsovereenkomst waarbij de architect, de aannemer en/of de bouwheer gezamenlijk de schade van een mogelijke fout laten verzekeren ?

Antwoord

De bouwprocessen waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger op doelt, betreffen geschillen van burgerrechtelijke aard. Het betreft hier een federale materie. De doelstellingen van de wet op de ruimtelijke ordening hebben hier in se niets mee te maken.

Bijgevolg kan ik bezwaarlijk initiatieven nemen om de uitvoerbaarheid van bouwvergunningen afhankelijk te maken van een verzekeringsovereenkomst.

Vraag nr. 210 van 28 mei 1996 van de heer JOHAN MALCORPS

Scheldeverdieping – Overstromingsrisico

De bewoners van Hoboken, meer bepaald van de wijk Polderstad, maken zich zorgen over de staat van de dijken die hen moeten beschermen tegen overstromingen. Na acties van de wijkraad vond men gehoor bij de afdeling Zeeschelde, die recentelijk het zwakste deel van de

dijk heeft verstevigd. Daarbij komt nu de vraag van de mensen naar de invloed van de Scheldeverdieping op het kombergingsvermogen van de Schelde en op het Sigmaplan. Op basis van hydronomische modellen wordt immers na verdieping een stijging van de waterspiegel voorspeld van gemiddeld 5 cm bij hoogwaterstand en van gemiddeld 10 cm bij laagwaterstand.

Op een recent symposium over de Schelde in Antwerpen kon men echter vernemen dat in de huidige berekeningen het broeikas-effect nog niet werd verrekend. Nochtans moet dit effect inmiddels als een wetenschappelijk vaststaand gegeven worden beschouwd, zeker na het ophefmakend rapport van de internationale wetenschappers van het Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) dat besproken werd op de laatste klimaatconferentie in Rome. Echte voorspellingen in verband met toegenomen overstromingsrisico's zijn dus in werkelijkheid op dit ogenblik nauwelijks te maken.

Welke stappen zijn ondernomen om de bewoners van Hoboken en het Antwerpse een sluitende garantie te bieden dat een verdieping van de Schelde geen bijkomende overstromingsrisico's meebrengt ?

Wordt het Sigmaplan ter zake bijgestuurd ?

Heeft de beslissing om de Schelde te verdiepen enige invloed op de afwikkeling van het AMIS-project (Algemene Milieu-impactstudie Sigmaplan) ?

Antwoord

Mathematische modellen van de getijbeweging in de Schelde hebben aangetoond dat de verdieping van de Schelde zal gepaard gaan met een gemiddelde verhoging van het hoogwater met 5 cm en een gemiddelde verlaging van het laagwater met 10 cm. De waterstanden bij stormvloed worden door de verdieping van de Westerschelde niet negatief beïnvloed.

Er mag dus worden gesteld dat de verdieping van de Schelde geen bijkomende overstromingsrisico's meebrengt. Een bijsturing van het Sigmaplan is nu dan ook niet nodig.

Mijn administratie zal het nodige doen om het Sigmaplan af te werken volgens het vooropgestelde tijdschema. Hiertoe zullen in de begrotingsvoorstellen de nodige kredieten worden opgenomen.

Ten slotte kan ik meedelen dat een monitoringsprogramma in het kader van AMIS zal worden opgezet om de gevolgen van de verdieping van de Westerschelde op de Zeeschelde op de voet te volgen.

Ook zal de evolutie van het getij en de hoogwaterstanden van nabij gevolgd worden om zo nodig de geplande infrastructuurwerken en het Sigmaplan bij te sturen.

Vraag nr. 211
van 28 mei 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Haven Zeebrugge – Bestemmingswijzigingen

Het Brugs stadsbestuur wil via een gewestplanwijziging een nieuwe bestemming aanvragen voor enkele gebie-

den in de haven van Zeebrugge. Zo denkt met bijvoorbeeld aan volgende zones :

- het gebied tussen Evendijk-Oost en de Isabellalaan (huidig gewestplan : bufferzone ; vooropgestelde wijziging : gebied voor openbaar nut) ;
- het gebied ten westen van de nieuwe zeesluis (huidig gewestplan : bufferzone ; voorgestelde wijziging : gebied van dagrecreatie) ;
- het gebied tussen de oostelijke voorhaven en de transportzone (huidig gewestplan : natuurgebied ; voorgestelde wijziging : transportzone).

Het heeft er alle schijn van dat men in feite een regularisatie wenst van de feitelijke toestand. Dit doet ernstige vragen rijzen naar het ad hoc-karakter van het ruimtelijk beleid om en rond de Zeebrugse haven.

Welke initiatieven vinden op dit ogenblik reeds plaats in voormelde zones ? Welke bedrijven zijn er reeds actief en welke daarvan beschikken over een vergunning ?

Zijn er in voormelde zones vroeger reeds bouwovertredingen geverbaliseerd ?

Plaatst dergelijke gang van zaken de aanvragen tot bestemmingswijziging niet in een ander perspectief, zeker als het beleid erop gericht is om overtredingen op overtuigende wijze te ontraden ?

Antwoord

Het originele gewestplan Brugge-Oostkust werd goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7 april 1977. Bij besluit van de Vlaamse regering van 24 mei 1995 werd voormeld gewestplan voor bepaalde delen van het grondgebied van onder andere de stad Brugge gedeeltelijk gewijzigd door de voorlopige vaststelling van een aantal gewijzigde bestemmingen. Die zullen, al dan niet aangepast, slechts juridische waarde krijgen na de definitieve vaststelling die uiterlijk op 21 september 1996 moet plaatsvinden, zoniet worden de voorzieningen van het originele gewestplan opnieuw van kracht.

De drie in de vraag vermelde locaties zijn begrepen binnen de voormelde voorlopige vaststelling van gedeeltelijke gewestplanwijzigingen, maar ze behielden globaal de bestemming van het originele gewestplan. Ze behoren tot een pakket van 40 locaties waarvoor de gemeenteraad van Brugge in zitting van 27 februari 1996 besloten heeft een bijkomende gewestplanwijziging voor te stellen. Voormelde voorstellen maken deel uit van het op dezelfde datum geformuleerde advies van het stadsbestuur omtrent de voormelde gewestplanwijziging, zodat ze in dat kader op hun waarde kunnen worden beoordeeld.

Op dit ogenblik worden de meer dan tweeduizend bezwaarschriften die werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek en de verschillende adviezen van de gemeentebesturen, de bestendige deputatie en de streekcommissie, nog geëvalueerd op de afdeling Ruimtelijke Planning van mijn ter zake bevoegde administratie, zodat ik op dit ogenblik ook geen mededeling kan doen omtrent al dan niet aanpassen van het definitieve gewestplan aan de betrokken voorstellen van de

stad Brugge. In antwoord op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan het volgende hieromtrent worden meegedeeld.

De locatie 1 blijkt te bestaan uit weidegronden die eigendom zijn van het Vlaams Gewest.

Op 6 september 1994 werd er door het bestuur Ruimtelijke Ordening een ongunstig advies verstrekt voor een aanvraag tot stedenbouwkundig attest om op deze gronden een regiepost voor de wegedienst op te richten.

De locatie 2 betreft gronden die eigendom zijn van de stad Brugge en waarop twee voetbalvelden gelegen zijn. Op 8 oktober 1986 en op 4 juni 1987 verleende het bestuur Ruimtelijke Ordening een bouwvergunning (cf. artikel 48 van de stedenbouwwet) voor het oprichten van kleedkamers en een cafetaria bij een aldaar bestaand voetbalveld.

De locatie 3 betreft gronden eigendom van de Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen die in concessie werden gegeven aan de NV Sea-Ro Terminal. Voormeld bedrijf heeft op betrokken gronden wederrechtelijk een utiliteitsgebouw opgericht, waarvoor bij de procureur des konings in toepassing van artikel 65 § 1c een meerwaardevordering werd ingeleid. Een rechterlijke uitspraak hieromtrent is tot op heden niet bekend.

Vraag nr. 212
van 28 mei 1996
van de heer DIDIER RAMOUDT

De Lijn – Participatie in privé-autobusbedrijven

Een buitenlandse groep heeft reeds verschillende autobusondernemingen opgekocht die het openbaar vervoer verzorgen in opdracht van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn.

Nog niet zo lang geleden kocht de Waalse tegenhanger van De Lijn, TEC (Transport en Commun), de aandelen over van een privé-onderneming voor een zeer belangrijke som. In feite kocht zij haar eigen exploitatielijnen aan tegen een hogere prijs dan de marktprijs.

1. Kan De Lijn ook aandelen, participaties opkopen in privé-autobusfirma's ?
2. Is deze mogelijkheid opgenomen in het beheerscontract ?

Antwoord

1. Artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij bepaalt : "De maatschappij kan alle activiteiten opzetten waartoe haar personeel, haar installaties en haar uitrustingen kunnen aangewend worden in zover deze activiteiten verband houden met gemeenschappelijk stads- en streekvervoer. Zij kan hiertoe ook andere ondernemingen oprichten of eraan deelnemen". Bijgevolg kan De Lijn inderdaad aandelen of participaties kopen in privé-autobusfirma's.
2. In artikel 3 van de beheersovereenkomst voor 1996 wordt de vervoeropdracht van De Lijn beschreven.

Daarin wordt de tekst van bovenvermeld artikel 3 van het oprichtingsdecreet weergegeven.

Vraag nr. 213
van 28 mei 1996
van de heer DIDIER RAMOUDT

Luchthaven Oostende – Nachtvluchten

Sedert 1 januari zijn een aantal maatregelen genomen om de nachtvluchten op de luchthaven van Oostende te ontmoedigen. Zo werden de landingsrechten tussen 23.00 en 06.00 uur gevoelig opgetrokken.

1. Hoeveel nachtvluchten (landen en/of opstijgen) zijn er in Oostende geweest tussen 23.00 uur en 06.00 uur voor de maanden januari, februari en maart van 1995 en 1996 ?
2. Hoeveel is er aan landingsrechten ontvangen (in Belgische frank) voor deze periode ?
3. Heeft de minister hieruit reeds conclusies getrokken ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Het aantal bewegingen tussen 23 en 6 uur op de luchthaven van Oostende liep voor de periode januari tot en met mei terug van 651 in 1995 tot 519 in 1996. Per maand waren de gegevens als volgt :

	1995	1996
januari	114	67
februari	119	101
maart	126	121
april	163	102
mei	129	128
	651	519

Er was dus een vermindering van het totaal aantal bewegingen met 20 %. Het aantal bewegingen van grote vliegtuigen steeg daarentegen in lichte mate, van 407 tot 412 (+ 1,2 %). Deze stijging is te beoordelen in de context van een algemene groei van vrachtvervoer van 33.144 ton in 1995 tot 38.942 ton in 1996 (eerste 5 maanden).

2. Het bedrag aan uitgeschreven facturen voor landingen en opstijgingen gedurende de nacht bedroeg voor de eerste 5 maanden (in Belgische frank) :

in 1995 :	3.798.371
in 1996 :	5.293.534

De parkeervergoedingen kunnen niet worden opgesplitst tussen de dag en de nacht en zijn dus niet in deze bedragen begrepen.

3. De beleidsconclusies kunnen slechts worden getrokken op basis van een ruimere periode en van een toetsing aan nog andere gegevens op het vlak van zowel het milieu (geluidsniveau van de toestellen)

als de economische betekenis van de betrokken activiteit.

Vraag nr. 214
van 28 mei 1996
van de heer DIDIER RAMOUDT

Luchthaven Oostende – Iljoesjins

De geluidshinder rond de luchthaven van Oostende, vooral 's nachts, wordt door bepaalde vliegtuigtypes veroorzaakt. De maatregelen die werden genomen om deze geluidshinder te verminderen, bestonden uit een verhoging van de landingsrechten met 50 %.

Om een eerste overzicht te krijgen van het effect van deze maatregelen, kreeg ik graag volgende inlichtingen.

1. Hoeveel Iljoesjins zijn er geland of opgestegen tussen 23.00 uur en 06.00 uur in de maanden januari, februari, maart en april 1995 ?
2. Hoeveel Iljoesjins zijn er geland of opgestegen tussen 23.00 uur en 06.00 uur tijdens de maanden januari, februari, maart en april 1996 ?

Antwoord

De volgende tabel geeft een overzicht van het aantal luchtvaartuigen IL 76 geland of opgestegen op de luchthaven van Oostende in de maanden januari tot en met mei 1995-1996. Hieruit kan worden opgemaakt dat het aantal bewegingen van deze toestellen gedurende de nacht is gedaald van 123 tot 47 of met 62 %, en gedurende de dag van 437 tot 364 of met 17 %.

Aantal bewegingen van IL76
Tussen 06.00 en 23.00 uur lokale tijd (dagperiode)

	1995			1996		
	Aankomst	Vertrek	Totaal	Aankomst	Vertrek	Totaal
januari	27	28	55	44	46	90
februari	38	37	75	39	42	81
maart	40	39	79	50	59	109
april	43	45	88	20	19	39
mei	71	69	140	25	20	45
Totaal	219	218	437	178	186	364

Tussen 23.00 en 06.00 uur lokale tijd (nachtperiode)

	1995			1996		
	Aankomst	Vertrek	Totaal	Aankomst	Vertrek	Totaal
januari	4	12	16	7	4	11
februari	5	16	21	10	5	15
maart	1	15	37	10	4	14
april	5	17	22	1	2	3
mei	6	21	27	0	4	4
Totaal	21	81	123	28	19	47
Totaal 24 u	240	299	560	206	205	411

Vraag nr. 215
van 28 mei 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Strooizout – Schade en alternatieven

Zie:

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 164
 van 28 mei 1996
 van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis
 Blz. 772

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer (AWV) kan alleen een overzicht geven van de winterdienst op de gewestwegen in Vlaanderen, dit wil zeggen 5.000 km gewone wegen en ongeveer 900 km autosnelwegen. Bijgevoegde tabel geeft een overzicht van de gestrooide hoeveelheden van de laatste veertien winters.
2. Er bestaat in Vlaanderen geen exacte kostprijsberekening van de schade aan voertuigen, bruggen en

wegen. De ramingen voor corrosie in Amerika variëren naargelang het studiebureau van 1 tot 3. Dankzij het studiewerk en de inspanningen van de autoconstructeurs hebben de wagens, niettegenstaande het strooizout, nu een garantie voor vele jaren tegen corrosie.

3. De gemeentebesturen zijn verantwoordelijk voor de toestand in hun gemeente.
4. Uit contacten met andere landen (wintercongressen van de Association Internationale Permanente des Congrès de la Route (AIPCR) blijkt dat de winterdienst in andere landen met analoge weersomstandigheden op een identieke manier gebeurt.
5. Door de hiervoor aangehaalde contacten worden ook de ervaringen omtrent alternatieven uitgewisseld. Algemeen wordt aanvaard dat het corrosief effect van CMA (calciummagnesiumacetaat) laag is er het de grondstructuur niet aantast. Het oplossend vermogen is echter niet zo groot als dat van NaCl. Men moet twee keer meer gebruiken. Door zijn gyroscopiciteit is het moeilijk te stockeren. Bovendien is het produkt ongeveer tien keer duurder om een gelijkaardig resultaat te bereiken.

Overzicht winterdienst Vlaams Gewest

Verbruik dooimiddelen in ton				Kostprijs x 1.000 frank					
Winter	NaCl	CaCl ₂	Totaal	Dooimiddelen	Contracten aannemers	Bedrag op onderhoudskredieten	Personeel*	Materieel**	Totaal Vlaams Gewest
1	2	3	4 (2+3)	5	6	7 (5+6)	8	9	10 (7+8+9)
82-83	22.640	448	23.088	51.530	37.624	89.154	22.638	13.867	125.659
83-84	34.367	593	34.960	89.738	43.094	132.832	32.703	17.128	182.663
84-85	82.221	3.020	85.241	242.780	110.548	353.328	68.337	67.872	489.537
85-86	65.842	2.300	68.142	197.082	72.085	269.167	68.278	48.254	385.699
86-87	57.589	1.916	59.505	155.281	55.253	210.534	65.324	51.287	327.145
87-88	17.709	469	18.178	44.429	29.169	73.598	40.194	59.933	173.725
88-89	10.174	225	10.399	25.842	25.785	51.627	31.583	27.199	110.409
89-90	9.004	109	9.113	22.625	25.703	48.328	32.548	25.101	105.977
90-91	63.714	1.702	65.416	155.279	96.524	251.803	72.283	71.423	395.509
91-92	12.893	101	12.994	29.663	34.742	64.405	38.851	33.728	136.984
92-93	21.854	299	22.153	53.344	45.437	98.781	47.286	43.070	189.137
93-94	38.383	378	38.761	92.310	69.968	162.278	52.179	52.467	266.924
94-95	35.810	210	36.020	87.389	73.225	160.614	45.714	50.040	256.368
95-96	53.214	982	54.196	126.015	108.499	234.514	67.612	66.491	368.617
Gemiddelde over 14 winters									
Gemiddelde			38.440	98.093	59.118	157.212	48.966	44.847	251.025
Minimum			9.113	22.625	25.703	48.328	22.638	13.867	105.977
Maximum			85.241	242.780	110.548	353.328	72.283	71.423	489.537

* Personeel : deze som werd omgezet in betaling of recuperatie

** Materieel : enkel de gepresteerde uren werden in rekening gebracht

Vraag nr. 216
van 30 mei 1996
van de heer MARC CORDEEL

Waaslandhaven Antwerpen – Accommodatie vrachtwagenchauffeurs

In de haven van Antwerpen, de economische slagader van Vlaanderen, wordt vrijwel elk jaar een hogere tonnenmaat gerealiseerd. Dat moet rechtstreeks worden toegeschreven aan de forse uitbreiding van de haven op de Wase Scheldeoever. Daar zijn immers, in tegenstelling tot de rechteroever, nog aanzienlijke uitbreidingsmogelijkheden.

Deze trend zal zich de komende jaren nog doorzetten, niet het minst wanneer het Verrebroekdok operationeel zal zijn. Voor dat project werd het openbaar onderzoek eind februari afgesloten en zullen de werkzaamheden eerstdaags van start gaan.

De haven- en industriële uitbreiding in de Waaslandhaven resulteert in een nog grotere aan- en afvoer van goederen, die in hoofdzaak via het wegverkeer wordt afgewikkeld. Vanuit heel Europa rijden nu dagelijks honderden vrachtwagens af en aan. De truckers dragen dus rechtstreeks bij tot de groei van de Waaslandhaven, maar in de praktijk blijven ze letterlijk in de kou staan. In de Waaslandhaven ontbreekt immers de meest elementaire accommodatie. Een telefoonsel is nergens te bespeuren; voor truckers die zich een beetje willen verfrissen, iets willen eten of gebruik willen maken van sanitair, ontbreekt elke accommodatie. Eigenlijk wacht men op de Wase Scheldeoever een behandeling als tweederangsburgers. Ze mogen wel bijdragen tot de economische groei van Antwerpen en Vlaanderen, maar daar houdt het ook bij op.

De situatie is ronduit schrijnend en graag had ik van de minister een antwoord op volgende vragen.

Is het verantwoord dat truckers die de Waaslandhaven aandoen, elke vorm van opvang moeten missen?

Welke initiatieven heeft de minister genomen om deze situatie te verhelpen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat ik de noodzaak van een betere accommodatie voor de vrachtwagenchauffeurs onderken.

Ik zal deze materie dan ook agenderen op de eerstvolgende vergadering van de Commissie van de Nevenbedrijven. De Commissie van de Nevenbedrijven zal worden gevraagd een advies uit te brengen met betrekking tot de opportuniteit van de vestiging van een nevenbedrijf ter hoogte van de verbinding A12-N49 (R2 / Liefkenshoektunnel).

Vraag nr. 217
van 30 mei 1996
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Bouwdelicten – Informatieplicht politie en rijkswacht

In het kader van het vernieuwde ruimtelijke-ordeningsbeleid en de wens van deze regering om de burgers die onze wetgeving inzake ruimtelijke ordening niet naleven een halt toe te roepen, treden de diverse politiekorpsen vaak op om deze misbruiken te verbaliseren.

Het komt dan uiteraard de rechtbanken toe om zich daarover uit te spreken.

Anderzijds zouden vooral de lokale besturen, die het goed menen met het ruimtelijke-ordeningsbeleid, tenminste geïnformeerd moeten worden over dergelijke misbruiken en over het politioneel optreden. Zij zijn het immers die door de burgers met de vinger worden gewezen en zij moeten in staat zijn passende maatregelen te treffen om niet, zoals in recente rechtspraak, medeverantwoordelijk te worden gesteld wegens "stilsitten van bestuur".

Ingevolge de omzendbrief nr. 18-8 van 13 juli 1971 betreffende de wet van 22 december 1970, houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, moet een proces-verbaal inzake een bouw misdrijf zonder uitstel worden verzonden aan de procureur des konings bij de correctionele rechtbank van de plaats van overtreding. Tegelijkertijd maakt de bekeurende ambtenaar een afschrift van voormeld proces-verbaal over aan de bevoegde gemeentelijke administratie, als ook aan de gemachtigde ambtenaar.

In de praktijk worden voormelde richtlijnen echter noch door gemeentelijke politiekorpsen, noch door rijkswachtverantwoordelijken toegepast. De politieoverantwoordelijken stellen dat ze voor deze materies onder het gezag vallen van de procureur des konings en zijn van oordeel dat voormelde bepalingen geen juridisch bindende kracht hebben, aangezien het een omzendbrief betreft.

1. Moet voormelde omzendbrief door de politieoverantwoordelijken worden nageleefd?
2. Heeft de minister hierover reeds contact opgenomen met zijn federale collega van Justitie en hem verzocht de parketten in het Vlaams Gewest opdracht te geven om de politieoverheden de nodige richtlijnen te verstrekken met betrekking tot het naleven van de informatieplicht tegenover de gemeentebesturen inzake bouwovertreden?

Antwoord

De omzendbrief nr. 18-8 van 3 juli 1971 betreffende de wet van 22 december 1970, houdende wijziging van de

wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, stipuleert inderdaad dat een proces-verbaal inzake stedenbouwmisdrijven onverwijld moet worden toegestuurd aan de procureur des konings bij de correctionele rechtbank van de plaats van het misdrijf, en dat tevens een afschrift van het bewuste proces-verbaal wordt toegestuurd aan de gemachtigde ambtenaar en aan de bevoegde gemeentelijke administratie. Toch moet men zich de vraag stellen of de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geschetste problematiek wel zo fundamenteel is als op het eerste gezicht lijkt.

Uit een rondvraag bij de provinciale ROHM-afdelingen (Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) blijkt immers dat er op het vlak van het doorsturen van processen-verbaal geen noemenswaardige problemen rijzen. De door externe instanties (rijkswacht, politie of gemeentelijke inspectiediensten) opgemaakte processen-verbaal van vaststelling worden door de procureur des konings toegestuurd aan de betrokken provinciale ROHM-afdeling (meer specifiek ter attentie van de gemachtigde ambtenaar). Uitzonderlijk worden deze processen-verbaal rechtstreeks door de verbaliserende instantie toegestuurd aan de gemachtigde ambtenaar, wat in spoedeisende gevallen (bv. stilleggen van de werken) soms aangewezen is.

Slechts uitzonderlijk zal worden ingeroepen dat Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) nog geen recht heeft op het proces-verbaal en moet worden gewacht op de beslissing van de procureur des konings om het bewuste proces-verbaal vrij te geven of door te sturen naar de bevoegde diensten. Zelfs in deze uitzonderlijke gevallen stuurt de procureur des konings achteraf het proces-verbaal aan de gemachtigde ambtenaar met de vraag om advies (doorgaans met betrekking tot de te vorderen herstelmaatregel). Het dient gezegd dat het doorsturen van processen-verbaal, met het ambt van de procureur des konings als knooppunt, behoorlijk functioneert.

Voortbouwend op deze vaststelling lijkt het derhalve weinig waarschijnlijk dat de gemeentebesturen systematisch buiten de vervolgingsprocedure worden gelaten. Op één uitzondering na is dit op basis van de stedenbouwwet zelfs niet mogelijk. Enkel daar waar de gemachtigde ambtenaar zou willen beslissen om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat (art. 65, §1, a stedenbouwwet) te vorderen, hoeft het gemeentebestuur hiervan niet op de hoogte te worden gebracht. Een principe dat ook omgekeerd werkt wanneer het initiatief om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat te eisen, uitgaat van het gemeentebestuur. In alle andere gevallen (meerwaarde, aanpassingswerken, transactie) moet er op basis van de stedenbouwwet een akkoord zijn tussen de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen om de genoemde vormen van herstel te vorderen.

Kortom, het proces-verbaal van vaststelling is niets anders dan de start van een procedure waarbij respectievelijk de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen worden betrokken zodra de stedenbouwwet dit vereist.

Vraag nr. 218
van 30 mei 1996
van de heer PETER DESMET

E17 Rekkem-Aalbeke – Chroomafval

Zie:
Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
Vraag nr. 170
van 30 mei 1996
van de heer Peter Desmet
Blz. 776

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 219
van 30 mei 1996
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Residentiële zone – Bouwvergunning hotel

Wellicht het moeilijkste beleidsdomein aan onze Vlaamse kust is de bouwpolitiek. Naast de bouwdruk op onbebouwde percelen is er ook een steeds hogere bouwdruk op de reeds bebouwde omgeving, ofwel door maximale opvulling, ofwel door vervangbouw naar grotere volumes.

Een specifiek probleem is de druk om commerciële activiteiten uit te oefenen binnen zuiver residentiële zones.

Eén van de in dit verband typische commerciële activiteiten is de logiesverstrekking, ofwel in de formule verhuring van kamers met ontbijt, ofwel in de hotel formule (hotel erkend door Toerisme Vlaanderen, vroeger Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme).

In een bepaald geval wordt zelfs vastgesteld dat, tegen de uitdrukkelijke bestemming van BPA (bijzonder plan van aanleg) en verkavelingsvoorwaarden, een bouwvergunning wordt verleend voor de bouw van een hotel in een zone bestemd voor gezinswoningbouw met zuiver residentieel karakter. Als motivering wordt aangegeven dat een hotel een openbaar gebouw is, toegankelijk voor iedereen en dat het een residentieel karakter heeft, vermits resideren staat voor wonen, verblijven, verblijf houden, al is dit maar tijdelijk...

1. Kan een bouwvergunning voor hoteluitbating worden verleend in zones waarin de BPA-voorschriften uitdrukkelijk de bestemming beperken tot het oprichten van woningen, gebouwen van openbaar nut of openbare gebouwen met een zuiver residentieel karakter, niet schadelijk aan "het stille en gezonde karakter der streek" ?
2. Kan een hoteluitbating worden toegelaten in zones waarvoor de verkavelingsvoorwaarden uitdrukkelijk verbod opleggen tot inrichting van horecauitbatingen, onder meer hotels ? Kan de overheid met

andere woorden voorbij gaan aan meegeerde ver-
kavelingsvoorwaarden ?

3. Wordt Ruimtelijke Ordening op één of andere wijze betrokken bij de procedure waarbij Toerisme Vlaanderen een uitbatingsvergunning als hotel verstrekt ? Zo neen, heeft de minister reeds initiatieven genomen om ter zake overleg tussen de twee administraties te organiseren ?
4. Moet een gemeentebestuur bij de erkenning van een hoteluitbating (bv. ter opname in de toeristische folders) rekening houden met de haar bekende ver-
kavelingsvoorwaarden, die bijvoorbeeld uitdrukkelijk een hoteluitbating uitsluiten ?

Antwoord

In de betrokken vraag is er sprake van een bouwver-
gunning voor een hotel in een residentiële zone, binnen
een BPA.

Teneinde deze aangelegenheid te kunnen evalueren, is
het uiteraard noodzakelijk dat de administratie kennis
heeft van het betrokken project.

Zelfs op basis van de door de Vlaamse volksvertegen-
woordiger bijkomend verstrekte informatie dat de
bouwvergunning betrekking zou hebben op een hotel-
inrichting, vermoedelijk gelegen in Oostduinkerke,
deelgemeente van Koksijde, kon noch door de adminis-
tratie, noch door het betrokken gemeentebestuur het
betrokken project worden gelokaliseerd.

In deze omstandigheden is het uiteraard niet mogelijk
om de vraag concreet te beantwoorden. In algemene
termen kan enkel worden gesteld dat binnen de vige-
rende regelgeving (artikel 51 van de stedenbouwwet) in
beginsel geen afwijking kan worden verleend op
bestemmingsvoorschriften vervat in een goedgekeurd
BPA en/of goedgekeurde en niet-vervallen verkave-
ling. De deelvragen 1 en 2 lijken als zodanig, althans in
principe, negatief en deelvraag 4 positief te moeten
worden beantwoord.

Nochtans wijst de praktijk uit dat soortgelijke stede-
bouwkundige voorschriften in hun precieze context
moeten worden geplaatst, waarbij de samenhang met
bijkomende technische criteria die eveneens deel uit-
maken van het betrokken aanlegplan, moeten worden
nagegaan. Niet zelden is er ook sprake van nevenbe-
stemmingen, terwijl vooral in oudere plannen van aan-
leg de basisbestemmingen dan weer bijzonder onzorg-
vuldig blijken te zijn geformuleerd. De interpretatie
ervan wordt daarenboven nog gecompliceerd door ver-
wijzingen naar specifieke voorschriften in dikwijls
moeilijk leesbare tabelvorm.

Teneinde een sluitend antwoord op deze vragen te
kunnen geven, is het dan ook noodzakelijk te weten
welk dossier het in casu betreft.

Inzake deelvraag 3 kan ten slotte worden medegedeeld
dat de administratie niet rechtstreeks wordt betrokken
bij het verlenen van attesten door Toerisme Vlaand-
ren.

Vraag nr. 220 van 30 mei 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*De Lijn – Advertenties in partij- en zuilgebonden
publikaties*

Uit vraag nr. 102 van 8 februari 1996 van collega Ver-
wimp-Sillis blijkt dat De Lijn ook advertenties plaatst
in publikaties van politieke partijen.

Kan de minister mij een overzicht verstrekken van het
aantal advertenties dat De Lijn de jongste drie jaren
plaatste in publikaties en tijdschriften van politieke
partijen, evenals van de bedragen die daarmee gemoeid
waren ?

Anderzijds had ik graag dezelfde gegevens verkregen
met betrekking tot de advertenties die werden
geplaatst in tijdschriften en publikaties van zuilgebon-
den verenigingen zoals KAV, NCMV, SVV en dergelij-
ke meer.

Antwoord

De Lijn plaatst geregeld advertenties in allerlei publi-
katies die, afhankelijk van het soort publikatie en de
doelgroep die ze leest, informatie bevat over De Lijn :
infotelefoonnummers, de voordelen van bepaalde ver-
voerbewijzen, informatie over campagnes (woon-
schoolverkeer, Actie "Op 1 Lijn" ...).

De jaarlijkse budgetten hiervoor zijn afhankelijk van
factoren zoals periodiciteit, eenmaligheid, tijdstip van
de campagnes.

In publikaties van politieke partijen en zuilgebonden
verenigingen worden jaarlijks in totaal een tiental
advertenties geplaatst voor een globale kostprijs van
150.000 frank.

Vraag nr. 221 van 3 juni 1996 van de heer FILIP DEWINTER

Sportvliegerij – Algemene richtlijnen

Enkele jaren geleden werd de luchthaven van Grimber-
gen, die voornamelijk een luchthaven voor sportvliege-
rij was, gesloten. Nochtans doen de problemen
betreffende de sportvliegerij zich voor in verschillende
gemeenten en steden met plaatselijke luchthavens.

Naar verluidt bereidt de minister een aantal algemene
richtlijnen voor inzake sportvliegerij.

Welke richtlijnen zijn er ter zake nu van kracht ?

Hoever staat het met de uitwerking van de nieuwe
richtlijnen ? Is er al uitgemaakt of zulke vluchten wor-
den verboden in het weekend of vanop luchthavens in
woonzones of bij stedelijke kernen ?

Antwoord

De algemene richtlijnen voor de luchtvaart en dus ook
voor de "general aviation" die onder meer de sportvlie-

gerij omvat, komen voor in het zogenaamde Luchtwetboek (wet van 27 juni 1937 houdende herziening van de wet van 16 november 1919 betreffende de regeling der luchtvaart).

De toepassing van deze wet behoort tot de federale bevoegdheid, uitgeoefend door het Bestuur van de Luchtvaart. Dit bestuur levert voor elke luchthaven een exploitatievergunning af en oefent toezicht uit op de exploitatie (cf. koninklijk besluit van 15 maart 1994, gewijzigd door de koninklijke besluiten 31 augustus 1970, 31 augustus 1979 en 6 december 1989).

De luchthavenexploitant kan eenzijdig beperkingen opleggen die verband houden met de commerciële exploitatiegegevens (openingstijden, toegelaten vliegtuigtypes, aantal vliegtuigen in circuit, ...). Hij kan ook de luchthavenexploitatie stopzetten.

Voorname­lijk voor de luchthaven van Antwerpen werden reeds meerdere beperkingen opgelegd (onder meer verbod op zweefvliegen, beperking van lokale oefenvluchten tot twee vliegtuigen gelijktijdig in circuit, instellen van een passagierstaks voor doopvluchten), waardoor het aantal bewegingen met 10 % is teruggelopen. De administratie onderzoekt thans op welke wijze de hinder voor de omwonenden verder kan worden teruggedrongen.

De technische exploitatievoorwaarden anderzijds worden vastgelegd door het Bestuur van de Luchtvaart, op basis van de bijlage 14 bij de Conventie van Chicago.

Vraag nr. 222
van 3 juni 1996
van de heer FILIP DEWINTER

Italiëlei-Rooseveltplaats Antwerpen – Ondertunneling

Naar verluidt zou binnenkort een gesprek plaatsvinden tussen de diensten van de minister en de Antwerpse schepen van Ruimtelijke Ordening Mieke Vogels over de afbraak van de noodbrug over het kruispunt Italiëlei – Franklin Rooseveltplaats in Antwerpen en over de ingebruikneming van de ondertunneling.

Wat is de planning ter zake ?

Wanneer worden de werken aangevat ? Wanneer wordt de noodbrug afgebroken en wanneer wordt de ingebruikname van de tunnel verwacht ?

Op welke manier worden de kosten gespreid over de stad, het Vlaams Gewest en De Lijn ?

Is er, naar aanleiding van de mogelijke heraanleg van het Operaplein, reeds een beslissing genomen om het standbeeld van Peter Benoit te plaatsen waar nu nog de noodbrug staat ?

Antwoord

Momenteel vinden inderdaad gesprekken plaats tussen de administratie Wegen en Verkeer en het stadsbestuur van Antwerpen betreffende de ondertunneling van de Leien ter hoogte van de Teniersplaats en de F. Rooseveltplaats en de mogelijke afbraak van het noodviaduct.

Meer concreet onderzoekt de afdeling Wegen Antwerpen van voormelde administratie de ingebruikname van de bestaande wegtunnel op niveau 3 onder de Teniersplaats en een variëte die erin zou bestaan gebruik te maken van de huidige lokettenhal op het niveau -1.

Voormelde studie is echter pas gestart zodat nog geen resultaten bekend zijn. Het is dan ook nog veel te vroeg om te spreken van een realisatie, laat staan van planning, spreiding der kosten, enzovoort.

De eerste resultaten van de haalbaarheidsstudie mogen worden verwacht tegen einde 1996. Afhankelijk hiervan zal een planning worden opgemaakt.

Vraag nr. 223
van 3 juni 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

N16 Puurs – Mc Donaldsvestiging en verkeersveiligheid

De keten Mc Donalds heeft beslist om een van de grootste eethuizen te bouwen langs de N16 in Puurs. Deze nieuwe vestiging zal een capaciteit van 150 personen hebben. Er wordt een drive-in gepland, waarbij de bestellingen kunnen gebeuren vanuit de wagen en op het einde van het parcours in de wagen worden afgeleverd. Een en ander zal meebrengen dat de verkeersstroom sterk zal toenemen, want Mc Donalds hoopt op een groot commercieel succes vermits in de streek Klein-Brabant-Vaartland nog geen dergelijk aanbod bestaat.

De vestiging van de nieuwe Mc Donalds is gesitueerd onmiddellijk aan het kruispunt Eikevlietbaan-Grote Amer. Tussen het kruispunt en de toegang tot het terrein van Mc Donalds is er twintig meter ruimte. Deze ruimte wordt nog doorsneden door een fietspad dat integraal langs de N16 loopt. Door de grote toename van de verkeersdruk, met name van het autoverkeer, dreigt de fietsgebruiker grotere risico's te lopen. De veiligheid van de fietsers komt in het gedrang en dit terwijl zij zich daar in een voorrangssituatie bevinden.

Anderzijds is het ook zo dat de N16 de laatste jaren is uitgegroeid tot een zeer drukke verkeersader, waar reeds verschillende dodelijke verkeersongevallen zijn gebeurd. Gezien het drukke verkeer dat het kruispunt Eikevlietbaan-Grote Amer op de N16 zal te verwerken krijgen, dienen er nu preventieve maatregelen te worden genomen om verkeersongelukken te voorkomen. Zo zou onmiddellijk moeten worden overgegaan tot het plaatsen van verkeerslichten om zowel de autogebruiker als de fietser te beschermen. Dit dient zeer snel te gebeuren, omdat Mc Donalds zijn vestiging reeds plant tegen juni 1996.

Heeft de minister reeds beslist om deze of andere veiligheidsmaatregelen te treffen ?

Antwoord

Het kruispunt van de gewestweg N16 met de Eikevlietbaan en Grote Amer is het minst drukke van dit wegvak. Spitsuurtellingen uitgevoerd in maart 1993 hebben aangetoond dat er per uur slechts 50 voertuigen over de zuidelijke tak van dit kruispunt rijden. Bovendien staat dit kruispunt niet bekend als gevaarlijk.

Tijdens de vergadering van 12 december 1995 van de Provinciale Commissie van Verkeersveiligheid werd het kruispunt onderzocht in het licht van een mogelijke herinrichting. Er werd beslist dat het kruispunt gelijkvormig diende te worden gemaakt met de andere kruispunten op het wegvak Breendonk - Temse, maar dat er (voorlopig) geen verkeerslichten moesten komen. Tijdens een nu in uitvoering zijnde aanneming zal het kruispunt in voormelde zin worden aangepast en zullen tevens alle nodige maatregelen worden getroffen, zodat een eventuele plaatsing van verkeerslichten mogelijk is zonder bijkomende wegenwerken. De plaatsing van verkeerslichten blijft echter steeds afhankelijk van een aantal basisvoorwaarden, zoals minimale verkeersintensiteit op de diverse takken van het kruispunt. Pas wanneer aan deze voorwaarden is voldaan, kan worden beslist om tot de plaatsing over te gaan.

Bij het afleveren van de bouwvergunning werd bijzondere aandacht besteed aan de locatie van de in- en uitrit. Die is gelegen in de Eikevlietbaan en er is dus geen rechtstreekse aansluiting op de gewestweg N16. De afstand tussen het fietspad langs de N16 en de dichtbijgelegen rand van de toegang bedraagt ruim 35 m, wat zeker voldoende is om de veiligheid van de fietsers langs deze gewestweg te waarborgen.

In het verleden is gebleken dat soortgelijke vestigingen (onder andere Mc Donaldsvestiging op de hoek van kruispunt N177/Cleydallaan in Aartselaar) geen noemenswaardige bijkomende verkeersstroom meebrengen.

Veel klanten zijn toevallige passanten die toch op die plaats voorbijkomen en velen bieden zich aan op de relatief rustige momenten, namelijk 's avonds of tijdens de weekends.

De situatie aan de nieuwe vestiging in Puurs mag dus niet vooraf als problematisch worden ingeschat. Ze zal echter wel in het oog worden gehouden en eventuele maatregelen zullen, indien nodig, onverwijld worden genomen na evaluatie van de nieuwe toestand. De opening van het restaurant is vermoedelijk pas in het najaar 1996.

Vraag nr. 224
van 3 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ring Willebroek – Hefbrug

Begin april werd de nieuwe brug van de Willebroekse ring (N16) gedurende zowat een halve dag voor het verkeer gesloten. De reden was naar verluidt het aanmeren van een groot schip.

Betekent dit dat telkens wanneer een groot schip in de buurt van de brug moet aanmeren, deze gedurende een aantal uren zal worden afgesloten ?

Hebben de diensten er een idee van hoe vaak dit zich gemiddeld zal voordoen ?

Zal het in gebruik nemen van de sluis van Hingene tot gevolg hebben dat het aantal grote schepen toeneemt

en dat de nieuwe brug in de toekomst frequenter zal worden afgesloten ?

Antwoord

Begin april werd een zwaar ondeelbaar stuk (250 ton) op het Noorse roroschip Electron gereden via het hellend vlak voor zware lasten dat in de omgeving van de hefbrug is gebouwd.

Deze behandeling werd uitgevoerd in nauwe samenwerking met de plaatselijke politie en de rijkswacht.

De rorohelling werd bij de modernisering van het zee-kanaal aangelegd op deze plaats, gezien de nabijheid van de werkhuizen waar onder meer zulke zware ondeelbare stukken worden vervaardigd.

Naderhand werd daar vlakbij de nieuwe ring aangelegd, alsmede de hefbrug. Dit heeft tot gevolg dat de hefbrug moet worden opgehaald bij gebruik van de rorohelling door grote schepen. Een frequent gebruik van de helling wordt echter niet verwacht.

Het in gebruik nemen van de nieuwe zeeluis in Hingene zal de aantrekkingskracht van het zeekanaal voor zeescheepvaart evenwel verhogen, zodat dan de kans op een frequenter gebruik van de rorohelling reëel is.

Vraag nr. 225
van 3 juni 1996
van de heer ANDRE DENYS

Calverhagebrug Melle – Stand van zaken

In een brief van 23 februari 1993 werd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, aan het college van burgemeester en schepenen van Melle gevraagd een zo concreet en objectief mogelijk advies te willen geven omtrent het al dan niet behouden van de E40-Calverhagebrug (Proefhoevestraat).

Het college van burgemeester en schepenen adviseerde op 25 maart 1993 tegen afbraak en voor behoud van de bestaande brug. Het college nam deze beslissing op grond van de talrijke reacties die het had ontvangen op de enquête die het hierover had georganiseerd.

Sindsdien werd er door het gemeentebestuur van Melle niets meer vernomen over de plannen met de brug. Desalniettemin duiken er geregeld geruchten op dat er toch een nieuwe brug zou worden aangelegd.

1. Wat is de huidige stand van zaken in verband met de E40-Calverhagebrug ? Klopt het dat er een beslissing is genomen om een nieuwe brug te bouwen? Zoniet, is er al beslist wat er dan concreet zal gebeuren met de bestaande brug?
2. Indien de beslissing is genomen tot de bouw van een nieuwe brug, hoe komt het dan dat het gemeentebestuur van Melle hiervan nog niet op de hoogte is ? Waarom werd er geen openbaar onderzoek gedaan naar de noodzaak van een nieuwe brug?

3. Indien de oude brug dringend moet worden afgebroken om veiligheidsredenen, op basis van welke argumenten is de bouw van een nieuwe brug dan zeer dringend ?
4. Indien er een nieuwe brug komt, wordt ze dan op dezelfde plaats gebouwd als de huidige? Zo neen, waarom niet ?
5. Wat is de kostprijs van een nieuwe brug?

Antwoord

1. Aangezien de bestaande brug in juli 1994 onherstelbaar beschadigd werd en aangezien reeds in 1993 door de gemeenten Melle, Merelbeke en Oosterzele principieel werd gevraagd om de overbrugging ter hoogte van Calverhage te behouden, werd beslist een nieuwe brug te bouwen. Uiteraard wordt de bestaande brug afgebroken.
2. Het gemeentebestuur van Melle werd mondeling op de hoogte gebracht (schepen van Openbare Werken) en ging ermee akkoord (mede wegens de aanwezigheid van toeristische wandel- en fietsroutes).
3. De brug voldoet aan een aantal behoeften:
 - landbouwverkeer;
 - scholieren;
 - toerisme.
4. De nieuwe brug wordt gebouwd op ongeveer 50 m van de bestaande, richting Wetteren. Die verschuiving is een gevolg van het feit dat door een hogere vrije hoogte de opritten langer worden. Om niet tot onteigening van huizen te moeten overgaan, werd de bouwplaats opgeschoven.
5. De kostprijs wordt geraamd op 30 miljoen frank.

Vraag nr. 226
van 3 juni 1996
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Dorpskom Aartrijke – Vrachtwagens

In aansluiting bij mijn schriftelijke vraag van 17 januari 1996 omtrent de doortocht van zwaar verkeer door de dorpskom van Aartrijke en het antwoord van de minister daarop (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 22 januari 1996, blz. 275), ben ik zo vrij de minister te vragen wat de resultaten zijn van het onderzoek dat hij heeft laten verrichten.

Beschikt de minister nu over voldoende cijfermateriaal om de nodige maatregelen te treffen ?

Is er al beslist om de doortocht van zwaar verkeer te verbieden ? Zo neen, tegen wanneer mag zo'n verbod worden verwacht ?

Antwoord

De telling op de gewestweg N368 in Aartrijke is in uitvoering.

De resultaten zullen eerstdaags worden meegedeeld.

Hierna kan ook een beslissing worden genomen omtrent het zwaar verkeer in de doortocht.

Vraag nr. 227
van 3 juni 1996
van de heer STEVE STEVAERT

Geplande omleidingsweg Neerpelt – Alternatieven

Er zouden concrete plannen bestaan om een verbindingsweg van de expresweg A24 te koppelen aan de aansluiting bij CSM in Hamont-Achel. Concreet zou het hier gaan om een omleidingsweg rond Neerpelt.

Op dit ogenblik liggen er al drie parallelwegen (Achelse dijk, Holenweg en Hamonterweg). Een vierde weg zou weeral een aantasting vormen van de open ruimte in Limburg, te meer omdat deze weg dwars door het waardevolle natuurgebied De Holen zou snijden. Het gaat hier om 50 hectare natuurgebied met een rijke flora en fauna.

Minister Kelchtermans heeft in 1992 reeds beloofd dat dit natuurgebied gespaard zou blijven en dat er een alternatief zou worden uitgewerkt. De VZW Natuurreservaten, afdeling Noord-Limburg heeft reeds een alternatieve verkeersafwikkeling voorgesteld die mij volstrekt haalbaar lijkt en waarbij het natuurgebied De Holen gespaard zou blijven.

Wat is de stand van zaken rond dit dossier ?

Heeft de minister de concrete alternatieven zoals voorgesteld door de VZW Natuurreservaten, afdeling Noord-Limburg reeds in overweging genomen ?

Antwoord

De administratie Wegen en Verkeer liet de milieueffecten van de mogelijke aanleg van de noordelijke omleiding rond Neerpelt onderzoeken.

Deze administratie gaf hiertoe opdracht aan deskundigen om een milieueffectenrapport (MER) op te stellen. In eerste instantie betrof de studie het tracé zoals dit na herziening op het gewestplan Neerpelt-Bree figureert. Ook waren er enkele alternatieve tracés te beoordelen. Uit milieu-oogpunt werden er ernstige bezwaren genoteerd tegen de aanleg van het tracé volgens het gewestplan, dit wegens de doorsnijding van De Holen.

De voorgestelde alternatieven vermeden dit gebied, maar verschoven tot in de omgeving van bewoonde straten, met nadelige effecten op de leefomstandigheden voor de betrokken bewoners tot gevolg.

Op basis van deze elementen en aangezien de budgettaire middelen nauwelijks toereikend zijn om de meest prioritaire projecten uit te voeren, heb ik besloten om deze omleidingsweg zeker niet op korte termijn aan te leggen.

Vraag nr. 228
van 3 juni 1996
van de heer JOS DE MEYER

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer – Inventarisatie gronden

De NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen werd in 1994 bij decreet opgericht met als doel het beheer en de exploitatie van de binnen de grenzen van het Vlaams Gewest gelegen gedeelten van het kanaal Brussel-Rupel en van zijn toekomstige aansluiting naar de Schelde. De vennootschap heeft tevens als doel de organisatie van het beheer, de exploitatie en de commercialisatie van aan bevaarbare waterwegen van het Vlaams Gewest gelegen gronden, zowel die welke aan de vennootschap in eigendom toebehoren als die welke haar in concessie werden gegeven, met uitzondering van de gronden gelegen langs de waterwegen beheerd door de Dienst voor de Scheepvaart of door een havenbedrijf. Deze reorganisatie werd door het Vlaams Parlement goedgekeurd en beschouwd als een stap vooruit inzake de promotie en de commercialisering van de geviseerde gronden.

Welke gronden (in algemene zin), werden hiertoe reeds geïnventariseerd ?

Wat zijn nu al de feitelijke invloeden op het beleid met betrekking tot de gronden van de linker Scheldeoever en welke invloed zal dit in de toekomst hebben op het beleid met betrekking tot deze gronden ?

Antwoord

Door de administratie Waterwegen en Zeewezen wordt werk gemaakt van de inventarisatie van de gronden die in aanmerking komen voor overdacht aan de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen. Deze inventarisatie heeft betrekking op alle soorten van aan bevaarbare waterwegen gelegen gronden.

Aangezien gronden gelegen langs de waterwegen beheerd door een havenbedrijf hier niet onder vallen, heeft deze inventarisatie geen invloed op de regeling geldig voor de haven op de linker Scheldeoever in Antwerpen.

Vraag nr. 229
van 4 juni 1996
van de heer LUDO SANNEN

Beleid ruimtelijke ordening – BPA-praktijken

Gelet op de nieuwe decreten en ministeriële besluiten, op de trendbreuk die de minister in het ruimtelijke orderingsbeleid wil realiseren en op recente uitspraken van de minister, zou ik graag antwoord krijgen op volgende vragen.

1. Past het wijzigen van een woonreservegebied door een BPA (bijzonder plan van aanleg) in een zone waarbij een handvol individuele bouwkavels worden gerealiseerd, in het beleid van de minister ? Gaan dergelijke beleidskeuzes niet in tegen recente evoluties in de ruimtelijke ordening ?

2. Kan het dat een gemeente door het opstellen van een BPA gratis een terrein verwerft en in ruil daarvoor, bij wijze van betaling, een aantal bouwkavels creëert ten bate van de eigenaar van dit terrein door middel van de techniek van een BPA ?
3. Kunnen dergelijke praktijken in de beleidsvisie van de minister ? Werden dergelijke BPA's reeds aan de administratie Ruimtelijke Ordening voorgelegd en zo ja, hoe werd erop gereageerd ?

Antwoord

1. Reservegebieden voor woonwijken zijn als aanvullend stedenbouwkundig voorschrift slechts opgenomen in de gewestplannen Ieper, Roeselare-Tielt, Antwerpen en Halle-Vilvoorde-Asse. Enkele detailverschillen naargelang gewestplan buiten beschouwing gelaten, bepaalt dit voorschrift in essentie :

"De gebieden die als 'reservegebieden voor woonwijken' zijn aangeduid, kunnen op initiatief van de gemeente worden bestemd voor de aanleg van woonwijken die als een stedenbouwkundig geheel zijn opgevat. Daarin zijn toegelaten sociale en middelgrote woningen, kleine landeigendommen, groene ruimten en socio-culturele inrichtingen alsmede voorzieningen voor handel, dienstverlening, ambachten en diverse kleinbedrijven die voor het normaal functioneren van de woonwijk nodig zijn.

In woonwijken mag de bouwdichtheid 25 woningen per hectare niet overschrijden, zijn slechts gebouwen met ten hoogste twee bouwlagen toegelaten en moet de globale oppervlakte van de openbare groene zone een bepaald minimum aantal m² per inwoner of per woning bedragen.

Die goedkeuring wordt maar gegeven nadat de gemeente de inventaris van de nog niet bebouwde bouwgronden heeft opgemaakt overeenkomstig de richtlijnen van de minister tot wiens bevoegdheid Stedenbouw behoort en voor zover zij aantoonbaar dat de nieuwe bestemming aan een werkelijke behoefte beantwoordt."

Het aansnijden van een woonreservegebied zal dus zeker moeten passen in een gemeentelijke woonbehoeftestudie die m.b.t. de uitgangspunten getoetst wordt aan de visie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

2. Een BPA geeft in eerste instantie een gedetailleerde bestemming weer met voorschriften betreffende grootte, plaatsing en welstand van gebouwen, afsluitingen, binnenplaatsen en tuinen. Het BPA is derhalve in eerste instantie geen middel voor het verwerven of ruilen van gronden. Het staat de gemeente evenwel vrij om, in het kader van haar gemeentelijk ruimtelijk en huisvestingsbeleid, overeenkomsten af te sluiten met grondeigenaars en de realisatie van dit beleid ook mede te regelen via een BPA.

Wanneer dit BPA evenwel betrekking heeft op een woonuitbreidingsgebied of een reservegebied van woonwijken, dan zal mijn administratie steeds een woonbehoeftestudie vragen en deze beoordelen op basis van de visie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

3. Aangezien deze praktijk niet behoort tot de inhoud van een BPA, heeft mijn administratie geen kennis en/of overzicht van deze geplogenheden.

Vraag nr. 230
van 4 juni 1996
van de heer PETER DESMET

Fietspad Waarmaarde (Avelgem) – Staat

Reeds enige tijd wordt er sterk aangedrongen op de herstelling van het fietspad aan de Oudenaardsesteenweg in Waarmaarde (Avelgem). Over een lengte van enkele kilometers is het pad helemaal gebarsten door uitlopende boomwortels. Voor fietsers en bromfietzers zijn dit vaak gevaarlijke hindemissen, die serieuze valpartijen kunnen veroorzaken langs deze druk bereden weg.

Worden deze dringend noodzakelijke herstellingswerken in de nabije toekomst uitgevoerd ?

Antwoord

De werken zijn ingeschreven op het investeringsprogramma 1996 en er is een krediet van 30 miljoen frank uitgetrokken.

Het voorstel tot aanbesteding is in de goedkeuringsfase en de raming bedraagt 29,9 miljoen frank.

De aanbestedingsdatum van deze werken kan pas worden bepaald na de goedkeuring van het voorstel tot aanbesteding.

Vermoedelijk zal de aanbesteding plaatshebben in september eerstkomende zodat de werken, afhankelijk van de weersomstandigheden, nog op het einde van 1996 zouden kunnen starten.

Vraag nr. 231
van 5 juni 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEEL

A5 Peutie – Geluidshinder

Op 2 oktober 1995 stelde ik de minister een schriftelijke vraag betreffende de geluidshinder afkomstig van de A5 ter hoogte van de Vilvoordse deelgemeente Peutie. De minister antwoordde toen dat er opdracht was gegeven aan de administratie Wegen en Verkeer om geluidsmetingen uit te voeren (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 30 oktober 1995, blz. 19).

Werden deze metingen reeds uitgevoerd ?

Wat waren de resultaten ?

Werden er reeds maatregelen genomen om de geluidshinder te verminderen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Op 23 november 1995 werden geluidsmetingen uitgevoerd.

Uit de meetresultaten kan worden afgeleid dat het equivalent geluidsdrukkniveau (Leq) nergens de 70 Db(A)-drempel bereikt.

Op de meetplaatsen in de Vijfhoekstraat waar de hoogste Leq-waarden werden opgemeten, is het plaatselijk verkeer op de Sint-Martinuslaan duidelijk mee bepalend voor het globale geluidsdrukkniveau.

De hoogste geluidspieken worden in de Vijfhoekstraat trouwens veroorzaakt door het verkeer op de Sint-Martinuslaan.

Aan de invloed van het verkeer op de Sint-Martinuslaan zou uiteraard niets veranderen door geluidbeperkende maatregelen ter hoogte van de autosnelweg A1.

Op de andere meetplaatsen worden duidelijk lagere Leq-waarden gemeten dan in de Vijfhoekstraat.

Tot besluit kan worden gesteld dat het niet aangewezen is om in deze omgeving met prioriteit geluidwerende maatregelen te nemen.

Vraag nr. 232
van 5 juni 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Beschermde tramstation Diksmuide – Onderhoud en bestemming

Een van de weinige Diksmuidse gebouwen die de Eerste Wereldoorlog overleefden, is het oude tramstation in de Bortierlaan. In 1920 werd het gerenoveerd, weliswaar in een andere stijl, en onlangs werd het ook als monument beschermd.

Het gebouw doet in principe nog altijd dienst als lijnbusstation, alhoewel dit enkel het niet beschermde bijgebouwtje betreft en de gebruiksfrequentie ervan dan nog bijzonder laag is. Met uitzondering van de verhuurde bovenverdieping staat dit beschermde gebouw al jaren volledig leeg en het wordt niet onderhouden : vooral de buitenverf en het ijzerwerk aan de buitengevel vertonen ernstige schade. Om dit beschermde gebouw niet verder te laten verkommen zijn er dringende herstellingen noodzakelijk.

1. Is er al een beslissing genomen inzake onderhoudswerken aan dit gebouw ? Welke werken zullen er eventueel worden uitgevoerd en wanneer ? Welk budget is daarvoor uitgetrokken ?
2. Waarom wordt het hoofdgebouw sinds jaren niet meer gebruikt en waarom wordt het bijgebouw maar enkele uren per week gebruikt ?
3. Wat zijn de opties voor het toekomstige gebruik van het gebouw ? Wanneer kunnen die worden gerealiseerd ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

1. Om het gebouw voor verval te behoeden, werden de meest noodzakelijke onderhoudswerken uitge-

voerd, of zijn ze in uitvoering. In 1995 werden de buitenschilderwerken uitgevoerd voor 120.000 frank en voor het najaar 1996 zijn dakgootwerken gepland ten bedrage van 98.300 frank.

2. Bedoeld gebouw wordt nog steeds gebruikt. De bovenverdiepingen als woonhuis en de gelijkvloerse verdieping als chauffeursaccommodatie en bureau. De oude wachtzaal en de bergplaats worden nog sporadisch gebruikt.
3. Het autobusstation wordt eerlang herschikt. Hierdoor zal het gebouw niet langer beschikbaar moeten zijn voor de dienst en het zal dan verkocht kunnen worden.

Vraag nr. 233

van 5 juni 1996

van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Busstation Diksmuide – Verkeerssituatie

Door het aanbrengen van zogenaamde onderdoorgangen of tunnels in het Diksmuidse NMBS-station werd een nieuwe reizigersuitgang gecreëerd recht tegenover het busstation van De Lijn. Daardoor is er een veel vlottere aansluiting voor de busreizigers.

Als gevolg daarvan ontstaan er op bepaalde piekuren echter chaotische verkeerssituaties op de Bortierlaan en op het terrein van het busstation van De Lijn, bij gebrek aan goed aangepaste verkeerssignalisatie en aangepaste infrastructuur.

Om ongevallen te vermijden nam het gemeentebestuur het initiatief de verkeerssituatie ter plaatse te onderzoeken om waar mogelijk verbeteringen aan te brengen. Dit wordt echter ernstig bemoeilijkt door een onduidelijke en vooral onaangepaste eigendomssituatie van de toegangsweg in de Bortierlaan.

1. Is de administratie op de hoogte van deze toestand en welke voorstellen werden er ter zake reeds geformuleerd ?
2. Vond er al overleg plaats met de betrokken bestuursorganen en zo ja, wat waren de knelpunten en de resultaten ?
3. Werd in de voorstellen een eventuele eigendoms-overdracht van de wegzates opgenomen ? Zo neen, bemoeilijkt dat de vlotte uitvoering niet van een aangepaste verkeerssignalisatie ?

Antwoord

- 1.+ 2. De verkeerssituatie ter plaatse is niet van die aard dat zij, in normale omstandigheden op bepaalde piekuren, chaotische proporties zou aannemen. Overleg inzake verkeersproblemen is er dan ook nog niet geweest.

3. Een eventuele eigendomsoverdracht van de wegzates, in het licht van van een verbetering van de verkeerssituatie, is totnogtoe niet ter sprake gekomen.

Vraag nr. 234

van 5 juni 1996

van de heer CARL DECALUWE

Militaire domeinen – Bestemming

In het kader van de hervormingen en besparingen bij het Belgisch leger werd onder meer overgegaan tot verkoop of overname van verschillende militaire domeinen. Die militaire domeinen hadden (en hebben) vaak een grote natuurwaarde en een uitgesproken functie als open ruimte. Vanuit het Vlaams Gewest werden de voorbije periode, onder andere via gewestplanwijzigingen, de oorspronkelijke bestemmingen van deze militaire domeinen omgezet in bestemmingen die deze natuurwaarde en open-ruimtefunctie konden verzekeren.

1. Hoeveel hectare voormalig militair domein werd, per provincie, omgezet door gewestplanwijzigingen ? Voor hoeveel hectare is de procedure nog aan de gang ?
2. Welke functies kregen de verschillende vroegere militaire domeinen toegewezen en hoe groot zijn ze ?

Antwoord

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de gewestplanwijzigingen in het kader van de herbestemming van sommige militaire gebieden. Deze bestemmingswijzigingen hebben enerzijds betrekking op reeds uitgevoerde gewestplanwijzigingen en anderzijds op ontwerp-gewestplannen waarvan de procedure lopende is.

West-Vlaanderen

Definitief gewestplan	opp. = ha
Lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter	7,5
Natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreserveaat	187,7
Natuureducatieve infrastructuur	7,9
Woongebied	3,3
Woonpark	0,4
Totaal	206,8

Oost-Vlaanderen

Definitief gewestplan	opp. = ha
Natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreserveaat	24,9
Totaal	24,9

Antwerpen

Definitief gewestplan	opp. = ha
Woongebied	7,4
Woonpark	3,3
Industriegebied	4,2
Agrarisch gebied	39,2
Bosgebied	3,8
Natuurgebied	80,7
Parkgebied	0,6
Landschappelijk waardevol agrarisch gebied	4,6
Gebied voor dagrecreatie	1,5
Gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen	32,3
Lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter	8,7
Gebied voor openbare nutsvoorzieningen, bedrijventerrein en groenzone	6,7
Totaal	193

Ontwerp gewestplan	opp. = ha
Woongebied	11,7
Bosgebied	42,6
Groengebied	2,1
Natuurgebied	92,1
Recreatiegebied	4,2
Gebied voor dagrecreatie	0,3
Gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen	10,3
Recreatief parkgebied	19,0
Lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter	24,4
Totaal	206,7
Algemeen totaal	399,7

Limburg

Definitief gewestplan	opp. = ha
Gebied voor ambachtelijke bedrijven of gebied voor kleine en middelgrote ondernemingen	6,3
Natuurgebied	182,7
Gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen	2,6
Pleisterplaats voor nomaden en woonwagengedwonen	2,9
Gebied voor openbare nutsvoorzieningen en natuurontwikkeling	9,0
Totaal	203,5

Ontwerp gewestplan	opp. = ha
Woonpark	10,8
Industriegebied	1,8
Agrarisch gebied	146,2
Bosgebied	61,7
Natuurgebied	31,8
Parkgebied	8,1
Recreatiegebied	12,8
Pleisterplaats voor nomaden en woonwagengedwonen	4,5
Uitbreiding bosgebied	38,6
Regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter	18,8
Lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter	15,2
Totaal	350,3
Algemeen totaal	553,8

Brabant

Definitief gewestplan	opp. = ha
Woongebied	2,0
Agrarisch gebied	39,2
Groengebied	7,2
Natuurgebied	4,8
Parkgebied	1,1
Bufferzone	1,4
Landschappelijk waardevol agrarisch gebied	54,7
Gebied voor dagrecreatie	9,1
Gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen	11,7
Natuureducatieve infrastructuur	1,5
Woonaanrijdingsgebied	2,3
Lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter	6,6
Totaal	141,6

Vraag nr. 235
van 5 juni 1996
van de heer JULIEN DEMEULENAERE

Werkgroep N8 Ieper-Veurne – Resultaten

Binnen de afdeling Wegen Oost-Vlaanderen van de administratie Wegen en Verkeer werd een beperkte werkgroep-ad hoc opgericht met als doel het opmaken van een tracé-nota waarbij verschillende oplossingen worden onderzocht voor de verkeersproblemen op de N8 Ieper-Veurne.

Deze werkgroep werd uitgebreid met vertegenwoordigers van de administraties Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

1. Hoe dikwijls kwam deze werkgroep reeds samen ?
2. Wat zijn de bevindingen en de eventuele besluiten ?
3. Komt er een raadpleging van de bevolking ?

Antwoord

1. De werkgroep is een eerste maal samengekomen op 25 april 1996. De werkgroep heeft als doel de verschillende alternatieven te beoordelen vanuit ruimtelijk, ecologisch, verkeerstechnisch en budgettair standpunt.
2. De werkgroep heeft mij nog geen bevindingen of besluiten voorgelegd.
3. Of er directe raadpleging van de bevolking komt, is nog niet uitgemaakt. Evenwel zal de beslissing omtrent de oplossing voor de moeilijke verkeersafwikkeling tussen Ieper en Veurne het onderwerp uitmaken van een mobiliteitsconvenant tussen het Vlaams Gewest en de betrokken lokale overheden. Raadpleging van de bevolking zal binnen dit overlegkader worden georganiseerd.

Vraag nr. 236 van 6 juni 1996 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Binnenvaartcoöperatieve Trans Aqua Services – Subsidies

Naar analogie met Nederland werd onlangs in Vlaanderen de coöperatieve vereniging met beperkte aansprakelijkheid Trans Aqua Services (her)opgericht. Bedoeling is dat TAS-Vlaanderen de eigen binnenvaarders in staat stelt het hoofd te bieden aan de buitenlandse concurrentie.

De Vlaamse regering voorziet – ingaande op een nota van ministers Van Rompuy en Baldewijns – in een financiële tegemoetkoming voor het opzetten van een samenwerkingsverband voor de huisvesting, de inrichting en de bijkomende personeelskosten.

Is er al beslist wanneer deze subsidie aan TAS-Vlaanderen wordt uitgekeerd ?

Hoeveel bedraagt deze subsidie ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister voor Economie, KMO, Landbouw en Media.

Vraag nr. 237 van 6 juni 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Ring Willebroek – Tijdelijk traject

In aansluiting op het antwoord van de minister op vraag nr. 124 van 5 maart 1996 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 18 maart 1996, blz. 473), verstrekt ik hem volgende bijkomende informatie.

In zijn antwoord vraagt de minister wat juist bedoeld werd met het begrip "tijdelijk traject" van de ring rond Willebroek. Blijkbaar gaat de minister ervan uit dat het huidige traject bestendig is. Een zelfde soort overweging kan worden aangetroffen in een onlangs genomen ministerieel bevestigingsbesluit (19 maart 1996). Daarin wordt gesteld dat de Mechelsesteenweg tussen Willebroek (Blaasveld) en Mechelen een zeer drukke verkeersweg is en dat de geluidshinder veroorzaakt door het starten van motoren en het wegrijden van auto's, ondergeschikt zal zijn aan de reeds bestaande geluidshinder van het drukke verkeer in betrokken straat, zodat het omgevingsgeluid derhalve niet op een significante wijze zal toenemen.

Zoals de minister wellicht wel weet, verschilt het huidige traject van de ring rond Willebroek van het aanvankelijk vooropgestelde tracé zoals vastgelegd in het gewestplan. Als bijlage vindt de minister een schets van de locatie van het huidige traject en van het geplande tracé.

Moet eraan worden herinnerd dat vele jonge gezinnen met kinderen zich de jongste jaren langs de N16 hebben gevestigd wegens de voorgespiegelde scheiding van het doorgaand en het plaatselijk verkeer ? Zij tekenden in voor een huisje met een tuintje in een woongebied met een landelijk karakter. Weldra zou de druk gebruikte provincieweg worden ontlast...

Het kan tussen haakjes worden betwist of de weg het vele, zware en ook nachtelijke verkeer technisch zelfs aankan. Enkele huisgevels vertonen al barsten. Er worden ook verkeerstechnische bezwaren geopperd.

Toen werd plots besloten, wegens geldgebrek of om andere redenen, om het geplande tracé tijdelijk af te buigen naar de bestaande provincieweg. Deze reeds overbelaste weg zou meteen de ontbrekende schakel vormen van de economisch belangrijke oost-westverbinding Leuven- Sint-Niklaas, twee belangrijke groeipolen.

De omwonenden werden, na voortdurend verzet, gesust met een zogenaamde groenstrook en met de belofte dat men, zodra er voldoende geldmiddelen beschikbaar waren, zou teruggrijpen naar het oorspronkelijke tracé. Dat konden enkele vertegenwoordigers van de omwonenden zelf vernemen van de toen bevoegde minister. Daarover werd ook uitvoerig bericht in de geschreven pers. Het verwondert mij dan

ook ten zeerste dat de minister geen weet blijkt te hebben van de tijdelijke aard van het huidige traject.

1. Heeft de minister weet van het grote aantal verkeersongevallen langs het huidige traject ?
2. Is de minister ervan op de hoogte dat dagelijks vele schoolgaande kinderen uit de omliggende dorpen (Heffen, Blaasveld en Heindonk) deze informele autosnelweg moeten oversteken ?
3. Geeft hij er zich voorts rekenschap van dat het gebied waarin de omstreden aansluiting zich bevindt, geregeld uit de boot valt bij politieke beslissingen allerlei ?
4. Heeft de minister, gezien het voorgaande, reeds stappen gezet om spoedig werk te maken van de verwezenlijking van het oorspronkelijk geplande tracé van de ring rond Willebroek ?
5. Ten slotte stel ik dan ook, in het licht van het voorgaande, mijn eerdere vraag opnieuw : wanneer komt er verandering in het huidige tijdelijke traject ?

Antwoord

Toen op 15 december 1995 de ring rond Willebroek officieel werd opengesteld, werd er in de toespraken en de persnota aan herinnerd dat reeds op 15 december 1981 door de Vlaamse Executieve werd beslist het in het gewestplan opgenomen tracé van de gewestweg N16 voorlopig slechts gedeeltelijk uit te voeren. Er diende een verbinding te worden aangelegd tussen dat tracé en de provincieweg Mechelen-Willebroek aan de grensscheiding van beide gemeenten. Tevens werd gesteld dat na indiening van de ringweg de nieuwe toestand zou worden gevolgd en geëvalueerd, en dat op basis van die evaluatie eventueel zou worden beslist over de verdere realisatie van het oorspronkelijk geplande tracé. In die zin kan het wegvak van de nieuwe ringweg tussen de brug over spoorlijn 54 en de Mechelsesteenweg als een tijdelijk tracé worden beschouwd. Hoe lang deze "tijdelijke" toestand zal duren, is nog niet bekend. Dit is afhankelijk van de evolutie van het verkeer op de provincieweg. Deze weg werd reeds intens gebruikt voor de openstelling van de ring (± 17.000 voertuigen per dag), maar niets wijst erop dat dit gebruik nu spectaculair zou zijn toegenomen. De geluidshinder en de veiligheid op de provincieweg zijn dus zeker niet negatief beïnvloed door de openstelling van de ring.

Indien zich de jongste jaren vele jonge gezinnen met kinderen langs de provincieweg hebben gevestigd met het vooruitzicht op een rustige woonomgeving, dan werden zij blijkbaar niet of onvoldoende ingelicht over de te verwachten situatie, die bij alle bevoegde autoriteiten sinds eind 1987 zeer bekend was.

De bewering dat de provincieweg het vele en zware verkeer niet zou aankunnen, wordt formeel tegengesproken door de technische dienst van de provincie Antwerpen. Tijdens de laatste jaren voorafgaand aan de openstelling van de ring, werden diverse onderhoudswerkzaamheden verricht aan die provincieweg, zodat die zich nu in zeer goede staat bevindt. Er zijn geen klachten bekend in verband met schade aan

woningen wegens de toestand van de weg. Evenmin werden verkeerstechnische bezwaren geopperd.

Door de provinciale technische diensten werden en worden integendeel belangrijke inspanningen geleverd om de verkeersveiligheid en -leefbaarheid langs deze weg te verbeteren. Zo werden enkele jaren geleden in de parkeerstroken op regelmatige afstand plantvakken met bomen aangebracht.

Daardoor wordt enerzijds het wegbeeld versmald, wat de snelheid doet dalen, en wordt anderzijds het rechts voorbijsteken via de parkeerstrook verhinderd. Het uitvoeren van dergelijke werken kan bezwaarlijk worden bestempeld als het "sussen van omwoners met een zogenaamde groenstrook".

Begin augustus worden werken gestart aan de kruispunten (Molenbeekstraat, Brouwerijstraat, Heffen Dorp en Molenweg) in de nabijheid van de Zennebrug, waardoor de oversteekbaarheid van de provincieweg aanzienlijk zal worden verbeterd. Hiermee wordt ingegaan op een reëel veiligheidsprobleem, dat echter niet werd beïnvloed door de openstelling van de ring.

Dat een oost-westverbinding Leuven-Sint-Niklaas belangrijk is, kan worden bevestigd, maar dat het wegvak van de provincieweg tussen de ringweg Willebroek en het complex Mechelen-Noord de ontbrekende schakel zou hebben gevormd in die verbinding, is niet correct. Deze weg vervulde die functie reeds in het verleden. Bovendien zijn er volgens de bij de vraag gevoegde schetsen nog andere wegvakken (namelijk gewestweg N26 Leuven-Mechelen) van hetzelfde type in die verbinding gelegen. Het realiseren van de bewuste oost-westverbinding volgens hetzelfde concept als de ring rond Willebroek, zal dus nog veel meer investeringen vergen dan wat in de vraag wordt beoogd.

Hierna wordt concreet geantwoord op de gestelde vragen.

1. Door geen enkele bron wordt gemeld dat er zich op de provincieweg een "groot aantal verkeersongevallen" zou voordoen. De weg staat alleszins niet als abnormaal onveilig bekend. De laatste ongevalgegevens van het Nationaal Instituut voor de Statistiek dateren van 1994 en vermelden voor het bewuste wegvak vier ongevallen, waarvan één met dodelijke afloop.
2. In opdracht van het provinciebestuur worden nog dit jaar enkele kruispunten even ten westen van de Zennebrug heraangelegd, waardoor de oversteekbaarheid van de provincieweg zeker zal worden verbeterd.
3. Het bewuste wegvak bevindt zich op het grondgebied van de stad Mechelen. Er kan moeilijk worden gesteld dat deze regio "uit de boot valt bij politieke beslissingen allerlei", gezien de infrastructuurwerken in en rond Mechelen die ik heb opgenomen in mijn meerjarenprogramma.
4. Zoals reeds gesteld, dient eerst de nieuwe toestand sinds 15 december 1995 te worden gevolgd en geëvalueerd. Mocht blijken dat er zich belangrijke veranderingen of nieuwe feiten in het verkeersverloop zouden voordoen, dan zal met alle betrokken partijen worden overlegd welke maatregelen moeten

worden getroffen ; mogelijk de aanleg van het oorspronkelijk geplande tracé.

5. Gelet op de voorgaande overwegingen kan nog geen uitsluitsel worden gegeven omtrent de eventuele doortrekking van het geplande wegtracé, en dus zeker niet over het tijdstip van uitvoering ervan.

Vraag nr. 238
van 6 juni 1996
van de heer WARD BEYSEN

Studieopdrachten – Overzicht

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 182
 van 6 juni 1996
 van de heer Ward Beysen
 Blz. 766

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 239
van 6 juni 1996
van de heer JOS DE MEYER

Ontpoldering Hedwiggpolder (Hulst-Beveren) – Stand van het dossier

Nederland en Vlaanderen zijn het vorig jaar eens geworden over de grootscheepse uitdieping van de Westerschelde. Nederland zou de baggerwerken uitvoeren. Dit zou gepaard gaan met een natuurverlies van ongeveer 500 ha ondiepe watergebieden, slikken en schorren.

Omdat de Nederlandse overheid bij grote infrastructuurwerken wettelijk verplicht is schade aan de natuur te compenseren, voorziet het verdrag ook in een herstel van de schade aan de natuur, waarbij Vlaanderen 44 miljoen gulden (ongeveer 800 miljoen frank) zal bijdragen voor het natuurherstel op Nederlands grondgebied.

Om de inkrimping van het ecosysteem van de Westerschelde tegen te gaan, is een projectenbundel "Herstel Natuurwaarden Westerschelde" opgesteld waarover de Nederlandse minister Jorritsma van Verkeer en Waterstaat nog voor deze zomer wil beslissen. Er zijn ontpolderingen, binnendijkse en buitendijkse maatregelen gepland.

Een van de alternatieven bij de ontpolderingen voor het natuurherstel is het project "ontpoldering van de Hedwiggpolder", momenteel een agrarisch gebied van ongeveer 320 ha gelegen op het grondgebied van Hulst en een klein gedeelte op Vlaams grondgebied (Beveren). De ontpoldering moet dienen om het brakke gebied van de Saefingse schorren met 320 ha uit te breiden. De kostprijs wordt geraamd op 40 miljoen gulden.

De Hedwiggpolder is voornamelijk door Vlaamse boeren in gebruik. Door de geplande ontpoldering zal de bedrijfsvoering van deze landbouwers met zetel in Vlaanderen grondig worden verstoord. De kans bestaat zelfs dat deze bedrijven geheel of gedeeltelijk onleefbaar worden door het verlies van deze waardevolle landbouwgrond.

Tijdens de inspraakrondes in Nederland kwam tot uiting dat de Zeeuwen, zowel de landbouwers als verschillende politieke partijen, van geen ontpoldering langs de Westerschelde willen weten. Deze werken, namelijk land teruggeven aan de zee, komen voor de Zeeuwen totaal ongelooftwaardig over.

1. Wat is de stand van zaken in het dossier ?
2. Wat is het advies dat het Bestuurlijk Overleg aangaande dit dossier heeft gegeven aan de minister van Verkeer en Waterstaat ?
3. Wat is de verdere procedure die moet worden gevolgd ?
4. Heeft de Vlaamse regering inspraak in het dossier, daar het toch met Vlaams geld is dat deze werken waardoor Vlaamse boeren worden bedreigd, zullen worden uitgevoerd ? Zo ja, welk standpunt wordt dan in dit dossier ingenomen ?
5. Is dit dossier gekoppeld aan dat van het tracé van de hogesnelheidstrein op Nederlands grondgebied, zoals soms in de pers wordt vermeld ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

Vooreerst wil ik opmerken dat, in tegenstelling tot wat gezegd wordt in de vraag, niet Nederland maar wel Vlaanderen de verdiepingsbaggerwerken in de Schelde zal uitvoeren.

Over de stand van zaken in het dossier "Herstel Natuurwaarden Westerschelde" kan ik zeggen dat het Bestuurlijk Overleg Westerschelde aan de Nederlandse minister van Verkeer en Waterstaat heeft meegedeeld dat er thans geen maatschappelijk en regionaal politiek-bestuurlijk draagvlak bestaat voor herstelmaatregelen in de vorm van ontpolderen. Het BOWS adviseert dan ook het volgende : "Gelet op het bovenstaande bepleiten wij een nadere studie en analyse naar mogelijkheden voor herstel van natuurwaarden vanuit doelstellingen voor herstel van het estuariene watersysteem. Bij deze studie en analyse dienen de bestaande en de tijdens de informatie- en overlegronde (in de regio) geopperde ideeën te worden betrokken . Deze actie dient binnen een jaar nadat de minister van Verkeer en Waterstaat met dit advies heeft ingestemd te worden afgerond" (advies van BOWS aan de minister van Verkeer en Waterstaat van 8 mei 1996).

De Nederlandse minister is zich thans over deze zaak aan het beraden. Verwacht wordt dat zij een commissie

van wijzen zal oprichten die binnen het jaar advies moet uitbrengen.

Ik meen dat hiermee de eerste drie vragen beantwoord zijn.

Het standpunt van de Vlaamse regering in dit dossier is dat dit een Nederlandse aangelegenheid is. Het herstel van de natuurwaarden werd immers afgekocht voor 44 miljoen gulden.

Daar waar eventueel Vlaams grondgebied wordt geraakt, wordt dit wel een zaak voor de Vlaamse overheid. In deze is echter nog geen enkele toezegging aan Nederland gedaan in verband met de enkele ha van de Hedwigpolder op Vlaams grondgebied. Wel moet worden opgemerkt dat het gebied op het gewestplan ingekleurd is als "reservegebied voor bufferzone", dit wil zeggen dat na de uitbouw van de ganse Waaslandhaven deze strook grond een onderdeel van een groen- of natuurgebied moet worden. De voorstellen voor ont-poldering zouden wel in dit kader passen.

Op de vraag of dit dossier gekoppeld is aan het tracé van de hogesnelheidstrein is het antwoord negatief.

**Vraag nr. 240
van 6 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gewestweg Lier-Aarschot – Fietspad

Onlangs werd in Heist-op-den-Berg actie gevoerd voor de aanleg van een fietspad langs de gewestweg Lier-Aarschot. Op dit ogenblik moeten de tweewielers het stellen met een vrij smalle strook op deze baan. Nochtans werden reeds onteigeningen verricht met het oog op de aanleg van een afzonderlijk fietspad. Naar verluidt zou evenwel opnieuw twijfel zijn ontstaan over het nut hiervan en zou er ter zake opnieuw onderzoek worden verricht.

Meent de minister niet dat het voortdurend opnieuw in vraag stellen van dergelijke projecten nefast is ?

Wat gebeurt er met de onteigende eigendommen indien men tot de bevinding komt dat een fietspad niet nodig zou zijn ? Wat hebben die onteigeningen tot op heden gekost ?

Welke uitgaven zouden verder nog verbonden zijn aan de aanleg van het bewuste fietspad ?

Wanneer mag ter zake een definitieve beslissing worden verwacht ?

Antwoord

De aanleg van het fietspad langs de gewestweg N10 is inderdaad een noodzaak, gelet op de slechte voorzieningen die nu aanwezig zijn. Dit doet zich echter voor op heel wat gewestwegen. Momenteel is de administratie bezig met het opmaken van een normering voor de globale behoeften van de wegeninfrastructuur. Dit moet het mogelijk maken in het najaar een driejarenprogramma 1997-1998-1999 op te stellen, gesteund op objectieve criteria.

Afhankelijk van de resultaten van dit onderzoek m.b.t. de prioriteitenbepaling, zal onderhavig project eventueel worden ingeschreven in dit driejarenprogramma. Zodra deze werken in het programma opgenomen zijn, zal de gemeente gevraagd worden een mobiliteitsconvenant af te sluiten, waarna het fietspad effectief kan worden uitgevoerd.

Voor het specifieke project in Heist-op-den-Berg van het fietspad langs de N10, kunnen volgende gegevens worden meegedeeld :

- lengte van nog aan te leggen fietspad : ± 9 km ;
- reeds uitgevoerde onteigening : 105 miljoen frank reeds betaald aan onteigeningen - raming totale kostprijs onteigeningen = 142 miljoen frank ;
- kostprijs aanleg eigenlijke fietspaden : ± 11 miljoen frank/km x 9 = ± 99 miljoen frank.

**Vraag nr. 241
van 6 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Sluis Hingene – Stand van zaken

Omtrent de sluis van Hingene blijft er nog altijd heel wat onduidelijkheid bestaan. Zo is het nog altijd niet duidelijk of de oude sluis al dan niet zal worden gedempt. Of blijft het noodzakelijk ze open te houden omwille van de waterafvoer ? Werd er ter zake al een studie uitgevoerd ? Zo ja, wat waren de resultaten ervan ? Zo nee, is men dan niet rijkelijk laat ?

Is er anderzijds al enige duidelijkheid omtrent de bestemming van dit gebied ? Met andere woorden, wordt het bestemd voor industrie of wordt het een recreatief gebied ?

Ten slotte had ik graag vernomen of de nieuwe sluis nu wel degelijk in de loop van 1997 in gebruik wordt genomen.

Antwoord

Op dit ogenblik is niet beslist over het al of niet dempen van de oude sluis.

Deze sluis is niet noodzakelijk voor de afvoer van het water van het kanaal naar de Rupel. Voor de eventuele wateraanvoer en/of waterafvoer is de nieuwe sluis in Hingene met een koker bedacht.

Indien de sluis gedempt zou worden volstaat het een voldoende voorraad grondspecie aan te dragen. Deze voorraad wordt thans gestockeerd.

De zone tussen de Rupel en de omlegging naar de Schelde heeft twee bestemmingen. Het noordelijk gedeelte heeft als bestemming natuurgebied. Het zuidelijk gedeelte heeft als nabestemming industriegebied. De grens tussen de beide zones ligt op die plaats waar de afstand tussen de kanaalomlegging en de Rupel het kleinst is.

De opening van het kanaal is gepland tegen oktober 1997.

Vraag nr. 242
van 6 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kruispunt N16-Hingenesteenweg Bornem – Heraanleg

Momenteel zouden er bij de minister plannen voorliggen voor de heraanleg van het levensgevaarlijke kruispunt N16 – Hingenesteenweg in Bornem. Daarbij zou er een asverschuiving van de N16 komen en zou de middenberm zodoende worden verbreed.

Kan de minister dit bericht bevestigen ?

Betekent dit dat de plannen tot overbrugging van het kruispunt werden opgeborgen ?

Werd anderzijds de aanleg van een verkeersplein in overweging genomen ? Waarom werd dit idee eventueel afgevoerd ?

Antwoord

In het investeringsprogramma 1996 is de herinrichting opgenomen van de kruispunten op de N16 ter hoogte van Roddam en Vitsdam. Aan het opstellen van de definitieve herinrichtingsplannen ging een ruim overleg vooraf met de gemeente Bornem.

Hierbij werd ook het kruispunt aan de Hingenesteenweg betrokken.

Volgende mogelijkheden werden daarbij onderzocht :

- ongelijkvloerse kruispunten in het kader van de ombouw van de gewestweg N16 tot autosnelweg ;
- aanleg van rotondes ;
- verbetering van de bestaande situatie door asverschuivingen.

Er werd unaniem gekozen voor de laatste mogelijkheid. De rotonde-oplossing werd verworpen wegens capaciteitsproblemen. Bij de gekozen oplossing worden, ten gevolge van de verbreding van de middenberm, terugkeerbewegingen voor zwaar verkeer op de kruispunten mogelijk. Tevens worden de opstel mogelijkheden en dus de oversteekbaarheid verbeterd en wordt de rechtlijnigheid van de gewestweg N16 zelf onderbroken.

Momenteel worden de onteigenings- en uitvoeringplannen afgewerkt. Na uitvoering van de nodige onteigeningen zal in eerste fase het kruispunt Vitsdam worden aangepakt, met onder meer de plaatsing van verkeerslichten. Tegelijkertijd zal de middenberm ter hoogte van het kruispunt Roddam worden gesloten. In het investeringsprogramma 1996 is een bedrag van 60 miljoen frank opgenomen voor deze fase.

Voor het kruispunt Hingenesteenweg werd in verband met de oversteekbaarheid ervan door de afdeling Wegen Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer een voorstel uitgewerkt voor de bouw van een tunnel voor fietsers en voetgangers.

De aanpassingswerken aan dit kruispunt met tunnel kunnen worden ingeschreven op het volgende meerjarenprogramma 1997-1998-1999.

Vooraleer deze werken echter kunnen worden opgenomen in een effectief programma, zal de gemeente Bornem een mobiliteitsconvenant dienen af te sluiten.

Vraag nr. 243
van 6 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Fietspad Viséstraat Moelingen

In Voeren toont men zich erg gelukkig met de beslissing om de Viséstraat in Moelingen grondig te herstellen.

Anderzijds wordt eraan herinnerd dat er ook vraag is naar de aanleg van een fiets- of voetpad langs het gevaarlijkste deel van die weg.

Is er ter zake al een beslissing genomen ?

Antwoord

De verbetering van de gewestweg N653 - Viséstraat in Moelingen, op het grondgebied van de gemeente Voeren, staat ingeschreven op het investeringsprogramma 1996 en er werd een krediet van 8 miljoen frank uitgetrokken.

De gemeente Voeren vraagt dat alle grachten met buizen worden dichtgemaakt en dat er fiets- en voetpaden komen.

Op 12 juni 1996 heeft een bespreking plaatsgehad tussen burgemeester Smeets van Voeren en vertegenwoordigers van de administratie Wegen en Verkeer - afdeling Wegen Limburg.

Volgende beslissingen werden genomen :

- over een beperkte lengte (plaatsen waar de gracht dicht tegen de rijbaan is gelegen) zal de gracht worden overwelfd met buizen, uit oogpunt van veiligheid voor de weggebruiker ;
- de gemeente Voeren zal een voetpad aanleggen (raming 1 miljoen frank) over een lengte van ongeveer 500 meter.

Vraag nr. 244
van 6 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Niet-vergunde voetbalterreinen

Het gemeentebestuur van Voeren is in beroep gegaan bij de Raad van State tegen de gedeeltelijke gewestplanwijziging die door de Vlaamse regering werd goedgekeurd en die intussen ook in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd.

In het besluit van de gemeenteraad staat onder meer dat er in Voeren enkele niet-vergunde voetbalterreinen liggen die niet geregulariseerd zijn, meer bepaald die van Remersdaal en Avenir Fouron. Het zal wel niet de bedoeling zijn van de Retour à Liège-meerderheid om hierop de aandacht te vestigen, maar is het niet zo dat

men deze terreinen in hun oorspronkelijke staat kan doen herstellen ?

Beschikt de regering ter zake over de nodige bevoegdheid ?

Werden reeds stappen in die richting ondernomen ?

Antwoord

De gemeente Voeren heeft bij de Raad van State een beroep ingesteld tot vernietiging van het besluit van de Vlaamse regering van 22 november 1995 tot vaststelling van een gedeeltelijke herziening van het gewestplan Sint-Truiden – Tongeren voor infrastructuurwerken en werken van openbaar nut en voor de ruimtelijke ordening in Voeren.

Met het oog op verweer van het Vlaams Gewest werd een advocaat belast met het opstellen van een, samen met het administratief dossier, bij de Raad van State in te dienen memorie van antwoord.

De in het beroep tot nietigverklaring ingeroepen middelen zijn gericht tegen het besluit van de Vlaamse regering in zijn geheel. In de door de gemeente geformuleerde rechtskritiek wordt miskenning ingeroepen van de door de wet van 29 maart 1962 ingestelde adviesbevoegdheid van de gemeenteraad.

Indien de Raad van State uit het dossier van het Vlaams Gewest zou besluiten dat blijkt dat de door de gemeente geformuleerde rechtsgrievens gegrond zijn, en als gevolg daarvan een vernietigingsarrest zou uitspreken, vloeit daar niet automatisch uit voort dat de Vlaamse regering zonder meer gebonden is door de door de gemeenteraad van Voeren geformuleerde vraag tot aanpassing van het gewestplan in het licht van de regularisatie van de voetbalvelden in 's Gravenvoeren en in Remersdaal.

Het feit dat door de gemeente Voeren een beroep tot nietigverklaring van het gewestplan is ingesteld, heeft geen onmiddellijke gevolgen ten aanzien van de mogelijkheid van de gemachtigde ambtenaar om op te treden tegen reeds uitgevoerde werken en handelingen waarvan de gemeente regularisatie beoogt.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger ter sprake gebrachte gevallen worden gesignaleerd aan de gemachtigde ambtenaar voor de provincie Limburg.

Vraag nr. 245 van 6 juni 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

De Lijn – Rolstoelgebruikers

In het regeringsprogramma is er aandacht voor het kansenbeleid voor gehandicapten. Rolstoelgebruikers gebruiken het openbaar vervoer. Bij de spoorwegen bestaan er reeds minieme voorzieningen voor deze groep reizigers. Op vele plaatsen doen lichamelijk gehandicapten ook een beroep op De Lijn.

1. Zijn er bij De Lijn speciale voorzieningen voor rolstoelgebruikers ? Welke ? Waar ?
2. Krijgt de minister vragen, bemerkingen of suggesties met betrekking tot de aanpak van dit probleem ?
3. Zijn er initiatieven in voorbereiding om De Lijn meer toegankelijk te maken voor rolstoelgebruikers ? Welke, en met welke timing ?

Antwoord

1. Bij aankoop van nieuwe voertuigen bestemd voor de specifieke bediening van stadszones wordt meer en meer geopteerd voor zogenaamde lagevloerbussen. Deze voertuigen bieden, door de beperkte vloerhoogte van 32 cm in combinatie met een knielstelsysteem op de vering, de mogelijkheid aan rolstoelgebruikers om vanaf een aangepaste halteplaats of stoeprand dit type voertuig te gebruiken. Vandaag zijn de gebruiksmogelijkheden echter nog beperkt, daar niet op alle stadslijnen en -ritten dergelijke voertuigen kunnen worden ingezet en de halteplaatsen nog niet op een hiervoor ideale wijze zijn aangelegd.
2. Eind 1995 werd een werkgroep ingesteld, samen met de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn. De leden van de werkgroep, afkomstig uit diverse betrokken sectoren en waaronder eveneens minder mobiele personen, zoeken in overleg met De Lijn naar gepaste en realistische oplossingen om de toegankelijkheid van het openbaar vervoer te verbeteren, rekening houdend met de stand van zaken op technologisch gebied en met budgettaire en marketing-aspecten. Na de zomervakantie 1996 zal de werkgroep zich over de voorstellen buigen.

Vraag nr. 246 van 6 juni 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Verkeerslichten – Kleur steunpalen

Naar verluidt werd de vroegere richtlijn ingetrokken inzake de te gebruiken kleuren voor de palen van de verkeerslichten op de gewestwegen. Die richtlijn was vervat in een omzendbrief van 12 februari 1990 van toenmalig minister Johan Sauwens.

1. Wanneer werd deze richtlijn afgeschaft ? Waarom ?
2. Welke wet, decreet of richtlijn is momenteel van toepassing voor gewest-, provincie- en gemeentewegen ?
3. Hoe ruim is de keuzevrijheid van de wegbeheerders ? Kan een gemeente of provincie eventueel de palen van de verkeerslichten langs de wegen die zij in beheer heeft groen schilderen met paarse bollen ? Of helemaal zwart ?
4. Hierrond moet dringend een wettelijk omkaderde uniforme regeling worden uitgewerkt, in het belang

van de veiligheid van de burger. Welke initiatieven heeft de minister ter zake reeds genomen ?

Antwoord

1. De omzendbrief van 12 februari 1990 van toenmalig minister Johan Sauwens in verband met de kleur van de palen is nog steeds van toepassing voor de installaties beheerd door het Vlaams Gewest. Op gemeentewegen zijn hier en daar nog rood-wit geschilderde steunpalen aanwezig.
2. In het algemeen zijn van toepassing : het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer (de wegcode) en het ministerieel besluit van 11 oktober 1976, die de minimumafmetingen van de verkeerstekens en de plaatsingsvoorwaarden van de verkeerslichten vastleggen.
3. Voor de kleur van de steunpalen van verkeerslichten is er principieel een keuzevrijheid, aangezien er niets omtrent de kleur van de steunpalen wordt vermeld in het koninklijk besluit, noch in het ministerieel besluit. Voor het Vlaams Gewest bepaalt de onder punt 1 vermelde omzendbrief de kleur van de steunpalen.
4. Om een wettelijk omkaderde uniforme regeling te bereiken, is een aanvulling vereist van het onder punt 2 aangehaalde ministerieel besluit. Een aanvulling van dit ministerieel besluit valt onder de bevoegdheid van de federale minister van Verkeer.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN MEDIA

Vraag nr. 85
van 28 mei 1996

van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

BRTN Actueel – Politici

De BRTN moet zich statutair onafhankelijk en neutraal opstellen in haar berichtgeving. Ik heb nochtans de stellige indruk dat de BRTN in partijpolitiek opzicht een grote selectiviteit aan de dag legt door bepaalde partijen systematisch aan het woord te laten, en andere systematisch te negeren.

Een van de belangrijkste radioprogramma's waarin politici dagelijks aan het woord worden gelaten, is het radiomagazine "Actueel".

Hoe dikwijls zijn vertegenwoordigers van de verschillende politieke partijen in de maand maart 1996 aan bod gekomen in het BRTN radiomagazine "Actueel",

met een uitsplitsing voor de middag- en avonduitzendingen ?

Antwoord

De BRTN houdt geen statistieken bij over welke partij waar en wanneer aan bod komt. Een rechtstreeks verband leggen tussen enerzijds het aantal keren dat een partij in één bepaalde maand in één bepaald programma aan bod komt en anderzijds de onafhankelijkheid en de neutraliteit, lijkt de BRTN niet relevant.

Eén tabel over één programma van de BRTN kan heel verschillend worden geïnterpreteerd en levert een vertekend beeld op. Politieke partijen komen in ettelijke andere programma's aan bod (bij de radio bv. : nieuws, Voor de dag).

Of de BRTN zich statutair onafhankelijk en neutraal opstelt in de berichtgeving moet worden afgeleid uit een veelheid van factoren en indicatoren, waarbij de nieuwsaarde van een politiek standpunt en inzonderheid de evolutie daarvan in de politieke actualiteit van doorslaggevend belang zijn.

De radionieuwsdienst spreekt met klem tegen dat de redactie een grote selectiviteit aan de dag legt door partijen systematisch te bevoordelen of te negeren. De nieuwsaarde van een standpunt of van een gebeurtenis is doorslaggevend.

Vraag nr. 86
van 28 mei 1996

van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Satellietzender voor Nederlandstaligen – Stand van zaken

Vlaanderen heeft ingestemd met de suggestie van de Nederlandse regering, bekendgemaakt door staatssecretaris voor Europese Zaken Pattijn, om een satellietzender voor Nederlandstaligen in het buitenland op te zetten.

1. Hoe en waar is dit voorstel vanwege Nederland aan de Vlaamse regering voorgelegd ?
2. Zijn er besprekingen begonnen en zijn er reeds principiële beslissingen genomen ? Zo ja, welke ?
3. Ik hoor dat de (soms) euforisch klinkende geluiden zijn stilgevallen. Betekent dit dat nu reeds een van de partners heeft afgehaakt ? Zo ja, welke en welke redenen worden daarvoor opgegeven ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de Stichting Wereldroep Nederland experimentele televisieuitzendingen verzorgt voor een periode van drie maanden en dit gedurende één uur per dag. Het programma is een compilatie van eigen program-

ma-onderdelen, onderdelen van de NOS en van de andere erkende omroepverenigingen in Nederland.

De Nederlandse staatssecretaris voor Europese Zaken Pattijn heeft de Vlaamse regering geen formele voorstellen voor samenwerking voorgelegd.

Vraag nr. 87
van 30 mei 1996
van de heer MARC CORDEEL

Ontpoldering Hedwigpolder (Hulst-Beveren) – Landbouwersbelangen

Vorig jaar hebben Vlaanderen en Nederland een akkoord gesloten over het uitdiepen van de Westerschelde. Deze overeenkomst is van historisch belang, niet het minst voor de haven van Antwerpen. Het project is immers, gezien de evolutie van de scheepvaart, van levensbelang voor de toegankelijkheid van de haven.

Onze noorderburen hebben wel ecologische compensaties afgedwongen die, bij nader toezien, veel verder reiken dan de zorg voor fauna en flora in het Schelde-estuarium. Eén van de dossiers die concreet worden bestudeerd is de vergroting van de komberging van de Schelde door ontpoldering. Voor dat project komt onder meer de Hedwigpolder in aanmerking.

De Hedwigpolder ligt bijna helemaal op Nederlands grondgebied, maar wordt in hoofdzaak bewerkt door landbouwers uit het noordelijke Waasland. Zij maken zich erg ongerust. Wanneer de Hedwigpolder effectief zou worden ontpolderd, dan verliezen tientallen landbouwers uit de streek van Doel en Kieldrecht immers een aanzienlijke oppervlakte van hun landbouwareaal, waardoor hun bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt.

1. Wanneer mag een beslissing worden verwacht over de ecologische compensaties en is, in dat kader en specifiek m.b.t. de Hedwigpolder, de onrust in landbouwerskringen terecht ?
2. Als de Hedwigpolder effectief wordt ontpolderd, op welke compensaties kunnen de getroffen landbouwers dan rekenen ?

Krijgen zij een gebied als compensatie voor het areaal dat zij moeten afstaan, of kunnen zij enkel rekenen op een financiële tegemoetkoming ?
3. Worden er alternatieven onderzocht om aan de Nederlandse compensatie-eis te voldoen, zonder dat de Hedwigpolder moet worden ontpolderd ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

Mijn administratie werd op geen enkele wijze betrokken bij het overleg over de ecologische compensaties voor het verdiepen van de Westerschelde.

Bij het overleg zijn de afdeling Natuur van het departement Leefmilieu en Infrastructuur en het Instituut voor Natuurbehoud betrokken.

Uit een enquête van de administratie Land- en Tuinbouw blijkt minstens een twintigtal Vlaamse landbouwers gronden te pachten in de Hedwigpolder, die inderdaad hoofdzakelijk wordt bewerkt door landbouwers uit het Waasland.

Vermits deze Hedwigpolder bijna helemaal op Nederlands grondgebied ligt, kan ik niet antwoorden op de vraag over compensaties voor de getroffen landbouwers.

Ik dring er bij de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, Theo Kelchtermans, op aan dat mijn administratie wordt betrokken bij dit overleg over de ecologische compensaties, zodat rekening kan worden gehouden met de socio-economische gevolgen van elke mogelijke ingreep voor de landbouw.

Vraag nr. 88
van 3 juni 1996
van de heer JOHAN SAUWENS

Antwerps Pershuis – Uitbouw tot internationaal perscentrum

De Antwerpse regio is een belangrijke socio-culturele en economische troef voor Vlaanderen. Het is noodzakelijk deze troefkaart maximaal uit te spelen. De oprichting van een internationaal perscentrum in Antwerpen kan hierbij helpen.

Momenteel ontbeert de VZW Antwerps Pershuis de nodige financiële middelen en personeelsleden om uitgebouwd te worden tot een ankerpunt voor de buitenlandse media. De huidige werking is beperkt in omvang en reikwijdte.

In de nabije toekomst wil het Antwerps Pershuis echter uitgroeien tot een uitvalsbasis voor internationale persmensen. Om zijn doelstelling te realiseren, doet het Antwerps Pershuis een beroep op de privé-sector en op de overheid.

1. Heeft de Vlaamse regering reeds beslist om steun te verlenen aan het opzet van een internationaal perscentrum in Antwerpen ?
2. Zo ja, komt er een financiële tegemoetkoming ten voordele van het Antwerps Pershuis ?
3. Op welke andere wijze ondersteunt de Vlaamse regering dit initiatief ?
4. Heeft de Vlaamse regering reeds een vertegenwoordiger aangewezen voor de raad van beheer van het Antwerps Pershuis ?

Antwoord

Ingevolge de staats Hervorming van 1988 werd de hulp aan de geschreven pers aan de gemeenschappen overgedragen. 55 % van het globale krediet ging naar de Vlaamse Gemeenschap, 45 % naar de Franse Gemeenschap. Naast de steun aan de opiniepers zat ook de toelage aan de Beroepsvereniging van de Belgische Pers in

deze overdracht. De Vlaamse Gemeenschap heeft de subsidies ten voordele van de beroepsvereniging ongewijzigd overgenomen.

De subsidie aan de Vlaamse vleugel van de Algemene Beroepsvereniging van Beroepsjournalisten van België (5,7 miljoen) bestaat uit twee delen : enerzijds een toelage voor een bijkomend pensioen aan de beroepsjournalisten, anderzijds een toelage voor de huur en lasten.

De Vlaamse overheid heeft met de uitgevers van dag- en weekbladen, met de Algemene Vereniging van Beroepsjournalisten, met het college van hoofdredacteuren van de dag- en weekbladen en met het agentschap Belga een protocol afgesloten in verband met de steun aan de Vlaamse geschreven-perssector voor de periode 1993-1997, met mogelijke verlenging na overleg tot 2002.

Het protocol voorziet in expansiesteun voor opiniepersinvesteringen, in rechtstreekse steun tot behoud van de verscheidenheid in de opiniedagbladpers, in steun aan de Algemene Vereniging van Beroepsjournalisten, in een geïntegreerd voorlichtingsbeleid door de Vlaamse overheid via advertenties en in samenwerking met Belga. Met betrekking tot de steun aan de Algemene Vereniging van Beroepsjournalisten bepaalt het protocol dat, in akkoord met de vereniging, een her-schikking van de steun mogelijk is.

Als minister bevoegd voor de media beschik ik over geen andere middelen om bijkomende steun aan de schrijvende pers te verlenen. Ik ben van oordeel dat de Vlaamse regering zich best niet mengt in het beheer van welk pershuis dan ook. Het lijkt mij derhalve niet opportuun een vertegenwoordiger van de Vlaamse regering voor de raad van beheer van het Antwerps Pershuis aan te wijzen.

Vraag nr. 89
van 4 juni 1996
van de heer FELIX STRACKX

BRTN-radio – Ontvangstbereik

Terwijl de FM-radiuitzendingen van de RTBF in heel Vlaanderen vlekkeloos te ontvangen zijn (soms is het signaal zelfs sterker dan dat van de BRTN), is het omgekeerde niet het geval. Zodra men de taalgrens of een andere grens nadert, wordt de ontvangst van de BRTN-radio op FM ergerlijk zwak en nog enkele kilometers verder kan men verdere beluistering wel vergeten.

Wat is hiervan de oorzaak ? Zijn er al maatregelen genomen om deze toestand te verbeteren ?

Antwoord

Alle FM-zenders van de BRTN bevinden zich in Vlaanderen. De reikwijdte van een hoogvermogenzender is ongeveer 50 tot 60 km. Dit heeft als gevolg dat Vlaamse FM-zenders in Wallonië slechts in een beperkte zone langs de taalgrens kunnen worden beluisterd.

Bovendien is Wallonië, vooral dan ten zuiden van Sambre en Maas, sterk heuvelachtig, waardoor de ontvangstzone nog meer wordt beperkt.

De RTBF-zenders bevinden zich in Wallonië en Brussel en zijn onderhevig aan dezelfde beperkingen. Omdat Vlaanderen merkkelijk kleiner en veel vlakker is dan Wallonië, bestrijken de RTBF-zenders toch nog een vrij groot gedeelte van Vlaanderen.

Onder andere wegens de beperkte FM-dienstzone worden Radio 1 en Radio 2 eveneens op de middengolf uitgezonden. Die radionetten zijn dan ook in Wallonië goed te ontvangen.

Met bijkomende FM-zenders voor BRTN in Wallonië zou de ontvangst uiteraard verbeteren. Het zijn evenwel de gemeenschappen die bevoegd zijn voor de omroep in hun gebied en daarom zou de BRTN toestemming moeten krijgen van de Franse Gemeenschap. Gezien de schaarste aan frequenties in de FM-band is dat echter een vrijwel louter theoretische mogelijkheid.

Vraag nr. 90
van 4 juni 1996
van de heer FELIX STRACKX

BRTN-radioreclame – Gezelle-poëzie voor Mitsubishi

De invoerder van Mitsubishi gebruikte voor de lancering van een nieuw automodel het gedicht "Dien avond en die roze" van Guido Gezelle in een reclamespot op de radio. Het Algemeen Nederlands Zangverbond heeft hiertegen reeds geprotesteerd.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om in de toekomst het misbruik van ons cultureel erfgoed voor commerciële doeleinden te voorkomen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

In de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 betreffende de radio-omroep en televisie en in de Code voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie, vastgesteld door de Vlaamse regering op 20 september 1995, zijn geen bepalingen met betrekking tot het cultureel erfgoed opgenomen.

De mogelijke invoering van een dergelijke bepaling is trouwens niet evident, alleen al met betrekking tot de afdwingbaarheid en de controleerbaarheid van deze regelgeving.

De problematiek werd aan de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie voorgelegd. De Raad heeft er geen verder gevolg aan gegeven.

Een opname in de regelgeving van een bepaling m.b.t. het cultureel erfgoed lijkt mij in die context weinig of niet opportuun.

Vraag nr. 91
van 6 juni 1996
van de heer WARD BEYSEN

Studieopdrachten – Overzicht

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 182
 van 6 juni 1996
 van de heer Ward Beysen
 Blz. 766

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
 AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
 EN HUISVESTING

Vraag nr. 105
van 29 mei 1996
van de heer PATRICK HOSTEKINT

Tuchtregeling intercommunales – Openbare hoorzitting

Bij verschillende intercommunales past men voor het vast- en op proef benoemd personeel de tuchtregeling toe zoals geregeld door de artikelen 281 tot en met 317 van de Nieuwe Gemeentewet (wet van 24 mei 1991 tot wijziging van de Nieuwe Gemeentewet wat de tuchtregeling betreft).

Volgens artikel 360 – 6° heeft het personeelslid slechts het recht openbaarheid van de hoorzitting te vragen "indien hij voor de gemeenteraad dient te verschijnen". Aangezien er bij een intercommunale geen gemeenteraad bestaat, heeft de intercommunale steeds het recht de openbaarheid van de hoorzitting te weigeren. Hierdoor kan het personeelslid worden benadeeld.

Heeft de minister reeds maatregelen ter zake getroffen ?

Waarom is er bijvoorbeeld voor intercommunales, via opgelegde statutaire bepalingen, geen openbare hoorzitting voor de raad van bestuur ingesteld, die toch is samengesteld uit gemeenteraadsleden ?

Antwoord

Artikel 93 van de Nieuwe Gemeentewet somt de gevallen op waarin de gemeenteraad in het openbaar moet worden gehouden. Buiten die gevallen komt het de gemeenteraad toe te beslissen al dan niet in het openbaar te vergaderen. Wanneer het echter om personen gaat, mag de vergadering niet openbaar zijn (artikel

94), tenzij de gemeenteraad optreedt als tuchtoverheid en de persoon die wordt opgeroepen om overeenkomstig de wettelijk bepaalde tuchtprocedure te worden gehoord, zelf om de openbaarheid verzoekt (artikel 306). De vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen zijn niet openbaar (artikel 104). In de gevallen waarin het college van burgemeester en schepenen bevoegd is een tuchtstraf uit te spreken, is de openbaarheid van de vergadering, zelfs op verzoek van de persoon die wordt gehoord, dan ook niet mogelijk.

Vermits de beheersstructuur van een intercommunale totaal verschillend is van die van een gemeente, is een letterlijke toepassing van de bepalingen van de Nieuwe Gemeentewet alleszins onmogelijk.

De wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, noch het decreet van 1 juli 1987 betreffende de werkwijze van, de controle op en de vaststelling van het ambtsgebied van intercommunales, bevatten enige bepaling waaruit kan blijken dat de vergaderingen van de raad van bestuur van intercommunale verenigingen openbaar zijn. Evenmin bevatten zij enige bepaling inzake de tuchtregeling voor het personeel. Er is dus geen enkele wettelijke basis om een hoorzitting van een raad van bestuur in het raam van een tuchtprocedure in het openbaar te doen houden.

Ik kan dan ook ter zake geen enkele maatregel nemen en "via opgelegde statutaire bepalingen" de raden van bestuur verplichten in bepaalde gevallen openbaar te vergaderen.

Vraag nr. 106
van 3 juni 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Heffing leegstand – Vrijstelling NMBS en gemeenten

Onlangs werd ons de brochure "Heffing op de leegstand en de verkrotting van gebouwen en woningen" toegestuurd door de afdeling Woonbeleid, Wetgeving en Reglementering van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen. Deze brochure beschrijft gedetailleerd en duidelijk de toepassingswijze van de geldende wetgeving.

In ons Vlaamse land verkeren nogal wat gebouwen van de spoorwegen in slechte staat. Ook komt het voor dat gemeenten aangekochte gebouwen gedurende enkele jaren noodgedwongen moeten laten leegstaan, omdat bijvoorbeeld de afhandeling van voor de verbouwing noodzakelijke subsidiedossiers lang op zich laat wachten.

1. Is eraan gedacht NMBS-gebouwen vrij te stellen van bedoelde heffing ? Worden er maatregelen in die zin uitgewerkt ?
2. Is er rekening gehouden met de hierboven beschreven situatie met betrekking tot door gemeenten aangekochte gebouwen ? Worden er in dit verband vrijstellingen uitgewerkt ?

Antwoord

1. Vooreerst valt een groot deel van de NMBS-gebouwen allicht niet onder het toepassingsgebied van het

decreet : gebouwen met een economische activiteit op een perceel van minstens 5 are vallen onder het toepassingsgebied van het decreet van 9 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten.

In zoverre de overige NMBS-gebouwen aan de buitenzijde ernstige gebreken of tekenen van verval vertonen die storend zijn, zullen zij worden geïnventariseerd op de lijst van verwaarlozing. Een specifieke vrijstelling van heffing is er niet.

Wel kan de NMBS, zoals elke eigenaar, een aan bepaalde voorwaarden en termijnen gebonden schorsing van de heffing verkrijgen voor de uitvoering van de nodige renovatiewerkzaamheden. De procedure wordt beschreven in artikel 43 van het decreet en de artikelen 17 en 18 van het uitvoeringsbesluit.

Een specifieke vrijstelling lijkt mij ook niet wenselijk. NMBS-gebouwen, voornamelijk stationsgebouwen, nemen vaak een dominante plaats in het straatbeeld in. Wanneer deze gebouwen worden verwaarloosd, straalt deze verwaarlozing af op de gehele buurt. Ook de NMBS kan en moet haar bijdrage leveren aan de strijd tegen de verloedering van buurten.

2. Ook voor gemeenten is er om dezelfde reden geen specifieke vrijstelling.

In het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gegeven voorbeeld maakt de gemeente ook best gebruik van de schorsingsprocedure waarvan sprake in punt 1. Net om het in het voorbeeld geschetste probleem te vermijden, bepaalt artikel 43 van het decreet dat, als de werken worden uitgevoerd door een gemeente, een OCMW, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of een door laatstgenoemde erkende sociale lokale huisvestingsmaatschappij, de Vlaamse regering de termijn van vier maanden om de werken te beginnen, kan verlengen op grond van een verslag over de voorbereiding van de werken.

Vraag nr. 107
van 3 juni 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Weddeverhoging OCMW-instellingen – Financiële last

Op 14 juli 1993 werd door de Vlaamse ministers Theo Kelchtermans en Wivina Demeester een akkoord afgesloten met de vakbonden waaruit een weddeverhoging volgt voor het personeel van de specifieke OCMW-inrichtingen en -diensten (Openbare Centra voor Maatschappelijk Werk), de zogenaamde BV-schalen in de ziekenhuizen, rusthuizen en RVT's (rust- en verzorgingstehuizen).

De verantwoordelijken van gemeenten en OCMW's rekenen in dit verband op een verhoging van de ligdagprijzen in de ziekenhuizen en op een verhoging van de Riziv-forfaits (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering) voor de rusthuizen en de RVT's. Deze veronderstelling wordt gewettigd door een akkoord dat in 1991 werd afgesloten tussen de toenmalige minister van Sociale Zaken en de vakbonden.

Vermits de federale overheid in deze slechts gedeeltelijk over de brug is gekomen, zou het niet meer dan redelijk zijn dat de Vlaamse overheid ook een deel van de hogere weddelast draagt. De meerkosten van de nieuwe weddeschalen belopen immers gemiddeld 6 % en bereiken zelfs 12 % na de tweede evaluatie.

Daarnaast zouden de lokale besturen ook in de mogelijkheid moeten worden gesteld om de invoering van de nieuwe weddeschalen te spreiden in de tijd.

Wat is het beleid van de minister ter zake ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn en aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 108
van 3 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Sociale-woningbouwdossiers – Voorspraak of objectieve criteria

In een plaatselijk Klein-Brabants weekblad lees ik met betrekking tot de goedkeuring van het gunningsdossier voor een inbreidingsproject in de Borgstraat in Sint-Amands : "Dit is het zoveelste bouwdoosje binnen het Klein-Brabantse dat door SP-minister Leo Peeters mede via tussenkomsten van de Bornemse volksvertegenwoordiger Ronny Cuyt werd goedgekeurd". Specifiek over het bewuste project in de Borgstraat in Sint-Amands wordt gezegd dat de goedkeuring ervan is gebeurd "mede op verzoek van SP-volksvertegenwoordiger Ronny Cuyt uit Bornem".

Naar aanleiding van dergelijke berichten had ik graag vernomen in hoeverre beslissingen van de minister inzake de goedkeuring van sociale bouwdossiers worden ingegeven door politieke voorspraak, in plaats van door objectieve criteria.

Antwoord

Inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten worden goedgekeurd op basis van een programmatie. Hiervoor wordt aan alle mogelijke initiatiefnemers gevraagd om voorstellen in te dienen. Hierbij wordt tevens gemeld welke prioriteiten er bij de programmatie zullen worden gehanteerd. Dit jaar lagen die prioriteiten, in het licht van het regeerakkoord, op renovatieprojecten en projecten in herwaarderingsgebieden.

Tussen deze projecten moet dan meestal een keuze gemaakt worden. Dit gebeurt op basis van de hierboven vermelde prioriteiten en op basis van een verantwoorde regionale verdeling. Eenmaal de programmatie is opgesteld, kunnen de dossiers worden ingediend. Ze moeten dan wel de normale administratieve procedure

volgen en de nodige gunstige adviezen krijgen, onder andere van de Inspectie van Financiën.

Het spreekt voor zich dat er geregeld, onder andere door volksvertegenwoordigers die weet hebben van een project, wordt geïnformeerd naar de stand van zaken van dit project. Het spreekt voor zich dat ze er dan van worden verwittigd als het betrokken project wordt goedgekeurd. Het staat hen altijd vrij hierover de pers te informeren.

Vraag nr. 109
van 4 juni 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Heffing leegstand – Beschermde gebouwen

Krachtens het decreet inzake de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting (decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, hoofdstuk VIII, afdeling 2 – Belgisch Staatsblad 30 december 1995, blz. 36108 e.v.) geldt er voor beschermde gebouwen een vrijstelling "gedurende de termijn van behandeling door de bevoegde overheid van het restauratiedossier".

Heeft de minister al richtlijnen uitgevaardigd inzake de concrete toepassing van die bepalingen ?

Antwoord

In het uitvoeringsbesluit van 9 april 1996, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 mei 1996, werden geen richtlijnen uitgevaardigd inzake de concrete toepassing van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde bepaling van het programmadecreet 1996, aangezien de tekst ervan als voldoende duidelijk wordt beschouwd.

Voor de interpretatie van de geciteerde zinsnede kan ik verwijzen naar het antwoord dat reeds door mijn collega, de heer Luc Martens werd verstrekt naar aanleiding van een vraag van 14 maart 1996 over hetzelfde onderwerp (vraag nr. 117, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 18 maart 1996, blz. 498).

Vraag nr. 110
van 4 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Sociale woningen Brusselse randgemeenten – Vreemdelingen

In zijn antwoord op mijn vraag nr. 47 van 6 februari 1996 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 19 februari 1996, blz. 395-396) geeft de minister een uitvoerig overzicht van de regeling inzake de toewijzing van sociale woningen.

Wellicht door de uitgebreidheid van zijn antwoord vergat de minister een antwoord te verstrekken op mijn eigenlijke vraag naar het aantal vreemdelingen dat op dit ogenblik vertoeft in sociale woningen in de 23 gemeenten die in de studie van Mens en Ruimte over de Vlaamse Rand werden behandeld.

Mag ik de minister verzoeken mij alsnog de gevraagde gegevens te willen verstrekken ?

Antwoord

Een aandachtige lezing van de regeling inzake de toewijzing van sociale woningen maakt duidelijk dat het sociale-huurbesluit geen nationaliteitsvereiste stelt voor de toewijzing van een sociale huurwoning. Een dergelijke voorwaarde wordt evenmin gesteld voor de inschrijving als kandidaat-huurder.

Artikel 6 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens bepaalt dat de verwerking van persoonsgegevens met betrekking tot het ras en de etnische afstamming, slechts voor door of krachtens de wet vastgestelde doeleinden is toegestaan. Artikel 5 van dezelfde wet bepaalt dat deze persoonsgegevens slechts mogen worden verwerkt voor duidelijk omschreven en wettige doeleinden en niet mogen worden gebruikt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden en dat ze, uitgaande van die doeleinden, ter zake dienend moeten zijn en niet overmatig mogen zijn. Wegens het ontbreken van enige wettelijke basis in het sociale-huurbesluit, zijn er dan ook geen gegevens beschikbaar over het aantal vreemdelingen dat een sociale woning kreeg toegewezen in de 23 gemeenten die in de studie van Mens en Ruimte over de Vlaamse Rand werden behandeld.

Vraag nr. 111
van 5 juni 1996
van mevrouw NELLY MAES

Sociale woningen – Honden

Is het houden van honden in sociale woningen toegestaan ?

Indien het reglement van een sociale huisvestingsmaatschappij vermeldt dat er geen honden zijn toegestaan, kan de maatschappij dan geldboetes opleggen aan overtreders ?

Bestaan er ter zake algemene richtlijnen vanuit het departement ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 6 april 1995 tot vaststelling van de type-huurovereenkomst voor de woningen die toebehoren aan de door de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) erkende sociale huisvestingsmaatschappijen of aan de VHM zelf, stipuleert in artikel 17 dat het de huurder enkel is toegestaan dieren te houden mits naleving van de bepalingen van het huishoudelijk reglement, dat uitsluitend rekening zal houden met de aard van de woning, de ligging ervan en overdreven burenhinder.

Het huishoudelijk reglement, dat door de sociale huisvestingsmaatschappij opgesteld wordt, maakt integreerend deel uit van de huurovereenkomst overeenkomstig artikel 29 van voornoemd besluit.

Bijgevolg kan een huishoudelijk reglement, met inachtneming van de voornoemde voorwaarden, bepalen dat het de sociale huurder verboden is honden of andere huisdieren te houden.

Een sociale huisvestingsmaatschappij beschikt evenwel niet over de bevoegdheid om geldboetes op te leggen aan huurders die de verbodsbepalingen met betrekking tot het houden van honden of andere dieren zouden overtreden.

Vraag nr. 112
van 5 juni 1996
van de heer CARL DECALUWE

Domus Flandria – Investeringsbedrag

Door de vorige Vlaamse regering werd het urgentieprogramma Domus Flandria opgestart met de bedoeling 10.000 sociale woningen te bouwen en/of te renoveren, voor een bedrag van ongeveer 30 miljard. De inbreng van de overheid kan worden opgesplitst in een inbreng in de NV Domus Flandria, tegemoetkomingen en huurtoelagen.

1. Wat is het concrete investeringsbedrag dat werd gerealiseerd in het kader van het urgentieprogramma en wat is het aandeel van respectievelijk rente-toelagen, huurtoelagen en tegemoetkomingen ?
2. Hoe is het betrokken bedrag opgesplitst tussen initiatieven van gemeentebesturen, OCMW's (Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn), erkende vennootschappen en andere ?
3. Wat is de verhouding in de betrokken investeringen tussen de koop- en de huursector ?

Antwoord

1. en 2. Aangaande de eerste twee vragen kan worden gesteld dat, gelet op de huidige stand van de reeds definitief gemachtigde projecten, het exact te verstrekken subsidiebedrag met betrekking tot de verschillende subsidievormen uiteraard nog niet gekend is. In ieder geval wordt ernaar gestreefd de totale verbintenissenmachtiging ten bedrage van 31.319.210.000 frank ten volle te benutten.

Evenwel werd in het kader van de meerjarenbegroting het aandeel van de onderscheiden subsidievormen als volgt geraamd :

rentesubsidie particulieren (koop)	4,14 %
huursubsidie	52,67 %
tegemeetkoming	40,40 %
rentesubsidie andere werken	1,55 %
subsidie bouwheer	1,24 %

Afgezien van de "rentesubsidie andere werken" en de subsidie voor de bouwheer, gebeurt de verdeling van de subsidiemassa als volgt over de onderscheiden initiatiefnemers :

	Erkende vennootschappen	Gemeenten, OCMW's, intercommunales	Totaal
Huurwoningen	66,40 %	20,30 %	86,70 %
Koopwoningen	4,30 %	3,90 %	8,20 %
Renovatie	5,00 %	0,10 %	5,10 %

3. Met betrekking tot de investeringen in respectievelijk de koop- en de huursector, blijkt uit de studie van Estarte VZW aangaande de evaluatie van het urgentieplan, dat de investeringskosten van een koopproject in vergelijking met een huurproject respectievelijk 1,2 of 1,08 maal hoger uitvallen, naargelang het om appartementen of woonhuizen gaat.

Vraag nr. 113
van 5 juni 1996
van de heer CARL DECALUWE

Sociale woningbouw – Kortrijk-Roeselare-Tielt

In de beleidsbrief van de minister wordt terecht gewezen op de vaak lange wachtlijsten voor sociale woningen in Vlaanderen. De behoefte aan sociale woningen blijkt met andere woorden groot, met sterke verschillen per regio. De overheid heeft de voorbije periode extra inspanningen gedaan, onder meer door het urgentieprogramma en door het opdrijven van het gebruik van de eigen middelen van de erkende vennootschappen.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de grootte-orde van de wachtlijsten van de respectievelijke bouwmaatschappijen in de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt ?
2. Wat is de gemiddelde wachttijd voor een kandidaat-huurder om een sociale huurwoning te verkrijgen in het arrondissement Kortrijk enerzijds en in het arrondissement Roeselare-Tielt anderzijds, en dit per erkende vennootschap ?
3. Wat is het aantal woningen dat reeds werd goedgekeurd in het kader van Domus Flandria in betrokken regio, opgesplitst per erkende vennootschap (huur-koop), OCMW (Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn), gemeentebestuur en andere ?
4. Hoeveel eigen middelen werden in 1995 door de verschillende erkende vennootschappen in betrokken regio gemobiliseerd en voor welke soort werken ?
5. In welke mate komen de bovenstaande cijfers overeen met de woonbehoefte inzake nieuwbouw, vernieuwbouw en renovatie ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen bezorg ik als bijlage de volgende gegevens :

- een overzicht van de grootte-orde van de wachtlijsten van de respectievelijke sociale huisvestingsmaatschappijen in de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt (bijlage 1) ;
- de gemiddelde wachttijd voor een kandidaat-huurder om een sociale huurwoning te verkrijgen in het arrondissement Kortrijk enerzijds en in het arrondissement Roeselare-Tielt anderzijds, en dit per erkende vennootschap (bijlage 2) ;
- een overzicht van alle reeds principieel gemachtigde projecten met het aantal huur-koopwoningen, goedgekeurd in het kader van Domus Flandria in de betrokken regio, opgesplitst per initiatiefnemer (bijlage 3) ;
- het totaal van de eigen middelen die in 1995 door de verschillende erkende vennootschappen in de betrokken regio werden gemobiliseerd en het soort werken waarvoor ze werden aangewend (bijlage 4) ;
- toetsing van de cijfers aan de gegevens omtrent de woonbehoefte volgens de survey van de Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen) (bijlage 5).

(De bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 172
van 28 mei 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Subsidiepolitiek sociaal-cultureel werk – Kritiek ombudsman

In het jaarverslag 1995 van de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap wordt gewag gemaakt van decretaal toegezegde, maar niet uitgevoerde subsidies voor het sociaal-cultureel werk. In dat verband wordt gesteld dat er mogelijk een juridisch onderscheid kan worden gemaakt tussen de afdwingbaarheid van een contractuele overeenkomst en een verbintenis tot subsidiëring. Toch acht de ombudsman dit in termen van behoorlijk bestuur ontoelaatbaar.

Hoe heeft de minister hierop gereageerd ?

Antwoord

Op 19 april 1995 keurde het Vlaams Parlement drie decreten goed in de sector van het volkswerkingswerk. Op 10 mei 1995 kreeg elk van die decreten een uitvoeringsbesluit. De drie decreten werden van kracht op 1 januari 1995. Via deze decreten is gepoogd een vernieuwde grondslag te geven aan de drie belangrijkste werkvormen van het volkswerkingswerk : verenigingen, instellingen en diensten. Zoals de meeste decreten in de culturele sector – en dit geldt dus ook opnieuw voor deze nieuwe decreten – wordt de uit-

voering van het decreet gesteld binnen de beschikbare kredieten.

De juridische afdwingbaarheid van subsidies spruit inderdaad niet voort uit een contractuele verbintenis, doch veeleer uit een feitelijke verbintenis tot subsidiëring, zij het steeds binnen de beschikbare begrotingskredieten.

Voor de subsidiëring in 1995 voorzien de drie decreten in overgangsbepalingen waarbij alle organisaties die bij de inwerkingtreding van het decreet erkend en gesubsidieerd waren, gedurende een overgangsperiode van drie jaar :

- een gewaarborgde subsidie behouden, en
- over die termijn beschikken om zich te conformeren aan de nieuwe decretale regels.

De ingeschreven kredieten 1995 zullen dus volstaan voor de toekenning van de decretaal vastgelegde subsidies.

Waar enig juridisch dispuut over bestaat, is de datum van inwerkingtreding van de subsidiëring in geval van erkenning in 1995. Aangezien hieromtrent een aantal klachten bij de Raad van State lopen, wens ik mij hierover niet verder uit te spreken.

Vraag nr. 173
van 28 mei 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Motivering subsidie-adviezen kunstsector – Kritiek ombudsman

Uit het jaarverslag 1995 van de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap blijkt dat de motivering van adviezen omtrent het toekennen van subsidies in de kunstsector vaak ontbreekt of te wensen overlaat. De ombudsman suggereert dat dit te maken heeft met het feit dat de leden van de adviescommissies nogal vaak betrokken zijn bij de uitvoering van activiteiten in het veld.

Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om dit euvel te verhelpen ?

Wordt er iets gedaan aan de samenstelling van de adviescommissies, teneinde een meer objectieve beoordeling mogelijk te maken ?

Antwoord

De opmerkingen van de ombudsdienst, die bij mijn weten de letterensector betroffen, werden door mijn administratie op 22 april jongstleden uitvoerig verduidelijkt bij de ombudsman. Zo wordt via onder andere de Nieuwsbrief van de administratie, het van nabij opvolgen van de adviesraden en een nieuw reglement van 22 december 1995 voor lezingen, tegemoetgekomen aan de punten van kritiek.

Aangezien de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger evenwel algemener werd gesteld, wens ik hier echter een vollediger beeld van de rol van de adviesraden in de sector te schetsen.

De advisering van het Vlaamse beleid voor de kunst werd door het cultuurpact nadrukkelijk toevertrouwd

aan externe bevoegden. Kunstenaars en verenigingen die in aanmerking willen komen voor erkenning of subsidiëring, worden geëvalueerd door een aparte adviesraad van deskundigen op het vlak van hun eigen sector en die samengesteld is voor een beperkt aantal jaren. Deze beleidslijn is vergelijkbaar met de gang van zaken in tal van ons omringende landen.

Betrokkenheid

De beleidsadvisering m.b.t. cultuurproducten wordt nadrukkelijk toevertrouwd aan personen die zich lang en intens met bepaalde kunstvormen hebben beziggehouden, die ermee in direct contact staan, die in staat zijn de taal van de werken te ontcijferen, die de ontwikkeling en de geschiedenis ervan kennen en die eventueel zelf creatief zijn of waren.

Als we de podiumkunstensector even onder de loep nemen, dan blijkt duidelijk dat, in vergelijking met het vroegere theaterdecreet van 1975, het podiumkunsten-decreet van 27 januari 1993 gezorgd heeft voor een duidelijke beperking van de betrokkenheid tot 1/3. Betrokkenheid werd klaar gedefinieerd als "het uitoefenen van een gehonoreerde of bestuurlijke functie bij een erkende organisatie voor podiumkunsten". Deze werkwijze wordt door de sectoren professionele Nederlandstalige dramatische kunst, dans, muziektheater en kunstencentra op een globale en gecoördineerde wijze toegepast.

Het ligt in mijn bedoeling ook voor de Vlaamse Adviescommissie voor de Muziek een vergelijkbare decretale onderbouw te verzekeren.

Criteria

Voor de kwaliteitsbewaking van de kunst hanteren de adviesraden tal van erkennings-, subsidiërings- en beoordelingscriteria. De in 1993 decretaal geregelde adviesorganen in de podiumkunstensector spelen hier zonder twijfel een voortrekkersrol. De gehanteerde criteria behelzen zowel de artistieke kwaliteit als de werking en het beheer van de organisatie. Het staat deze raden vrij om hieraan nog extra criteria toe te voegen. Al de criteria moeten voor de start van iedere beoordelingsprocedure openbaar worden gemaakt.

Openbaarheid

De evaluaties worden binnen bepaalde termijnen aan de betrokkenen meegedeeld. Tevens staan het principe van het recht gehoord te worden en het verhaalrecht ingeschreven in het decreet. Deze maatregelen hebben bijgedragen tot de openheid inzake advisering.

Het podiumkunsten-decreet van 1993 dwingt de beleidsmensen dus in alle openheid en duidelijkheid hun criteria vast te leggen in samenspraak met de adviesorganen, die een onafhankelijke samenstelling hebben gekregen.

Inhoudelijk belang

Ik meen dat de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekritiseerde vorm van kwaliteitsadvisering en -bewaking van de kunst om nog andere redenen van belang is :

- de debatten binnen de adviesraden behelzen zowel objectieve meetcriteria als intersubjectieve overwegingen, die in "dissensus" verlopen ;

- de ontvankelijkheid voor de ware complexiteit en meerlagigheid van de cultuur wordt hierdoor gewaarborgd. Vele hedendaagse kwaliteitskunstenwerken hebben immers niet één "vaste" betekenis. Meerdere interpretaties zijn mogelijk.

Acties

Nieuwe voorstellen in verband met een gemeenschappelijke gedragscode om waar nodig tot verbetering te komen, kunnen worden bestudeerd in het nieuwe orgaan "Vlaams Centrum voor Cultuurbeleid". In het "pilotproject podiumkunsten" wordt, in het raam van het Departementaal Integratieproject, onderzocht in welke mate adviesraden kunnen worden gedefinieerd als een vorm van "externe inspectie".

Inmiddels zorg ik voor de permanente bewaking van de kwaliteit van de aangetrokken deskundigen en van de documenten die door de raden worden geschreven.

Binnen de sector van de beeldende kunsten werden volgende bijkomende initiatieven genomen om tot duidelijk gemotiveerde adviezen te komen :

- voorafgaandelijk bezorgen van een uitgebreide agenda aan de commissieleden ;
- explicitering van de door de bevoegde adviesraad gehanteerde criteria en het door haar gevoerde beleid in de vorm van een uitgebreide nota ;
- grondige voorbereiding van de plenaire vergadering door een wisselend samengestelde werkgroep ;
- mogelijkheid voor de aanvragers om te worden gehoord.

**Vraag nr. 174
van 28 mei 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Beleid

In verband met Voeren heeft de regering vroeger te kennen gegeven bijzondere aandacht te willen besteden aan een reeks sectoren die onder de bevoegdheid vallen van de minister van Cultuur, Gezin en Welzijn. Het betreft onder meer : thuiszorg, kinderopvang, activiteiten van Kind en Gezin, subsidies aan Vlaamse jeugdverenigingen in het kader van het jeugdwerkbeleidsplan, verdere uitbouw van culturele-infrastructuurwerken en van de personeelsformatie.

Waaruit bestond meer concreet de ondersteuning in de bovengenoemde sectoren in de loop van de jongste drie jaar ?

Werden er nieuwe projecten opgestart ?

Kan de minister ten slotte preciseren hoe de planning eruitziet voor de bouw van een nieuwe Vlaamse bibliotheek ?

Antwoord

1. Welzijn

Voor de sector van de dagopvang is er geen erkend en gesubsidieerd kinderdagverblijf en evenmin een particuliere opvanginstelling. Er is een erkende dienst voor

opvanggezinnen die opereert in de regio Bilzen-Riemst-Voeren-Hoeselt (Landelijke Beweging). Het aantal aangesloten opvanggezinnen in Voeren bedroeg 6 in 1993 en 1994, 7 in 1995. De subsidiëring (exclusief loonkosten dienstverantwoordelijke) beliep voor de opvangactiviteiten in Voeren 865.482 frank in 1993, 849.086 frank in 1994 en 925.036 frank in 1995. In Voeren zijn momenteel geen particuliere opvanggezinnen meer. In 1993, 1994 en 1995 waren er telkens 2.

Voor de sector van de preventieve kinderopvang werd er een steunpunt erkend (Kloosterstraat 125, 3790 Voeren). Het moederconsultatiebureau is gelokaliseerd in Riemst. Het organiserend bestuur is de VZW Kind en Preventie. In Voeren is noch een Dienst voor Private Gezinsplaatsing, noch een Centrum voor Kinderopvang en Gezinsondersteuning actief. Er loopt evenmin een of ander specifiek project.

De sector van de gezins- en bejaardenhulp werd in 1994 uitgebreid met 3 %. Deze uitbreiding gebeurde gericht naar de achtergestelde gebieden toe, voornamelijk naar Vlaams-Brabant en in mindere mate naar Limburg. In 1995 werden geen uitbreidingen toegestaan. In 1996 werd een uitbreiding met 200 functies toegestaan, deels ter continuering van het jeugdwerkgarantieplan (75 functies), deels gericht naar achtergestelde gebieden toe (25 functies) en deels lineair (100 functies).

Van de 75 functies uit het jeugdwerkactieplan zijn er 23 in Limburg gerealiseerd. Van de 25 gerichte functies gingen er 4 naar Zuid-Limburg toe.

Deze inspanningen moeten de diensten voor gezins- en bejaardenhulp actief in Limburg, in staat stellen ook in Voeren de nodige gezins- en bejaardenhulp te verstrekken.

Uit een rondvraag georganiseerd naar aanleiding van deze parlementaire vraag bij de diensten voor gezins- en bejaardenhulp die in Limburg actief zijn, bleek dat slechts één dienst, met name Familiehulp, ook in Voeren presteert. De andere diensten stelden tot op heden nog geen enkele hulpvraag vanuit Voeren te hebben ontvangen.

De evolutie van de door Familiehulp gepresteerde uren in Voeren over de laatste drie jaar is als volgt :

1993 : 1.829,50
1994 : 2.563,25
1995 : 2.732,00

2. Cultuur

Jeugdwerkbeleidsplan

In uitvoering van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, kunnen gemeentebesturen die aan de voorwaarden voldoen een subsidie krijgen voor hun jeugdwerkbeleid op voorwaarde dat zij een jeugdwerkbeleidsplan opstellen en uitvoeren. Het gemeentebestuur van Voeren heeft evenwel geen jeugdwerkbeleidsplan voorgelegd. In dat geval stelt artikel 5, § 2 van het decreet van 9 juni 1993 dat de plaatselijke jeugdwerkinitiatieven samen een dergelijk plan kunnen

opstellen en ter subsidiëring voorleggen. De Vlaamse jeugdverenigingen uit Voeren hebben dan ook een jeugdwerkbeleidsplan 1995 opgesteld en ingediend. Daar dit aan alle voorwaarden beantwoordde, kon een subsidie worden toegezegd van in totaal 228.400 frank, te verdelen als volgt :

Chiro St.-Martinus	67.000 fr.
KLJ Teuven	35.000 fr.
KLJ Moelingen	35.000 fr.
Jeugdkoor Moelingen	35.000 fr.
Jeugdkoor Teuven	15.000 fr.
Jeugdkoor 's Gravenvoeren	15.000 fr.
13-plusserswerking	15.000 fr.
Culturele raad	11.400 fr.
	(kadervorming)

Ter vergelijking : in 1994 ontving slechts één Voerense jeugdvereniging een subsidie vanwege de Vlaamse Gemeenschap (Chiro Sint-Martinus : 20.231 frank). In 1993 ontving geen enkele Voerense jeugdvereniging een subsidie vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

Ook voor het jeugdwerkbeleidsplan 1996-1998 werd door het gemeentebestuur geen initiatief genomen. Derhalve wordt heden door het plaatselijke (Vlaamse) jeugdwerk een jeugdwerkbeleidsplan 1996-1998 opgesteld.

Volksontwikkeling en Bibliotheken

Hierbij kan de Vlaamse volkvertegenwoordiger laten weten dat, met betrekking tot de uitbouw van de culturele infrastructuur in Voeren, volgende projecten in uitvoering zijn :

- de uitbreiding van het paviljoen gelegen bij het Veltmanshuis, Kwinten 36 3790 Sint-Martens-Voeren werd verwezenlijkt in 1995 ;
- de verbouwing van het buurthuis in Moelingen, Dorpsstraat 47 in 3790 Moelingen-Voeren is momenteel in uitvoering. De polyvalente zaal verkeert momenteel in een fase van afwerking van de ruwbouw en van de bijzondere technieken (elektriciteit, sanitair, verwarming en verluchting). De tweede fase van de investeringswerken heeft betrekking op de renovatie van de voorbouw, de verbouwing van de tussenbouw met conciërgewoning en polyvalente tentoonstellingsruimte en op de omgevingswerken, namelijk de aanleg van de binnenkoer en het achterterras.
- Ten slotte zal het buurthuis moeten worden ingericht en uitgerust zodat volgende activiteiten er kunnen plaatsgrijpen : sociaal-culturele activiteiten, podiumactiviteiten en projectie, feest en recreatie, opvang van groepen toeristen met audiovisuele montage, enzovoort ;
- de bouwkundige werken van de Nederlandstalige plaatselijke openbare bibliotheek aan de Weg op Berneau in 3798 's Gravenvoeren zullen na het bouwverlof worden opgestart.

In het kader van het versterkt actieprogramma voor Voeren werd er een directeur-cultuurconsulent aangeworven.

Vraag nr. 175
van 28 mei 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Bouwkundig erfgoed – Inventaris

De minister heeft aangekondigd dat hij meer middelen wenst vrij te maken voor de inventaris van ons bouwkundig erfgoed in Vlaanderen.

1. Wat zijn de prioriteiten inzake zonerings : wordt heel Vlaanderen in kaart gebracht ?
2. Worden als basis de oude publikaties van 25 jaar geleden hernomen ?
3. Krijgen de in de inventaris opgenomen locaties een zekere graad van bescherming ? Wordt dan eventueel een niet-bindend advies gevraagd aan de afdeling Monumenten en Landschappen ?
4. Is er voldoende personeel bij Monumenten en Landschappen om dergelijk werk met succes te voltooien ?

Antwoord

1. Het is uiteraard de bedoeling heel Vlaanderen in kaart te brengen en de resultaten van het veldwerk en het bijkomend onderzoek te publiceren in de reeks "Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen", die totnogtoe 37 boekdelen telt.

Het aan de gang zijnde onderzoek met het oog op de onontbeerlijke aansluitende publikatie gebeurt per provincie, arrondissement en kanton. De volgorde van de te behandelen arrondissementen en kanton(s) wordt geleidelijk bepaald, naargelang het belang en de toestand van het bouwkundig erfgoed als bepalend element van het cultuurlandschap : relatief hoge graad van authenticiteit, urgentie, bedreiging, enzovoort. Logischerwijze wordt, zodra met een bepaald arrondissement is begonnen, het volledige gebied per kanton of groepering van kantons afgewerkt en gepubliceerd in een coherent en overzichtelijk verband dat voldoende ruim is om vergelijkingen door te trekken en relevante verbanden te leggen. Hoofdbedoeling blijft een homogeen algemeen overzicht van het erfgoed te krijgen op het niveau van het Vlaams Gewest.

De hiernavolgende huidige werkzaamheden liggen volledig in deze lijn.

Provincie Antwerpen

Afwerken van het arrondissement Mechelen (reeks 13 n) met de kantons Duffel en Heist-op-den-Berg als studiegebied. Aanvatten van het arrondissement Turnhout (reeks 17 n) met het kanton Turnhout en zijn weinig bestudeerd stedelijk centrum en omme-land.

Provincie Limburg

Afwerken van het arrondissement Tongeren (reeks 14 n) met onderzoek van het kanton Borgloon en de relatie tussen een historische kern en het platteland.

Provincie Oost-Vlaanderen

Voortzetten van het onderzoek in het arrondissement Oudenaarde (reeks 15 n), in een eerste fase toegespitst op de kantons Oudenaarde en Ronse ; de aandacht gaat hier in het bijzonder naar de landelijke architectuur in de door het toenemende toerisme bedreigde Vlaamse Ardennen en naar de verlaten industrie-architectuur in Ronse en omgeving.

Provincie Vlaams-Brabant

Herinventarisatie van de Leuvense binnenstad, als onderdeel van de eerste inventarispublikatie in de reeks (1971), gebaseerd op veldonderzoek van 1965-1966, met het oog op een nieuwe publikatie omtrent de eeuwwisseling.

Provincie West-Vlaanderen

Afwerken en publiceren van het kanton Oostende als eerste deel voor de reeks 16 n gewijd aan het arrondissement Oostende, met onderzoek naar de architectuur van het kustgebied en het achterland.

Afwerken van het arrondissement Oostende met onderzoek van het typische cultuurlandschap van het kanton Gistel.

Aanzet van het arrondissement Roeselare (reeks 18 n) met specifieke aandacht voor de wederopbouw-architectuur, hiermee aansluitend bij het reeds gepubliceerde arrondissement Ieper, 3 delen in de reeks 11 n.

2. Alleen het deel 1, gewijd aan het arrondissement Leuven, is 25 jaar oud (1971), als (vertraagde) uitgave van het vanaf 1965-66 doorgevoerde snelonderzoek. Sinds het doortrekken van de inventarisatie vanaf 1975 binnen de toenmalige Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg, zijn de criteria voor optekening verruimd en de onderzoeksmethodes verfijnd, waardoor actualisatie noodzakelijk blijkt. Momenteel wordt gewerkt aan de herinventarisatie van de Leuvense binnenstad met de bedoeling onderzoek en publikatie op het peil te brengen van de sinds 1976 uitgegeven boekdelen. Hiervoor wordt samengewerkt met de Monumentencel van de stad Leuven. Bedoeling is omtrent de eeuwwisseling een beleidsondersteunende publikatie uit te brengen voor de nieuwe hoofdstad van Vlaams-Brabant.
3. De inventarisatie verzamelt een ruime documentaire basis van het bewaarde bouwkundig erfgoed en verzekert aldus een minimale vorm van conservatie. Het per kanton(s) in globo verzamelde materiaal wordt grondig doorgenomen en wetenschappelijk geëvalueerd, rekening houdend met de criteria opgesomd in het decreet van 3 maart 1976. Deze systematische werkwijze laat de inventarismedewer-

kers toe weloverwogen beschermingsvoorstellen uit te werken. De inventarispublicatie heeft doelbewust een sensibiliserende functie : ze noodt tot een vorm van "spontane" conservatie, vermits ze gemeentebesturen, eigenaars en gebruikers om bijzondere aandacht vraagt voor de opgetekende kleinarchitectuur waarmee op lokale schaal zorgvuldig dient te worden omgegaan.

Ook vestigt deze inventarisatie in het bijzonder de aandacht van de vergunningverlenende instanties inzake ruimtelijke ordening op de culturele dimensie van de ruimtelijke structuren, gebouwen en hun omgeving, zodat zij hiermee rekening kunnen houden bij de beoordeling van bouw- en verkavelingsaanvragen, en zonodig dienaangaande bijkomend advies kunnen inwinnen bij Monumenten en Landschappen.

4. Monumenten en Landschappen beschikt momenteel over een team van negen voltijdse en één halftijdse geroutineerde inventarismedewerkers. Deze vaste kern werd door een projectteam tijdelijk (1994-1996) aangevuld met vier inventarismedewerkers en één administratieve kracht. Het huidige effectief ligt dus gevoelig lager dan het team van twintig inventarismedewerkers dat in 1975 aan de opdracht is begonnen.

De vereiste kwalificaties en de inzet van de medewerkers zijn zeker aanwezig om de inventarisatie op professionele wijze voort te zetten. Uiteraard is het de bedoeling het onderzoek en de publicatie m.b.t. heel Vlaanderen met succes te voltooien en ook tijdig de herinventarisatie in te zetten.

Inventariseren veronderstelt immers een continu proces, aangezien de gegevens regelmatig geactualiseerd moeten worden om relevante informatie te kunnen bieden.

Vraag nr. 176
van 29 mei 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Cultuurparticipatie – Kostprijs

In zijn beleidsnota stelt de minister dat participatie aan het maatschappelijk leven belangrijk is voor iedereen. Cultuur beschouwt de minister hiervoor terecht als hefboom. De financiële kostprijs hiervan kan echter een rem zijn voor bepaalde personen, inzonderheid ouderen, gehandicapten, enzovoort.

Voor vele activiteiten (onder andere in culturele centra) krijgt men een vermindering wegens leeftijd, of wegens lidmaatschap.

Ondanks deze mogelijke vermindering blijkt de kostprijs voor bepaalde categorieën toch te hoog. Daarenboven verschilt de regelgeving van gemeente tot gemeente en van de ene cultuurvorm tot de andere.

1. Zijn er specifieke algemene maatregelen naar bepaalde doelgroepen toe om de toegang tot cultuur financieel aantrekkelijker te maken ?
2. Zijn er reeds stappen gezet om aan de gesubsidieerde partners maatregelen voor te stellen of op te leggen om bijvoorbeeld voor de WIGW's (weduwen, invaliden, gepensioneerden en wezen) een specifiek beleid ter zake te voeren ?

gen om bijvoorbeeld voor de WIGW's (weduwen, invaliden, gepensioneerden en wezen) een specifiek beleid ter zake te voeren ?

3. Is er via het Vlaams beleid inzake Cultuur of Welzijn een of andere bijsturing mogelijk ? Welke maatregelen zijn er reeds genomen ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijzen naar de sinds jaren door mijn diensten verspreide cultuurpas voor ouderen, de zogenaamde Plus-3-pas, als ook naar de financiële ondersteuning van culturele optredens voor zogenaamde bijzondere doelgroepen.

1. Met aan de basis een financiële voordeelmaatregel wordt de Plus-3-pas aangeboden aan alle 55-jarigen en ouder die erom verzoeken. Met het oog op een ruimere culturele participatie en integratie van de oudere medeburgers die het vaak met minder mogelijkheden moeten stellen, worden reeds vanaf 1974 financiële gunstmaatregelen en stimuli verbonden aan het gebruik van de Plus-3-pas. Zo wordt aan alle organisatoren van culturele optredens waarvoor de medewerking wordt verleend door de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de verplichting opgelegd de prijsreducties te verlenen.

Tot nu toe werden reeds meer dan 880.000 Plus-3-passen verspreid via 412 uitreikingsdepots, meestal gemeentebesturen. Voor de eerste vijf maanden van 1996 bedraagt het aantal aldus voor uitreiking verspreide Plus-3-passen reeds meer dan 17.000.

Teneinde de Plus-3-pas-actie de nodige kracht bij te zetten heb ik, in het najaar 1995, alle colleges van burgemeester en schepenen uit het Nederlandstalige taalgebied en Brussel aangeschreven om voordeelmaatregelen te bedingen op gemeentelijk vlak.

2. Voor de bijzondere doelgroepen zoals bejaardentehuizen, dienstencentra, gehandicapteninstellingen voor volwassenen, psychiatrische ziekenhuizen, als ook de strafinrichtingen, werden in 1995 voor 1.179 culturele optredens belangrijke financiële participaties verleend waardoor effectief de toegang tot cultuur financieel aantrekkelijk werd gemaakt en participatie voor bepaalde categorieën van kansarmen mogelijk werd gemaakt.

Vraag nr. 177
van 30 mei 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Rusthuizen – Zakgeldregeling en all-inprijzen

De opeenvolgende ministers bevoegd voor Welzijn hebben herhaaldelijk gesteld het probleem van de uniforme zakgeldregeling en de toepassing van all-inprijzen in rusthuizen voor bejaarden te zullen onderzoeken.

1. Wat is de stand van zaken in deze beide dossiers op ministerieel vlak ?
2. Is er reeds een definitief standpunt ?

3. Zijn er reeds ministeriële richtlijnen ter zake voor de rusthuizen ?

4. Is de minister op de hoogte van het bestaan en de inhoud van het voorstel ter zake uitgewerkt door de stuurgroep Bejaardenbeleid van de Vereniging van Vlaamse Steden Gemeenten ?

Wordt met dit voorstel rekening gehouden bij het opstellen van ministeriële richtlijnen ?

Antwoord

1. De stand van zaken

De dagprijzen

De erkenningsnorm 1.10 met betrekking tot de rusthuizen bepaalt : "de in de overeenkomst aangeduide dagprijs bevat alle kosten voor het verblijf, de huisvesting en verzorging, behalve voor de diensten en leveringen waarvoor in dezelfde overeenkomst uitdrukkelijk een extravergoeding wordt voorzien".

In de erkenningsnorm 1.3 wordt gesteld dat "de bepalingen van het reglement van orde (dit slaat eveneens op de overeenkomst) en elke latere wijziging ervan onderworpen zijn aan de goedkeuring van de regering".

Door de dienst Geneeskundige Verzorging van het Riziv (Rijkinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering) wordt eveneens een lijst gehanteerd inzake verzorgingsmiddelen waarvoor geen extra vergoeding kan worden gevraagd omdat ze in de verzorgingsforfaits begrepen zijn. Deze lijst bevat alle ontsmettingsmiddelen, verbanden, steriele kompressen en injectiemateriaal.

In 1996 werd een onderzoek uitgevoerd door het Hoger Instituut voor de Arbeid van de KU Leuven en de Vakgroep Sociologie van de Universiteit Antwerpen (RUCA) over "Dagprijverschillen in de rusthuissector". Daaruit blijkt dat de gemiddelde dagprijs voor een eenpersoonskamer 1.233 frank per dag bedraagt. Daarnaast worden er ook nog supplementen aangerekend. De haarverzorging wordt het vaakst aangerekend als supplement : 83 % van de onderzochte instellingen (130) rekent voor deze activiteit een extra vergoeding aan.

Andere veel voorkomende extra's zijn : pedicure (79 %), laboratoriumonderzoeken (72 %), medisch vervoer (72%), kine (62 %), logopedie (48 %), televisie op de kamer (48 %), was/strijk van persoonlijk linnen/kledij (47 %), uitstapjes (45%), telefoon op de kamer (44 %), incontinentiemateriaal (31 %), koelkast op de kamer (16 %). Andere diensten, zoals maaltijden op de kamer, drank bij het middagmaal en dieetvoeding, worden in minder dan 10 % van de rusthuizen als extra vergoeding aangerekend.

Als deze gegevens vergeleken worden met een studie uitgevoerd in 1990 door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien blijkt dat de aanrekening van extra's in sterk dalende lijn gaat. In 1988 rekenden nog 63 % van de rusthuizen supplementen aan, in 1993 was dat gedaald tot 31 %. Dit is vooral omdat het verzorgings-

materiaal in de Riziv-forfaits opgenomen is sinds 1991. Ook de supplementaire aanrekening van andere diensten, zoals bijvoorbeeld was en strijk, vertoont een dalende trend : 47 % in 1993 tegenover 58 % in 1988.

Er is ook een duidelijk onderscheid merkbaar naargelang de aard van de beheersinstantie van het rusthuis. 20 % van de OCMW-rusthuizen rekent incontinentiemateriaal afzonderlijk aan, bij de VZW-rusthuizen is dit 28 % en in de commerciële rusthuizen is dit 64 %. Dit maakt dat dagprijzen moeilijk te vergelijken zijn. Het verblijf in een rusthuis met een lage dagprijs kan dan, wegens de aangerekende supplementen, uiteindelijk duurder zijn dan in een rusthuis met een hogere dagprijs. Dokterskosten en geneesmiddelen vallen bijna steeds buiten de dagprijs. Gemiddeld wordt er per maand nog 868 frank supplement gevraagd in een openbaar rusthuis, in een VZW-rusthuis is dit 1.189 frank.

Bij de Rusthuis Info-foon van het Team Ouderenvoorzieningen van de Vlaamse administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn kwamen in de loop van 1995 21 klachten binnen inzake de aanrekening van de supplementen en 22 over de facturatie in het algemeen. Van de 400 ontvangen klachten had 15 % een financiële inslag.

Het zakgeld

Artikel 98 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn stelt : "onverminderd de toepassing van andere wettelijke en reglementaire bepalingen, bepaalt het OCMW, rekening houdend met de inkomsten van de betrokkene, de bijdrage van de begunstigde in de kosten van de maatschappelijke dienstverlening. Deze laatste heeft in ieder geval het recht op een zakgeld, waarvan het bedrag door het centrum wordt vastgesteld".

De wetgever erkent dus duidelijk het recht van de rusthuisbewoner op een zakgeld, doch laat de invulling ervan over aan de plaatselijke overheid, het OCMW. Het gemiddelde maandbedrag blijkt rond de 2.000 frank te schommelen.

2. Standpunt

Ik ben ervan overtuigd dat de meeste OCMW's het belang van het zakgeld beseffen. Het zakgeld moet de rusthuisbewoner in staat stellen verder deel te nemen aan het maatschappelijke leven, zowel binnen als buiten het rusthuis. Het beschikken over een zeker bedrag dat men zelf kan besteden, is een belangrijk element van de menselijke waardigheid.

3. Ministeriële richtlijnen aan de rusthuizen

De *dagprijregel* - de samenstelling ervan - is een luik dat vervat is in de verblijfsovereenkomsten die aan mijn administratie ter goedkeuring moeten worden voorgelegd. Het standpunt dat daarbij wordt gehuldigd is dat supplementen uitzonderlijk en van strikt persoonlijke aard zijn.

Deze zienswijze wordt ook volledig gevolgd door het federale ministerie van Economische Zaken, meer bepaald de Algemene Inspectie van de Prijzen en de

Mededinging die, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, bevoegd is voor de goedkeuring van de dagprijzen in de rusthuizen in het kader van het ministerieel besluit van 20 april 1993 houdende bijzondere bepalingen inzake de prijzen.

Is de rusthuisbewoner overgeleverd aan de volledige (facturatie)vrijheid van de rusthuisbeheerder? Het antwoord hierop is duidelijk neen. De dagprijs wordt vanuit verschillende instanties bewaakt: het Riziv, het ministerie van Economische Zaken en de Vlaamse Gemeenschap via de goedkeuring van de overeenkomst, de controle van de facturen in de rusthuizen door de inspectie en door het signaleren van mogelijke klachten bij de Rusthuis Info-foon.

Inzake het *zakgeld* werd in brieven aan OCMW's mijn zienswijze onderstreept. Ik ben van oordeel dat duidelijke en doorzichtige financiële afspraken tussen bewoner en rusthuisbeheerder en een degelijke zakgeldregeling nodig zijn.

4. Voorstellen van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

Deze voorstellen zijn mij bekend en leunen zeer dicht aan tegen mijn persoonlijk standpunt. Men gaat uit van een zeer brede all-inprijs waarin zouden begrepen zijn: TV, TV-distributie, incontinentiemateriaal, pedicure eenmaal per maand, drank buiten de maaltijden naar rato van één liter bronwater per dag, bediening op de kamer van kamergebonden bewoners, haarhygiëne, sondevoeding, basisaccommodatie van de kamer, ... Supplementen kunnen worden gevraagd voor: medicatie (eventueel geplafonneerd), basisbijdrage ziekenfonds, remgeld specialist naar keuze.

De vereniging pleit daarnaast voor een vast en identiek minimumbedrag als zakgeld voor bewoners. Dit zou per jaar 24.000 frank voor een alleenstaande en 48.000 frank voor een echtpaar kunnen bedragen. Dit bedrag zou moeten worden geïndexeerd. Het zakgeld zou kunnen worden besteed aan cafetariabezoek, dranken buiten de maaltijden en buiten de fles bronwater per dag, vrijetijdsbesteding buiten de animatie, aanschaf nieuwe kledij, kapper, telefoonrekening.

Het is niet mijn bedoeling om hier te ver in detail te treden over wat wel en niet met het zakgeld moet worden gefinancierd. Deze discussie kan later nog worden gevoerd. Ik stel vast dat de vereniging pleit voor meer garanties voor de rusthuisbewoners en meer eenvoudigheid tussen de OCMW's. Ik zal dit voorstel inbrengen als over richtlijnen wordt nagedacht.

Vraag nr. 178 van 30 mei 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Rusthuizen – OCMW-bijdrage

De opeenvolgende ministers bevoegd voor Welzijn hebben herhaaldelijk gesteld het probleem van de uniforme richtlijnen in verband met de financiële borgstelling van OCMW's (Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn) bij opname van ouderen in rusthuizen te zullen onderzoeken. Bedoeling daarvan is de vrije keuze van instelling te waarborgen en rusthuis-shop-

ping te vermijden (OCMW's die royaal tussenkomen trekken cliënten aan).

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier op ministerieel vlak?
2. Is er reeds een definitief standpunt?

Antwoord

Uit de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger meen ik te mogen besluiten dat ze betrekking heeft op de financiële bijdrage van de OCMW's bij opname in een rusthuis.

Ik herinner aan wat mijn ambtsvoorganger hem reeds antwoordde, namelijk dat de OCMW's autonome besturen zijn die in grote mate zelfstandig hun bevoegdheid - het verzekeren van de maatschappelijke dienstverlening - uitoefenen. Ten aanzien van de rusthuisbewoners volgt hieruit dat in principe de woonplaats bepalend is voor de voorwaarden waaronder een bejaarde kan worden opgenomen.

Ik heb mijn administratie opdracht gegeven om, in het kader van behoorlijk bestuur in de dienstverlening, een omzendbrief voor te bereiden waarin de OCMW's onder meer gewezen worden op artikel 98, §1, tweede lid van de organieke OCMW-wet houdende het recht op zakgeld, en waarin ze worden herinnerd aan hun verplichting op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 9 mei 1984 tot het opstellen van vastgestelde schalen ter bepaling van de bijdrage van onderhoudsplichtigen.

Vraag nr. 179 van 30 mei 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse Heraldische Raad – Cumulverbod federale Raad van Adel

Het koninklijk besluit van 27 februari 1996 houdende instelling van de Raad van Adel (Belgisch Staatsblad 9 maart 1996) bepaalt dat de leden van de Raad van Adel geen lid mogen zijn van een "communautaire" heraldische raad.

Ik neem aan dat met "communautaire" raad ook de Vlaamse Heraldische Raad zou kunnen bedoeld zijn.

Is de minister door de federale minister van Buitenlandse Zaken betrokken geweest bij deze regelgeving?

Zo ja, betekent dit dat hij hiermee akkoord gaat?

Zo neen, heeft hij reeds gereageerd bij de bevoegde minister van Buitenlandse Zaken?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat ik niet betrokken ben geweest bij de totstandkoming van deze regelgeving.

De Raad van Adel valt onder federale bevoegdheid. Aangezien ik van mening ben dat de leden van de Vlaamse Heraldische Raad mogelijk een waardevolle

bijdrage zouden kunnen leveren aan de werkzaamheden van de Raad van Adel, zal ik de problematiek onder de aandacht brengen van de federale minister van Buitenlandse Zaken, met de vraag hiervoor een oplossing voor te stellen.

Vraag nr. 180
van 3 juni 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Weddeverhoging OCMW-instellingen – Financiële last

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
 Stedelijk Beleid en Huisvesting
 Vraag nr. 107
 van 3 juni 1996
 van de heer Jaak Gabriels
 Blz . 808

Gecoördineerd antwoord

De bepaling van de ligdagprijzen in de ziekenhuizen en de vaststelling van de Riziv-forfaits voor de rusthuizen en de rust- en verzorgingstehuizen behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid. Het is via deze kanalen dat de algemene loonlast van deze instellingen wordt gesubsidieerd.

Het akkoord dat in 1991 tussen de federale minister van Sociale Zaken, de heer Philippe Busquin en de vakorganisaties werd gesloten, stelde uitdrukkelijk dat de toen toegekende financiële verhogingen slechts voorschotten waren in afwachting van een algemene baremaherziening.

Ik heb er dan ook bij de huidige federale minister van Sociale Zaken, mevrouw Magda De Galan, op aangedrongen dat zij de verbintenissen van haar achtbare voorganger zou honoreren.

Met betrekking tot de vraag naar de mogelijkheid tot spreiding in de tijd bij de invoering van de nieuwe weddeschalen, wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat de mogelijkheid om de toepassing van het nieuwe stelsel per niveau in de tijd te spreiden reeds opgenomen was in de omzendbrief van 14 juli 1993. Bij de verduidelijkingen vervat in de omzendbrief van 20 december 1993 werd de mogelijkheid van een procentuele spreiding in de tijd van de nieuwe weddeschalen toegestaan. Mijn omzendbrief van 19 maart 1996 biedt nu bijkomend de mogelijkheid van een fase-ring per sector, namelijk met betrekking tot het personeel van de ziekenhuizen en andere verzorgingsinstellingen beheerd door het OCMW.

Vraag nr. 181
van 3 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kleuters op bejaardenbezoek – Experiment

Zie:
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 178

van 3 juni 1996
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 764

Antwoord

De reportage op de Nederlandse televisie waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst is me niet bekend.

1. In Vlaanderen bestaan er echter ook talloze projecten waarbij ouderen die in een rusthuis verblijven of die een dagverzorgingscentrum bezoeken in contact worden gebracht met kinderen.

In het kader van de campagne "Solidariteit met dementerende ouderen" wil de Koning Boudewijnstichting kleinschalige en eenvoudige projecten ondersteunen waarin het vrijwilligerswerk wordt gestimuleerd als aanvulling op de bestaande zorg door familie en/of professionele diensten. De hoofddoelstelling is de kwaliteit van het dagelijks leven van dementerenden positief beïnvloeden. Een zevental van de ingediende en goedgekeurde projecten zijn opgebouwd rond het contact kinderen-ouderen.

Volgende initiatieven zijn mij bekend.

Door Joka Karitaskampen worden er gemengde vakantiecampen georganiseerd waar jaarlijks een 700-tal jongeren en een paar duizend bejaarden aan deelnemen. Daar zijn een aanzienlijk aantal dementerenden bij.

Het Rusthuis H. Hart in Grimbergen ontving reeds een drietal keer leerlingen van het eerste studiejaar om samen met de residenten te turnen. Dit evenement wordt als zeer stimulerend ervaren door de bewoners.

Het OCMW van Dendermonde wil de solidariteit tussen de generaties bevorderen door het organiseren van activiteiten waarbij ouderen en jongeren van verschillende jeugdbewegingen in contact worden gebracht met dementerenden.

Het RVT Maria-Boodschap in Niel (rust- en verzorgingstehuis) organiseert gemiddeld om de veertien dagen een gezamenlijke activiteit met de plaatselijke kleuter- en lagere school (bv. wandelen, bakken, bezoek aan de kerstmarkt, boetseren, carnaval vieren, zang en sport).

Het Dagverzorgingscentrum Jeruzalem in Brugge gaat geregeld met een zevental dementerenden brood bakken op de kinderboerderij.

Rusthuis Hof Ter Schelde in Antwerpen organiseert in samenwerking met vrijwilligers, de kunstacademie, de kunstkring en de basisscholen uit de buurt een gezamenlijke kunstbeleving met dementerenden.

Rusthuis De Bijster in Essen organiseert met de school van het dorp dingen om samen met zijn dementerenden te doen, zoals brood of koekjes bakken, een uurtje samen zingen, handwerken, knutselen, carnaval vieren, kortom : beter met elkaar kennis maken.

Er worden mij nog tal van andere initiatieven meegedeeld waarbij met de (achter)kleinkinderen van de bewoners en de kinderen van het personeel gezamenlijke activiteiten worden georganiseerd, zoals feestjes en uitstapjes. RVT St.-Anna in Berchem bijvoorbeeld organiseert maandelijks een gemeenschappelijke bewegingsles met de kinderen van de plaatselijke kleuterklas. Met de leerlingen van het zesde leerjaar gaat er maandelijks een "babbelmiddag" door. De kinderen bezoeken de bewoners op hun kamer en zij praten met elkaar.

Daarnaast zijn er nog initiatieven die uitgaan van scholen van het lager en middelbaar onderwijs die naar aanleiding van een thema, het sociaal engagement of de toekomstige beroepskeuze, een of ander project of activiteit organiseren in een rusthuis.

Ook sommige plaatselijke seniorenraden organiseren contactmomenten tussen jongeren en rusthuisbewoners om mekaar en elkaars problemen beter te leren kennen.

De vereniging Huizen met Open Armen, een vereniging van rusthuizen in het Antwerpse die zich tot doel stelt meer openheid te creëren in de rusthuizen, heeft vorig jaar een gedichtenbundel uitgebracht, geschreven door kinderen over en voor ouderen.

Kortom, er worden in Vlaanderen steeds meer kleinschalige initiatieven georganiseerd waarbij kinderen en hoogbejaarden (weer) dichter bij elkaar worden gebracht.

2. Wat zijn nu de ervaringen met dergelijke projecten ?

De algemene en meest uitgesproken ervaring is dat kinderen helemaal niet betuttelend omgaan met ouderen. Het bezoek van kinderen appelleert bij de ouderen vaak aan hun moeder-, vadergevoelens. De omgang met kinderen werkt stimulerend. Men stelt zelfs bij dementerenden vast dat hun verbale capaciteiten toenemen, dat zij alerter worden, met andere woorden tijdens het contact worden zij - even - andere mensen. De spontane, ongekunstelde wijze waarop kinderen met ouderen omgaan, heeft een zeer positieve invloed op de gemoedstoestand en dus op het welzijn van de ouderen.

3. En hoe staan de kinderen tegenover het contact ?

Het blijkt voor hen even verrijkend te zijn als voor de ouderen. Zij passen zich moeiteloos aan het tempo aan, vervelen zich niet, luisteren geïnteresseerd naar de verhalen van vroeger en komen steeds even enthousiast terug.

4. Alle naar aanleiding van de vraag gecontacteerde rusthuisdirecties waren zeer enthousiast en gaan zeker door met deze initiatieven. Negatieve ervaringen of scepticisme werd nergens genoteerd. De initiatieven zijn zeer belangrijk in het kader van de humanisering en de beeldvorming van de rusthuizen. Daarbij worden letterlijk en figuurlijk de deuren van de rusthuizen opengegooid en komt een jonge en frisse wind binnengewaaaid. Zij dynamiseren en animeren het leef- en woongebeuren op een inspirerende en ongedwongen wijze.

Vraag nr. 182
van 4 juni 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Bibliotheken – Uitrustingsstoelagen

Eind maart richtte de minister een omzendbrief naar de colleges van burgemeester en schepenen waarin hij zijn plannen uiteenzette om alle Vlaamse openbare bibliotheken nog dit jaar van een Internet-aansluiting te voorzien. Een lovenswaardig initiatief waarvoor ik de minister wil feliciteren.

Wel stel ik mij vragen bij de geplande financieringswijze van dit project. De minister kondigt immers aan dit Internet-project te willen financieren met het budget van de uitrustingsstoelagen 1996.

1. Voor welke totale bedragen kregen de bevoegde diensten aanvragen inzake deze uitrustingsstoelagen voor het werkjaar 1994 en 1995 ?
2. Voor welk bedrag werden aanvragen ingediend voor het lopende werkjaar 1996 ?
3. Hoe zullen deze aanvragen voor 1996 concreet worden afgehandeld ? Worden zij automatisch in 1997 gehonoreerd, moeten de gemeenten hiertoe opnieuw een aanvraag formuleren met verwijzing naar de uitgevoerde investeringen in 1996, of komen deze investeringen helemaal niet voor subsidiëring in aanmerking ?
4. Heeft de minister beslist om in 1997 opnieuw uitrustingsstoelagen uit te betalen, neemt hij nieuwe initiatieven ?

Antwoord

De subsidie voor de aankoop van bibliothconomisch materiaal bedraagt in principe 60 % van de factuurbedragen (koninklijk besluit van 23 oktober 1979 betreffende het toekennen van onder meer uitrustingsstoelagen aan de Nederlandstalige openbare bibliotheken door de staat).

Sedert 1993 zijn de aanvragen dermate gestegen dat het onmogelijk is geworden om nog een 60 %-subsidie te garanderen. Voor 1994 werd een totaalbedrag van 41.599.834 frank aan uitrustingsubsidies uitgekeerd, waarvan reeds 20.000.000 frank ten laste van het budget van 1995, waardoor elke aanvrager slechts een subsidiepercentage van 27 % kon worden gegarandeerd. Voor 1995 bleef uiteindelijk nog 20.000.000 frank beschikbaar terwijl het totaal van de aanvragen 66.125.665 frank bedroeg. Door minister Weckx werd beslist die toe te kennen op basis van volgende criteria : alle aanvragen werden beperkt tot maximum 2.000.000 frank aan 100 % en wie in 1993 of 1994 reeds een subsidie had ontvangen, kwam voor 1995 niet in aanmerking. Hierop werd een uitzondering gemaakt voor de gemeenten die in 1994 of 1995 een nieuwbouw of verbouwing hebben gerealiseerd.

Voor 1996 kan geen exact cijfer worden gegeven. Aangezien in 1996 geen uitrustingsstoelagen in de klassieke zin worden toegekend, werden de aanvragen ter zake nog niet uitgezuiverd (een groot deel van de aanvragen heeft dikwijls ook gedeeltelijk betrekking op materialen die niet voor subsidiëring in aanmerking komen). In

totaal gaat het hier om een bedrag van 122.842.253 frank.

Over wat er met de aanvragen voor 1996 dient te gebeuren is momenteel nog geen beslissing genomen. Momenteel wordt immers ook gewerkt aan een algemene herziening van de reglementering op het openbaar bibliotheekwezen. Afhankelijk van het uiteindelijke resultaat hiervan - mocht het systeem van uitrustingssubsidies worden behouden - zal worden bekeken welke procedure moet worden gevolgd met betrekking tot de aanvragen voor 1996.

**Vraag nr. 183
van 4 juni 1996
van de heer FELIX STRACKX**

Bibliotheken – Verwijdering en vernietiging van oude boeken

Onlangs ontdekte ik tot mijn genoegen in een stedelijke bibliotheek een volledige reeks jeugdboeken die ik mijn kinderen altijd al graag had laten lezen, maar die nergens meer te vinden bleken. Toen ik de week daarna opnieuw de bibliotheek bezocht, bleek de hele reeks echter verdwenen te zijn. Volgens de bibliothecaris waren de boeken verwijderd omdat ze te ouderwets waren en bovendien maar zelden werden gelezen. Ze zouden worden verscheurd. Ik vroeg hem herhaalde malen de boeken te mogen kopen, maar volgens de man was zulks verboden : ze moesten en zouden worden vernietigd.

Kan een bibliothecaris zomaar op eigen houtje beslissen dat boeken die hem niet zinnen of minder "rendabel" zijn, moeten worden verwijderd ?

Is het vernietigen van dergelijke boeken standaardprocedure, zelfs wanneer het gaat om boeken die niet meer in de handel verkrijgbaar zijn ?

Antwoord

In het besluit van de Vlaamse regering houdende uitvoering van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk van 13 november 1991, wordt uiteraard ook aandacht besteed aan de collecties. In artikel 18 wordt duidelijk gesteld dat de samenstelling van de collecties gebeurt onder de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid van de bibliothecaris.

De collectie van een plaatselijke openbare bibliotheek (POB) moet tevens een hoofdzakelijk actueel karakter hebben ; de POB is dus geen bewaarbibliotheek, wat betekent dat verouderde en onbruikbaar geworden boekbanden geregeld moeten worden afgevoerd (art. 20 van voormeld besluit).

Inzake de wijze van afvoer zijn geen specifieke procedures voorgeschreven. Elke bibliothecaris kan dit dus naar eigen inzicht organiseren. In de praktijk wordt meestal geopteerd voor een van de twee volgende methoden :

- ofwel op geregelde tijdstippen een collectieve afvoer naar de centrale openbare bibliotheek die in elke provincie bestaat ;

- ofwel het organiseren van een publieke verkoop waarbij het publiek de gelegenheid krijgt om tegen een bepaalde prijs (bv. 30 frank per boek) de boeken te verwerven.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger beschreven feiten lijken mij echter zeer uitzonderlijk te zijn en getuigen zeker niet van een klantvriendelijk beleid.

**Vraag nr. 184
van 4 juni 1996
van de heer FELIX STRACKX**

Stuurgroep sportbeleid – Samenstelling

De minister heeft onlangs een twaalfkoppige stuurgroep samengesteld die hem advies moet geven over het sportbeleid. Deze stuurgroep moet de krachtlijnen aanreiken voor een "strategisch plan voor de sport".

Op basis van welke criteria werd deze stuurgroep samengesteld ?

Antwoord

Het ligt in mijn bedoeling om in de loop van 1997 een strategisch plan op te stellen voor "Sportend Vlaanderen". Dit strategisch plan wil ik laten voorafgaan door een behoeftenonderzoek en door een doorlichting van de werking van het Bloso (Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opleiding, de Sport en de Openlucht recreatie).

Om zowel het behoeftenonderzoek als de doorlichting van het Bloso voor te bereiden, heb ik een stuurgroep samengesteld die mij advies kan geven omtrent de kernproblematiek van de sport in Vlaanderen.

Ik heb de leden van deze stuurgroep persoonlijk aangesproken op basis van hun jarenlange ervaring in de sportwereld, en dit na advies door verschillende mensen die actief zijn in de sportwereld.

De leden van de stuurgroep zetelen op geen enkel moment namens een of andere sportclub, -federatie of -tak.

Meer zelfs, ik heb er heel bewust voor gekozen om deze stuurgroep niet te laten bestaan uit "vertegenwoordigers" van bepaalde sectoren, omdat ik wens dat deze adviesgroep mij vrij en onafhankelijk, zonder inmenging of belangenbehartiging kan adviseren.

Het ligt wel in mijn bedoeling om in een latere fase een aantal advies- en sportfederaties te betrekken bij het opstellen van het strategisch plan voor Sportend Vlaanderen.

**Vraag nr. 185
van 4 juni 1996
van de heer FELIX STRACKX**

BRTN-radioreclame – Gezelle-poëzie voor Mitsubishi

Zie :

Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

Vraag nr. 90
van 4 juni 1996

van de heer Felix Strackx
Blz. 806

Antwoord

In zijn vraag stelt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het "misbruik van ons cultureel erfgoed voor commerciële doeleinden" aan de kaak en vraagt hij welke maatregelen genomen worden om dergelijke misbruiken naar de toekomst toe te vermijden.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat mijns inziens de wet op het auteursrecht voldoende garanties biedt om misbruik van het werk van een auteur te voorkomen.

In de nieuwe auteurswet werden naast de patrimoniale rechten van de maker op zijn werk, ook diens morele rechten op expliciete wijze erkend. Dit recht op eerbied voor het werk van de maker is onvervreemdbaar en laat hem toe om "niettegenstaande enige afstand ... zich te verzetten tegen iedere vervorming, verminking of andere wijziging van dit werk ..." (auteurswet, art. 2, § 2).

Indien een auteur of zijn rechthebbenden een bedrijf of een andere instantie toestemming geven om diens werk in een commerciële context aan te wenden, dan is dit een zaak tussen partijen, waarbij de overheid niet hoeft tussen te komen.

De bescherming die de auteurswet biedt, geldt tot 70 jaar na het overlijden van de maker. Daarna vervallen de auteursrechten op dit werk.

Ik acht het niet opportuun om voor werken die buiten de bescherming van de auteurswet vallen alsnog een alternatieve vorm van bescherming in te stellen.

Vraag nr. 186
van 5 juni 1996
van mevrouw NELLY MAES

Opvang mentaal gehandicapten – Bezettingsgraad

De minister meldt in zijn antwoord op mijn vorige schriftelijke vraag omtrent het tekort aan plaatsingsmogelijkheden voor volwassen mentaal gehandicapten (vraag nr. 110 van 5 maart 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 18 maart 1996, blz. 488) dat er in de Vlaamse provincies buiten Limburg 1.101 kandidaten zijn om geplaatst te worden, waarvan 400 zeer dringend. Voor deze 400 mensen, waarbij Limburg dus niet meegeteld werd, plant de minister dat er op korte termijn (dienstjaar 1996) 333 bedden in exploitatie kunnen worden genomen, waarvan 95 in Limburg. In West-Vlaanderen plant de minister op korte termijn geen opvang voor zeer dringende gevallen. Dit betekent dat er op korte termijn in de Vlaamse provincies buiten Limburg slechts 238 nieuwe bedden zijn gepland voor 400 zeer dringende gevallen.

1. Wat bedoelt men in de sector met "zeer dringende" aanmeldingen ?
2. Wanneer heeft de minister aan het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap gevraagd een globaal beleidsplan voor te bereiden ? Wanneer verwacht hij dat dit zal voltooid zijn ?

3. Uit een studie van de directeur van het MPI Sint-Lodewijk in Kwatrecht blijkt dat er in Oost-Vlaanderen een flagrante onderbezetting is van bedden (130) voor mentaal gehandicapte schoolgaanden (-21-jarigen). Deze plaatsen worden om allerlei redenen onbezet gehouden.

Zijn er reeds stappen gezet om instellingen waar zich dergelijke situaties voordoen ertoe aan te zetten of te verplichten deze plaatsen op korte termijn om te zetten in reële plaatsingsmogelijkheden ?

4. Zijn er dwingende maatregelen getroffen die voor een optimale bezetting van de bestaande bedden moeten zorgen ?

Antwoord

Als antwoord op haar vragen kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat in de sector de aanduiding "zeer dringend" omschreven wordt als :

- een persoon met een handicap die geen of zeer binnenkort geen opvang heeft (opname gevraagd binnen 1 à 2 maand),
- of waarvoor opvang faalt om redenen die zowel in de omgeving als in de betrokkene zelf liggen en die ernstige risico's inhouden voor de persoon met een handicap (de zogenaamde crisissituaties).

Ik heb op 13 december 1995 aan het Vlaams Fonds gevraagd een globaal beleidsplan voor te bereiden. De eerste elementen dienden mij te worden overgemaakt vóór 15 maart. Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap bezorgde mij een opsomming van de inhoudelijke punten van het beleidsplan en er wordt gewerkt via de methodiek van strategische planning. Het globaal beleidsplan zal mij vóór eind 1996 worden voorgelegd.

Er wordt verwezen naar een studie van de directeur van het MPI St.-Lodewijk in Kwatrecht, waaruit zou blijken dat er in de provincie Oost-Vlaanderen een onderbezetting zou zijn van 130 bedden internaatsopvang. Op basis van informatie van betrokkene betreft het hier geen studie, maar een samenvattend overzicht van de jaarlijkse bezettingscijfers van de voorzieningen in Oost-Vlaanderen op 31 december 1994 en gepubliceerd in de Gids van de Provincie.

Uit een eerste overzicht zou kunnen worden geconcludeerd dat er 130 lege bedden zijn, maar rekening houdend met de voorzieningen met een gemengde erkenning – zowel erkend voor de opvang van minder- als van meerderjarigen – kan dit cijfer worden gereduceerd tot 68 vrije bedden in 11 voorzieningen.

Op basis van de bezettingscijfers van 31 december 1995 zijn er in de provincie Oost-Vlaanderen 72 lege bedden in de voorzieningen voor internaatsopvang.

Deze lege bedden bevinden zich voornamelijk in twee instellingen, namelijk St.-Jozef en St.-Gregorius – 47 bedden – die zich hoofdzakelijk richten tot de doelgroep : licht-mentaal en/of karakterstoornis.

Het zijn ook deze twee instellingen die het grootste aantal lege semi-internaatsplaatsen hebben, namelijk 70 plaatsen van de 77.

Deze neerwaartse evolutie is de inspectie niet ontgaan en er werden reeds initiatieven genomen om deze instellingen aan te zetten tot een reconversievoorstel, met name uitbouw van opvang voor volwassenen ofwel afbouw van de erkende capaciteit.

Bijkomend probleem is dat er door deze ingreep wel een beperkte programmatorische ruimte komt, maar geen groei van de budgettaire middelen via personeelsafvloei. Meestal betekent reconversie naar volwassenen een stijging van de exploitatiekosten wegens een grotere personeelsbehoefte.

Rekening houdend met deze evolutie van dalende bezettingscijfers in internaten voor licht mentaal gehandicapten, al of niet met karakterstoornissen, heb ik het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap gevraagd een aantal pistes te onderzoeken en voor te bereiden. Een van de zaken die wordt onderzocht is het optrekken van de verplichte bezettingsnorm van 80 % naar 90 % van het toegestane erkenningscijfer.

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap onderzoekt dit nog, samen met andere pistes.

Vraag nr. 187
van 5 juni 1996
van de heer JACKY MAES

Symfonieorkest van Vlaanderen – Subsidie

In vergelijking met de andere symfonieorkesten in ons land beschikt het Symfonieorkest van Vlaanderen over te weinig middelen. Nochtans is het Symfonieorkest van Vlaanderen een lovenswaardig initiatief, dat de bedoeling heeft om een full-time werkend orkest uit te bouwen en een belangrijke artistieke groei te realiseren.

Wat is de stand van zaken betreffende de subsidieregeling voor 1996 met betrekking tot het Symfonieorkest van Vlaanderen ?

Antwoord

Bij besluit van het afdelingshoofd van de afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten (departement WVC, administratie Cultuur) werden aan de VZW Het Symfonieorkest van Vlaanderen drie voorschotten op de werkingssubsidie voor 1996 toegekend. Twee van deze voorschotten werden reeds uitbetaald, het eerste in januari en het tweede in april 1996. Het derde voorschot zal worden uitbetaald begin juli 1996. Elk van deze drie voorschotten bedraagt 4.331.250 frank, dat is samen 12.993.750 frank.

Conform de criteria voor de structurele subsidiëring van vaste orkesten en ensembles heeft het Symfonieorkest van Vlaanderen op 15 februari 1996 een subsidieaanvraag ingediend. Die werd met andere aanvragen op 21 maart 1996 voorgelegd aan de Vlaamse Adviescommissie voor de Muziek.

Dit adviesorgaan heeft voorgesteld om aan het Symfonieorkest van Vlaanderen voor 1996 een werkingssub-

sidie van 20 miljoen frank toe te kennen, dit is 0,75 miljoen frank meer dan voor 1995.

Bij nota van 12 juni 1996 heb ik beslist om het advies van de Vlaamse Adviescommissie voor de Muziek te volgen.

Op 13 juni 1996 heeft de Inspectie van Financiën hierover een gunstig advies uitgebracht.

Het ontwerp van besluit dat deze subsidie zal bekrachtigen, wordt ter ondertekening aan de Vlaamse regering voorgelegd als de Vlaamse minister bevoegd voor Begroting het begrotingsakkoord verleent.

Na ondertekening van het betrokken regeringsbesluit zal het resterende krediet, zijnde het bedrag van de toegekende subsidie verminderd met het bedrag van de reeds uitgekeerde voorschotten, worden uitbetaald als volgt :

- een vierde voorschot, zijnde het resterende krediet verminderd met het saldo, wordt onmiddellijk na de ondertekening van het besluit in vereffening gesteld;
- het saldo, zijnde 10 % van het toegekende subsidiebedrag, wordt uitgekeerd na voorlegging van de eindafrekening en balans per 31 december 1996, na controle ervan door de administratie en mits de Inspectie van Financiën hiervoor toestemming verleent.

Uitgaande van een subsidie van 20.000.000 frank, zal het vierde voorschot van het Symfonieorkest van Vlaanderen dan 5.006.250 frank bedragen en het saldo 2.000.000 frank.

Vraag nr. 188
van 5 juni 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Reorganisatie consultatiebureaus Kind en Gezin – Verpleegkundigen

In het nieuwe strategische plan inzake preventieve kindzorg, met daarin de herstructurering van de consultatiebureaus van Kind en Gezin, werden een aantal specifieke regels vastgelegd – bijvoorbeeld het aantal huisbezoeken en consultaties per kind – met de daaraan gekoppelde opdrachten van de verpleegkundigen.

1. Welke criteria werden er gehanteerd om het aantal verpleegkundigen per regio/provincie (standplaats) vast te leggen ?
2. Over hoeveel contractuelen, respectievelijk ambtenaren, gaat het (per provincie uitgesplitst) ?
3. Indien niet alle plaatsen in een bepaalde regio/provincie ingevuld zijn, hoe werden de prioriteiten in die taakomschrijving van de verpleegkundigen dan vastgelegd ?
4. Verschilt het aantal tewerk te stellen verpleegkundigen per provincie met het aantal vóór de herstructurering van de consultatiebureaus ? Wat gebeurde er met het eventuele "teveel" aan verpleegkundigen ?

Antwoord**1. Welke criteria werden er gehanteerd om het aantal verpleegkundigen per regio/provincie (standplaats) vast te leggen ?**

Verklaring bij het berekeningsmodel "Aantal verpleegkundigen" in het kader van de Strategische Planning Preventieve Zorg

Normen uit het strategisch planAlle gezinnen

Huisbezoeken (HB) :

eerstgeborenen 4 HB, meergeborenen 3 HB

Doelbereik : 100 % – totale populatie willen bereiken

Brussel : 20 %

Consult : 10 consulten

75 % bij kinderen van 0-1 j.

75 % bij kinderen van 1-2 j.

50 % bij kinderen van 2-3 j.

(gemiddelde voor Vlaanderen)

Specifieke doelgroepen

Kansarmen : 2,7 % van de populatie

Huisbezoeken : basiszorgaanbod
+ 23 HB

Consulten : 10 (basisaanbod)
+ 6 extra consulten

Streefdoelbereik : 100 % voor consult

Gehandicapten : 1,03 % van de populatie

Huisbezoeken : basiszorgaanbod
+ 14 HB

Consulten : 10 (basisaanbod)
+ 6 extra consulten

Streefdoelbereik : 50 % voor consult

Gediagnosticeerde kindermishandeling :

0,5 % v/d gezinnen en 0,75 % v/d kinderen

Huisbezoeken : basiszorgaanbod
+ 8 HB (eerste jaar na diagnose)

Consulten : 10 consulten (basisaanbod)
+ 2 extra consulten

Streefdoelbereik : 50 % voor consult,
100 % voor huisbezoek

Individuele risico-indicatoren : 5 % v/d populatie

Huisbezoeken : basiszorgaanbod
+ 14 HB

Consulten : 10 (basisaanbod)
+ 6 extra consulten

Streefdoelbereik : 50 % voor consult,
100 % voor huisbezoek

Particulier opvanggezin & kleine particuliere opvanginstelling (met attest van toezicht) :

Huisbezoeken : 4 per jaar,
volgens opvangsituatie

Berekening preventieve kindverzorging*Aantal geboortes*

Er werd gerekend met de geboortes in 1994, 1993 en 1992 – NIS-publikatie (Nationaal Instituut voor de Statistiek), " Loop van de bevolking".

Voor Vlaams Gewest : 100 %, voor Brussels Hoofdstedelijk Gewest : 20 % (cf. Dossier Brussel).

Verdeling 1ste ten opzichte volgende kinderen

Verdeling : 45 % 1ste kinderen, 55 % volgende kinderen.

Gegevens : jaarverslag Studiecentrum Perinatale Epidemiologie (SPE) 1994.

Correctie voor meerlingen

62.637 bevallingen gaven 63.851 kinderen, dus correctie voor meerlingen = 1,9 %.

Gegevens : jaarverslag SPE 1994.

Berekening aantal kansarme gezinnen met jonge kinderen

De basisregistratie door de SV's (sociaal-verpleegkundige) gebeurt op "kind-niveau" ; een omrekening naar aantal betrokken gezinnen kan gebeuren op basis van de sociale kaart : aantal gezinnen in kansarmoede met kinderen 0-3 jaar = 73,7 % van het aantal geboortes in kansarmoede op 3 jaar.

Berekening : 73,7 % van het aantal kinderen geboren in 1992 + 1993 + 1994 in kansarmoede.

Voor het Brussels Gewest ontbreekt de basisregistratie, er wordt daarom gerekend met 11 % van de geboortes als een kansarme geboorte (cf. Dossier Brussel). De overgang van kinderen naar gezinnen gebeurt analoog met het Vlaams Gewest.

Berekening gezinnen met individuele risicosituaties

Overgang van kinderen naar gezinnen gebeurt analoog met berekening kansarme gezinnen ; een opsplitsing naar geboortjaar wordt gemaakt om de toewijzing van respectievelijk 5,5 en 4 extra huisbezoeken te kunnen realiseren.

Aantal preventieve-zorgcentra (principeel goedgekeurd)

7 in het Vlaams Gewest, namelijk Gent (2), Antwerpen (3), Ronse (1),
2 in het Brussels Gewest.

Groepswerking in preventieve-zorgcentra (PZC)

98 deelnemers aan groepswerking per PZC, waarbij elke deelnemer een reeks van 5 bijeenkomsten kan volgen in groepjes van 10 deelnemers. Elke bijeenkomst duurt 3,5 uur.

Bij een concept van een bijeenkomst om de drie weken (ongeveer 15 vergaderingen voor 1 groepje per jaar) zal 1 PZC 3,2 groepen "op kruissnelheid" in werking hebben.

Permanentie

Aantal dagen : de permanentiedagen worden verdeeld als 4 dagen per week preventieve kindverzorging en 1 dag per week pre- en perinatale zorg (365 dagen/jaar – 104 weekenddagen – 14 feestdagen = 247 dagen permanentie waarvan 50 voor pre- en perinatale zorg en 197 voor preventieve kindverzorging).

Duur per permanentie : 3.30 u., wat de tijd is van de eigenlijke permanentie. De permanentiehouder is wel 4 uur aanwezig, maar daarvan is 30 minuten briefing (wordt onder briefing gerekend).

Aantal leerling-SV's, aantal IB's, aantal nieuwe SV's
Bij gebrek aan nieuwe concrete cijfers, werden de gegevens uit de vorige berekeningen overgenomen voor de stagiair-SV's (200) en de nieuw in te scholen SV's (30) voor Vlaams en Brussels Gewest samen. De verdeling over de regio's gebeurde evenredig.

Voor het aantal interculturele bemiddelaars (IB's) werd een beroep gedaan op de berekeningen die rekening houden met het aantal Turkse en Marokkaanse kinderen. Voor het Vlaams Gewest : 16,8 full-time equivalenten (FTE), voor het Brussels Gewest : 2,79 FTE. De verdeling over de regio's gebeurt hier afhankelijk van de aanwezigheid van de doelgroep.

Vorming en overleg

Vorming : 8 dagen vormingsverlof (cf. Beleidsnota Vorming) per full-time SV.

Briefing : dagelijks als de SV aanwezig is (365 dagen – 14 feestdagen – 104 weekenddagen – 35 dagen jaarverlof = 212 dagen) voor een full-time SV. Wie niet full-time werkt, zal dan ook niet aan alle briefings moeten deelnemen.

Regioteamoverleg : wekelijks als de SV aanwezig is (212 dagen / 5 dagen per week = 42,4 weken).

Individueel gesprek met teamverantwoordelijke : 4 uur per jaar.

Berekening pre- en perinatale zorg

Info-cyclussen

Worden georganiseerd in elke kraamkliniek. In de regio's zonder kraamkliniek wordt 1 info per regio georganiseerd.

82 materniteiten in Vlaams Gewest + 2 materniteiten in Brussels Gewest waar Kind & Gezin werkzaam is + 9 regio's zonder kraamkliniek (waarvan 3 in de grootstad Antwerpen en 1 in Gent) = 93 info's.

Bezoeken aan bed in de kraamkliniek

Ten opzichte van het aantal geboorten in materniteit, wordt een correctie doorgevoerd van 1,9 % voor meerlingen en 1,9 % voor poliklinische bevallingen.

Opmerking : op regionaal niveau zal worden gerekend met de effectieve geboorten/bevallingen per kraamkliniek, omdat de kraambezoeken een belasting betekenen voor de regio waarin de kraamkliniek ligt en niet voor de regio waarin de woonplaats van het kind ligt.

Huisbezoeken aan zwangeren

Doelbereik is 10 % van de zwangeren, gerekend wordt met 10 % van de bevallingen in het laatst gekende jaar. Bepalend is hier de woonplaats van het kind.

Prenatale consultaties in PZC's

9 PZC's met 6 reeksen van telkens 3 bijeenkomsten. Duur van 1 bijeenkomst inclusief voorbereidingen : 5 u.

Permanente pre- en perinatale kindzorg

Cf. permanente preventieve kindzorg ; 1 dag per week wordt permanente gehouden door een SV die in de pre- en perinatale kindzorg werkt.

Vorming en overleg

Vorming : cf. preventieve kindzorg (8 dagen/jaar).

Briefing : 1 keer/week.

Regioteamoverleg : wekelijks als de SV aanwezig is. Individueel gesprek met teamverantwoordelijke : 4 keer 1 uur per jaar.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel met overzicht van alle gehanteerde parameters.

2. Over hoeveel contractuelen, respectievelijk ambtenaren, gaat het (per provincie uitgesplitst) ?

Zie tabel "Berekende waarde personeel strategisch plan - Toestand 01.11.95 - 01.07.96" als bijlage.

3. Indien niet alle plaatsen in een bepaalde regio / provincie ingevuld zijn, hoe werden dan de prioriteiten in die taakomschrijving van de verpleegkundigen vastgelegd ?

Op provincieniveau bekeken hadden op 1 januari 1996 enkel Vlaams-Brabant en Brussel een tekort aan prestaties in vergelijking met de berekening van het strategisch plan. Door een ongelijke spreiding of door omstandigheden (ziekteverlof) kunnen ook onvoldoende prestaties aanwezig zijn in bepaalde regio's in de andere provincies. Als eerste prioriteit geldt : zo snel mogelijk afbouwen van activiteiten die niet meer opgenomen zijn in het strategisch plan.

De (voorlopig) erkende zittingen zijn de facto prioritair, daar er verplichtingen zijn aan derden (organiserende besturen) en afspraken met cliënten.

Voor huisbezoeken wordt voorrang gegeven aan de specifieke doelgroepen en bij tijdsgebrek wordt zo mogelijk het aantal huisbezoeken verminderd bij "normale" gezinnen (bij 1ste kind 3 in plaats van 4 huisbezoeken en bij volgende 1 of 2 in plaats van 3). De hoofd-sociaal-verpleegkundigen en de ankerpersonen worden ook gestimuleerd om in elke regio alle activiteiten die meer tijd vereisen dan gepland samen met de regioverpleegkundigen kritisch te bekijken.

Op 1 januari 1996 werden zeer pragmatisch en hoofdzakelijk een aantal vrijwillige mutaties doorgevoerd, daar een afvloeiingsmaatregel voor regioverpleegkundigen van 55+ werd voorbereid. Op 1 januari 1996 kon niet ingeschat worden wie waar zou afvloeien.

Op basis van deze personeelsgegevens en met de meest actuele parameters (geboorten '95, reële aantal zittingen per regio, ...) wordt een nieuwe berekening voorbereid voor 1 januari 1997, waarna zo nodig personeelsverschuivingen zullen worden doorgevoerd.

4. Verschilt het aantal tewerk te stellen verpleegkundigen per provincie met het aantal vóór de herstructurering van de consultatiebureaus ? Wat gebeurde er met het eventuele "teveel" aan verpleegkundigen ?

Het berekend aantal verpleegkundigen (585 of 535 statutairen + 50 contractuelen ter vervanging van de deeltijds presterende statutairen) was inderdaad veel kleiner dan het beschikbare personeelsbestand. Daarom werden reeds in 1994 stappen ondernomen om een specifieke afvloeiingsmaatregel voor regio-verpleegkundigen van 55+ te realiseren. Deze maatregel werd goedgekeurd door de verschillende overheden en is nu reeds in uitvoering. Van de 68 mogelijke kandidaten zullen er 42 progressief uitstappen tussen 1 juli 1996 en 1 december 1996. Bij de niet-uitstappers zijn er reeds 10 die een pensioenaanvraag hebben ingediend.

(De bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement - red.)

**Vraag nr. 189
van 5 juni 1996
van mevrouw SONJA BECQ**

Reorganisatie consultatiebureaus Kind en Gezin - Verschilpunten

De hervorming van de consultatiebureaus van Kind en Gezin was mede bedoeld om kwalitatief een betere dienstverlening te verzekeren aan de kinderen tot drie jaar. Deze kwaliteit wordt zeker niet enkel bereikt door frissere en grotere lokalen, andere openingsuren of een gescheiden consult. Ook de screening van de kinderen speelt een rol.

1. Wat zijn de verschilpunten, voor en na de hervorming van de consultatiebureaus, in het aanbod aan ouders en kinderen op het vlak van preventieve tests, inentingen, ... ?
2. Wordt de "nieuwe" screening reeds in alle consultatiebureaus uitgevoerd ? Zo neen, waarom niet en welke planning ligt ter zake dan voor ?

Antwoord

Het uitgangspunt is : kwalitatief betere dienstverlening, niet alleen door een betere organisatie van de zorg, doch ook door een beter programma-aanbod.

1. Wat zijn de verschilpunten voor en na de hervorming van de consultatiebureaus in het aanbod aan ouders en kinderen op het vlak van de preventieve tests, inentingen, ... ?

Algemeen

Kind en Gezin heeft gestandaardiseerde programma's uitgewerkt voor :

- de huisbezoeken ;
- de medische consulten ;
- de sociaal-verpleegkundige consulten.

Programmatische preventie laat een betere programma-besturing, programma-voorbereiding en

programma-ondersteuning toe voor de preventieve kindzorg.

Nochtans zijn gestandaardiseerde programma's niet strijdig met het verlenen van zorg op maat.

Op het consultatiebureau worden de programma's afgestemd op de individuele cliëntenbehoeften door :

- de evenwichtige samenstelling van de programma's, die evenveel aandacht schenken aan sociale en psychische aspecten van het menselijk functioneren als aan het medisch-biologisch functioneren ;
- ouderparticipatie ;
- de inzet van complementaire werkmethodeken ;
- goede samenwerking met externe zorgverleners.

Op het vlak van beleidsvorming inzake de preventieprogramma's en de organisatie van de zorg, wordt afstemming op de behoeften van de doelgroep betracht door de invoering van een vlakke organisatiestructuur waarbij de regio's, de provincies en het centrale bestuur over eigen bevoegdheden, instrumenten en een specifieke overleg- en communicatiestructuur beschikken. Kind en Gezin poogt aldus een hogere kwaliteit aan preventieve kindzorg te bereiken door programmatische preventie, die een goede wetenschappelijke onderbouw en de nodige middelen voor uitvoering garandeert, te koppelen aan een goede afstemming op de vraag, die verkregen wordt door ouderparticipatie, externe samenwerking en gestructureerd overleg.

Concrete vernieuwingen op het vlak van de inhoudelijke preventieprogramma's

- Op vlak van GVO (Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding) wordt er enerzijds een aanbod van occasionele GVO gedaan en anderzijds worden er veralgemeende, gerichte GVO-acties uitgevoerd.

CB-arts (consultatiebureau) en regioverpleegkundige doen aan *anticiperende begeleiding* door tijdens de huisbezoeken en consulten uitgaande van de ontwikkelingsbehoeften van het kind informatie aan te bieden, waarop ze naarmate de ouders interesse tonen verder ingaan, met de bedoeling dat ouders nadien gezondheidsbevorderend gedrag gaan ontwikkelen.

Momenteel loopt er *één gerichte GVO-campagne*, namelijk de campagne Veilig Slapen. Uitgangspunten voor de actie zijn de hoge cijfers op het vlak van wiegedood en de veelvuldige toepassing van polysomnografie en monitoring die onterecht een gevoel van veiligheid opwekken bij de ouders. De CB-artsen en de regioverpleegkundigen trachten gedragsverandering te bereiken bij de ouders (inzake de slaaphouding van het kind, inzake roken van de ouders, enzovoort). Aan deze actie ging een peiling vooraf. De resultaten van de actie worden opgevolgd, geëvalueerd en bijgestuurd. De gegevens zijn beschikbaar.

- *De ontwikkelingscreening, de visuscreening en de orthopedische screening* werden verfijnd met medewerking van specialisten ter zake van de verschillende universitaire centra. Vroeger was de opdracht inzake de inhoud van de screenings-onderzoeken nogal vaag. Momenteel is duidelijk omschreven wat er op bovenvermeld vlak op een bepaalde leeftijd moet worden uitgevoerd. Ook de procedure voor medische doorverwijzing en opvolging van de gevolgeving en het resultaat werd uitgewerkt.
- *De urine-onderzoeken* worden nu uitgevoerd tussen 2 en 3 maanden, op 13 maanden, 30 maanden en op indicatie. Duidelijke richtlijnen inzake testmateriaal, uitvoering en interpretatie van de test werden in consensus met en door specialisten ter zake van de universitaire centra opgemaakt.

2. Wordt de "nieuwe" screening reeds in alle consultatiebureaus uitgevoerd? Zo neen, waarom niet en welke planning ligt ter zake dan voor?

Inscholing en bijscholing

Het vervolmaken van de preventieprogramma's is niet de enige vereiste om de goede uitvoering ervan te garanderen. Een eerste voorwaarde is dat de betrokken medewerkers goed worden geïnformeerd inzake de inhoud van de preventieprogramma's, hun eigen taakafbakening en de werkmethode, zodat zij voldoende kennis en vaardigheden ter zake kunnen ontwikkelen. In de loop van 1995 werd er een communicatiestructuur opgezet om de regioverpleegkundigen te informeren. Tussen september 1995 en mei 1996 werd aan ongeveer 520 regioverpleegkundigen een tweedaagse opleiding inzake het basiszorgaanbod gegeven. Momenteel wordt hun opleiding inzake het specifieke zorgaanbod, die gespreid wordt over 3 jaar, voorbereid.

Informatieverspreiding en bijscholing voor de CB-artsen was moeilijker te organiseren. De namen van de CB-artsen die door de organiserende besturen van de CB's aangesteld werden vanaf 1 januari 1996, waren slechts in de loop van februari 1996 bij Kind en Gezin bekend. Daarom werd een informatie tekst inzake de vernieuwde preventieve kindzorg rond de jaarwisseling via de organiserende besturen aan de CB-artsen verstrekt.

In de periode tussen maart 1996 en juni 1996 werd een inkomdag voor ongeveer 350 CB-artsen georganiseerd (12 sessies). Tijdens deze inkomdag werden het concept voor preventieve kindzorg, de inhoud en het gebruik van het vernieuwd medisch dossier en de samenwerking op het consultatiebureau en in de regio toegelicht aan de hand van twee documentatiemappen. In de loop van dit jaar plannen we nog workshops in verband met de ontwikkelingscreening en de visuscreening.

Evaluatie

Om de programma's volledig te kunnen doorvoeren is dubbelconsult noodzakelijk. In de loop van januari 1996 werd een eerste evaluatie doorgevoerd die een zicht gaf op de toenmalige organisatie van de consultatiebureaus. Uit deze evaluatie bleek dat er

op dat ogenblik ongeveer 80 % van de consultatiebureaus opgestart bleken met dubbelconsult. De reden waarom geen dubbelconsult werd uitgevoerd was meestal van logistieke aard. Zeven erkende consultatiebureaus bleken nog helemaal niet opgestart te zijn. Tegen september 1996 wordt een globale evaluatie van de werking van de consultatiebureaus opgemaakt. Rond de jaarwisseling is een evaluatie door externen gepland. Het model voor de medische kwaliteitsbewaking werd geperfectioneerd. Het Ikaros-programma voor de opvolging van de preventieve activiteiten wordt momenteel uitgetest in Limburg.

De gehoorscreening

De gehoorscreening was reeds voor het opstarten van het strategisch plan nogal problematisch, omdat de klassieke Ewingscreening in alle provincies op een verschillende wijze werd uitgevoerd en in Vlaams-Brabant en Brussel nog niet was opgestart. De veralgemeende toepassing van de geautomatiseerde versie van de Ewing-gehoorscreening wordt gepland voor 1997. Nog in 1996 zal worden beslist inzake de keuze van de test: Best (GB) of Capas (Ned.) en zal een proefproject worden opgezet. Verder zal worden nagegaan of neonatale gehoorscreening aan de hand van oto-akoestische emissies de gehoorscreening van de toekomst zou kunnen worden. Een project ter zake wordt overwogen. Er werd aldus een stappenplan opgesteld om op korte, middellange en lange termijn te voorzien in adequate gehoorscreening.

Vaccinaties

Vaccinatie tegen polio, difterie, tetanus, kinkhoest, mazelen, bof, rubella blijft voorlopig volgens het nationale vaccinatieschema. Hiertoe is gratis vaccin beschikbaar. Vaccinatie tegen Haemophilus influenza type B wordt toegediend op 3 maanden, 4 maanden, 5 maanden en 13 maanden. Het vaccin wordt op de raadpleging voorgeschreven, doch moet worden aangeschaft door de ouders. Sinds dit jaar ontvingen de consultatiebureau-artsen de instructie dat ze ook op vraag van de ouders het Hepatitis B-vaccin mogen voorschrijven op het consultatiebureau en zoveel mogelijk binnen het normale consultschema toedienen. Zodra het vaccin gratis beschikbaar is, opteert Kind en Gezin om dit toe te dienen op 4 maanden, 5 maanden en 13 maanden (binnen het normale basiszorgpakket). Kind en Gezin vaccineert geen schoolgaande kinderen tussen 3 en 6 jaar.

Besluit

De kwaliteitsverbetering in de preventieve kindzorg situeert zich vooral op vlak van de inhoudelijke vervolmaking van de preventieprogramma's, met name occasionele anticiperende informatieverstrekking, gerichte GVO-projecten, ontwikkelingscreening, visuscreening, gehoorscreening, orthopedische screening, urine-onderzoek.

De verbetering van de preventieprogramma's alleen garandeert geen kwaliteit. Goede informatieverstrekking, bijscholing, opvolging, evaluatie en bijsturing moeten de programma-uitvoering ondersteunen. Deze zaken zijn momenteel in uitvoering.

Een aangepaste organisatie- en communicatiestructuur werd zopas gerealiseerd.

Vraag nr. 190
van 5 juni 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Beschermde tramstation Diksmuide – Onderhoud en bestemming

Zie :
 Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
 Vraag nr. 232
 van 5 juni 1996
 van de heer Johan Malcorps
 Blz . 795

Antwoord

1. Er werd bij mijn diensten tot op heden geen melding gemaakt van een beslissing inzake het uitvoeren van onderhoudswerken aan het oude tramstation in Diksmuide. Monumenten en Landschappen zal toezien op de naleving van de instandhoudingsplicht die het decreet voorschrijft.
2. en 3. De functie en de bestemming van het gebouw worden bepaald door de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn. Het ligt niet in mijn bevoegdheid om dienaangaande beslissingen te nemen.

Vraag nr. 191
van 6 juni 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Interculturele bemiddeling – Kind en Gezin

Op de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie van 17 maart 1993 werd bepaald dat 1.591 miljoen zou worden uitgegeven voor de social-profitsector. Deze maatregel staat los van het jeugdwerkplan, waarvoor 2.124 miljoen was uitgetrokken. Voor het jeugdwerkgarantieplan werd toegezegd dat vanaf 1995 een aantal jobs zou worden omgezet in recurrente tewerkstelling.

In het kader van het strategisch plan van Kind en Gezin zouden in de personeelsformatie 22 full-time equivalenten (FTE) voor interculturele bemiddeling worden opgenomen. Dit aantal werd volgens mijn informatie nog niet bereikt.

1. Hoeveel FTE werden er tot nu toe aangesteld en voor welke regio ?
2. Wat is de reden waarom de geplande 22 FTE nog niet werden aangeworven ?
3. Zijn er reeds maatregelen genomen om dit snel te doen ?

Antwoord

1. Hoeveel FTE werden er tot nu toe aangesteld en voor welke regio ?

Voor de provincie Antwerpen : 2 FTE

<u>Prestaties</u>	<u>Taalbemiddeling</u>	<u>Regio</u>
50 %	Turks	Antwerpen-Noord
50 %	Marokkaans	Antwerpen-Noord
100 %	Marokkaans	Antwerpen-West

Voor de provincie Oost-Vlaanderen : 2 FTE

<u>Prestaties</u>	<u>Taalbemiddeling</u>	<u>Regio</u>
100 %	Turks	Gent 1
100 %	Turks	Gent 1

Voor de provincie Limburg : 1,5 FTE

<u>Prestaties</u>	<u>Taalbemiddeling</u>	<u>Regio</u>
50 %	Turks	Genk
50 %	Turks	Lummen
50 %	Turks	Dilsen-Stokkem

2. Waarom werden de geplande 22 FTE nog niet aangeworven ?

Er is een dubbele reden.

De raad van beheer van Kind en Gezin had beslist om het werken met interculturele medewerkers aan een evaluatie te onderwerpen vooraleer over te gaan tot een volgende werving. Deze evaluatie komt nu pas in haar eindfase.

In het wervingsplan bestond reeds het voornemen om de werving in stappen te ondernemen, om bij de selectie te kunnen putten uit de laureaten van de verschillende studie jaren. Zoniet was het kader reeds opgevuld en zouden later afgestudeerden geen kans meer krijgen.

3. Zijn er reeds maatregelen genomen om dit snel te doen ?

De maatregelen zijn genomen.

In de ontwerpbegroting van 1997 is de opvulling van het kader van interculturele medewerkers opgenomen.

De evaluatie van het inzetten van interculturele medewerkers wordt voor september afgerond.

In september wordt de voorbereiding van de selectieprocedure aangevat.

Vraag nr. 192
van 6 juni 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Vrijwillige gemeenschapsdienst voor jongeren – Stand van zaken

Op 7 februari jongstleden, naar aanleiding van de afwijzing van het wetsvoorstel-Nothomb houdende de vrijwillige gemeenschapsdienst van jongeren, formuleerde de Vlaamse regering volgende alternatieve voorstellen :

- samen met de federale regering werk maken van een statuut voor vrijwilligers ;
- specifieke maatregelen treffen om organisaties en instellingen toe te laten op aangepaste wijze een plaats te geven aan het maatschappelijke engagement van jongeren ;
- vragende partij zijn ten opzichte van de federale minister van Arbeid en Tewerkstelling Miet Smet om de bestaande reglementering met betrekking tot vrijstelling van stempelcontrole uit oogpunt van het vrijwilligerswerk bij te sturen.

1. Welke timing wordt op dit overleg geplaatst ?
2. Welke maatregelen heeft de regering reeds uitgewerkt om het engagement van jongeren een plaats te geven ?
3. Welke stappen werden reeds ondernomen naar de federale regering toe ?

Antwoord

De beslissing van de regering van 7 februari 1996 is tot stand gekomen na overleg over de vele aspecten die vanuit verschillende bevoegdheden te maken hadden met de eventuele oprichting van een vrijwillige gemeenschapsdienst van jongeren. Die beslissing bevat dus elementen die tot de bevoegdheden van verschillende ministers behoren. Het antwoord op de gestelde vragen impliceert alleen de bevoegdheden van de minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

In de beslissing van de regering werd overleg met de federale regering in het vooruitzicht gesteld in verband met het statuut voor vrijwilligers en in verband met de reglementering inzake vrijstelling van stempelcontrole. De opvolging van dat laatste behoort veeleer tot de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu en Tewerkstelling. De problemen rond het statuut van de vrijwilligers betreffen vooral de reglementeringen in verband met de sociale zekerheid en de fiscaliteit. Het initiëren van dit overleg is wellicht een taak voor de hele Vlaamse regering en voor de minister-president in het bijzonder. Na een eerste verkenning en een rondetafel over het vrijwilligerswerk, overweegt de Koning Boudewijnstichting een juridische verkenning over de problematiek van het vrijwilligersstatuut te laten uitvoeren. De eventuele resultaten daarvan zouden dergelijk overleg zeker kunnen bevruchten.

De kansen van jongeren om zich in het vrijwilligerswerk te engageren, mogen niet los gezien worden van de kansen tot vrijwilligerswerk in het algemeen. In een vorige regeerperiode werden daartoe reeds de eerste

stappen gezet in het decreet van 23 maart 1994 en het besluit van 6 juli 1994. Het betreft daarbij echter uitsluitend de erkenning en de subsidiëring van autonoom vrijwilligerswerk. Als men het vrijwillig engagement van jongeren bijkomend wil stimuleren, zal het er vooral op aan komen het ingebouwde vrijwilligerswerk te ondersteunen. Hierbij zijn er zeker financiële grenzen. De regels ten aanzien van het autonoom vrijwilligerswerk kunnen niet als zodanig uitgebreid worden naar het hele ingebouwde vrijwilligerswerk. Er zijn daarnaast ongetwijfeld ook de vereisten van de professionele organisatie waarin het vrijwillig engagement wordt opgenomen. Vrijwilligers moeten in de professionele organisatie kunnen worden ingeschakeld. Dit vergt van beide kanten aanpassingen. Om meer inzicht te krijgen in de problemen en mogelijkheden van het ingebouwde vrijwilligerswerk, hebben we aan de professoren F. Lammertijn (KU Leuven) en M. Bouverne-De Bie (RU Gent) de opdracht gegeven hierover een onderzoek te verrichten. Binnen een jaar zullen ze rapporteren over de huidige toestand, over de problemen die daarbij rijzen en over mogelijke beleidslijnen. Intussen heb ik het Platform voor Voluntariaat gecontacteerd om nu al voorstellen tot ondersteuning, vorming en experiment te formuleren. Het ligt in mijn bedoeling nog dit jaar met het Platform daarover een overeenkomst af te sluiten. Op basis van dit alles hoop ik volgend jaar een verdere stap te kunnen zetten in het vrijwilligersbeleid van de Vlaamse regering.

Vermits het overleg met de federale regering problemen betreft die niet tot mijn bevoegdheid behoren – reglementering in verband met stempelcontrole, fiscaal en sociaal statuut – heb ik ter zake nog geen stappen naar de federale regering toe ondernomen. Indien de geplande onderzoeken daarvoor voldoende gegevens opleveren, zal ik op een gedocumenteerde wijze verder initiatief nemen.

Vraag nr. 193
van 6 juni 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Social-profitsector – Werkgelegenheidsinvesteringen

Op de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie van 17 maart 1993 werd bepaald dat 1.591 miljoen zou worden uitgegeven voor de social-profitsector. Deze maatregel staat los van het jeugdwerkplan, waarvoor 2.124 miljoen was uitgetrokken. Voor het jeugdwerkgarantieplan werd toegezegd dat vanaf 1995 een aantal jobs zouden worden omgezet in recurrente tewerkstelling.

1. Welke bedragen (van de 1.591 miljoen) werden uitgegeven in 1993, 1994 en 1995 ?
2. In welke projecten en/of sectoren werden deze middelen geïnvesteerd ?
3. Hoeveel werkgelegenheid in full-time equivalenten (FTE) heeft deze maatregel opgebracht in 1993, 1994 en 1995, uitgesplitst per project ?
4. In welke mate werd de beloofde recurrente tewerkstelling vanuit het jeugdwerkgarantieplan gerealiseerd en in welke subsectoren (uitgedrukt in frank en in aantal FTE-plaatsen) ?

Antwoord

De administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur heeft een rondvraag gedaan aan de bevoegde administraties en afdelingen in verband met werkgelegenheidsinvesteringen in de social-profitsector.

Gezien de omvang van het dossier is het onmogelijk om binnen de reglementaire termijn te antwoorden.

Een aanvullend antwoord zal dan ook zo spoedig mogelijk worden verstrekt.

**Vraag nr. 194
van 6 juni 1996
van mevrouw SONJA BECQ**

Welzijnsinfrastructuur – Werkgelegenheidsinvesteringen

Op de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie van 17 maart 1993 werd onder meer bepaald dat in het kader van de tewerkstellingsstrategie 695 miljoen zou worden gespenseerd aan welzijnsinfrastructuur. Uit het evaluatierapport van het departement Coördinatie van de Vlaamse Gemeenschap van 28 augustus 1995 blijkt dat inzake welzijnsinfrastructuur in 1994 voor 886 miljoen investeringstoelagen zijn vastgelegd en in 1995 voor 404 miljoen.

1. Gaat het hier om uitgaven bovenop die van 1993 ?
2. Hoe wordt het verschil in uitgaven en voorzieningen volgens het protocol verklaard en/of opgevangen ?
3. Aan welke concrete welzijnssectoren werden deze middelen toegezegd ?
4. Wat was het effect van deze maatregel op de tewerkstelling ?

Antwoord

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

**Vraag nr. 195
van 6 juni 1996
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Gehandicapten uit andere regio's – Samenwerkingsakkoord

De regionalisering van het Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap stelt een aantal concrete problemen voor gehandicapten die tot een andere taalgroep behoren dan die waarin ze leven.

Volgens de mij bekende wetgeving zijn deze personen verplicht zich te wenden tot eentalige instellingen die afhangen van het gewest waar ze verblijven.

Sedert bijna twee jaar is er sprake van een samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, het

Waals Gewest en de bevoegde Brusselse Gemeenschapscommissie.

1. Wat is de stand van zaken in deze aangelegenheid waarbij een zwakkere bevolkingsgroep het slachtoffer is ?
2. Wat zijn de eventuele problemen die de totstandkoming van dit akkoord beletten ?

Antwoord

De situatie die de Vlaamse volksvertegenwoordiger beschrijft, vindt zijn oorsprong in de opeenvolgende grondwetsherzieningen waarbij de Belgische staat evolueerde van een eenheidsstaat naar een federale staat.

De Vlaamse Gemeenschap en het Waals Gewest werkten tijdens de vorige legislatuur een samenwerkingsovereenkomst uit "overwegende de wil ... om aan de personen met een handicap de gerechtvaardigde, gemotiveerde en door het bevoegd orgaan (met name het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en l'Agence Wallone pour l'Integration des Personnes Handicapées) als noodzaak erkende keuze te waarborgen, wat betreft de instellingen en diensten gemachtigd om hen prestaties te verstrekken".

"L'Avis du Conseil d'Etat" van 12 oktober 1995 over het voorontwerp-decreet van de Waalse regering tot goedkeuring van dat samenwerkingsakkoord stelt evenwel dat dit basisprincipe niet alleen niet is uitgewerkt in de tekst zelf van het akkoord, maar dat tevens de criteria ter zake dienen te worden gespecificeerd.

Bovendien werd dit basisprincipe verschillend geïnterpreteerd door de Vlaamse Gemeenschap en het Waals Gewest, zoals blijkt uit de memories van toelichting.

Een derde hindernis ligt bij de mogelijke discriminatie van gehandicapten uit de beide gewesten bij de toelatingscriteria voor de beschutte werkplaatsen en de beroepsopleiding.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal begrijpen dat ik dit samenwerkingsakkoord in zijn huidige vorm niet ter bekrachtiging kan voorleggen aan het Vlaams Parlement.

Ik heb het Vlaams Fonds en mijn medewerkers de opdracht gegeven alternatieve oplossingen uit te werken. Ik hoop deze binnenkort te kunnen voorleggen aan de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 196
van 6 juni 1996
van de heer WILLY KUIJPERS**

Schaffense Poort Diest – Restauratie

De stad Diest werd tussen 1837 en 1844 omringd door een polygonale vesting met twaalf vooruitgeschoven bastions, diepe grachten en een interessant sluisensysteem om het voorland strategisch onder water te zetten.

Spijtig genoeg werd deze stadsversterking na 1929 – toen de stad eigenaar werd van dit domein – grotendeels afgebroken. De Schaffense Poort vormt echter

nog een waardevol geheel dat dringend zou moeten worden gerestaureerd. Het feit dat dit bouwwerk met zijn onmiddellijke omgeving ressorteert onder verschillende besturen, maakt het beheer niet gemakkelijker.

Heeft de minister ter zake reeds een passend coördinerend initiatief genomen ?

Antwoord

De Schaffense Poort in Diest werd pas op 26 mei 1996 als monument beschermd. Ik zal niet nalaten de maatregelen te nemen die deze bescherming vereist.

Vraag nr. 197
van 6 juni 1996
van de heer WARD BEYSEN

Studieopdrachten – Overzicht

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr 182
van 6 juni 1996
van de heer Ward Beysen
Blz. 766

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 198
van 6 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bibliotheken Wemmel en Wezembeek-Oppem – Nederlandse boeken

In antwoord op mijn schriftelijke parlementaire vraag nr. 21 van 13 november 1995 met betrekking tot de niet naleving van het bibliotheekdecreet in de faciliteitengemeenten Wemmel en Wezembeek-Oppem, deelde de minister onder meer mee dat de bibliotheken werden aangemaand de collecties aan de wettelijke voorschriften aan te passen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 27 november 1995, blz. 151).

Mij wordt thans verteld dat de bestuurscommissie van de gemeentelijke bibliotheek van Wemmel de eerste week van mei is bijeengekomen ingevolge het inspectieverslag. Naar verluidt zou de taalverhouding in de boekencollectie niet ter sprake zijn gekomen.

Ik veronderstel derhalve dat de overtreding die destijds werd vastgesteld nog altijd niet werd verholpen en dat daartoe ook geen voornemens bestaan.

Welke maatregel neemt de minister ?

Antwoord

In het voorjaar 1996 werd door de bevoegde inspectiedienst van de administratie Cultuur opnieuw een evaluatie gemaakt van de situatie in de Nederlandstalige openbare bibliotheken in de faciliteitengemeenten. Hierbij werd inderdaad vastgesteld dat in Wemmel en Wezembeek-Oppem de collectie minder dan 75 % Nederlandstalige werken bevat, nochtans een verplichting ingevolge artikel 18, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 november 1991.

De besturen werd er uitdrukkelijk op gewezen dat deze situatie onaanvaardbaar is en dat het aandeel Nederlandstalige werken bij prioriteit binnen de vastgestelde normen moet worden gebracht.

Anderzijds dient dit vanuit bibliothconomisch standpunt op een oordeelkundige manier te gebeuren, zodat ik heb beslist om de gemeenten tot in september de tijd te laten om de nodige maatregelen te nemen.

In de loop van september zal dan een nieuwe evaluatie worden doorgevoerd. Indien zou blijken dat de situatie onveranderd is gebleven, zal ik niet nalaten de passende maatregelen te nemen.

Vraag nr. 199
van 6 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Subsidies culturele verenigingen

Voor de eerste keer heeft het gemeentebestuur van Voeren een beslissing uitgesteld inzake het toekennen van subsidies aan culturele verenigingen.

Net zoals vroeger was het de bedoeling om alleen Franstalige verenigingen te subsidiëren. Het is pas nadat de oppositie erop wees dat daarmee het cultuurpact zou worden overtreden, dat het punt van de agenda werd geschrapt.

Immers, dat cultuurpact verplicht het gemeentebestuur eerst advies te vragen aan een erkende cultuurraad, maar die werd in Voeren nooit door het gemeentebestuur opgericht. Dit betekent dat het miljoen subsidies in Voeren in het verleden onrechtmatig systematisch aan uitsluitend Franstalige verenigingen werd toegekend.

Graag vernam ik waarom daar nooit werd tegenin gegaan.

Zullen de subsidies die in het verleden ten onrechte door de gemeente aan de Vlaamse verenigingen werden onthouden, worden gerecupereerd ?

Welke stappen onderneemt de minister in dat verband ?

Antwoord

De toekenning van subsidies aan culturele verenigingen ressorteert onder het administratief toezicht van de gouverneur en de bestendige deputatie van de provincie Limburg en van het Vlaams Gewest. Het betreft hier immers een toezicht ingesteld door de Gemeente-

wet, inzonderheid op de begroting, en een toepassing van de wet van 14 november 1983 betreffende de controle op de toekenning en de aanwending van sommige toelagen. Als minister bevoegd voor Cultuur oefen ik enkel een specifiek toezicht uit op de oprichting en erkenning van de raad voor cultuurbeleid in Voeren.

Aangezien de gemeenteraad van Voeren, in strijd met de cultuurpactwet van 16 juli 1973 en met het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, nog steeds niet is overgegaan tot de oprichting en de erkenning van een culturele raad, kan de Vlaamse regering in uitvoering van artikel 3 van het betrokken decreet na twee schriftelijke verwittigingen in de plaats treden van de betrokken gemeenteraad. Deze procedure werd opgestart en een eerste verwittiging werd verstuurd op 30 juli 1993.

Tevens wens ik erop te wijzen dat in uitvoering van het "versterkt actieprogramma voor Voeren" van 8 februari 1995 de Vlaamse regering aan de directeur-consulent de taak heeft toevertrouwd om de culturele werking, de culturele raad en andere samenwerkingsverbanden in Voeren te ondersteunen. In dat kader heeft de betrokkene de herstructurering van de culturele raad voorbereid en werden de statuten en de samenstelling van de feitelijk bestaande culturele raad aangepast aan de bepalingen van het decreet van 24 juli 1991.

Ten slotte kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat voor de Nederlandstalige culturele raden in gemeenten met taalfaciliteiten de mogelijkheid bestaat een financiële ondersteuning te krijgen door middel van een projectsubsidie. In casu heeft de culturele raad van Voeren recht op een ad nominatum-subsidie van 200.000 frank.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN EN GELIJKE
KANSENBELEID

Vraag nr. 32
van 6 juni 1996
van de heer WARD BEYSEN

Studieopdrachten – Overzicht

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 182
van 6 juni 1996
van de heer Ward Beysen
Blz. 766

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buiten-

lands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 40
van 12 februari 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Beleidsondersteuning – Studieopdrachten

Geregeld worden er, ter voorbereiding of ter ondersteuning van het beleid dat een minister wenst te voeren, studies gemaakt door universitaire instellingen, consultancy-firma's en dergelijke meer.

Dergelijke studies leveren vaak zeer interessante en relevante informatie op die een wezenlijke bijdrage kan betekenen voor de beleidsvoering. Een overheid die zich informeert, zal ook met kennis van zaken beslissingen kunnen nemen.

Dergelijke studies dragen echter een hoog prijskaartje en soms moeten we vaststellen dat sommige ervan zonder verder gevolg in de lade belanden.

Dienaangaande had ik aan de minister-president, voor de domeinen die vandaag onder zijn bevoegdheid vallen, graag de volgende vragen gesteld.

1. Welke bedragen werden er tijdens de vorige legislatuur en in 1995 respectievelijk vastgelegd en/of besteed voor het laten uitvoeren van studieopdrachten ? Welk bedrag wordt uitgetrokken voor het jaar 1996 ?
2. Over welke studieopdrachten gaat het ? Wat is de inhoud van deze verschillende opdrachten ?
3. Wat is de naam van de instellingen en/of ondernemingen waaraan deze opdrachten werden toegewezen ?
4. Worden de studies die door de vorige regering werden besteld nog gebruikt ? Graag een specificering over de aanwending van deze studieopdrachten door de huidige regering.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

(Gezien de omvang wordt het antwoord niet opgenomen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden. Het ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, Schriftelijke Vragen, 1011 Brussel, tel. 02/552.11.11, waar ook een kopie kan worden aangevraagd – red.)

Vraag nr. 66**van 2 april 1996****van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN***Gelijke-kansenbeleid mannen/vrouwen – Evaluatie*

In 1993 besliste de Vlaamse regering een beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen te voeren.

1. Welke onderzoeksprojecten of acties werden door diensten die onder de bevoegdheid van de minister-president vallen, in het kader van deze beleidsopties op het getouw gezet ?
2. Hoe werden deze onderzoeksprojecten geëvalueerd en opgevolgd ?
3. Is er zichtbaar resultaat geboekt (bijvoorbeeld meer vrouwen/mannen aangeworven, stijging aantal vrouwen/mannen in hogere functies) ?
4. Worden er nog onderzoeksprojecten of acties voorbereid ? Zo ja, welke en voor wanneer ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord**Vraag 1 + 2**

- a) M.b.t. de bevoegdheden inzake **wetenschapsbeleid** volgt hierna een overzicht van onderzoeksprojecten van het NFWO (Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek) en de IWETO (Inventaris van het Wetenschappelijk en Technologisch Onderzoek in Vlaanderen) die verband houden met de gevraagde materie.

<i>Titel</i>	<i>Instelling</i>
Sociale recruitering, studie- en carrièreverloop van vrouwelijke VUB-afgestudeerden	Onderwijseenheid Rechtstheorie en Rechtsgeschiedenis – VUB
Sociale recruitering, studie- en carrièreverloop van vrouwelijke VUB-afgestudeerden	Sectie Geschiedenis – VUB
Rechtspositie van de vrouw in het sociaal zekerheidsrecht	Centrum voor Sociaal Zekerheidsrecht – VUB
Vrouw en emancipatie in de Vlaamse Gemeenschap, een stand van zaken, 1985-1990	Centrum voor Vrouwenprojecten – KUB
Inter- en intragenerationele relaties bij bejaarde weduwen	Genetische en Sociale Psychologie – VUB
Inter- en intragenerationele relaties bij bejaarde vrouwen	Genetische en Sociale Psychologie – VUB
De structuur van de pedagogische relatie in het gezin. Een onderzoek bij Vlaamse vrouwen	Centrum voor Methodologie van het Empirisch Pedagogisch Onderzoek – KUL

Cultuurverandering en etniciteit bij Turkse jonge vrouwen in Brussel en Emirdag (Turkije)	Departement Sociale en Culturele Antropologie – KUL
Vrouwen en beslissingen	Afdeling Fundamentele en Comparatieve Pedagogie – KUL
Onderzoeksnetwerk naar vrouwelijke arbeidskrachten	Welzijnsplanning – Departement Politieke en Sociale Wetenschappen – UIA
De participatie van vrouwen in de nationale ontwikkeling – la participation des femmes au developpement national	Departement Derde Wereld – Ufsia
Armoede en kansenongelijkheid in het onderwijs	Afdeling Theoretische en Onderwijsociologie – KUL
Empirisch-toetsend onderzoek naar de invloed van het vrouw-zijn op de besluitvorming van de rechter	Afdeling Strafrecht, Strafvordering en Criminologie – KUL
Repertorium van periodieken voor de geschiedenis van de vrouw en de vrouwenbeweging in België, 1830-1993	Afdeling Nieuwste Tijd – KUL
Integratie van de gelijke-kansenplannen in de openbare besturen op federaal en regionaal niveau	Afdeling Politologie – KUL
Integratie van de gelijke-kansenplannen in de openbare besturen	Afdeling Bestuur en Overheidsmanagement – KUL
Het effect van arbeidsherverdeling op de positie van vrouwen op de arbeidsmarkt : sociaal-wetenschappelijke en sociaal-juridische analyse van de (effecten van) transities in	Welzijnsplanning – UIA
De ouder wordende vrouw. Een uitdaging	Centrum voor Bevolkings- en Gezinstudiën – ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Technisch geschoolde vrouwen in technische functies	Pedagogiek – Universiteit Gent.
Zwangere documentloze vrouwen in Brussel	Departement Sociale en Culturele Antropologie – KUL
Vrouwenarbeid en gelegenhedenprostitutie in centraal- en Oost-Afrikaanse steden	Centrum Leo Apostel – VUB
Subsidies Extern Centrum voor Vrouwenstudies.	Onderwijseenheid Rechtstheorie en Rechtsgeschiedenis – VUB

Deze projecten zijn ingediend op vraag van de vorschers zelf. Systematisch onderzoek op initiatief van de Vlaamse overheid door de diensten Wetenschapsbeleid is tot op heden niet gebeurd. Alle projecten worden tijdens het verloop ervan regelmatig geëvalueerd.

- b) In de **administratie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen** zijn één opdrachthoudster voor emancipatiezaken en 22 emancipatieambtenaren belast met de opmaak en de uitvoering van positieve-actieplannen ter bevordering van gelijke kansen voor mannen en vrouwen. De acties die in dit kader worden ondernomen, zijn vooral gesitueerd op de volgende terreinen: vorming, kinderopvang, sensibilisering, ongewenst seksueel gedrag op het werk, evenredige vertegenwoordiging. Tevens wordt er jaarlijks een cijfermatige analyse gemaakt, vervat in een algemeen voortgangsrapport inzake emancipatiebeleid binnen de administraties van de Vlaamse Gemeenschap.

Er zijn geen onderzoeksprojecten.

De acties worden doorgaans goed geëvalueerd. De opvolging gebeurt door middel van jaarlijkse positieve-actieplannen, samengebundeld in een jaarlijks voortgangsrapport.

- c) Vanuit de bevoegdheden inzake **Tewerkstelling en Vorming** wordt verwezen naar de Europese Commissie die in 1990, op het terrein van de Communautaire Initiatieven rond Menselijke Hulpbronnen, het programma NOW heeft gelanceerd. Dit initiatief liep tot eind 1994.

1. Ter bevordering van gelijke kansen voor vrouwen en mannen had de Europese Commissie dus een Communautair Initiatief opgezet, namelijk NOW (New Opportunities for Women). De belangrijkste bijdrage van NOW bestond in het tot stand brengen van innovatieve, transnationale acties. Via de installatie van netwerken ter verspreiding van ervaringen, hebben de promotoren de beschikking gekregen over nieuwe programma's, methodologieën en infrastructuren die op grote schaal kunnen worden gebruikt.

In het programma was er ruimte gelaten om te experimenteren. Er werd een omgeving geboden om te innoveren op het domein van de beroepsopleiding.

Van de in die periode uitgevoerde projecten werden en worden door verschillende organisaties evaluaties uitgevoerd. Een van die evaluaties, de ex-post evaluatie, werd in opdracht van het Comité van Toezicht, dat formeel de verantwoordelijkheid draagt voor de opvolging van het Vlaams Operationeel Programma, uitgevoerd door het ECWS (Europees Centrum voor Werk en Samenleving).

Aan het einde van de looptijd van de Communautaire Initiatieven dienden de resultaten en produkten van het programma en de projecten geïnventariseerd te worden. Er werd zowel een

analyse op programma- als op projectniveau verricht.

Doordat de Communautaire Initiatieven innovatieve initiatieven zijn, kunnen we moeilijk spreken in termen van effectieve resultaten inzake het bevorderen van gelijke kansen.

De NOW-projecten zijn experimenten. Tijdens de projectduur wordt in de eerste plaats het intermediair doelpubliek opgeleid. Pas in tweede instantie wordt in een soort testfase ook het finale doelpubliek opgeleid.

De evaluatieopdracht op projectniveau werd als volgt vertaald.

Op de eerste plaats werd gekozen voor een procesbenadering. Er werd dan ook veel aandacht besteed aan de dynamiek en ontwikkelingen in de uitvoeringsprocessen van projecten. Op de tweede plaats werd een participatieve benadering gehanteerd. Centraal in de evaluatie stonden een tweetal diepte-interviews die bij alle projectverantwoordelijken zijn afgenomen. Deze mondelinge bevraging werd nog aangevuld met een schriftelijke, waarin ook andere projectactoren zoals opleiders, begeleiders en deelnemers hun visie op het project konden geven.

Voor het programma NOW konden de volgende vaststellingen worden gemaakt.

Er waren twaalf projecten onder NOW goedgekeurd.

Het blijken vooral organisaties met institutionele karakteristieken te zijn die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering binnen NOW.

Opmerkelijk in de opbouw van NOW is dat de projecten in meerderheid niet expliciet verankerd zijn in organisaties met een specifieke opdracht of doelstelling naar vrouwen. Hierdoor hebben de meeste projecten een additionele functie naar de organisatie.

De projecten waren:

- Wonen & Werken met het project "Leren ondernemen";
- Centre for Research on European Women (CREW) met het project "Europees opleidingsproject in telematica en telecommunicatie";
- VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) met het project "Common Action for Recruitment and Education (CARE)";
- ACW (Algemeen Christelijk Werknemersverbond) met het "CDi-project";
- Vlaams Centrum voor de Integratie van Migrantenvrouwen (VCIM) met het project "How Now? Know-How";
- Kind en Gezin met het project "Opleiding medewerker kinderopvang";
- Febeltex met het project "Vrouwen leren omgaan met de nieuwe technologieën in de textielindustrie";
- Protheus met het project "La Renaissance – Bibliotheek- en documentbeheer voor vrouwen met een handicap";

- Centrum voor Vorming van het Aanvullend Nationaal Paritair Comité voor Bedienden (Cevora) met het project "Autoverkoopsters" ;
- VDAB met het project "Terugkeercursus voor verzorgenden" ;
- Strategisch Plan Kempen en KIKO (Kempense Initiatieven voor Kinderopvang) met het project "Uitbreiding kinderopvangmogelijkheden" ;
- Buurt en Samenleving met het project "Vrouw en Werk".

In het compendium van de Communautaire Initiatieven zijn van al deze projecten een inhoudelijke samenvatting en het eindresultaat terug te vinden.

De Commissie was van oordeel dat het NOW-initiatief (1991-1994) nieuwe wegen heeft opengesteld voor het rechtvaardiger mee laten wegen van "vrouwenbelangen" door alle structuurfondsen. Daarom werd het NOW-initiatief voortgezet en nog versterkt.

2. Het Communautair Initiatief Werkgelegenheid (1994-1999) ondersteunt projecten voor mensen die specifieke moeilijkheden ondervinden bij hun intrede op de arbeidsmarkt. Werkgelegenheid bestaat uit drie deelinitiatieven, elk gericht op een bepaalde doelgroep.

Het deelinitiatief NOW (New Opportunities for Women) heeft tot doel gelijke kansen op werk voor vrouwen te bevorderen, met name via maatregelen op het gebied van opleiding en vergemakkelijking van de toegang tot toekomstgerichte en leidende functies.

In 1995 werden 14 projecten onder dit deelinitiatief in Vlaanderen goedgekeurd. Deze projecten startten de tweede helft van 1995 en hebben een looptijd van twee jaar.

Gezien de veelzijdigheid van de problematiek werd in het operationeel programma geopteerd voor een geïntegreerde aanpak, waarbij zowel systeem-, opleidings-, tewerkstellings- als informatiemaatregelen aan bod komen.

Twee projecten hebben als doelstelling het ontwikkelen van systemen voor opleiding, beroepskeuzevoorlichting en -adviezen en diensten voor arbeidsbemiddeling en horen dus thuis onder maatregel A. Het gaat om VIZO (Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen) met het project "Women Business Training" en VCIM (Vlaams Centrum voor de Integratie van Migranten) met het project "Medusa".

Acht promotoren stellen hun project onder maatregel B, het bieden van opleiding en arbeidsbemiddeling :

- VDAB met de projecten "Telemaque" en "Qualifying by doing" ;
- VIA (Vervolmakingsinstituut voor Industriële en Technische Applicaties) met het project "Enterprise Communication" ;
- Lenteleven met het project "Anna-Marta" ;

- VBKJ (Vormingscentrum Begeleiding van het Jonge Kind) met het project "MEQ" (Milestone through equality towards quality) ;
- VCKZ (Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg) met het project "European Quality Initiative" ;
- Cevora met de projecten "Automobile" en "Infograficus".

Volgende promotor heeft een project lopen onder de maatregel C, de ondersteuning van het scheppen van werkgelegenheid :

- Instituut voor KMO (kleine en middelgrote ondernemingen) West-Vlaanderen met het project "Research Action Production".

3. In het kader van doelstelling 3 van het Europees Sociaal Fonds, met name de opleidings- en tewerkstellingsinitiatieven voor werkzoekenden, vormen de vrouwen een van de vier prioritaire doelgroepen, naast de met langdurige werkloosheid bedreigden, de jongeren, de met uitsluiting van de arbeidsmarkt bedreigden. De bedoeling van dit programma is de integratie van werkzoekenden die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt, te bevorderen.

De financiële verdeling over deze prioritaire doelgroepen is door de Vlaamse regering vastgelegd in september 1994. Hierbij worden onder zwaartepunt 4, met name de integratie van vrouwen op de arbeidsmarkt, ongeveer 15 miljoen Ecu uitgetrokken voor acties specifiek gericht op vrouwen, op een totaal van 185 miljoen Ecu voor de periode 1994-1999.

Het weze evenwel duidelijk dat ook onder de andere zwaartepunten vrouwen aan bod kunnen komen. Aangezien het tussentijds rapport in het kader van de lopende evaluatie slechts medio 1996 wordt verwacht, kan er over de evaluatie van deze initiatieven nu nog geen uitspraak worden gedaan.

4. Naast de initiatieven vanuit de Europese programma's, zijn er ook de specifieke onderzoeksprojecten die de gelijke-kansenproblematiek op de arbeidsmarkt nader onderzocht hebben. In het kader van Viona (Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsrapportering), het strategisch arbeidsmarktonderzoek voor Vlaanderen, heeft er in 1995 een specifiek onderzoeksproject gelopen naar het effect van arbeidsverdeling op de positie van vrouwen op de arbeidsmarkt. Het onderzoek werd uitgevoerd door professor T. Jacobs van het Centrum voor Vrouwenstudies van de UIA en betrof een sociaal-wetenschappelijk en sociaal-juridische analyse van de effecten van transacties in werkcarrières. De resultaten van dit onderzoek werden uitvoerig besproken op een intern seminarie van de Stuurgroep Strategisch Arbeidsmarktonderzoek.

Een van de voornaamste conclusies was dat mannen meer dan vrouwen gestimuleerd moeten worden om in te treden in arbeidsherverdelende stelsels. In het kader van het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord werd door de

Vlaamse sociale partners en de betrokken Vlaamse ministers op 26 maart jongstleden op twee wijzen ingespeeld op deze problematiek. Om mannen meer te stimuleren tot loopbaanonderbreking is er overeengekomen om het premiestelsel bij loopbaanonderbreking uit te breiden tot de gefragmenteerde loopbaanonderbreking. Dit betekent dat nu ook bij een loopbaanonderbreking van 33 %, 25 % en 20 % de Vlaamse overheid een premie zal toekennen. Daarnaast is er overeengekomen om aan de huidige redenen voor het in aanmerking komen voor een premie bij loopbaanonderbreking ook het Europese co-ouderschap toe te voegen, ten einde de mannen meer mogelijkheden te bieden in het licht van de opvoeding van de kinderen.

d) **Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen – VIZO**

Alle VIZO-opleidingen staan open zowel voor vrouwen als voor mannen.

Bij de geslaagden in de leertijd treft men 1/3 meisjes (30 %) aan tegen 2/3 (70 %) jongens.

In de ondernemersopleidingen zijn 60 % van de geslaagden mannelijke cursisten, tegen 40 % vrouwelijke cursisten. Deze 60/40 verhouding is vooral te wijten aan het grote aantal vrouwelijke cursisten bij de intellectuele dienstverlenende beroepen (degelijk managementsniveau en dus in die zin emancipatorisch te noemen), en uiteraard ook het grote aantal vrouwelijke cursisten bij de beroepen in de branche van de personenverzorging (traditioneel vrouwelijk).

e) **Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – SERV**

Vanuit de Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen is er uiteraard permanente aandacht voor het gelijke-kansenbeleid van de Vlaamse regering. Zeer recentelijk is er een studie gepubliceerd door de Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen waarin een statistisch overzicht wordt verstrekt over de positie van "Vrouwen in Vlaanderen".

Ook in de adviezen en de aanbevelingen van de Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen wordt steeds uitvoerig aandacht besteed aan de problematiek van de gelijke kansen van mannen en vrouwen in Vlaanderen, getuige hiervan het laatste advies van de Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen van 2 mei 1996 over de beleidsnota van minister Anne Van Asbroeck met betrekking tot gelijke-kansenbeleid.

f) Vanuit de bevoegdheden van het **Gelijke-Kansenbeleid** zijn er in 1996 tot nu toe zes onderzoeksprojecten opgezet.

1. Onderzoek naar *ongewenst seksueel gedrag op het werk*, als onderdeel van een consultancy-opdracht aan de VZW OSGW-Consultancy. Deze opdracht startte op 1 februari en eindigt op 31 augustus 1996. De opdracht loopt over de diensten van de Vlaamse regering (dit is alle ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse

Gemeenschap en van de Vlaamse openbare instellingen).

2. Onderzoek over de evaluatie van *vijf jaar emancipatiebeleid* in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit project is gestart op 15 april en eindigt op 31 augustus 1996. De opdracht werd toegewezen aan het European Centre for Work and Society.
3. Onderzoek naar een algemeen maatschappelijke stand van zaken met betrekking tot de *vrouwenproblematiek*. Dit kortlopend onderzoek wordt afgesloten op 30 april 1996. Het geeft aan welke de relevante domeinen zijn om het Vlaamse gelijke-kansenbeleid te intensifiëren of van start te gaan met nieuwe projecten. De resultaten van dit onderzoek zullen worden getoetst aan een enquête die in verschillende leeftijdscategorieën zal worden gehouden. Het resultaat wordt in de loop van 1996 verwacht. De opdracht voor de studie is gegeven aan het documentatiecentrum RoSa (Rol & Samenleving). Voor de enquête is nog geen opdracht gegeven.
4. Kortlopend onderzoek naar een stand van zaken in de *migrantenwerking* door het HIVA (Hoger Instituut voor de Arbeid). Dit onderzoek is inmiddels afgerond. Ook dit onderzoek geeft geen inventaris weer van bestaande initiatieven, maar richt zich op nieuwe probleemstellingen. Is de situatie door aanpassing van federale wetten en door het Vlaamse migrantenbeleid daadwerkelijk veranderd en wat vergt de huidige maatschappelijke stand van zaken aan beleid ?
5. Kortlopend onderzoek naar een algemene stand van zaken met betrekking tot *lesbische vrouwen en homoseksuele mannen*. Het is de eerste keer dat er in Vlaanderen een overzicht wordt opge maakt van dit maatschappelijk veld. Het gaat om deels gelijklopende problematieken, deels om divergente thema's. De studie over homoseksuele mannen is uitgevoerd door de FWH (Federatie Werkgroepen Homoseksualiteit) in samenwerking met dr. Dimitri Devuyt, en de studie over lesbische vrouwen is uitgevoerd door de FWH in samenwerking met RoSa. De onderzoeksresultaten worden in één bundel samen gepresenteerd.
6. Kortlopend onderzoek naar de stand van zaken in de *gehandicaptenwerking* aan de hand van de 21 "Standaardregels betreffende het bieden van gelijke kansen voor gehandicapten" van de Verenigde Naties, die internationaal richtinggevend zijn en die ook door België werden aangenomen. De studie, uitgevoerd door het HIVA, is inmiddels afgerond. De bedoeling was ook weer om te komen tot beleidsrelevante conclusies.

Daarnaast zijn er de volgende acties.

1. Bij de vorming van de nieuwe Vlaamse regering in 1995 is er voor het eerst een Vlaams *minister voor het Gelijke-Kansenbeleid* aangewezen.
2. Op 10 oktober 1995 besliste de Vlaamse regering een *Interdepartementale Commissie* voor het Gelijke-Kansenbeleid op te richten, en een

administratieve cel binnen het departement Coördinatie, om het Gelijke-Kansenbeleid van de minister te ondersteunen. De administratieve cel startte haar werkzaamheden op 1 januari 1996 (één persoon). Momenteel wordt de Interdepartementale Commissie Gelijke-Kansenbeleid samengesteld. De vooropgestelde startdatum voor haar werkzaamheden is juni 1996.

3. Een *sensibiliseringscampagne "ongewenst seksueel gedrag op het werk"* voor alle Vlaamse ambtenaren startte op 14 februari 1996 (waarvan het onder punt f) vernoemde OSGW-onderzoek een onderdeel is). De OSGW-campagne wordt opgevolgd via maandelijks vergaderingen met een begeleidingsgroep en de evaluatieopdracht van het emancipatiebeleid door een stuurgroep, en zal uiteindelijk leiden tot een profiel voor de aanstelling van een nieuwe opdrachthoud(st)er Emancipatiezaken en de formulering van knelpunten bij het voeren van een emancipatiebeleid in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De resultaten van de drie laatstgenoemde onderzoeken onder punt f) zullen nog de eerste helft van dit jaar worden getoetst aan de maatschappelijke realiteit door middel van contactsessies, hearings zo men wil, met de betrokken doelgroepen. De Vlaamse minister van Gelijke-Kansenbeleid met haar kabinet bezoekt de eerstkomende maanden een uitgebreid staal van doelgroepen in geheel Vlaanderen. Aan de betrokkenen zullen ter bespreking de resultaten van de verschillende onderzoeken worden voorgelegd. Hieruit zullen er verdere beleidsopties worden gedistilleerd.

Vraag 3

Het resultaat dat onderzoeksprojecten geven heeft onmiskenbaar invloed bij het uittekenen van beleidslijnen. Het blijft echter moeilijk om dit echt zichtbaar weer te geven daar hiervoor geen meetbare parameters ter beschikking zijn.

Voor de personeelsbeweging binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is er in 1995, behalve een lichte toename van het aantal vrouwen op niveau A in vergelijking met 1994, geen opmerkelijke verschuiving vast te stellen in de numerieke vrouw/man-verhouding in de administratie van de Vlaamse Gemeenschap.

Mede door de doorstroom werden in 1995 in de administratie van de Vlaamse Gemeenschap de afdelingshoofden benoemd, waarvan 14 % vrouwen. Tevens werden vijf directeurs-generaal benoemd, waaronder één vrouw.

Voor de instroom kunnen ingevolge de selectieve wervingsstop weinig betekenisvolle inschuivingen worden verwacht.

Wat het VIZO betreft, is er een vrij groot aantal vrouwelijke geslaagden in de ondernemersopleiding voor de dienstverlenende intellectuele beroepen (zie vraag 2).

Vraag 4

- a) Bij het NFWO (Nationaal Fonds voor het Wetenschappelijk Onderzoek) zijn er voor de oproep, periode 1996-1997, geen projecten ingediend.

In de beleidsbrief "Het wetenschaps- en technologiebeleid in Vlaanderen" wordt het gelijke-kansenbeleid aandacht gegeven, aangezien dit een nieuwe bevoegdheid is van de Vlaamse regering. In dit kader zullen er vooreerst geannoteerde *bibliografieën* worden aangelegd van relevant wetenschappelijk onderzoek dat al gevoerd is, rond vier prioritaire doelgroepen (vrouwen, migranten, homo's en lesbiennes, gehandicapten).

Er zal een *Vlaams Steunpunt Vrouwen- en Minderheidsstudies* worden opgericht dat het interdisciplinair en interuniversitair onderzoek rond de vier doelgroepen moet coördineren. Tevens is er beleidsvoorbereidend onderzoek gepland over de beeldvorming van deze doelgroepen in de media. Er is ook ruimte gelaten voor onderzoek dat wordt aangedragen door het georganiseerde middenveld.

De voorbereiding tot de oprichting van het Vlaams Steunpunt is volop aan de gang.

Aangezien er bij de recente uitwerking van de bevoegdheid Gelijke-Kansenbeleid een cel en een Interdepartementale Commissie voor het Gelijke-Kansenbeleid opgericht zijn, kunnen we stellen dat er voor het gelijke-kansenbeleid nog heel wat projecten op stapel staan, maar dat die zich nog voornamelijk in de conceptuele of voorbereidende fase bevinden.

Er worden projecten en onderzoeken verwacht eens het Vlaams Steunpunt Vrouwen- en Minderheidsstudies operationeel zal zijn.

- b) Er wordt een *evaluatieonderzoek* gepland met betrekking tot vijf jaar *emancipatiebeleid in de administratie* door ECWS.

De acties die zowel in de administratie als in de Vlaamse openbare instellingen gepland zijn voor 1996, liggen in de lijn van de planning van de voorbije jaren.

- c) Voor de verdere onderzoeksprojecten in het kader van Viona, bereidt de Stuurgroep Strategisch Arbeidsmarktonderzoek momenteel een advies voor over de *prioriteiten voor arbeidsmarktonderzoek* voor de periode 1996-1999. Het lijkt aangewezen om bij dit advies ook rekening te houden met het reeds vroeger opgestelde advies van de Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen van de SERV inzake prioritaire arbeidsmarktonderzoeksvoorstellen. Het is de bedoeling deze prioriteitenstelling tegen het einde van de maand mei 1996 af te ronden.

De VDAB heeft in uitvoering van het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord van 1993 een actieplan uitgewerkt voor de vrouwen op de arbeidsmarkt. Hiertoe werd door het beheerscomité begin 1994 een *"Meerjarenplan ter verbetering van de positie van de vrouw op de arbeidsmarkt"* goedgekeurd. Dit plan omvat volgende doelstellingen :

- het bevorderen van de deelname van vrouwen aan roldeurbrekende opleidingen ;
- specifieke aandacht besteden aan de deelname van de vrouwen aan nieuwe opleidingsprojecten ;
- het ontwikkelen van vrouwgerichte acties ;

- aandacht besteden aan evenredige doorverwijzing van mannelijke en vrouwelijke werzoekenden ;
- het organiseren van drempelverlagende initiatieven inzake kinderopvang en mobiliteit ;
- het organiseren van acties ten aanzien van VDAB-medewerkers ;
- het nemen van acties gericht op werkgevers ;
- het zoeken van aansluiting bij gelijkaardige projecten bij derden in het kader van netwerkvorming.

Medio 1995 werd de balans opgemaakt van een jaar vrouwen-actieplan. Volgende acties werden er prioritair in het kader van dit actieplan ondernomen door de STD's (subregionale tewerkstellingsdiensten) :

- rol doorbrekende opleidingen met aandacht voor deelname van vrouwen : informatica-bouw, taxi-chauffeur, metaal, onderhoudsarbeider, heftruckchauffeur, ... ;
- bevordering van deelname van vrouwen in nieuwe opleidingen door de extra opvolging en extra begeleiding van vrouwelijke cursisten ;
- het opzetten van een aantal vrouwgerichte acties zoals specifieke infosessies, opmaak van brochures en ander promotiemateriaal ;
- promotie van beroepsopleiding in combinatie met kinderopvang-acties ;
- promotie van individuele beroepsopleidingen voor vrouwen bij werkgevers ;
- acties naar VDAB-werknemers : informatie voor bemiddelaars en begeleidingsconsulenten aangaande het vrouwen-actieplan.

Naast de regionale acties werden er ook op centraal niveau een aantal acties ondernomen :

- opleiding "assertiviteit" voor vrouwen in rol doorbrekende beroepen ;
- aanmaak van promotiemateriaal voor vrouwen in rol doorbrekende beroepen ;
- deelname aan een Europees project "gelijke kansen" ;
- deelname aan een aantal diversificatieprojecten in het kader van het beroeps- en technisch onderwijs.

Daarbij kan er worden gesteld dat, naast deze zeer specifieke acties, vrijwel het gehele tewerkstellingsbeleid van de Vlaamse regering gericht is op de *problematiek van de langdurig werklozen*. De vrouwen maken, spijtig genoeg, nog steeds het grootste gedeelte uit van de groep UVW (uitkeringsgerechtigde volledig werklozen), met name 60,8 % (einde april 1996). In 1990 bedroeg het aandeel van de vrouwen in de werkloosheid nog 65 %. Het aandeel van de vrouwen in de werkloosheid loopt bijgevolg terug.

BUSA (Buurt en Samenleving) – EVA (Emancipatie Via Arbeid) heeft het project "Mira" en CMBV (Christelijke Beweging voor Vrouwen uit de Middengroepen) het project "Women in Business".

Tot slot heeft het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid twee projecten lopen onder maatregel D, de verspreiding van informatie en bewustmakingsacties, namelijk "Tremplin" en "Optima".

Deze projecten worden door de ondersteuningsstructuur van Werkgelegenheid ondersteund en opgevolgd.

Vooraleer deze projectvoorstellen werden goedgekeurd, werd een grondige analyse gemaakt van alle aanvragen. De mate waarin de projecten bijdragen tot de invulling van de maatregelen was daarbij een belangrijk criterium.

Nadat de 14 NOW-projecten werden goedgekeurd stopte de ondersteuning niet. De promotoren konden rekenen op ondersteuning en begeleiding tijdens de opstartfase. In maart en april heeft de ondersteuningsstructuur alle projectcoördinatoren een interview afgenomen, waarbij samen werd bekeken of de uitvoering van de projectdoelstellingen volgens plan verloopt.

Verder werd er in het kader van de evaluatie-activiteiten op programmaniveau gestart met themaverdagingen. Deze themaverdaging heeft als doelstelling nauwe samenwerking tussen de promotoren te stimuleren. Samenwerking tussen promotoren van vergelijkbare of complementaire projecten kan immers een belangrijke meerwaarde bieden : de netwerking in Vlaanderen wordt bevorderd, de uitwisseling van informatie, kennis en ervaring wordt gestimuleerd en de kwaliteit van de innovatieve component van de projecten wordt bevorderd.

- d) De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft besloten in het kader van de toekenning van toelagen voor initiatieven inzake de *vorming van lokale ambtenaren*, bijzonder aandacht te besteden aan het gelijke-kansenbeleid, en een gedeelte van het goedgekeurde krediet hiervoor te reserveren.
- e) In het kader van de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie werd door het VIZO een project ingediend dat voorziet in de *opleiding en begeleiding van herintredende vrouwen* en van werkloze vrouwen met geringe beroepskwalificaties. De opleiding voorziet in een volwaardige dagopleiding en een bijkomende stage van minimum vier maanden in een bedrijf of een aanvullende praktijkopleiding. De cursisten die zich hierna daadwerkelijk zullen vestigen als zelfstandige worden uiteraard daarna afzonderlijk begeleid door de VIZO-bedrijfsbegeleiding.

Vraag nr. 68
van 4 april 1996
van de heer JACQUES DEVOLDER

Euro 2000-EK voetbal – Promotie Vlaanderen

Met Euro 2000 vindt het Europees kampioenschap (EK) voetbal voor het eerst plaats in de lage landen. De Vlaamse regering budgetteerde dit jaar 50 miljoen frank om het evenement nu reeds voor te bereiden. De commerciële mogelijkheden voor de organiserende landen zijn enorm ; de directe en indirecte inkomsten worden voor België op 5 tot 8 miljard geraamd. Aangezien het bedrag van de verdere investeringen waarschijnlijk gespreid zal worden over verschillende jaren, nu reeds enkele vragen.

1. Welke maatregelen heeft de minister-president genomen om de mogelijkheden op promotioneel vlak die Vlaanderen via dit evenement krijgt optimaal te benutten en zodoende de inkomsten te maximaliseren? Welke initiatieven worden er voorbereid en wanneer worden ze uitgevoerd?
2. Welk budget zal hiervoor worden uitgetrokken en hoe zal dit worden verdeeld over de verschillende instanties en/of steden?
3. Is er aan de federale overheid gevraagd om, naast haar belangrijke inbreng op veiligheidsvlak, ook nog met andere financiële middelen over de brug te komen?

Antwoord

Euro 2000 – EK voetbal wordt op diverse vlakken aangegrepen als een platform voor de promotie van Vlaanderen.

1. Er is vooreerst de co-financiering van 250 miljoen frank over vijf jaar voor het Breydelstadion in Brugge. Diverse afspraken zorgen voor de nodige zichtbaarheid van Vlaanderen tijdens Euro 2000.
2. Er is de synergie met twee andere initiatieven in 2000, met name het Keizer Kareljaar en Brussel Culturele Hoofdstad, waardoor een versterking van de promotie mogelijk is.
3. Met de federale regering is hieromtrent geen overleg nodig aangezien cultuur, toerisme en export bevoegdheden van de gemeenschappen zijn.

Vraag nr. 78 van 7 mei 1996

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse gemeenschapsattaché Washington – Benoeming

In antwoord op mijn vraag van 20 juli 1995 (vraag nr. 15, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 2 oktober 1995, blz. 82) inzake de aanstelling van een Vlaamse gemeenschapsattaché in Washington, deelde de minister-president mee dat de partij die zich benaamd voelde, klacht had ingediend bij de Raad van State. Naar verluidt zou de benoeming inderdaad door de Raad van State zijn vernietigd.

Kan de minister-president dit bevestigen?

Zo ja, wie werd dan in de plaats aangesteld van de gemeenschapsattaché waarvan de benoeming werd geschorst?

Wat is de sociale status van deze laatste?

Klopt het ten slotte dat nieuwe examens werden uitgeschreven zonder dat de wervingsreserve was uitgeput? Wat was in dat geval hiertoe de reden?

Antwoord

Ingevolge een bij de Raad van State aanhangig zijnde procedure wegens vermeende schending van het gelijk-

heids- en niet-discriminatiebeginsel en om alle eventuele nieuwe juridische betwistingen van andere betrokkenen uit te sluiten, besliste de Vlaamse regering op 27 september 1995 de aanstelling – bij beslissing van 3 mei 1995 – van een gemeenschapsattaché voor de USA met standplaats Washington in te trekken en de arbeidsovereenkomst met betrokkene, afgesloten op 3 juli 1995, met ingang van 1 oktober 1995 te beëindigen, met inachtneming van een opzeggingstermijn van 6 maanden te rekenen vanaf die datum. De Raad van State heeft de beslissing van de Vlaamse regering van 3 mei 1995 niet vernietigd.

Op 18 oktober 1995 verklaarde de Vlaamse regering de betrekking van gemeenschapsattaché in Washington vacant en startte een nieuwe wervingsprocedure.

Conform artikel XIV 6. § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993, houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel, werd een commissie van wetenschappelijke en administratieve autoriteiten belast met de voorselectie van de kandidaten. Het advies van deze commissie volgend, hechtte de Vlaamse regering op 13 juni 1996 haar goedkeuring aan de aanstelling van een gemeenschapsattaché in Washington.

Tussen 1 april 1996 en de datum van de effectieve indiensttreding van de op 13 juni aangestelde gemeenschapsattaché, vervult niemand op de Belgische ambassade in Washington de functie van plaatsvervangend of ad interim gemeenschapsattaché. De continuïteit van de Vlaamse aanwezigheid wordt verzekerd door de administratieve medewerker van de gemeenschapsattaché.

Vraag nr. 91 van 15 mei 1996

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Huisvestingsprojecten Zuid-Afrika – Herkenbaarheid Vlaamse steun

Onlangs heeft de Vlaamse regering ermee ingestemd dat de New Housing Company uit Johannesburg, die een toelage van de Vlaamse overheid had gekregen van 50 miljoen frank, gaat samenwerken met de Johannesburg Housing Company. Deze laatste werkt vooral met EU-steun ten bedrag van 206 miljoen frank.

Brengt dit de herkenbaarheid van de Vlaamse inbreng niet in het gedrang?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

De heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, antwoordt op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Vraag nr. 92
van 21 mei 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Ontwikkelingssteun Zuid-Afrika – Projecten

Verleden jaar werd door de Vlaamse regering 500 miljoen ontwikkelingssteun beloofd aan de Zuidafrikaanse regering, gespreid over drie jaar.

1. Welke projecten werden reeds goedgekeurd en voor welke bedragen ?
2. Hoeveel projecten staan er nog op stapel ?
3. Wie oordeelt over de ontvankelijkheid ?
4. Bestaat er een supervisie en een follow-up ? Door wie wordt die uitgevoerd ?

Antwoord

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de lopende samenwerkingsprojecten met Zuid-Afrika.

De co-financiering van deze projecten valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Buitenlands Beleid. Over de projectvoorstellen wordt het advies ingewonnen van de interdepartementale werkgroep "Zuid-Afrika" die in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap functioneert onder de leiding van de administratie Buitenlands Beleid. Deze administratie staat ook in voor de supervisie en de follow-up, via bezoeken ter plaatse en in samenwerking met de Belgische ambassade in Zuid-Afrika.

(De bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 93
van 21 mei 1996
van de heer LUDO SANNEN

Grensmaasproject – Stand van zaken

De Stuurgroep Grensmaasproject heeft een tussentijdse nota (Op weg naar ...) uitgebracht met een stand van zaken aan Nederlandse zijde betreffende de ontwikkelingen in het Grensmaasproject. In deze nota wordt een overzicht gegeven van de ontwikkelingen en de evolutie in het denken over dit project tot op vandaag. Het betreft de fasering van het project, de inspraak- en overlegprocedures, de betrokkenheid van diverse besturen en administraties, de stand van zaken rond het milieueffectenrapport, de voorgenomen activiteiten per locatie en de knelpunten die men nog moet onderzoeken en oplossen en de uitvoering van de ontgrondingen, ook wat de financieel-economische aspecten en de sturingsmogelijkheden van de overheid betreft. Verder worden de aspecten van water- en natuurbeheer, landbouw, recreatie, toerisme en mobiliteit, wonen en werken, landschap en archeologie besproken en de te onderzoeken knelpunten aangegeven.

De nota biedt een overzicht van wat er te gebeuren staat aan Nederlandse zijde. Wij missen echter een

soortgelijke nota aan Vlaamse zijde, evenals een zicht op inspraak- en overlegprocedures.

1. Welke besturen en administraties zijn aan Vlaamse zijde betrokken bij de uitwerking van het Grensmaasproject ? Voor welke deelaspecten zijn zij bevoegd ? Op welk niveau worden de onderhandelingen met de Nederlandse projectbegeleiders gevoerd en door wie ? Wie neemt aan Vlaamse zijde die uiteindelijke beslissingen ?
2. Tot nu toe zijn de Maasgemeenten niet betrokken in het overleg of de besluitvorming, in tegenstelling tot wat in Nederland gebeurt. De ruimtelijke implicaties zijn aan Vlaamse kant echter minstens even groot als aan Nederlandse kant. Worden de ruimtelijke bestemmingen vastgelegd in een structuurplan of is het de bedoeling een algehele gewestplanwijziging voor de regio door te voeren ? Wordt de gemeenten gevraagd bestemmingsplannen op te stellen op het BPA-niveau (bijzonder plan van aanleg) ? Waar situeren zich de inspraakmomenten op het Vlaamse niveau ?
3. Hoe ziet de fasering van het project eruit aan Vlaamse zijde ? In welke fase van ontwikkeling zitten we nu ? Welke onderzoeken werden reeds gedaan en wat zijn de conclusies die hieraan kunnen worden verbonden ? Welke onderzoeken worden nog gepland ?
4. Rond deze tijd zou de aanbesteding voor een haalbaarheidsstudie gebeuren, studie die zou worden afgerond begin 1997. De conclusies uit deze haalbaarheidsstudie zullen directe aanleiding zijn tot een bestemmingswijziging, bijvoorbeeld in de vorm van een gewestplanwijziging. Het is bekend dat in de fase van een gewestplanwijziging inspraak zelden nog tot relevante wijzigingen leidt. Komen er in het kader van de haalbaarheidsstudie hoorzittingen met de betrokkenen uit de regio en met de belangenorganisaties ?
5. In het kader van de Euregionale samenwerking is het bijna ondenkbaar dat de realisaties van de plannen aan Vlaamse en Nederlandse zijde niet op elkaar afgestemd zouden worden. Is er gedacht aan een globaal bestemmings-MER (milieueffectenrapport) voor het hele gebied ?
6. Hoe denkt men de uitvoering van de nabestemming te realiseren, met welke middelen en in welke tijdsperiode ? Wat leert de kosten-batenanalyse betreffende de kosten voor de gemeenschap ?
7. In het grinddecreet werd een quotum van 60 miljoen ton grind vastgelegd tot 2005, het moment waarop de grindwinning in het Maasland moet worden beëindigd. Wordt de grindwinning die vrijkomt bij de uit te voeren werken in Herbricht, Kotem en de Hochter Bampd beschouwd als behorende bij deze 60 miljoen ton, of komt deze grindwinning bovenop het vastgelegde quotum ?
8. Aan de afbouw van de grindwinning wordt in het grinddecreet de uitbouw van alternatieven gekoppeld. Wat is de stand van zaken betreffende het onderzoek naar alternatieven ? Wie is er betrokken bij de ontwikkeling van alternatieven ? Op welke manier worden de grindmaatschappijen hierin

betrokken ? Zijn er vanuit de administratie onderzoeksopdrachten gegeven met (of zonder) financiering vanuit het Grindfonds of andere fondsen (bv. voor wetenschappelijk onderzoek) ? Is er een koppeling aan de werkgelegenheid in het Maasland om het verlies aan arbeidskrachten door de afbouw van de grindwinning te compenseren ? Mogen we hierbij verwijzen naar de aanwending van vlieg-as als kunstgrind, een procédé dat in Nederland en Duitsland reeds wordt toegepast en een grondstof die in Limburg als afval van de mijnen aanwezig is ?

9. Naast de commissie die in het kader van het grinddecreet de alternatieven onderzoekt, werden er reeds andere commissies opgericht. Graag kregen we per commissie een volledig overzicht van de stand van zaken en een lijst van leden van de verschillende commissies.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Teverkstelling, de heer Eddy Balde-wijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening en de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Econo-mie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

De vragen zijn eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Teverkstelling, de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media en de heer Eddy Balde-wijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Voor het antwoord op de vragen 1 tot 6 verwijs ik naar het antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Teverkstelling. Voor de vragen 7 tot 9 verwijs ik naar het antwoord van de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Vraag nr. 108 van 26 mei 1996 van de heer JOHAN MALCORPS

Westerschelde – Zeehonden

Zie :
Vlaams minister van Leefmilieu en Teverkstelling
Vraag nr. 161
van 26 mei 1996
van de heer Johan Malcorps
Blz. 771

Antwoord

De heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Teverkstelling, antwoordt op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Vraag nr. 111 van 30 mei 1996 van de heer MARC CORDEEL

Ontpoldering Hedwigpolder (Hulst-Beveren) – Landbouwersbelangen

Zie :
Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media
Vraag nr. 87
van 30 mei 1996
van de heer Marc Cordeel
Blz. 805

Antwoord

De heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Econo-mie, KMO, Landbouw en Media, antwoordt op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Vraag nr. 112 van 30 mei 1996 van de heer WILLY KUIJPERS

Vlaams-Waals cultureel akkoord – Pleidooi van Vla-mingen in Wallonië

Het tijdschrift Bandnieuws is een uitgave van de VZW Band (Namen), die de culturele belangen van de Vla-mingen in Wallonië behartigt.

In het maartnummer van 1996 (zie bijlage) lezen we hoezeer deze vereniging aandringt op een Vlaams-Waals cultureel samenwerkingsakkoord. Reeds in 1972 heeft Band dergelijk initiatief ingeleid. In de praktijk groeiden de jongste jaren heel wat samenwerkingspro-jecten tussen Wallonië en Vlaanderen.

Welke concrete stappen heeft de minister-president reeds gezet om dergelijk initiatief, waarbij de Vlamin-gen in Wallonië een waardevolle rol zouden kunnen spelen, tot stand te brengen ?

Antwoord

De Vlaamse regering huldigt het standpunt dat een cul-tureel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeen-schap kan worden gesloten, op voorwaarde dat deze gemeenschap het territorialiteitsbeginsel en het begin-sel van niet-inmenging in Vlaamse aangelegenheden respecteert.

Dit standpunt is de Franse-Gemeenschapsregering heel goed bekend, aangezien over de mogelijkheid van het sluiten van een samenwerkingsakkoord de afgelopen jaren reeds verschillende besprekingen en contacten op kabinetsniveau tussen Vlaanderen en de Franse Gemeenschap hebben plaatsgevonden.

Mocht in de toekomst een cultureel samenwerkingsak-koord tussen Vlaanderen en de Franse Gemeenschap tot stand komen, dan verdient een betrokkenheid van

de Vlamingen in Wallonië bij zijn uitvoering nader te worden onderzocht.

Vraag nr. 113
van 30 mei 1996
van de heer ARNOLD VAN APEREN

Promotiefonds sierteelt – Verplichte bijdrage

Volgens artikel 1, 1° van het besluit van de Vlaamse regering tot instelling van de verplichte bijdragen in het promotiefonds "Niet-eetbare tuinbouwprodukten" dienen alle in Vlaanderen gevestigde producenten, verkooppunten, verkopers en dienstverleners een forfaitaire bijdrage van 3.000 frank te betalen. Deze regel is ook van toepassing op gelegenhedenverkopers. Dit leidt soms tot situaties waarin de gelegenhedenverkoper een bijdrage moet betalen die zijn winstcijfer in belangrijke mate vermindert of zelfs overschrijdt.

Hoeveel producenten, verkooppunten, verkopers en dienstverleners hebben de forfaitaire of verhoogde bijdrage voor het vermelde promotiefonds vorig jaar betaald? Hoeveel onder hen waren gelegenhedenverkopers?

Waarom is er geen onderscheid gemaakt volgens winst of omzet, of naargelang het gaat om een beroepsverkoper of een gelegenhedenverkoper? Worden er stappen gezet in die richting?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 19 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, zijn het de permanente werkgroepen bij de Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing (VLAM) die de respectievelijke bijdragesystemen, de categorieën van bijdrageplichten, het bedrag, de wijze van inning, de eventuele tijdsduur en andere uitvoeringsbepalingen van de verplichte bijdrage voorstellen.

In die zin maakt artikel 1, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 30 november 1994 geen onderscheid naar hoofd- of bij-activiteit of naar omzet of winstcijfer. Al wie actief is in de sierteeltsector is bijdrageplichtig overeenkomstig het voorstel van de permanente werkgroep samengesteld uit de representatieve beroepsgroeperingen uit de sector. Er zijn geen initiatieven bekend die tot een wijziging van deze principes moeten leiden.

Voor het dienstjaar 1995 werden 8.674 bijdragen gefactureerd. Het is niet bekend hoeveel van deze bijdrageplichtigen gelegenhedenverkopers zijn.

Vraag nr. 115
van 3 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Commissie Fonds Buitenlandse Handel – Aanwijzing vertegenwoordiger

Onlangs keurde de regering de vervanging goed van haar vertegenwoordiger in de Commissie van het Fonds voor de Buitenlandse Handel. Het valt op dat hiervoor twee personen werden aangewezen.

Kan de minister-president hierbij enige toelichting verstrekken?

Antwoord

Vlaanderen heeft recht op twee vertegenwoordigers in de Commissie van het Fonds voor de Buitenlandse Handel.

De Vlaamse regering heeft met haar beslissing de twee vacatures opgevuld.

Vraag nr. 118
van 5 juni 1996
van de heer MICHEL DOOMST

Actieprogramma informatietechnologie – Selectiecriteria

De Vlaamse regering heeft een bedrag van één miljard vrijgemaakt voor 28 projecten inzake informatietechnologie (IT). Blijkbaar hebben de projecten betrekking op fundamenteel onderzoek of industriële projecten inzake TV- of radioprogramma's op verzoek, telewerken, eductainment, mobiele multimediacommunicatie voor transport en multimediale procescontrole. 85 bedrijven en universitaire onderzoekscentra hebben samen 52 projecten ingediend, goed voor een totaal budget van 4 miljard frank. Na de beoordeling door binnen- en buitenlandse experts, werden door de Vlaamse regering 28 projecten behouden, voor een totaal bedrag van 1.052 miljoen frank.

Op basis van welke criteria werd de selectie gemaakt: waar lagen de prioriteiten?

Was de tewerkstelling hierbij al dan niet van doorslaggevende aard?

Is er tussen de voorgestelde projecten ook een inhoudelijke samenhang die het pakket een bepaalde meerwaarde kan geven?

Zijn de toegekende projecten ook volgens een bepaalde geografische spreiding goedgekeurd?

Worden ook de niet-goedgekeurde projecten nog heropgenomen bij een volgende fase?

Hoe zal de evaluatie van de goedgekeurde projecten precies gebeuren?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft inderdaad 28 projecten voor een bedrag van 1.053.947.844 frank goedgekeurd binnen het Actieprogramma Informatietechnologie (ITA).

Om tot deze uiteindelijk 28 projecten te komen is een uitgebreid goedkeuringsproces doorlopen. Vooreerst werden de ingediende projectvoorstellen, na een openbare oproep tot het indienen ervan, getoetst aan de vooropgestelde modaliteiten in de oproepbrochure. De na dit onderzoek ontvankelijk verklaarde projectvoorstellen werden vervolgens alle onderworpen aan een multicriteria-analyse, waarin elk project aan diverse sets van criteria wordt getoetst. Deze criteria worden

bovendien tegenover elkaar op een systematische wijze afgewogen. De criteria betreffen zowel de aanbodzijde van het onderzoek (gerelateerd aan de kwaliteit van het project), als de vraagzijde van het project (gerelateerd aan de externe factoren, markt, behoeften, ...). De prioriteiten lagen op het marktgericht karakter, de innovativiteit inzake systeemtechnologie voor multimedia en de samenwerkingsdimensie. Deze lijst van criteria waaraan elk project getoetst werd, omvat de criteria van het FIOV-besluit (Fonds voor Industrieel Onderzoek in Vlaanderen), de programmavoorwaarden en de basiscriteria van het ITA. Aan elk criterium werd een bepaald gewicht toegekend.

De FIOV-criteria omvatten onder andere : kwaliteit van het onderzoek, originaliteit en creativiteit, haalbaarheid binnen het vastgestelde tijdsbestek, innovierend karakter, technisch en commercieel risico, valorisatiepotentieel in Vlaanderen, wetenschappelijk-technologische competentie, strategisch belang voor de ondernemingen, financiële draagkracht en hefboomwerking met betrekking tot maatschappelijke effecten.

De programmavoorwaarden waren :

- de selectie van drie generisch-basisonderzoeksprojecten, één per thema, van vergelijkbare omvang ;
- een zo volledig mogelijke invulling van de geplande activiteiten ;
- een optimale coherentie van het geheel van projecten ;
- reservering van 20 % van de middelen voor KMO's.

De basiscriteria voor de ITA-projecttypes waren :

- de technologische inpassing bij de aangeduide thema's, systeem-O&O (onderzoek en ontwikkeling) en toepassingsvelden uit de voorgedefinieerde activiteitenkaart ;
- het belang van de samenwerkingsdimensie (industriële of onderzoekspartner) tijdens de uitvoering van de O&O in het project ;
- het marktgericht karakter van de projecten ;
- het prioritair karakter voor Vlaanderen ;
- complementariteit en subsidiariteit ten aanzien van Europese O&O-programma's, de aansluiting bij de technische studie rond de kabel in Vlaanderen en inpassing in het beleid.

Op basis hiervan werd de uiteindelijke eindscore opge maakt.

De impact op de tewerkstelling was een van de subcriteria vervat in het sociaal-maatschappelijke gedeelte van de FIOV-criteria en was dus één van de criteria. Dit aspect was echter niet van doorslaggevende aard. Gezien het onderzoeks- en ontwikkelingskarakter van de ITA-projecten, zijn dergelijke prognoses meestal zeer vaag en onderhevig aan vele factoren die niet altijd kunnen worden beheerst bij de uitvoering van een project. O&O-programma's moeten dan ook worden gezien als een investering in mogelijke toekomstige werkgelegenheid, maar zijn niet kwantitatief te vatten op dit punt. ITA staat wel in voor een rechtstreekse tewerkstelling die equivalent is met 8.769 mensenmaanden/onderzoeker, wat neerkomt op een tewerkstelling van 250 voltijds-onderzoekers over een periode van 3 jaar.

Uit de gehanteerde criteria blijkt dat gestreefd werd naar een sterke inhoudelijke samenhang. Het ITA staat garant voor de inhoudelijke invulling van de ontbrekende schakels op het gebied van basis- en systeemtechnologie voor het uitbouwen van een Vlaamse multimedia-infrastructuur. De meerwaarde van de verschillende projecten zal tot uiting komen door een gecoördineerde opvolging van het IWT (Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie), met individuele projectmonitoring, informatie-uitwisseling, de organisatie van open-themaforums en een WWW-bladzijde (world wide web) voor de verschillende thema's van het ITA.

Er werd bij de selectie van de projecten geen rekening gehouden met een geografische spreiding binnen Vlaanderen. Om Vlaanderen een plaats te geven op de internationale en Europese IT-markt moet worden gestreefd naar het valoriseren van de beste projecten.

Er is geen heropname van de afgekeurde projecten gepland. Eén project dat kwalitatief zeer goed scoorde maar zwak scoorde inzake inpassing in ITA, werd naderhand goedgekeurd binnen de autonome functie van het IWT. De evaluatie heeft uitgewezen dat de niet goedgekeurde projecten belangrijke tekortkomingen hadden, en dat enkel een grondige herwerking kans op succes zou bieden. Deze kans werd aan alle aanvragers geboden via een herindiening van het project binnen de autonome functie van het IWT.

ITA wordt verder opgevolgd binnen het IWT. Alle overeenkomsten zijn ondertussen uitgeschreven, en op dit ogenblik start het IWT met een geëigende opvolgingssysteem voor de ITA-projecten. Dit omvat onder andere opvolgingsvergaderingen met het uitvoerende consortium en de bijhorende rapportering. Bovendien is er voor het ITA een tussentijdse evaluatie gepland, zodat herschikking ten opzichte van nieuwe prioriteiten mogelijk is. Dit is noodzakelijk om een efficiënt onderzoeksprogramma te realiseren in de snel evoluerende informatietechnologie.

Vraag nr. 120
van 6 juni 1996
van de heer WARD BEYSEN

Studieopdrachten – Overzicht

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 182

van 6 juni 1996

van de heer Ward Beysen

Blz. 766

Gecoördineerd antwoord

(Zie : minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, vraag nr. 40 van 12 februari 1996 van de heer John Taylor, blz. 831 – red.)

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 172
van 29 mei 1996
van de heer KRIS VAN DIJCK

Leerlingenvervoer – Begeleiding

In het buitengewoon onderwijs hebben de leerlingen recht op gratis busvervoer van en naar school. Dit leerlingenvervoer wordt meestal verzorgd door privé-autobusbedrijven. Niet ten onrechte drukken heel wat ouders hun bezorgdheid uit omtrent de veiligheid van hun kinderen. Recentelijk hebben een reeks ongevallen en sociale-fraudepraktijken de bussector immers in een ongunstig daglicht gesteld. Er rijzen dan ook vragen omtrent de busbegeleiding. Een duidelijke omschrijving van rechten en plichten ter zake is dan ook noodzakelijk, tegenover de inrichtende machten, de plaatselijke schooldirecties, de participatieraden, de ouderverenigingen en het schoolpersoneel.

1. Is busbegeleiding verplicht op de door de cel Leerlingenvervoer van het departement Onderwijs erkende en gesubsidieerde busritten? Zo ja, wie moet deze busbegeleiding dan organiseren?
2. Kan de inrichtende macht of de plaatselijke schooldirectie haar personeelsleden die in vast, tijdelijk, deeltijds of voltijds verband zijn tewerkgesteld door het departement Onderwijs en/of het departement Volksgezondheid, opeisen in het kader van deze busbegeleiding?
3. Tot welke officiële instantie (Vlaamse of federale) kan een chauffeur en/of een begeleider van een speciale autobusdienst zich richten ingeval hij fraudepraktijken van zijn werkgever (busmaatschappij/schooldirectie) vermoedt of er het slachtoffer van is? Welke rechten en plichten vallen hier onder de verantwoordelijkheid van de busbestuurder en welke onder de verantwoordelijkheid van de begeleider?
4. Mag de chauffeur en/of de begeleider van een speciale autobusdienst het voertuig verlaten om kinderen te helpen bij het in- en uitstappen? Welke rechten en plichten vallen hierbij onder de verantwoordelijkheid van de ouders die hun kinderen door deze speciale autobussen laten vervoeren?

Bestaan er richtlijnen ter zake?

Antwoord

1. De afdeling Leerlingenvervoer van het departement Onderwijs organiseert :
 - zonaal leerlingenvervoer overeenkomstig de wet van 15 juli 1983, houdende oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer met verplichte busbegeleiding voor kinderen van het basis- en buitengewoon onderwijs;

- niet-zonaal leerlingenvervoer voor het buitengewoon gemeenschaps-, officieel en vrij onderwijs met niet-verplichte busbegeleiding. In de praktijk is de busbegeleiding meestal vertegenwoordigd.

2. In het kader van de busbegeleiding kunnen geen personeelsleden tewerkgesteld door het departement Onderwijs, worden opgeëist door de inrichtende macht of de maatschappelijke schooldirectie. In het voorontwerp van decreet op het gewoon en buitengewoon onderwijs dat kortelings in het Vlaams Parlement wordt behandeld, wordt de taak van een personeelslid vastgelegd in een functiebeschrijving. Het voorontwerp stipuleert dat de busbegeleiding niet kan worden opgelegd, alhoewel de personeelsleden op vrijwillige basis opdrachten uit de "negatieve takenlijst" mogen uitoefenen.
3. In geval van fraudepraktijken is het aangewezen dat de chauffeur en/of busbegeleider zich in de eerste plaats richt tot een van de buitendiensten van de afdeling Leerlingenvervoer. Voorts kan hij zich wenden tot het departement Leefmilieu en Infrastructuur of federaal tot het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.

De wetgeving op de arbeidsovereenkomsten is van toepassing op de rechten en de plichten die vallen onder de verantwoordelijkheid van de busbestuurder/busbegeleider. De administratieve omzendbrief nr. 24/77 van 3 november 1977 verstrekt nuttige richtlijnen aan beroepsvervoerders en busbegeleiders.

4. Middels de arbeidsovereenkomst wordt overeengekomen welke gehandicapte of kleine kinderen door de busbegeleider moeten worden geholpen bij het in- en uitstappen van de bus, eventueel bij het oversteken van een gevaarlijke weg. Indien de rolstoel-patiënten gebruik maken van de vervoerdienst is het evident dat de chauffeur uitstapt om de lift optimaal te kunnen bedienen.

Vraag nr. 174
van 30 mei 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalig onderwijs Brusselse randgemeenten – Promotie

Uit de cijfers met betrekking tot de evolutie van het aantal leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs in de zes Vlaamse randgemeenten rond Brussel blijkt dat er, in tegenstelling tot het Franstalig onderwijs, een achteruitgang moet worden genoteerd. Om in te gaan tegen deze tendens lijkt het me zinvol dat in de betrokken gemeenten intensief campagne wordt gevoerd voor het Nederlandstalig onderwijs, in navolging van de campagnes die het Vlaams Onderwijscentrum in Brussel jaarlijks voert en die toch enige weerklank hebben.

Is deze mogelijkheid reeds onderzocht?

Welke maatregelen heeft de minister reeds getroffen om de aantrekkingskracht van het Nederlandstalig onderwijs in de Zes te vergroten?

Antwoord

De problematiek van het Nederlandstalig onderwijs in de zes Vlaamse randgemeenten rond Brussel, onder meer de evolutie van het aantal leerlingen, werd onderzocht in de Permanente Administratieve Werkgroep voor Gemeenten met een Bijzonder Taalstatuut.

Bovengenoemde werkgroep, onder voorzitterschap van de directeur-generaal van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, heeft ondertussen twee rapporten met voorstellen neergelegd. Met het oog op het nemen van maatregelen worden deze voorstellen momenteel onderzocht.

Alleszins moeten de Nederlandstalige scholen in de Rand blijven openstaan voor de anderstalige leerlingen. In het bijzonder moeten ze een inspanning doen om de kinderen uit taalgemengde gezinnen niet te verliezen aan het Franstalig onderwijs. Indien het Nederlandstalig onderwijs in de Rand zijn sleutelrol in de integratie van vreemdelingen verder wil vervullen, zullen de te nemen maatregelen in ieder geval moeten bijdragen tot een vrijwaring en versterking van de eigen identiteit.

Bij deze gelegenheid wil ik tevens wijzen op de belangrijke rol van het, door de Vlaamse Gemeenschap bekostigde, Franstalig basisonderwijs in de Rand. Ook het Franstalig basisonderwijs moet nog meer inspanningen doen om het gestelde doel, namelijk de integratie van Franstaligen in de Vlaamse Gemeenschap, te bereiken.

Vraag nr. 175
van 30 mei 1996
van de heer KRIS VAN DIJCK

Schoolmelk – Subsidies voor wegwerpverpakking

Aan onze lagere scholen worden Europese subsidies toegekend voor de verkoop van melk en chocomelk, een positieve maatregel om het aanbieden van deze dranken te bevorderen.

Deze subsidies zouden enkel worden uitgekeerd als deze melk in brik is verpakt en niet voor bijvoorbeeld retourflesjes. Deze maatregel ontmoedigt het hergebruik van flesjes, wat volledig in strijd is met een rationeel milieubeleid.

1. Is deze informatie correct ?
2. Wat is de redenering achter deze subsidievoorwaarde ?
3. Heeft de minister reeds voorstellen gedaan om deze subsidie uit te breiden ?

Antwoord

Het departement Onderwijs is niet op de hoogte van eventuele Europese subsidies voor bepaalde schooldranken en van de eventuele beweegredenen daarvoor.

Ik heb bijgevolg geen voorstellen gedaan om deze subsidies uit te breiden.

THEO KELCHTERMANS

**VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
 EN TEWERKSTELLING**

Vraag nr. 157
van 28 mei 1996
van de heer CARL DECALUWE

Heulebeek – Waterzuivering

Reeds geruime tijd is er sprake van het zuiveren van het water van de Heulebeek. Daartoe waren er (vage) plannen van Aquafin voor het bouwen van een waterzuiveringstation en de nodige collectoren in het gebied ten noorden van Kortrijk. In het kader van een algemene opwaardering van deze waardevolle beekvallei in het dichtbebouwde Zuid-West-Vlaanderen, speelt de waterkwaliteit vanzelfsprekend een belangrijke rol.

1. Zijn er op dit ogenblik concrete plannen voor een zuiveringstation en afvalwatercollectoren in het gebied van de Heulebeek ?
2. Zijn er andere initiatieven gepland voor het zuiveren van het water van de Heulebeek ?
3. Indien het antwoord op vragen 1 en/of 2 positief is, wat is de planning voor de uitvoering van de werken en wat is de geraamde kostprijs ?

Antwoord

1. Het investeringsprogramma 1997-2001 beoogt voor het investeringsprogramma (IP) 1998 de bouw van een zuiveringsstation in Gullegem voor de zuivering van het afvalwater van het bekken van de Heulebeek, omvattende de gemeenten Gullegem, Heule, Ledegem en Dadizele. Daarnaast zijn ook de "collector Heulebeek – fase 1 (Gullegem-Moorsele)" en de verbindingsriolering "Riool Schuttershoflaan" opgenomen in het IP 1998.

Vermits het IP 1998, opgemaakt door de Vlaamse Milieumaatschappij, eind juni 1996 aan Aquafin zal worden opgedragen, zal pas dan met zekerheid kunnen worden gezegd dat deze projecten effectief in het kader van het IP 1998 zullen worden uitgevoerd.

2. Het ligt in de bedoeling van Aquafin om voor het bekken van de Heulebeek een integrale waterzuiveringsstudie (IWS) uit te voeren. Hierin wordt rekening gehouden met zowel ecologische en maatschappelijke factoren als met hydrodynamische en economische elementen, voor een optimale sanering van het bekken van de Heulebeek.
3. Het voorstel van het investeringsprogramma 1998-2002 voor de zuiveringszone-Gullegem omvat tevens de raming van de verschillende projecten. De concrete planning voor de uitvoering van de werken is momenteel nog niet voorhanden. De projecten dienen wel één jaar na de goedkeuring van het technisch plan te worden aanbesteed.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het investeringsprogramma 1998-2002.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 159
van 28 mei 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Lokale kennis milieureglementering – Kritiek ombudsman

Uit het jaarverslag 1995 van de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap blijkt dat in nogal wat kleinere gemeenten onvoldoende gekwalificeerd personeel aanwezig is om de milieureglementeringen correct te doen toepassen.

De ombudsman pleit derhalve voor een preventieve aanpak en suggereert dat een handleiding ter beschikking wordt gesteld van de lokale besturen, waarin duidelijk de praktische aspecten van de uitvoering van de milieuwetgeving worden uiteengezet.

Zijn er ter zake al initiatieven genomen ?

Werd door Aminor (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) ook ingegaan op de suggestie om in de betekenisbrieven in geval van negatieve eindbeslissing systematisch de beroepsmogelijkheid te vermelden ?

Antwoord

1. Wat de opleiding en/of vorming van de gemeentelijke milieuambtenaren betreft, werden in de tweede helft van 1995 in mijn opdracht door de Aminor verschillende informatiedagen georganiseerd, onder meer ten behoeve van gemeentelijke en provinciale ambtenaren. Artikel 59 van titel I van het Vlarem voorziet in een opleiding voor de technische ambtenaren van de gemeenten, die vervolgens met toezichtstaken kunnen worden belast.
2. Wanneer met een "negatieve" eindbeslissing een weigering tot het verlenen van een milieuvergunning wordt bedoeld, dient erop te worden gewezen dat een dergelijke beslissing in een aantal gevallen ook als positief voor omwonenden en het leefmilieu kan worden beschouwd. Inzake beslissingen over milieuvergunningaanvragen wordt dus geen onderscheid gemaakt tussen zogenaamde positieve of negatieve beslissingen. Bij elke beslissing wordt dus in de betekenisbrief gewezen op de mogelijkheid om een annulatieberoep in te dienen bij de Raad van State. Dit is ook zo in de brief waarmee de beslissing wordt meegedeeld aan het college van burgemeester en schepenen, dat voor de aanplakking moet zorgen. Bovendien gaat een meer uitgebreid bericht aangaande de te volgen procedure steeds als bijlage.

Vraag nr. 160
van 28 mei 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Beteugeling milieuovertredingen – Kritiek ombudsman

Volgens de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap is het duidelijk dat de Milieu-inspectie vaak moet vaststellen dat het gerecht geen vervolging instelt tegen milieu-overtredingen en dat ook de lokaal bevoegde overheid nalaat effectief op te treden na verzoeken in die zin.

Kan de minister die bewering beaamen ?

Beschikt hij ter zake over cijfergegevens ?

Antwoord

Volgens de statistiek omtrent de opvolging van de processen-verbaal opgemaakt door de afdeling Milieu-inspectie van de Aminor (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) werden er in de periode 1991-1995 1.280 processen-verbaal van overtreding opgemaakt.

Hiervan zijn er :

- 225 geseponeerd ;
- 136 uitspraken, waarvan 4 vrijspraken en 132 veroordelingen ;
- 73 minnelijke schikkingen.

Voor 675 gevallen is het onderzoek ingesteld en van 171 dossiers is het gevolg niet bekend.

Vraag nr. 171
van 3 juni 1996
van de heer JOS GEYSELS

Tessenderlo Chemie – Afvalwater

Uit persberichten is gebleken dat de afvalpijp langs het Albertkanaal gebruikt zal worden voor de doorvoer van drinkwater.

Wat zijn de gevolgen van deze beslissing voor de afvoer van afvalwater van het bedrijf Tessenderlo Chemie ?

Wat zijn de gevolgen van deze beslissing voor de vermindering van de emissie van afvalwater, aangezien het betrokken bedrijf altijd geijverd heeft voor het gebruik van de afvalcollector ?

Wat is de stand van zaken met betrekking tot het dossier sinds de installatie van de werkgroep tijdens de vorige legislatuur ?

Welke stappen heeft de minister nog ondernomen, zowel inzake de problematiek van het afvalwater als inzake de sanering van de Laak ?

Antwoord

1. en 2. De beslissing over het gebruik van de collector langs het Albertkanaal voor de doorvoer van drinkwater is nog niet genomen.
3. Er werden geen vergaderingen meer gehouden sinds de werkgroep betreffende de lozing van afvalwater door Tessenderlo Chemie begin 1995 vaststelde dat er vier knelpunten overbleven, met name :
 - de vermindering van de radio-activiteit ;
 - de bezwaren vanuit Nederland bij lozing in de Schelde via de collector ;
 - de financiering van de renovatie van de collector ;
 - het zoutgehalte van het gezuiverde afvalwater.

Thans dient te worden gewacht op de uiteindelijke beslissing over het gebruik van de collector als transportleiding voor drinkwater.
4. Zodra die beslissing zal genomen zijn, zullen de resterende problemen van het afvalwater en de sanering van de Laak verder worden onderzocht.

Vraag nr. 175
van 4 juni 1996
van de heer CARL DECALUWE

Recreatiebos regio Kortrijk – Project

In de regio Kortrijk wordt volgens het ontwerp van Gapak (Gemeenschappelijk Algemeen Plan van Aanleg voor het Arrondissement Kortrijk) voorzien in een grootschalig recreatief bos (± 570 hectare). De afdeling Bos en Groen wordt hierbij nauw betrokken omdat het een gemeenteverstijgend initiatief betreft. Vooraleer men kan overgaan tot concrete realisatie (concept en aanplanting) moeten de gronden eerst eigendom van het Vlaams Gewest worden.

1. Bestaat er reeds interesse bij eigenaars-pachters om hun gronden te verkopen ? Zijn er reeds aankopen gebeurd door de diensten van het Vlaams Gewest ? Zo ja, welke diensten zijn hierbij betrokken ?
2. In welke mate stelt de afdeling Bos en Groen middelen ter beschikking voor de uitwerking van het concept van dit recreatiebos ?
3. Welke en hoeveel middelen maakt de minister vrij op de begroting 1996 voor de realisatie van dit recreatiebos ? Binnen welke termijn kan dit project worden gerealiseerd ?

Antwoord

1. Verscheidene eigenaars en pachters hebben bevestigd een aanbod van het Vlaams Gewest in overweging te willen nemen in het kader van de realisatie van het stadsrandbos De Preshoek.

Door de afdeling Bos en Groen zijn tot op heden nog geen aankopen gerealiseerd. De eerste aankoopdossiers werden recentelijk ingeleid bij de Inspectie van Financiën.

Binnen de afbakening van het toekomstige stadsrandbos bevinden zich het Leiebos in Wevelgem, de klaverbladen van de verkeerswisselaar in Aalbeke-

Kortrijk (15 ha, eigendom administratie Wegen en Verkeer, beheersoverdracht aan en reeds bebost door de afdeling Bos en Groen) en enkele kleinere openbare restgronden. Het Leiebos werd in het begin van de jaren tachtig door het toenmalige ministerie van Openbare Werken overgedragen aan het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen met het oog op een verkoop aan het toenmalige Bestuur van Waters en Bossen, de huidige afdeling Bos en Groen.

Er bestaan ook plannen om het domeinbos Kennedybos (Kortrijk) te verbinden met het stadsrandbos De Preshoek.

De aankoop van de gronden zal gebeuren door het Comité van Kortrijk, voor rekening van het Vlaams Gewest.

De provincie West-Vlaanderen en de stad Kortrijk zullen zelf ook delen van dit project financieren en realiseren.

2. Voor de uitwerking van het concept en de optimale lokalisatie van het bos werd door de afdeling Bos en Groen een studieopdracht gepland die zeven maanden in beslag nam. Voor de bijkomende uitwerking van het structuurplan werd een opdracht van drie maanden toegekend.
3. Op de begroting 1996 zijn kredieten uitgetrokken voor de verwerving van 67 hectare grond en een boswachterswoning.

In het Leiebos worden voor dit jaar inrichtingswerken van beperkte omvang gepland, die door de afdeling Bos en Groen in eigen beheer met de huidige beschikbare kredieten zouden kunnen worden uitgevoerd.

In het project wordt onderscheid gemaakt tussen de kern van het stadsrandbos en het overige gebied. Binnen de kern van 335 hectare wordt een verwerving van 315 hectare gepland. Deze aankopen zijn te spreiden over een periode van vijf jaar. Voor de overige gronden wordt enkel gereageerd op concrete verkoopaanbiedingen.

De volledige inrichting van De Preshoek wordt gespreid over een periode van dertig jaar. De inrichting zal gefaseerd worden, rekening houdend met het stopzetten van de landbouwactiviteiten door de uittredende landbouwers. Prioritair zal een schermbos en een primair wandelpadencircuit worden aangelegd. Het is de bedoeling die vóór het jaar 2000 te realiseren, waardoor het gebied reeds gedeeltelijk recreatief bruikbaar zal zijn. Binnen twintig jaar zal het gebied dan, recreatief gezien, optimaal bruikbaar zijn.

Vraag nr. 181
van 6 juni 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Afvalscheiding – Verduurzaamd hout

In Vlarem II wordt voor de eindbestemming van afvalhout een onderscheid gemaakt tussen onbehandeld hout, behandeld maar ongevaarlijk hout en ten slotte behandeld en gevaarlijk hout, namelijk hout bewerkt

met houtverduurzamingsmiddelen. Deze laatste categorie houtafval moet in principe worden gescheiden van de andere soorten houtafval om in een industriële verbrandingsoven te worden verbrand. Dit wegens het giftige karakter van een groot aantal van deze houtverduurzamingsmiddelen.

Blijkbaar is bij OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) voor het bedrijfsafval echter niet in een registratie voorzien van verduurzaam versus onbehandeld hout. Men maakt bij de registratie enkel een onderscheid tussen stukhout, houtkrullen of houtstof. Wat het huishoudelijke afval betreft, wordt in de containerparken verduurzaam hout ook niet apart ingezameld.

Is er enig zicht op de omvang van de afvalstroom aan verduurzaam hout in Vlaanderen ?

Hoe groot is de hoeveelheid apart ingezameld verduurzaam hout ? Worden er pogingen ondernomen om voor het bedrijfsafval tot een betere registratie van verduurzaam hout te komen, om het voor de eindverwerking te scheiden van niet behandeld hout ?

Is het inderdaad zo dat in de containerparken verduurzaam hout niet apart wordt ingezameld en welke initiatieven zijn gepland om dit probleem te ondervangen ? Zou het niet logisch zijn een aanbeveling te richten aan de gemeenten om voor afvalhout in de containerparken drie verschillende containers te plaatsen, overeenkomstig de drie categorieën van afvalhout van Vlarem II ?

Welke voorzorgsmaatregelen worden genomen om te beletten dat verduurzaam hout door burgers als gewoon hout wordt verbrand, met alle gevolgen vanden dien voor de gezondheid ? Wordt hierrond gedacht aan aparte sensibiliseringsacties ?

Antwoord

In uitvoering van artikel 17, § 2 van het afvalstoffendecreet beschikt OVAM over de meldingsgegevens. Deze gegevens geven een inzicht in de in Vlaanderen geproduceerde bedrijfsafvalstoffen en hun verwerkingwijze. Inzake (al dan niet verduurzaamd) hout komen voor de melding de volgende afvalstoffencodes (AKO's) in aanmerking :

- AKO 872 houtkrullen ;
- AKO 873 houtstof ;
- AKO 874 afvalhout (stukhout)

Tevens dienen bij de melding de gevaarseigenschappen te worden vermeld. Hierbij moet worden opgemerkt dat het hier de gevaarseigenschappen van de afvalstoffen betreft en niet de gevaren verbonden aan de verwerking van de afvalstoffen. In die zin worden bijgevolg alle afvalstoffen onder de codes 872 tot en met 874 terecht aangeduid als "brandbaar". Gelet op het voorgaande is er dus inderdaad momenteel geen afzonderlijke registratie van verduurzaam versus onbehandeld hout.

Voor het productiejaar 1994 werden 152.882 ton houtkrullen, 63.795 ton houtstof en 161.852 ton afvalhout gemeld. Het gemelde afvalhout komt vrij in zowat alle economische sectoren, waar het (vermoedelijk) hoofdzakelijk als verpakkingsmateriaal (paletten en dergelij-

ke) werd aangewend. Ook hier kan niet uitgemaakt worden welke hoeveelheden al dan niet verduurzaamd zijn.

Afvalhout dat met zeer grote waarschijnlijkheid verduurzaamd is, komt vrij in de volgende economische sectoren (NACE-BEL) :

- 20.102 impregneren van hout ;
- 45.111 slopen van gebouwen ;
- 45.220 dakbedekking en bouw van dakconstructies.

Aangezien gebleken is dat in de genoemde sectoren de respons op de meldingsplicht uiterst laag is, kunnen uit de meldingsgegevens geen besluiten worden getrokken.

Over de produktie en het gebruik van verduurzaamd hout heeft OVAM geen statistische informatie. Ook de federale Febelhout heeft weinig cijfergegevens beschikbaar, inzonderheid over de levensduur van de verduurzaamde houtprodukten. Wij stellen vast dat op onregelmatige basis grote hoeveelheden verduurzaamd afvalhout, zoals bijvoorbeeld spoorwegdwarsliggers, ter verwerking worden aangeboden. Een groot gedeelte daarvan wordt nuttig toegepast (bv. bij tuinaanleg).

Momenteel wordt bij OVAM een nieuw besluit voorbereid voor de uitvoering van artikel 17, § 1 en § 2 van het afvalstoffendecreet. Hierbij worden onder andere de huidige AKO-codes vervangen door de EAC-codes (Europese Afvalstoffencatalogus) die meer gedetailleerd zijn, zodat op basis daarvan wellicht gemakkelijker een onderscheid zal kunnen gemaakt worden tussen onbehandeld en verduurzaamd hout.

In Vlaanderen werd in 1995 in 134 gemeenten houtafval van huishoudelijke oorsprong selectief ingezameld. In totaal werd ongeveer 20.000 ton houtafval op de containerparken van deze gemeenten ingezameld. Deze hoeveelheid omvat in hoofdzaak onbehandeld hout (paletten, planken, boomstronken en boomwortels, snoeihout met een diameter groter dan 10 cm, ...). Daarnaast wordt ook geveerd of gelakt hout en hout behandeld met houtverduurzamingsmiddelen in het containerpark aanvaard.

Op sommige containerparken worden deze laatstgenoemde categorieën houtafval bij het restafval gevoegd, waarna deze fractie wordt afgevoerd naar een daartoe vergunde verwijderingsinrichting (stortplaats of verbrandingsinrichting). In andere containerparken worden alle categorieën houtafval als één afvalfractie ingezameld en afgevoerd naar een vergunde sorteerinrichting waar het houtafval wordt gescheiden in verschillende fracties (in casu zuiver, onzuiver, onbehandeld, behandeld, ...). De verschillende fracties houtafval worden nadien afgevoerd naar daartoe geschikte bestemmingen.

Bij de behandeling van milieuvergunningaanvragen voor containerbedrijven adviseert OVAM systematisch de volgende bijzondere uitbatingsvoorwaarde in de vergunning op te nemen : "Enkel onbehandeld stukhout mag aan particulieren ter verbranding geleverd worden".

Daarnaast wordt er sinds enkele jaren jaarlijks, bij het begin van het stookseizoen, een voorlichtingscampagne georganiseerd met betrekking tot het gebruik van allesbranders. Hierbij wordt benadrukt dat uitsluitend

onbehandeld stukhout in aanmerking komt voor verbranding.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 58
van 28 mei 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Kasteel van Ham (Steenokkerzeel) – Bestemming bijgebouw

Met genoegen hebben wij kunnen vaststellen dat het Kasteel van Ham als ontvangstcentrum van de Vlaamse Gemeenschap een bijzonder aantrekkelijke omgeving vormt voor allerhande culturele manifestaties, seminars, symposia, colloquia, officiële diners, enzovoort.

In het interne reglement dat op 15 maart 1993 in werking is getreden, wordt nochtans geen melding gemaakt van de kamers die destijds in een bijgebouw werden ingericht.

Moet men daaruit besluiten dat dit bijgebouw niet langer wordt gebruikt? Hoe lang zijn die kamers in gebruik geweest en wat heeft de verhuring ervan opgebracht?

Wordt er voor die kamers of voor het bijgebouw een andere bestemming gezocht, of worden ze reeds voor andere doeleinden gebruikt? In welke staat bevinden ze zich? Werden ze in de loop der jaren geregeld onderhouden?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

1. Het bijgebouw wordt sporadisch gebruikt. Zo werd het in 1992 gedurende twee maanden ter beschikking gesteld voor de opvang van Joegoslavische kinderen als vluchtelingen. In 1994 en 1995 werd het gedurende een week in gebruik genomen voor het logement van Spaanse en Portugese kinderen, in het kader van een tentoonstellingswedstrijd "Bruisend Brussel". In 1996 werd het een dag ter beschikking gesteld van het Roemeense Radio- en TV-kinderkoor.
2. Gelet op de aard van het gebruik van het bijgebouw werd hiervoor geen vergoeding gevraagd.
3. Er is aan het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen Brussel II opdracht gegeven om het bijgebouw te verkopen. Tot op heden hebben zich nog geen kandidaten gemeld.
4. Het bijgebouw wordt regelmatig geïnspecteerd en bevindt zich in een goede staat van onderhoud.

Vraag nr. 59
van 3 juni 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Weddeverhoging OCMW-instellingen – Financiële last

Zie:

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

Vraag nr. 107

van 3 juni 1996

van de heer Jaak Gabriels

Blz. 808

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

(Zie: *Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, vraag nr. 180 van 3 juni 1996 van de heer Jaak Gabriels, blz. 818 – red.*)

Vraag nr. 60
van 4 juni 1996
van de heer FELIX STRACKX

Drugspreventie – VZW Drugspreventie voor Jongeren

De VZW Drugspreventie voor Jongeren is een stichting van Nederlandse origine, die geld inzamelt bij particulieren, voornamelijk voor de produktie van "stickers contra drugs" en voor de realisatie van videoprodukties. De VZW zou ook werken aan een landelijke antidrugscampagne, gericht op alle middelbare scholen in Vlaanderen.

Is deze organisatie bij de minister bekend?

Ontvangt ze subsidies en zo ja, hoeveel?

Hoe worden landelijke antidrugscampagnes in de scholen gecoördineerd en hoe wordt er meer bepaald voor gezorgd dat alle kinderen min of meer hetzelfde te horen krijgen?

Antwoord

Over de VZW Drugspreventie voor Jongeren bereikten mij bepaalde geruchten. Zo zou deze vereniging, via sponsoring door bedrijven, beschikbare Nederlandse video's naar scholen sturen. De Vereniging voor Promotie van Gezondheid op School (Proges) en de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD), die als voorzieningen binnen het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) actief zijn, hebben kennis gemaakt met deze video's. Vele scholen vragen trouwens advies aan de VAD of aan Proges nadat zij door VZW Drugspreventie voor Jongeren gecontacteerd werden. Ik verneem dat de VAD en Proges eerder afwijzend staan tegenover deze video's, omdat erin wordt uitgegaan van zeer afschrikwekkende en Nederlandse situaties die niet aansluiten bij, noch representatief zijn voor de situatie in de Vlaamse scholen.

Aan bedoelde organisatie worden geen subsidies toegekend.

Over de landelijke antidrugscampagnes kunnen vragen worden gesteld naar de efficiëntie en effectiviteit, om volgende redenen :

- een campagne is per definitie tijdelijk, is meestal duur en is hoogstens te gebruiken voor een sensibiliserend doel ;
- het effect van dergelijke inspanning staat niet in verhouding tot het resultaat ;
- campagnes die via scholen lopen, zouden een opvolging moeten krijgen in het geheel van het drugspreventief werken op school, met andere woorden ze moeten worden opgevolgd met lesinhouden, beleidsmatige afspraken, overleg met alle partners, enzovoort. Ze moeten tevens worden ingepast binnen een ruim schoolgezondheidsbeleid.

Indien het niet uitsluitend gaat om illegale drugs, moet men het ook hebben over verslavings- en genotsmiddelen, zoals tabak, geneesmiddelen, alcohol, enzovoort en de discussie voeren over gebruik versus misbruik.

In Vlaanderen zijn er een aantal organisaties (erkend door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) die een verantwoordelijkheid opnemen ten aanzien van (illegale) drugspreventie op school, met name de Vereniging voor Promotie van Gezondheid op School (Proges) en de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD).

Hiernaast bestaan er nog talloze initiatieven van organisaties die zich rechtstreeks naar de scholen richten met een eigen aanbod. In Vlaanderen kan namelijk iedereen die over de wil en de middelen beschikt de scholen overdonderen met goede raad. Daarom heeft de Vereniging voor Promotie van Gezondheid op School (Proges) samen met het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) een werkgroep opgestart om coördinatie te brengen in het werkveld onderwijsgezondheid. Het aanbod "gezondheidseducatie en -promotie" wordt door de werkgroep geïnventariseerd en geëvalueerd in samenspraak met andere betrokkenen. Visie-ontwikkeling en vorming staan verder in voor een meer kwalitatieve uitdieping van het aanbod.

Vraag nr. 61
van 6 juni 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Interculturele bemiddeling – Gezondheidszorg

Sinds 20 december 1990 is er een project gestart in verband met interculturele bemiddeling in de gezondheidssector. Vanaf 1 januari 1994 werd een nieuw protocol afgesloten betreffende het project "interculturele medewerkers in de gezondheidszorg". Dit protocol loopt tot 1 januari 1997.

Tijdens de bespreking van de beleidsbrief verklaarde de minister dat de gegeven driejarige opleiding een goede basis is, maar dat nu de verdere deskundigheidsbevordering moet volgen.

Betekent dit dat het protocol automatisch wordt verlengd ?

Wanneer, na welke tussenkomsten, met welke partners wordt de definitieve beslissing genomen ?

Kunnen dezelfde interculturele medewerkers dan effectief verder met een opleiding ?

Antwoord

Het protocol tussen de ministers van Onderwijs, Tewerkstelling, Welzijn en Gezondheidsbeleid betreffende het project "interculturele medewerkers in de gezondheidszorg" loopt af op 31 december 1996.

In dit opleidings- en tewerkstellingsproject kregen in Vlaanderen 50 gesco's (gesubsidieerde contractuelen) een opleiding voor de functie van interculturele bemiddelaar. Zij werden ingezet in ziekenhuizen, de centra voor geestelijke gezondheidszorg, bij Kind en Gezin, het medisch schooltoezicht en andere gezondheids- en welzijnsvoorzieningen. De interculturele bemiddelaars verschaffen de zorgverleners informatie over de cultuur en over de opvattingen van de betrokken migranten inzake gezondheid en het gebruik van gezondheidsvoorzieningen. De migranten worden ingelicht over de organisatie van de gezondheidszorg in Vlaanderen en België.

Het project zit momenteel ingebed in de welzijnssector. De interculturele bemiddelaars zijn gelokaliseerd in de integratiecentra. Het Vlaams Centrum voor de Integratie van Migrantenvolken (VCIM) treedt in het kader van het gesco-stelsel op als werkgever voor de interculturele bemiddelaars. Het VCIM neemt de algemene coördinatietaak voor het project op en krijgt hiervoor van de Vlaamse minister voor Gezondheidsbeleid middelen ter beschikking voor de indienstneming van een half-tijdse huisarts en een voltijdse administratieve kracht. Daarnaast stelt de Vlaamse minister van Welzijn en Gezin 4 FTE (full-time equivalenten) en voldoende middelen ter beschikking om de regionale coördinatie te organiseren.

De globale evaluatie van het project is positief. In juli 1994 werd door de Interdepartementale Commissie Migrantenvolken een advies uitgebracht over "intercultureel bemiddelen als concept, functie en strategie in het Vlaams migrantenbeleid". In dit advies – dat ruimer gaat dan intercultureel bemiddelen in de gezondheidssector – werd onder meer gesteld dat een veralgemening van de huidige projecten niet aangewezen is, maar dat voor een selectieve uitbouw en inpassing in de diensten waar de nood zich stelt, kan worden geopteerd. De projecten dienen gericht te zijn op de verhoging van de efficiëntie van de diensten en de verbetering van de kwaliteit van het aanbod.

Het project zelf werd geëvalueerd in een studie van de VUB (Vrije Universiteit Brussel), Medisch-Sociale Wetenschappen, "Evaluatie van het project interculturele bemiddelaars in de gezondheidszorg", dat in juni 1995 werd gepubliceerd. Het betreft een inhoudelijke evaluatie op basis van een literatuurstudie en een empirisch onderzoek in een aantal ziekenhuizen en bij Kind en Gezin. De conclusie is overwegend positief, met een aantal aanbevelingen voor verbeteringen. Ook de rechtstreekse contacten met de interculturele bemidde-

laars wijzen op het belang van hun werking voor de kwaliteitsverbetering van de gezondheidszorg voor migranten.

Voor eind 1996 dient het project een structurele verankering te vinden binnen de gezondheidszorg. Een dergelijke complexe aangelegenheid vraagt een grondige voorbereiding en uitgebreid overleg om een financiële regeling en een functionele inbedding uit te werken. De onderhandelingen inzake continuïering van het contingent voltijdse krachten naar de gezondheidszorg is momenteel aan de gang met het kabinet Tewerkstelling. Zij zullen een beslissende fase kennen de komende weken tijdens de begrotingsbespreking 1997. Onderzocht wordt hoe het project kan worden geïntegreerd in de bestaande gezondheidsvoorzieningen. Een aantal bemiddelaars werd reeds opgenomen (als interculturele medewerker) in de personeelsformatie van Kind en Gezin. Er werd eveneens een initiatief genomen om een financiering via de verpleegdagprijs na te gaan.

Dit betekent dus dat het project in zijn huidige vorm wordt stopgezet en dat het bestaande protocol niet wordt verlengd. Er worden in de toekomst geen interculturele bemiddelaars meer in het project opgeleid; wel zal de tewerkstelling van de vijftig opgeleide interculturele bemiddelaars worden verzekerd. Verder zal met de Vlaamse ministers van Welzijn en Gezin en Onderwijs worden overlegd, onder meer omtrent de juiste taakomschrijving en -afbakening van de interculturele bemiddelaars en de aandacht voor de migrantensituatie en -cultuur binnen de reguliere opleidingen.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 117
van 6 juni 1996

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Sociale woningbouwprojecten

Zoals de minister allicht weet, wil een Tongerse sociale bouwmaatschappij in Sint-Martens-Voeren elf sociale appartementen en drie woningen bouwen.

Het gemeentebestuur houdt dit nu al een paar jaar tegen door steeds weer nieuwe eisen te stellen. Zo worden bijvoorbeeld niet minder dan 56 plaatsen voor auto's geëist. Van de groenbeplanting die de sociale bouwmaatschappij wilde aanleggen wordt thans geëist dat die vervangen wordt door beton of asfalt. De waterleiding en de elektriciteit moeten ten laste van de bouwmaatschappij worden "verzwaard". Kortom, zoals de vorige burgemeester van Voeren het stelde, is het de meerderheid erom te doen te verhinderen dat Tongerhuis daar woningen kan zetten, omdat Action Fouronaise over de bouwgrond wil beschikken.

Graag vernam ik of de minister over middelen beschikt om paal en perk te stellen aan dergelijke pesterijen.

Antwoord

De regelgeving inzake gesubsidieerde infrastructuur bepaalt uitdrukkelijk dat de gemeente betrokken wordt bij de planning, het concept en de uitvoering van de infrastructuurwerken en de gemeenschapsvoorzieningen (artikel 3 § 1 van het besluit van de regering van 7 maart 1990 houdende uitvoering van artikel 80 van de Huisvestingscode). Die betrokkenheid moet het mogelijk maken een consensus te vinden, die erg belangrijk is omdat de infrastructuurwerken en de gemeenschapsvoorzieningen worden ingelijfd in het openbaar domein. De gemeente moet daarbij het openbaar belang voor ogen houden.

Indien geen overeenstemming kan worden bereikt, dan moet de verzoeningsprocedure in werking gesteld worden. Deze procedure moet worden gezien als een uiterste middel, waarop slechts uitzonderlijk en wegens ernstige redenen een beroep kan worden gedaan.

Als principe kan worden vooropgesteld dat de infrastructuurwerken en de gemeenschapsvoorzieningen gekoppeld moeten zijn aan het huisvestingsproject. De mogelijkheid bestaat evenwel de verbetering van de infrastructuur in te passen in een meer globale verbetering van het gemeentelijk patrimonium. In dat geval zal een opsplitsing moeten worden gemaakt tussen de werken die onder toepassing van artikel 80 van de Huisvestingscode vallen en de overige werken waarvan de kostprijs dan integraal ten laste van de gemeente valt.

II. VRAGEN VAN DE LEDEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. Art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 72
van 23 april 1996

van de heer PIETER HUYBRECHTS

Heerle's Hof Hoogstraten – Lobbywerk voor golfterrein

Een oud-minister, in de jaren tachtig bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, zou in opdracht van de nieuwe eigenaar van het domein Heerle's Hof in Minderhout en Meerle (gemeente Hoogstraten) gelobbyd hebben om de aanleg van een golfterrein in bovenvermeld domein toch doorgang te laten vinden.

Is de minister-president of iemand van zijn kabinet in dit opzicht door de persoon in kwestie benaderd? Zo ja, wat werd er afgesproken?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 73
van 23 april 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Kolonie van Wortel (Hoogstraten) – Aankoop

Onlangs maakte Vlaams minister-president Luc Van den Brande bekend dat het Vlaams Gewest de Kolonie van Wortel in Hoogstraten zou aankopen.

Heeft het Vlaams Gewest inderdaad deze beslissing genomen en zo ja, wanneer ?

Hoeveel bedraagt de aankoopprijs ?

Waar komen de fondsen, nodig voor deze aankoop, vandaan ?

Wat is de uiteindelijke bestemming van de Kolonie van Wortel ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
△ 40	12.02.1996	J. Taylor	<i>Beleidsondersteuning – Studieopdrachten</i>	831
△ 66	02.04.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid mannen/vrouwen – Evaluatie</i>	832
68	04.04.1996	J. Devolder	<i>Euro 2000 -EK voetbal – Promotie Vlaanderen</i>	837
○ 72	23.04.1996	P. Huybrechts	<i>Heerle's Hof Hoogstraten – Lobbywerk voor golfterrein</i>	850
○ 73	23.04.1996	P. Huybrechts	<i>Kolonie van Wortel (Hoogstraten) – Aankoop</i>	851
78	07.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse gemeenschapsattaché Washington – Benoeming</i>	838
91	15.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Huisvestingsprojecten Zuid-Afrika – Herkenbaarheid Vlaamse steun</i> ...	838
92	21.05.1996	J. Gabriels	<i>Ontwikkelingssteun Zuid-Afrika – Projecten</i>	839
93	21.05.1996	L. Sannen	<i>Grensmaasproject – Stand van zaken</i>	839
108	26.05.1996	J. Malcorps	<i>Westerschelde – Zeehonden</i>	840
111	30.05.1996	M. Cordeel	<i>Ontpoldering Hedwigpolder (Hulst-Beveren) – Landbouwersbelangen</i> .	840
112	30.05.1996	W. Kuijpers	<i>Vlaams-Waals cultureel akkoord – Pleidooi van Vlamingen in Wallonië</i>	840
113	30.05.1996	A. Van Aperen	<i>Promotiefonds sierteelt – Verplichte bijdrage</i>	841
115	03.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Commissie Fonds Buitenlandse Handel – Aanwijzing vertegenwoordiger</i> .	841
117	03.06.1996	P. Huybrechts	<i>Toelatingsproef burgerlijk ingenieur – Pleidooi voor versoepeling</i>	761
118	05.06.1996	M. Doomst	<i>Actieprogramma informatietechnologie – Selectiecriteria</i>	841
△ 120	06.06.1996	W. Beysen	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	842
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
169	28.05.1996	P. Van Grembergen	<i>Educatief vredesprogramma – IJzertoren</i>	761
170	28.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Afhandeling bezwaarschriften studietoelagen – Kritiek ombudsman</i>	762
171	29.05.1996	F. Creyelman	<i>Sportsecundair onderwijs – Langdurig medisch ongeschikte leerlingen</i> .	762
172	29.05.1996	K. Van Dijck	<i>Leerlingenvervoer – Begeleiding</i>	743
173	29.05.1996	D. Lootens-Stael	<i>Nederlandstalig onderwijs Brussel – Islamitische godsdienstles</i>	763
174	30.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs Brusselse randgemeenten – Promotie</i>	843
175	30.05.1996	K. Van Dijck	<i>Schoolmelk – Subsidies voor wegwerpverpakking</i>	844
176	03.06.1996	P. Huybrechts	<i>Baggeropleiding – Initiatieven</i>	763
177	03.06.1996	J. Taylor	<i>Reorganisatie ministerie Vlaamse Gemeenschap – Assessment-proeven</i> .	763
178	03.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kleuters op bejaardenbezoek – Experiment</i>	764
179	04.06.1996	G. Cardoen	<i>Gemeentescholen – Vestigingsverantwoordelijken</i>	765
180	04.06.1996	F. Strackx	<i>Informatieprojecten voor scholen – Controle op organisatoren</i>	765

181	04.06.1996	M. De Schamphelaere	<i>Europese School Mol – Aanstelling directeur</i>	766
182	06.06.1996	W. Beysen	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	766
183	06.06.1996	L. Sannen	<i>Eureka-school Leuven – Getuigschrift Basisonderwijs</i>	767
184	06.06.1996	N. Maes	<i>Hogeschooldecreet – Statuut tijdelijken met overgangmaatregelen</i>	767
185	06.06.1996	C. Vandenbroeke	<i>Vrij en officieel onderwijs – Juridische behandeling personeel</i>	768
186	06.06.1996	M. Doomst	<i>Verificatiekorps – Opdrachten</i>	769
187	06.06.1996	M. Doomst	<i>Onderwijspersoneel – Vervoerkosten</i>	770

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

157	28.05.1996	C. Decaluwé	<i>Heulebeek – Waterzuivering</i>	844
158	28.05.1996	P. Desmet	<i>Aankoopsubsidies natuurgebieden – Begunstigden</i>	770
159	28.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Lokale kennis milieureglementering – Kritiek ombudsman</i>	845
160	28.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Beteugeling milieuovertredingen – Kritiek ombudsman</i>	845
161	26.05.1996	J. Malcorps	<i>Westerschelde – Zeehonden</i>	771
162	28.05.1996	J. Malcorps	<i>Milieumaatregelen – Financiële situatie bedrijven</i>	771
163	28.05.1996	J. Malcorps	<i>Militaire pijplijn Melsbroek-Beauvechain – Milieuvergunning</i>	771
164	28.05.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Strooizout – Schade en alternatieven</i>	772
165	29.05.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkgelegenheidsmaatregelen – Niet-uitkeringsgerechtigde werklozen</i> ..	773
166	30.05.1996	P. Van Grembergen	<i>Milieudelicten – Informatieplicht politie en rijkswacht</i>	773
167	30.05.1996	F. De Vilder	<i>Adviescommissies ruilverkaveling – Natuur- en milieuverenigingen</i>	774
168	30.05.1996	G. Cardoen	<i>De Marke – Baggerwerken</i>	775
169	30.05.1996	J. Malcorps	<i>Pyrogas Herzele – Milieuvergunning</i>	775
170	30.05.1996	P. Desmet	<i>E17 Rekkem-Aalbeke – Chroomafval</i>	776
171	03.06.1996	J. Geysels	<i>Tessenderlo Chemie – Afvalwater</i>	845
172	03.06.1996	C. Decaluwé	<i>Bebossingsproject Moen (Zwevegem) – Stand van zaken</i>	776
173	03.06.1996	C. Decaluwé	<i>Militaire domeinen – Aankoopbeleid</i>	777
174	03.06.1996	C. Decaluwé	<i>VDAB-textielopleiding Wevelgem – Belangstelling</i>	777
175	04.06.1996	C. Decaluwé	<i>Recreatiebos regio Kortrijk – Project</i>	846
176	04.06.1996	J. Caubergs	<i>Afdeling Bos en Groen – Personeelsbestand</i>	778
179	06.06.1996	F. Vermeiren	<i>Huisvuilproblematiek Vlaams-Brabant – Stand van het dossier</i>	779
181	06.06.1996	J. Malcorps	<i>Afvalscheiding – Verduurzaamd hout</i>	846
182	06.06.1996	J. Malcorps	<i>E17 Rekkem-Aalbeke – Chroomafval</i>	779
183	06.06.1996	J. Malcorps	<i>Strand Heist-West – Bescherming als duingebied – Munitiestort</i>	780
184	06.06.1996	J. Maes	<i>Duinen De Panne – Slufter</i>	780
185	06.06.1996	D. Lootens-Stael	<i>VDAB-advertenties in Vlan – Verantwoording</i>	781

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

58	28.05.1996	F. Vermeiren	<i>Kasteel van Ham (Steenokkerzeel) – Bestemming bijgebouw</i>	848
59	03.06.1996	J. Gabriëls	<i>Weddeverhoging OCMW-instellingen – Financiële last</i>	848
60	04.06.1996	F. Strackx	<i>Drugspreventie – VZW Drugspreventie voor Jongeren</i>	848
61	06.06.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Interculturele bemiddeling – Gezondheidszorg</i>	849

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

206	28.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zorgvuldigheid bij wegenwerken – Kritiek ombudsman</i>	782
207	28.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Wegentelefoon – Kritiek ombudsman</i>	782
208	28.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Coördinatie regelgeving ruimtelijke ordening – Kritiek ombudsman</i>	783
209	28.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bouwproblemen – Koppeling bouwvergunning-aansprakelijkheidsverzekering</i>	783
210	28.05.1996	J. Malcorps	<i>Scheldeverdieping – Overstromingsrisico</i>	783
211	28.05.1996	J. Malcorps	<i>Haven Zeebrugge – Bestemmingswijzigingen</i>	784
212	28.05.1996	D. Ramoudt	<i>De Lijn – Participatie in privé-autobusbedrijven</i>	785
213	28.05.1996	D. Ramoudt	<i>Luchthaven Oostende – Nachtvluchten</i>	785
214	28.05.1996	D. Ramoudt	<i>Luchthaven Oostende – Iljoesjins</i>	786
215	28.05.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Strooizout – Schade en alternatieven</i>	787
216	30.05.1996	M. Cordeel	<i>Waaslandhaven Antwerpen – Accommodatie vrachtwagenchauffeurs</i>	788
217	30.05.1996	P. Van Grembergen	<i>Bouwdelicten – Informatieplicht politie en rijkswacht</i>	788
218	30.05.1996	P. Desmet	<i>E17 Rekkem-Aalbeke – Chroomafval</i>	789
219	30.05.1996	J.-M. Bogaert	<i>Residentiële zone – Bouwvergunning hotel</i>	789
220	30.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn – Advertenties in partij- en zuilgebonden publikaties</i>	790
221	03.06.1996	F. Dewinter	<i>Sportvliegerij – Algemene richtlijnen</i>	790
222	03.06.1996	F. Dewinter	<i>Italiëlei-Rooseveltplaats Antwerpen – Ondertunneling</i>	791
223	03.06.1996	J. Malcorps	<i>N16 Puurs – Mc Donaldsvestiging en verkeersveiligheid</i>	791
224	03.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ring Willebroek – Hefbrug</i>	792
225	03.06.1996	A. Denys	<i>Calverhagebrug Melle – Stand van zaken</i>	792
226	03.06.1996	J.-M. Bogaert	<i>Dorpskom Aartrijke – Vrachtwagens</i>	793
227	03.06.1996	S. Stevaert	<i>Geplande omleidingsweg Neerpelt – Alternatieven</i>	793
228	03.06.1996	J. De Meyer	<i>NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer – Inventarisatie gronden</i>	794
229	04.06.1996	L. Sannen	<i>Beleid ruimtelijke ordening – BPA-praktijken</i>	794
230	04.06.1996	P. Desmet	<i>Fietspad Waarmaarde (Avelgem) – Staat</i>	795
231	05.06.1996	D. Lootens-Stael	<i>A5 Peutie – Geluidshinder</i>	795
232	05.06.1996	J. Malcorps	<i>Beschermd tramstation Diksmuide – Onderhoud en bestemming</i>	795
233	05.06.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Busstation Diksmuide – Verkeerssituatie</i>	796
234	05.06.1996	C. Decaluwé	<i>Militaire domeinen – Bestemming</i>	796
235	05.06.1996	J. Demeulenaere	<i>Werkgroep N8 Ieper-Veurne – Resultaten</i>	797
236	06.06.1996	P. Huybrechts	<i>Binnenvaartcoöperatieve Trans Aqua Services – Subsidies</i>	798
237	06.06.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Ring Willebroek – Tijdelijk traject</i>	798
238	06.06.1996	W. Beysen	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	800
239	06.06.1996	J. De Meyer	<i>Ontpoldering Hedwigpolder (Hulst-Beveren) – Stand van het dossier</i>	800

240	06.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gewestweg Lier-Aarschot – Fietspad</i>	801
241	06.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sluis Hingene – Stand van zaken</i>	801
242	06.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kruispunt N16 - Hingenesteenweg Bornem – Heraanleg</i>	802
243	06.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Fietspad Viséstraat Moelingen</i>	802
244	06.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Niet-vergunde voetbalterreinen</i>	802
245	06.06.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn – Rolstoelgebruikers</i>	803
246	06.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verkeerslichten – Kleur steunpalen</i>	803

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

85	28.05.1996	D. Lootens-Stael	<i>BRTN Actueel – Politici</i>	804
86	28.05.1996	H. Suykerbuyk	<i>Satellietzender voor Nederlandstaligen – Stand van zaken</i>	804
87	30.05.1996	M. Cordeel	<i>Ontpoldering Hedwigpolder (Hulst-Beveren) – Landbouwersbelangen</i> .	805
88	03.06.1996	J. Sauwens	<i>Antwerps Pershuis – Uitbouw tot internationaal perscentrum</i>	805
89	04.06.1996	F. Strackx	<i>BRTN-radio – Ontvangstbereik</i>	806
90	04.06.1996	F. Strackx	<i>BRTN-radioreclame – Gezelle-poëzie voor Mitsubishi</i>	806
91	06.06.1996	W. Beysen	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	807

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

105	29.05.1996	P. Hostekint	<i>Tuchtregeling intercommunales – Openbare hoorzitting</i>	807
106	03.06.1996	G. Cardoen	<i>Heffing leegstand – Vrijstelling NMBS en gemeenten</i>	807
107	03.06.1996	J. Gabriels	<i>Weddeverhoging OCMW-instellingen – Financiële last</i>	808
108	03.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sociale-woningbouw dossiers – Voorspraak of objectieve criteria</i>	808
109	04.06.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Heffing leegstand – Beschermd gebouwen</i>	809
110	04.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sociale woningen Brusselse randgemeenten – Vreemdelingen</i>	809
111	05.06.1996	N. Maes	<i>Sociale woningen – Honden</i>	809
112	05.06.1996	C. Decaluwé	<i>Domus Flandria – Investeringsbedrag</i>	810
113	05.06.1996	C. Decaluwé	<i>Sociale woningbouw – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	810
117	06.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Sociale woningbouwprojecten</i>	850

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

172	28.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Subsidiepolitiek sociaal-cultureel werk – Kritiek ombudsman</i>	811
173	28.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Motivering subsidie-adviezen kunstsector – Kritiek ombudsman</i>	811
174	28.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Beleid</i>	812
175	28.05.1996	J. Malcorps	<i>Bouwkundig erfgoed – Inventaris</i>	814
176	29.05.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Cultuurparticipatie – Kostprijs</i>	815
177	30.05.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Rusthuizen – Zakgeldregeling en all-inprijzen</i>	815
178	30.05.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Rusthuizen – OCMW-bijdrage</i>	817
179	30.05.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse Heraldische Raad – Cumulverbod federale Raad van Adel</i>	817
△ 180	03.06.1996	J. Gabriels	<i>Weddeverhoging OCMW-instellingen – Financiële last</i>	818

181	03.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kleuters op bejaardenbezoek – Experiment</i>	818
182	04.06.1996	G. Cardoen	<i>Bibliotheken – Uitrustingsstoelagen</i>	819
183	04.06.1996	F. Strackx	<i>Bibliotheken – Verwijdering en vernietiging van oude boeken</i>	820
184	04.06.1996	F. Strackx	<i>Stuurgroep sportbeleid – Samenstelling</i>	820
185	04.06.1996	F. Strackx	<i>BRTN-radioreclame – Gezelle-poëzie voor Mitsubishi</i>	820
186	05.06.1996	N. Maes	<i>Opvang mentaal gehandicapten – Bezettingsgraad</i>	821
187	05.06.1996	J. Maes	<i>Symfonieorkest van Vlaanderen – Subsidie</i>	822
188	05.06.1996	S. Becq	<i>Reorganisatie consultatiebureaus Kind en Gezin – Verpleegkundigen</i> . .	822
189	05.06.1996	S. Becq	<i>Reorganisatie consultatiebureaus Kind en Gezin – Verschilpunten</i>	825
190	05.06.1996	J. Malcorps	<i>Beschermde tramstation Diksmuide – Onderhoud en bestemming</i>	827
191	06.06.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Interculturele bemiddeling – Kind en Gezin</i>	827
192	06.06.1996	S. Becq	<i>Vrijwillige gemeenschapsdienst voor jongeren – Stand van zaken</i>	828
193	06.06.1996	S. Becq	<i>Social-profitsector – Werkgelegenheidsinvesteringen</i>	828
194	06.06.1996	S. Becq	<i>Welzijnsinfrastructuur – Werkgelegenheidsinvesteringen</i>	829
195	06.06.1996	C. Van Eyken	<i>Gehandicapten uit andere regio's – Samenwerkingsakkoord</i>	829
196	06.06.1996	W. Kuijpers	<i>Schaffense Poort Diest – Restauratie</i>	829
197	06.06.1996	W. Beysen	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	830
198	06.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bibliotheken Wemmel en Wezembeek-Oppem – Nederlandse boeken</i> . .	830
199	06.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Subsidies culturele verenigingen</i>	830

A. VAN ASBROEK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid

32	06.06.1996	W. Beysen	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	831
----	------------	------------------	---	-----